

บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

นายวรวุฒิ เครือแก้ว

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

สาขาวิชานิติศาสตร์

คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ปีการศึกษา 2555

ลิขสิทธิ์ของจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทคัดย่อและแฟ้มข้อมูลฉบับเต็มของวิทยานิพนธ์ตั้งแต่ปีการศึกษา 2554 ที่ให้บริการในคลังปัญญาจุฬาฯ (CUIR)

เป็นแฟ้มข้อมูลของนิสิตเจ้าของวิทยานิพนธ์ที่ส่งผ่านทางบัณฑิตวิทยาลัย

The abstract and full text of theses from the academic year 2011 in Chulalongkorn University Intellectual Repository (CUIR) are the thesis authors' files submitted through the Graduate School.

FUNCTIONS OF SONGS IN AMERICAN MUSICAL TELEVISION SERIES CREATION

Mr. Worawut Kruegaew

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements
for the Degree of Master of Arts (Communication Arts) Program in Communication Arts

Faculty of Communications Arts

Chulalongkorn University

Academic Year 2012

Copyright of Chulalongkorn University

หัวข้อวิทยานิพนธ์	บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
โดย	นายวรวิทย์ เครือแก้ว
สาขาวิชา	นิเทศศาสตร์
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก	อาจารย์ ดร. ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร

คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

..... คณบดีคณะนิเทศศาสตร์
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ดวงกมล ชาติประเสริฐ)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

..... ประธานกรรมการ
(อาจารย์ ดร. โสภาวรรณ บุญนิมิตร)

..... อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก
(อาจารย์ ดร. ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร)

..... กรรมการภายนอกมหาวิทยาลัย
(อาจารย์ ดร. กฤษณะ พันธุ์เพ็ง)

วรุฒิ เครือแก้ว : บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์
อเมริกัน. (FUNCTIONS OF SONGS IN AMERICAN MUSICAL TELEVISION
SERIES CREATION) อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก : อ. ดร. ประภัสสร จันทรสถิตย์พร,
268 หน้า.

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ของเพลงและการสร้างสรรค์ละครเพลงทาง
โทรทัศน์อเมริกัน ผ่านแนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงและแนวคิดการสร้างสรรคละครเพลงทาง
โทรทัศน์อเมริกัน ใช้เครื่องมือเชิงปริมาณในการวิเคราะห์เนื้อหาละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเฉพาะฤดูกาลที่
1 จำนวน 6 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 108 ตอน ได้แก่ Fame, Cop Rock, Hannah Montana, Big Time Rush, Glee,
Smash

ผลการวิจัยพบว่า ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันใช้เพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกลักษณะและ
ความรู้สึกนึกคิดของตัวละครมากที่สุด รองลงมาคือ เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง, เพลงที่มี
บทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง, เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น, เพลงที่มีบทบาท
หน้าที่ในการปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน, และเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่น ตามลำดับ ส่วนการ
สร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันนั้น ได้แก่ ขั้นตอนแผน ที่มงานที่มีชื่อเสียงมักจะได้รับความไว้วางใจ
จากทางสถานีและผู้อุปถัมภ์รายการในการสร้าง, ขั้นตอนเตรียมการ มักสร้างบทโดยใช้สูตรสำเร็จในการวางโครงเรื่อง
แบบ Boy Meets Girl Formula แก่นเรื่องแบบ Career theme และ Outcast Theme, ขั้นตอนการทำ มีการซ้อม
ร้องเต้น และบันทึกเสียงล่วงหน้า ไม่ได้ร้องสดในฉาก ทุกเรื่องถ่ายทำในสตูดิโอ มีเพียงไม่กี่ฉากเท่านั้นที่ถ่ายทำ
นอกสถานที่, และขั้นตอนประเมินผลรายการ มีการวัดผลจำนวนผู้ชม และมีการวางจำหน่ายเพลงและอัลบั้ม
เช่นเดียวกับสินค้าและบริการอื่นๆ

นอกจากนี้ ปัจจัยที่ทำให้ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันประสบความสำเร็จก็คือ ความนิยมในตัว
นักแสดง การนำเพลงที่เคยได้รับความนิยมมาทำใหม่ โดยเฉพาะเพลงสมัยนิยมซึ่งมีคีตลักษณ์แบบเพลงสาม
ท่อนทำให้ติดหูและขายได้ไม่ยาก เรื่องราวมักเกิดในสังคมทั่วไป ตอกย้ำความฝันแบบอเมริกันชนผ่านตัวละครที่
หลากหลาย มีการปลูกฝังอุดมการณ์ทางความคิด ตีแผ่ปัญหาสังคม เกาะติดสถานการณ์ปัจจุบัน และมีลักษณะ
ของหลังสมัยใหม่

สาขาวิชา..... นิเทศศาสตร์..... ลายมือชื่อนิสิต.....

ปีการศึกษา..... 2555..... ลายมือชื่อ อ.ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์หลัก.....

5484692928 : MAJOR COMMUNICATION ARTS

KEYWORDS : FUNCTION / SONG / AMERICAN / MUSICAL / TELEVISION / SERIE

WORAWUT KRUEGAEW: FUNCTIONS OF SONGS IN AMERICAN MUSICAL TELEVISION SERIES CREATION. ADVISOR: PRAPASSORN CHANSATITPORN, Ph.D., 268 pp.

The aim of this research paper is to study about functions of songs in the 1st season of 6 American musical television series and its creation, by using quantitative content analysis. Results show that the most obvious of all functions of songs in American musical television series are character songs, followed by narration songs, reprises, cameo songs, and exposition songs, respectively, and the pastiche songs are the least.

The creation procedure are planning for creative team, technical team, and casting the actors from their appearances, skills, experiences, and awards, pre-production in the songs recording, choreography, and lip sync, all production shooting almost every scenes in studio, and post-production also evaluation from the rating, merchandise sold, and accolades.

Furthermore, the factors that cause popular in American musical television series are the reinterpretation and rearrange the songs in various genre and style of presentation. Most popular music is a ternary form (three-part musical form) or AABA. Music choices are typically made when each episode's script is written, with songs matched to the show's plotlines. Lyrics become extensions of an actor's dialogue. Mostly American musical television series was boy meets girl formula plot, career theme, outcast theme, reflect the American dream, cultivation of ideology and utopia, describe the social problems, and begin to show the idea of postmodern nowadays.

Field of Study : Communication Arts Student's Signature .....

Academic Year : 2012 Advisor's Signature .....

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณ อาจารย์ ดร. ประภัสสร จันทร์สถิตย์พร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่คอยแนะนำสั่งสอนสิ่งที่เป็นประโยชน์ด้วยความอดทนและเอาใจใส่อย่างยิ่งมาตลอด รวมทั้ง อาจารย์ ดร.โสภารวรรณ บุญนิมิตร ประธานกรรมการสอบ อาจารย์ ดร. กฤษณะ พันธุ์เพ็ง กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกมหาวิทยาลัยที่กรุณาสละเวลาและคำแนะนำอันมีค่าต่อผู้วิจัย และครูบาอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประทานความรู้มาให้ จนวิทยานิพนธ์เล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบพระคุณ ร้อยตำรวจตรี บุญทอง เครือแก้ว นางสาวฝน ปัญญา นวล รวมทั้งญาติพี่น้องและครอบครัวที่เข้าใจ ผลักดัน สนับสนุน ให้อิสระ และให้ความช่วยเหลือในทุกด้าน

ขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นปริญญาโททุกคน รวมทั้งทุกชีวิตในโลกที่เคยประสบพบเจอ สำหรับประสบการณ์ชีวิตและความทรงจำทั้งร้ายดีที่มีให้แก่กัน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ฉ
สารบัญ.....	ช
สารบัญตาราง.....	ฌ
สารบัญภาพ.....	ฌ

บทที่

1 บทนำ.....	1
ที่มาและความสำคัญ.....	1
ปัญหาคำถามวิจัย.....	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	6
ขอบเขตของการวิจัย.....	6
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย.....	6
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	7
2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
แนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลง.....	8
แนวคิดการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน.....	11
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	26
3 วิธีดำเนินการวิจัย.....	30
แหล่งข้อมูล.....	30
การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	32
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	32
การนำเสนอข้อมูล.....	33

บทที่	หน้า
4	บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน..... 34
	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame..... 35
	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock..... 68
	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana..... 94
	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush..... 124
	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee..... 155
	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash..... 213
5	สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ และอภิปรายผล..... 253
	สรุปผลการวิจัย..... 253
	ข้อเสนอแนะ..... 258
	อภิปรายผล..... 258
	รายการอ้างอิง..... 264
	ประวัติผู้เขียนวิทยานิพนธ์..... 268

ตารางที่	หน้า
4.2.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Cop Rock ตอนที่ 6	80
4.2.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Cop Rock ตอนที่ 7	82
4.2.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Cop Rock ตอนที่ 8	84
4.2.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Cop Rock ตอนที่ 9	85
4.2.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Cop Rock ตอนที่ 10	87
4.2.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Cop Rock ตอนที่ 11	89
4.2.12 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock	89
4.3.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 1	97
4.3.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 2	98
4.3.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 3	99
4.3.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 4	100
4.3.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 6	101
4.3.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 9	103
4.3.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 10	104

ตารางที่	หน้า
4.3.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 12	106
4.3.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 16	109
4.3.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 17	110
4.3.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 21	112
4.3.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 22	113
4.3.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 23	114
4.3.14 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 24	115
4.3.15 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 26	117
4.3.16 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Hannah Montana	117
4.4.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 1	129
4.4.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 2	130
4.4.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 3	131
4.4.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 5	133
4.4.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 6	134

ตารางที่	หน้า
4.6.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 8.....	233
4.6.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 9.....	235
4.6.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 10.....	237
4.6.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 11.....	239
4.6.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 12.....	240
4.6.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 13.....	242
4.6.14 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 14.....	244
4.6.15 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash ตอนที่ 15.....	246
4.6.16 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เรื่อง Smash.....	247
5 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน.....	254

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
3.1	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame และ Cop Rock..... 30
3.2	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana และ Big Time Rush..... 31
3.3	ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee และ Smash..... 32
4.1.1	ตัวละคร เบนจามิน ชารอฟสกี รับผิดชอบโดย Albert Hague..... 35
4.1.2	ตัวละคร ลีเดีย แกรนท์ รับผิดชอบโดย Debbie Allen..... 35
4.1.3	ตัวละคร เฮลิสซาเบ็ธ เซอร์วิวด รับผิดชอบโดย Carol Mayo Jenkins..... 36
4.1.4	ตัวละคร บรูโน่ มาร์เทลลี รับผิดชอบโดย Lee Curreri..... 36
4.1.5	ตัวละคร จูลี่ มิลเลอร์ รับผิดชอบโดย Lori Singer..... 37
4.1.6	ตัวละคร ลีรอย จอห์นสัน รับผิดชอบโดย Gene Anthony Ray..... 37
4.1.7	ตัวละคร โคโค เฮอนันเดส รับผิดชอบโดย Erica Gimpel..... 37
4.1.8	ตัวละคร แดนนี่ อมาทูลโด รับผิดชอบโดย Carlo Imperato..... 38
4.1.9	ตัวละคร ดอริส รีนู ซวอทซ์ รับผิดชอบโดย Valerie Landsburg..... 38
4.1.10	ตัวละคร มอนโกเมอรี แมคเนล รับผิดชอบโดย P.R. Paul..... 38
4.1.11	โคโคร้องเพลง Take me ในโรงอาหารโรงเรียน..... 39
4.1.12	ลีเดียและโคโคร้องเพลง I still believe in me ในห้องซ้อมที่โรงเรียน..... 42
4.1.13	บรูโน่ ดอริส และแดนนี่ร้องเพลง High-fidelity ในร้านเครื่องดนตรี..... 46
4.1.14	แดนนี่ ลีรอย และดอริสแสดงละครเรื่อง Othello the musical..... 48
4.1.15	จูเลียซ้อมการแสดงคู่กับลีรอยในเพลง Mannequin..... 54
4.1.16	โคโคฟังบรูโน่แต่งเพลงล้อเลียนชารอฟสกี โดยที่ชารอฟสกียืนอยู่ข้างหลัง..... 54
4.1.17	The kids from Fame ในเพลง A Special Place และ Starmaker..... 58
4.1.18	ภาพข่าวประชาสัมพันธ์และลำดับการถ่ายทำ Fame..... 67
4.2.1	ตัวละคร วิกกี คิวินน์ รับผิดชอบโดย Anne Bobby..... 68
4.2.2	ตัวละคร ลูอิส แพลงก์ รับผิดชอบโดย Barbara Bosson..... 68
4.2.3	ตัวละคร โรเจอร์ เคนดริค รับผิดชอบโดย Ronny Cox..... 69
4.2.4	ตัวละคร บ็อบ แมคอินไตย รับผิดชอบโดย Paul McCrane..... 69
4.2.5	ตัวละคร แฟรงก์ ไรส รับผิดชอบโดย James McDaniel..... 69

ภาพที่	หน้า
4.2.6 ตัวละคร วินเซน ลารูโซ่ รับบทโดย Peter Onorati.....	70
4.2.7 นักแสดงและทีมงานทุกคนร้องเพลง We'll ride again.....	88
4.3.1 ตัวละคร ไมลีย์ สจ๊วต/ฮันน่าห์ มอนทาน่า รับบทโดย Miley Cyrus.....	95
4.3.2 ตัวละครลิลลี่ ทรัสคอต/โลล่า ลัฟท์เนกิล รับบทโดย Emily Osment.....	95
4.3.3 ตัวละคร โอลิเวอร์ โอเคน ด้วย รับบทโดย Mitchel Musso.....	95
4.3.4 ตัวละคร แจ็กสัน สจ๊วต รับบทโดย Jason Earles.....	96
4.3.5 ตัวละคร ร็อบบี้ สจ๊วต รับบทโดย Billy Ray Cyrus.....	96
4.3.6 ฮันน่าห์พ่นหมอกฝรั่งสีดำใส่หน้าโอลิเวอร์.....	98
4.3.7 แจ็กสันกับไมลีย์ใส่สเวตเตอร์ที่พอซื้อให้.....	102
4.3.8 ฮันน่าห์แสดงละครกับเจค และไมลีย์กับลิลลี่แย่งกันเป็นคู่เต้นรำของเจค.....	108
4.3.9 ป้าดอลลี่ ไมลีย์ และลิลลี่แอบเข้าไปสลับทบ.....	108
4.3.10 แจ็กสันปลอมตัวเป็นนายของฮันน่าห์.....	111
4.3.11 แจ็กสันวาดให้แดนเซอร์จนเส้นยี่ดิ่ง จึงขึ้นแสดงกับฮันน่าห์แทน.....	113
4.4.1 ตัวละคร เคนดอล ไนท์ รับบทโดย Kendall Schmidt.....	125
4.4.2 ตัวละคร เจมส์ ไดมอน รับบทโดย James Maslow.....	125
4.4.3 ตัวละคร คาร์ลอส การ์เซีย รับบทโดย Carlos Pena, Jr.....	126
4.4.4 ตัวละคร โลแกน มิทเชล รับบทโดย Logan Henderson.....	126
4.4.5 ตัวละคร กุสตาโว ร็อก รับบทโดย Stephen Kramer Glickman.....	127
4.4.6 ตัวละคร เคที ไนท์ รับบทโดย Ciara Bravo.....	127
4.4.7 เคนดอลร้องเพลง The giant turd song ต่ากุสตาโวบนโต๊ะ.....	128
4.4.8 โลแกนปลอมตัวเป็นผู้หญิง และคามิลกับเจมส์ไปออกดิ้นซีรี่ย์วัยรุ่น.....	135
4.4.9 คาร์ลอสกับเจมส์ในเพลง Famous ที่งานเลี้ยงริมสระ.....	138
4.4.10 เด็กสาวที่เพิ่งมาใหม่ทำผีปลอมหลอกกุสตาโว.....	140
4.4.11 วง Big Time Rush ถ่ายทำมิวสิกวิดีโอเพลง Shot in the dark.....	140
4.4.12 วง Big Time Rush และ Jordin Sparks ในมิวสิกวิดีโอเพลง Count on us.....	143
4.4.13 วง Big Time Rush เล่นหิมะจำลอง.....	144
4.4.14 เพลง Big Time Rush ในฉากจบ.....	147
4.5.1 ตัวละคร วิล ชูสเตอร์ รับบทโดย Matthew Morrison.....	156

ภาพที่	หน้า
4.5.2 ตัวละคร ฟิน ฮัดสัน รับบทโดย Cory Monteith.....	156
4.5.3 ตัวละคร เรเชล แบริ้ รับบทโดย Lea Michele.....	157
4.5.4 ตัวละคร ควินน์ ฟาเบรย์ รับบทโดย Dianna Agron.....	157
4.5.5 ตัวละคร โนอา พัคเคอร์แมน รับบทโดย Mark Salling.....	157
4.5.6 ตัวละคร เมอร์เซดีส ไจนส์ รับบทโดย Amber Riley.....	158
4.5.7 ตัวละคร เคิร์ท ฮัมเมล รับบทโดย Chris Colfer.....	158
4.5.8 ตัวละคร อาร์ตี้ เอบราม รับบทโดย Kevin McHale.....	158
4.5.9 ตัวละคร ทีน่า โคเฮน-จาง รับบทโดย Jenna Ushkowitz.....	159
4.5.10 ตัวละคร ชู ซิลเวสเตอร์ รับบทโดย Jane Lynch.....	159
4.5.11 เรเชลร้องเพลง On My Own ลงบล็อกของตัวเอง.....	161
4.5.12 Vocal Adrenaline แสดงเพลง Rehab.....	161
4.5.13 New Directions แสดงเพลง Push it.....	165
4.5.14 New Directions แสดงเพลง It's my life / Confession Part II และ Halo / Walking on sunshine.....	171
4.5.15 ควินน์ซ้อมเชียร์ลีดเดอร์เพลง You keep me hangin' on.....	172
4.5.16 ชูไปเยี่ยมพี่สาวที่เป็นดาวนซินโดรม.....	175
4.5.17 Haverbrook Deaf Choir กับ New Directions แสดงเพลง Imagine.....	179
4.5.18 New Directions ร้องเพลง Jump ในโฆษณาร้านขายที่นอนท้องถิ่น.....	181
4.5.19 เรเชลร้องเพลง Don't rain on my parade ในการแข่งขัน.....	183
4.5.20 ฟินกับเรเชลในเพลง Borderline / Open your heart.....	186
4.5.21 เพลง Vogue และ Like a virgin.....	187
4.5.22 วิลกับเอพริลในเพลง One less bell to answer / A house is not a home.....	189
4.5.23 เพลง U can't touch this และ Physical.....	191
4.5.24 เมอร์เซดีสตกตึกกับซานทาน่าในเพลง The boy is mine.....	193
4.5.25 New Directions ในเพลง Bad romance และเพลง Shout it out loud.....	197
4.5.26 Vocal Adrenaline แสดงเพลง Bohemian Rhapsody ขณะควินน์คลอกลูก.....	201
4.5.27 ไปสเตอร์โปรโมท Glee.....	213
4.6.1 ตัวละคร คาเรน คาทไวท์ รับบทโดย Katharine McPhee.....	213

ภาพที่	หน้า
4.6.2 ตัวละคร ไอวี ลินน์ รับผิดชอบโดย Megan Hilty.....	214
4.6.3 ตัวละคร เดเร็ค วิลส์ รับผิดชอบโดย Jack Davenport.....	214
4.6.4 ตัวละคร ไอลีน แรนด์ รับผิดชอบโดย Anjelica Huston.....	215
4.6.5 ตัวละคร จูเลีย ฮุสตัน รับผิดชอบโดย Debra Messing.....	215
4.6.6 ตัวละคร ทอม ลีวิท รับผิดชอบโดย Christian Borle.....	216
4.6.7 ตัวละคร เฮลลิส บอยด์ รับผิดชอบโดย Jaime Cepero.....	216
4.6.8 ไอวีแสดงเพลง The national pastime.....	218
4.6.9 คาเรนและไอวีร้องเพลง Let me be your star.....	219
4.6.10 คาเรนร้องเพลง Redneck woman ในงานเลี้ยงรับขวัญลูกเพื่อน.....	222
4.6.11 ไอวีแสดงเพลง Let's Be Bad.....	226
4.6.12 ไอวีและเพื่อนๆ ร้องเพลง Dance to the Music ที่ลานโบว์ลิ่ง.....	233
4.6.13 คาเรนแสดงเพลง Touch Me ในฉากตีความมาริลีนใหม่.....	233
4.6.14 คาเรนร้องเพลงกลางไทม์สแควร์.....	235
4.6.15 รีเบคกาซื้ออมการแสดงเพลง Dig Deep.....	238
4.6.16 เพลง A Thousand and One Nights.....	240
4.6.17 เพลง Don't Say Yes Until I Finish Talking และเพลง Smash!.....	243
4.6.18 เพลง I Never Met a Wolf Who didn't Love to Howl และ On Lexington & 52nd Street.....	245
4.6.19 ไปสเตอร์โปรโมทและรอบปฐมทัศน์ Smash.....	252
5.1 <i>High School Musical, After School</i> วิ่งสู่มัน, <i>My Melody 360</i> อองคารัก, <i>Dream High</i>	261
5.2 ปกอัลบั้ม Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band และปกนิตยสาร Billboard.....	263
5.3 นักแสดงจาก <i>Glee</i> ใน <i>The Simpsons</i> ตอนที่ 465.....	263

บทที่ 1

บทนำ

ที่มาและความสำคัญ

การเล่าเรื่องผ่านเสียงเพลงในรูปแบบที่เรียกว่าละครเพลงนั้น ถือกำเนิดขึ้นโดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อบูชาเทพเจ้าในยุคกรีก เพื่อผ่อนคลายและมอบความสนุกสนานกับชนชั้นล่างในยุคโรมัน เพื่อสอนศาสนาในยุคกลาง และเป็นศิลปะของชนชั้นสูงในยุคฟื้นฟูศิลปวิทยาการ ก่อนจะแพร่หลายไปทั่วโลกในปัจจุบัน โดยได้มีการแบ่งประเภทของละครเพลงไว้ 4 ประเภท ได้แก่ อุปรากร จุลอุปรากร วิวิธทัศน์ และละครเพลงอเมริกัน

อุปรากร (Opera) เกิดขึ้นจากความคิดที่จะเลียนแบบการแสดงละครกรีก เชื่อกันว่าอุปรากรเรื่อง *Dafne* ซึ่งทำการแสดงครั้งแรกที่อิตาลีในปี 1597 เป็นอุปรากรเรื่องแรกของโลก ในอังกฤษเองก็มีวิลเลียม เชกสเปียร์ (William Shakespeare, 1564 – 1616) ที่ประพันธ์บทเพลงมากมายเพื่อใช้เป็นส่วนสำคัญในละครสุขนาฏกรรม (Comedy) ของเขาด้วยเช่นกัน

จุลอุปรากร (Operetta) เป็นอุปรากรขนาดย่อม พัฒนามาจากอุปรากรชนหัวหรือโอเปราบูฟฟา (Opéra Bouffe) ของฝรั่งเศส ในปี 1855 – 1880 ฌาค ออฟเฟินบาค (Jacques Offenbach) นักประพันธ์ชาวฝรั่งเศส ได้ประพันธ์จุลอุปรากรไว้กว่า 90 เรื่อง ในอังกฤษ วิลเลียม กิลเบิร์ต (William Gilbert) กับอาร์เทอร์ ซัลลิแวน (Arthur Sullivan) ได้ประพันธ์จุลอุปรากรแนวตลกเสียดสีเรื่อง *The Mikado* ในปี 1885 และประพันธ์จุลอุปรากรร่วมกันต่อไปอีกหลายเรื่อง ในอเมริกาเองก็มีจุลอุปรากรที่มีชื่อเสียงมากมาย อาทิ *Naughty Marietta* ของวิกเตอร์ เฮอริเบิร์ต (Victor Herbert) และ *The Student Prince* ของซิกมันด์ รอมเบิร์ก (Sigmund Romberg)

วิวิธทัศน์ (Revue) มาจากภาษาฝรั่งเศส แปลว่า ทบทวน (Review) เพราะมักจะเป็นการแสดงเพื่อทบทวนเหตุการณ์ร่วมสมัย การเฉลิมฉลอง เป็นรูปแบบการแสดงบนเวทีเพื่อความบันเทิงที่สำคัญรูปแบบหนึ่งของสหรัฐอเมริกามาตั้งแต่ศตวรรษที่ 19 มีลักษณะเป็นชุดเพลงที่มีการเต้นรำและเรื่องตลก (Skit) ไม่ผูกเรื่อง ไม่มีการพัฒนาตัวละครหรือบทละคร แต่อาจมีประเด็นหลัก (Point of View) หรือแก่นเรื่อง (Theme) เดียวกันได้

ละครเพลงอเมริกัน (American Musical) หรือที่เรียกตามถนนที่ตั้งในนิวยอร์ก (New York) ว่า ละครบรอดเวย์ (Broadway Musical) พัฒนามาจากการแสดงประเภทไวเดอวิลล์ (Vaudeville) มินสเตรล (Minstrel Show) และเบอร์เลสก์ (Burlesque)

ไวเดอวิลล์ (Vaudeville) ในอังกฤษเรียกว่า Music Hall เกิดขึ้นครั้งแรกในอเมริกาต้นศตวรรษที่ 18 และค่อยๆ เสื่อมความนิยมในศตวรรษที่ 20 เป็นการแสดงเดี่ยวทั้งพูด ร้อง เต้น ผสมกับการแสดงกายกรรมและการแสดงล้อเลียน บ้างก็มีการแสดงละครใบ้ (Mime) การโยนลูกบอล (Juggling) และการแสดงมายากล จึงเป็นรายการบันเทิงเบาสมองที่มีหลากหลายรูปแบบบนเวที

มินสเตรล (Minstrel Show) เป็นการแสดงที่มีมาตั้งแต่ประมาณกลางคริสต์ศตวรรษที่ 19 โดยเฉพาะช่วงหลังสงครามกลางเมืองอเมริกัน (American Civil War, 1861 – 1865) มีการขับร้องเต้นรำ ประูณด้วยมุขตลกมากมายโดยคนผิวขาวที่ทาหน้าหรือใส่หน้ากากดำเพื่อถูกเหยียดหยามคนผิวสี กระทั่งกลางทศวรรษที่ 1890 การแสดงประเภทนี้ได้ลดความโดดเด่นลง และกลืนเข้ากับเบอร์เลสก์ (Burlesque) ในที่สุด

เบอร์เลสก์ (Burlesque) เกิดขึ้นในศตวรรษที่ 19 เป็นการแสดงล้อเลียนขบขันเชิงหยาบโลนสั้นๆ หลายการแสดงติดต่อกัน แต่ไม่มีความเกี่ยวข้องกัน มีการร้องเพลงเต้นโชว์ของหญิงสาวและการแสดงล้อเลียนรูปแบบของละครอื่นๆ บ้าง แต่ส่วนมากก็จะเป็นละครตลกไปกษา (Slapstick) และละครปิดท้ายคล้ายเครียด (Satyr Play) ซึ่งมีจุดสุดยอดอยู่ที่ระบำเปลื้องผ้า

เชื่อกันว่า *The Black Crook* โดยผู้สร้าง Charles M. Barras ซึ่งมีความยาวกว่า 5 ชั่วโมงครึ่ง เป็นละครเพลงอเมริกันเรื่องแรกบนถนนบรอดเวย์ในปี 1866 หลังสิ้นสุดสงครามกลางเมืองเพียงปีเดียว (Jean Ferris, 2010: 291)

ในวงการภาพยนตร์ Warner Bros. เริ่มพัฒนาภาพยนตร์เสียงตั้งแต่ปี 1926 ภายใต้ระบบ Vitaphone (Sound-On-Disc) ที่แหล่งกำเนิดเสียงมาจากเครื่องเล่นจานเสียงซึ่งเปิดให้สอดคล้องกับภาพ (Synchronized) โดยสร้างภาพยนตร์เรื่อง *Don Juan* ซึ่งแม้จะเป็นภาพยนตร์เงียบ แต่เสียงประกอบตลอดทั้งเรื่องก็มาจากการบันทึกล่วงหน้าด้วยระบบดังกล่าว และไม่ใช้การเล่นดนตรีสดตามธรรมเนียมปฏิบัติของภาพยนตร์เงียบอย่างที่เคย (ประวิทย์ แต่งอักษร, 2550: 179)

ภาพยนตร์เรื่อง *The Jazz Singer* ออกฉายครั้งแรกที่นิวยอร์ก ต้นเดือนตุลาคม ปี 1927 แม้จะเรียกได้ว่าเป็นภาพยนตร์เสียงเรื่องแรก แต่ก็ไม่ได้มีเสียงตลอดทั้งเรื่อง ยังคงมีบทบรรยายแทรกอยู่บ้าง กระทั่ง 2 ปีถัดมา MGM (Metro-Goldwyn-Mayer) สตูดิโอที่เรียกตัวเองในเชิง

อดอ้างว่าเป็นบ้านของภาพยนตร์เพลง (“Home of the musicals”) และเป็นสตูดิโอที่มีดารามากกว่าบนฟ้ามาววมกัน (“More stars than there are in heaven”) ได้สร้างภาพยนตร์เพลงเรื่องแรกที่ทั้งร้องและเต้นตลอดทั้งเรื่อง (“All-Talking, All-Singing, All-Dancing”) คือ *The Broadway Melody* ขึ้น และชนะรางวัลตุ๊กตาทองสาขาภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Academy Award for Best Picture) ในปีนั้น กระทั่งเข้าสู่ทศวรรษที่ 1930 ผู้นำในการสร้างภาพยนตร์เพลงยุคบุกเบิกได้ถูกแบ่งออกเป็น 3 รายใหญ่ๆ ดังนี้ (กฤษดา เกิดดี, 2543: 122 – 131)

Paramount สตูดิโอที่ได้รับอิทธิพลจากทางยุโรปมากที่สุด ภาพยนตร์เพลงที่สร้างจะยึดการนำเสนอแบบโบราณ ดัดแปลงจากอุปรากรและจูลูปรากร มีเรื่องราวอยู่ในช่วงศตวรรษที่ 19 มีโครงเรื่องแบบนิทานหรือเทพนิยาย มีการร้องแบบชั้นสูง โดยเฉพาะการร้องประสานเสียงในลักษณะลูกคู่

Warner Bros. สตูดิโอที่สร้างภาพยนตร์เพลงในลักษณะตรงกันข้าม กล่าวคือ มีลักษณะต่อต้านอุปรากรและจูลูปรากร ใช้ดนตรีสมัยนิยม เน้นเหตุการณ์ร่วมสมัย และความมั่งหวังในชีวิตของคนอเมริกัน โดยภาพยนตร์เพลงของ Warner Bros. ขณะนั้น มักมีความคล้ายคลึงกับภาพยนตร์แนว Gangster ซึ่ง Warner Bros. ผลิตในเวลาไล่เลี่ยกัน

และ RKO (Radio-Keith-Orpheum) ที่นำเอาลักษณะเด่นของ Paramount และ Warner Bros. มาผสมผสานกันในการสร้างภาพยนตร์เพลง กล่าวคือ ไม่ต่อต้านลักษณะของอุปรากรและจูลูปรากร หากแต่นำมาผสมผสานกับเหตุการณ์ร่วมสมัยและดนตรีสมัยนิยม

ในวงการโทรทัศน์ เมื่อ *The Boys From Boise* ละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่องแรกได้ออกอากาศทางช่อง DuMont ในวันที่ 28 กันยายน ปี 1944 ซึ่งยังอยู่ในช่วงของการพัฒนาเครื่องรับโทรทัศน์ ประกอบกับไม่มีเพลงดังหรือดารายอดนิยม จึงไม่มีผู้ชมมากนัก หลังจากนั้นละครเพลงทางโทรทัศน์ก็เลือกที่จะดัดแปลงเรื่องราวมาจากสื่ออื่นๆ และเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์มากกว่าจะสร้างสรรค์ขึ้นมาใหม่ อาทิ *Peter Pan*, *Jack and the Beanstalk*, *Alice in Wonderland*, *Cinderella* ฯลฯ (John Kenrick, 2004)

ต่อมา ดนตรีแนวใหม่ได้ส่งผลต่อความเปลี่ยนแปลงของละครเพลงอเมริกันมากขึ้น ตั้งแต่การเกิดขึ้นของ *West Side Story* ซึ่งเป็นแจ๊ส มิวสิคัล (Jazz Musical) เรื่องแรก ในปี 1957 และการเข้ามามีบทบาทของดนตรีร็อกในละครเพลงเรื่อง *Bye Bye Birdie* ในปี 1960 ซึ่งถูกนำไปสร้างเป็นภาพยนตร์เพลงในอีก 3 ปีต่อมา ตามด้วยละครเพลงแนวร็อกตลอดทั้งเรื่อง หรือที่เรียกว่า ร็อก

มิวสิคัล (Rock Musical) เรื่องแรกอย่าง *Hair* ในปี 1967 และละครเพลงแนวร็อกที่ใช้เพลงเดินเรื่องเท่านั้น แต่ไม่มีบทพูด (Sung-through Musical) หรือที่เรียกว่า ร็อก โอเปรา (Rock Opera) เรื่องแรกอย่าง *Jesus Christ Superstar* ในปี 1971 (กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน, 2550: 61)

นอกจากนี้ ยังมีการนำเพลงที่ได้รับความนิยมอยู่แล้วมาเรียงร้อยเป็นเรื่องราวใหม่ หรือที่เรียกว่า จูค็อบ็อกซ์ มิวสิคัล (Jukebox Musical) เช่น *Mamma Mia!* ที่สร้างจากเพลงของศิลปินวง ABBA เป็นต้น ด้านภาพยนตร์เพลงเองก็ไม่ได้มีเจตนาเพียงเพื่อให้ความบันเทิงอีกต่อไป หากแต่ตั้งใจล้อเลียนและวิพากษ์ภาพยนตร์แนวเดียวกัน อาทิ *All That Jazz* ของ Bob Fosse

1 สิงหาคม ปี 1981 สถานีโทรทัศน์ดนตรี MTV (Music Television) ออกอากาศวันแรกด้วยมิวสิกวิดีโอ (Music Video) เพลง *Video Killed the Radio Star* ของศิลปินวง The Buggles หลังจากนั้น มิวสิกวิดีโอก็เข้ามาแทนที่ภาพยนตร์เพลงและละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน จะมีก็แต่ Walt Disney เท่านั้น ที่ยังสร้างสรรค์อนิเมชัน (Animation) ตามแนวทางของละครเพลงแนวสุขนาฏกรรม (Musical Comedy) (Bernard F. Dick, 1998: 92 – 96)

ปี 1980 ภาพยนตร์เพลงเรื่อง *Fame* โดย Alan Parker และบริษัท MGM ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับกลุ่มวัยรุ่นต่างที่มาและสถานะใน High School of Performing Arts ในกลางมหานครนิวยอร์กได้กลายมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์ขึ้นในชื่อเดียวกัน โดย Christopher Gore และบริษัท MGM Television ออกอากาศตั้งแต่ปี 1982 – 1987 ทั้งหมด 6 ฤดูกาล 136 ตอน โดยถูกยกเลิกหลังจากออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ NBC ได้เพียง 2 ฤดูกาล และไปออกอากาศทางเคเบิลทีวีต่อจนจบ นอกจากนี้ ยังถูกดัดแปลงเป็นละครเวทีในปี 1988 และถูกนำไปทำซ้ำ (Remake) ในรูปแบบภาพยนตร์เพลง ในปี 2009

ปี 1990 Steven Bochco และ William M. Finkelstein ได้สร้างละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Cop Rock* ขึ้น ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ ABC แต่กลับไม่ได้รับความนิยม แม้จะมีเนื้อหาเกี่ยวกับตำรวจ (Police Drama) ไม่ต่างจากละครโทรทัศน์เรื่องอื่นๆ ที่ได้รับความนิยมในขณะนั้นก็ตาม จึงออกอากาศได้เพียง 1 ฤดูกาล 11 ตอนก็ถูกยกเลิก

ปี 2006 – 2008 ความสำเร็จของภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่อง *High School Musical* ทางเคเบิลทีวีช่อง Disney Channel ทั้ง 3 ภาค รวมถึงส่วนที่แตกย่อยออกมา (Spin-off) อาทิ *High School Musical: El Desafio* ในอาร์เจนตินา, *High School Musical: O Desafio* ในบราซิล, *High School Musical China: College Dreams* ในจีน และสื่ออื่น อาทิ ทัวร์คอนเสิร์ต ละครเวที

วิดีโอเกม หนังสือ ฯลฯ ทำให้การผลิตละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันกลับมาคึกคักอีกครั้ง ทางต้นสังกัดจึงสร้าง *Hannah Montana* ละครเพลงทางโทรทัศน์ในรูปแบบของซีทคอม ที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับวัยรุ่นหญิงที่ต้องปกปิดความลับเรื่องที่เป็นนักร้องดัง เพื่อจะได้ใช้ชีวิตแบบวัยรุ่นทั่วไป ขึ้นในปี 2006 – 2011 ทั้งหมด 4 ฤดูกาล 98 ตอน รวมถึงมีภาพยนตร์ *Hannah Montana: The Movie* และตุ๊กตา ของเล่น ของที่ระลึกอัลบั้มเพลง ออกมาวางจำหน่ายอีกด้วย

ขณะเดียวกัน Nickelodeon เคเบิลทีวีอีกช่องหนึ่ง ก็ได้สร้างละครเพลงทางโทรทัศน์ในรูปแบบของซีทคอมเช่นกัน เรื่อง *Big Time Rush* ที่เป็นเรื่องราวอลวนอลเวงของ 4 หนุ่มบอยแบนด์ (Boy Band) หน้าใหม่ ออกอากาศมาตั้งแต่ปี 2009 และกำลังจะมีฤดูกาลต่อไปอีก

ส่วนในพีทีวี ละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Glee* ที่ออกอากาศทางช่อง Fox มาตั้งแต่ปี 2009 จนถึงปัจจุบัน (2013) เพียงฤดูกาลแรกก็ได้สร้างประวัติศาสตร์หน้าใหม่ให้กับวงการดนตรี โดยทำลายสถิติของ The Beatles ในการเป็นศิลปินประเภทกลุ่มที่มีเพลงติดอันดับ Billboard มากที่สุดกว่า 100 เพลง อย่างไรก็ตาม ถ้ารวมเอาหมวดศิลปินเดี่ยวเข้าไปด้วย *Glee* ยังเป็นเพียงเจ้าของสถิติอันดับ 3 เท่านั้น รองจาก Elvis Presley และ James Brown ที่มีเพลงติดอันดับ Billboard ถึง 108 เพลงและ 91 เพลงตามลำดับ

ขณะเดียวกัน NBC ก็ได้สร้างละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับการล่าฝันเช่นกัน แต่เป็นฝันของผู้ใหญ่ในวงการละครบรอดเวย์ขึ้นในชื่อ *Smash* เริ่มออกอากาศในปี 2012

สิ่งที่ขาดไม่ได้ในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเหล่านั้นก็คือบทเพลง แน่แน่นอนว่าบทบาทหน้าที่ของเพลงมีอิทธิพลต่อความนิยมในละคร ผู้วิจัยจึงสนใจว่า บทบาทหน้าที่ของเพลงกับการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันนั้นเป็นอย่างไร

ปัญหาคำวิจัย

1. บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันมีลักษณะเป็นอย่างไร
2. การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันมีลักษณะเป็นอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
2. เพื่อศึกษาการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาจากละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เฉพาะฤดูกาลที่ 1 จำนวน 6 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 108 ตอน ได้แก่

1. Fame (1982) 16 ตอน
2. Cop Rock (1990) 11 ตอน
3. Hannah Montana (2006 – 2007) 26 ตอน
4. Big Time Rush (2009 – 2010) 18 ตอน
5. Glee (2009 – 2010) 22 ตอน
6. Smash (2012) 15 ตอน

ประกอบกับศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้องกับละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องดังกล่าว ทั้งในสื่อสิ่งพิมพ์และอิเล็กทรอนิกส์ เช่น ข่าว บทสัมภาษณ์ บทความ บทวิเคราะห์ บทวิจารณ์ เป็นต้น

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

บทบาทหน้าที่ หมายถึง บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันที่ผู้วิจัยได้ตั้งเกณฑ์ไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
2. เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
3. บ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)
4. เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
5. เพลงที่ให้ตัวละครหรือนักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
6. เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

ละครเพลงชนบทเดิม หมายถึง อุปรากร จุลอุปรากร วิถีทัศน์ และละครเพลงอเมริกันที่นำเสนอในรูปแบบการแสดงสด ในช่วงก่อนการเข้ามาของดนตรีแนวใหม่ในทศวรรษที่ 1950

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน หมายถึง รายการบันเทิงคดีประเภทซีรีส์และซีทคอม ออกอากาศทางโทรทัศน์ 30 – 60 นาทีต่อตอน และนำเสนอในรูปแบบของละครเพลงอเมริกัน

ฤดูกาล หมายถึง ช่วงเวลาในการออกอากาศละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน โดยกินเวลาแต่ละฤดูกาลไม่เท่ากัน ขึ้นอยู่กับเนื้อหาของเรื่อง นโยบายของสถานี และความนิยมของผู้ชม ซึ่งไม่จำเป็นต้องสัมพันธ์กับฤดูกาลตามความเป็นจริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อให้ทราบถึงบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
2. เพื่อให้ทราบถึงกระบวนการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
3. สามารถนำไปประยุกต์ใช้เป็นแนวทางในการศึกษาและแนวทางในการสร้างสรรค์และพัฒนาละครเพลงในประเทศไทยได้

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน” ประกอบด้วยแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังต่อไปนี้

1. แนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลง
2. แนวคิดการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลง

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลง ไม่ได้มีไว้เพื่อความบันเทิงเท่านั้น หากแต่ยังช่วยขับเน้นการแสดงให้เข้มข้น สร้างบรรยากาศและอารมณ์ร่วมได้อย่างที่คำพูดบางคำไม่อาจทำได้อีกด้วย เพลงจึงมีความสำคัญต่อการดำเนินเรื่องเป็นอย่างมาก

Charles Fowler (1994: 413 – 421) ได้สรุปจุดประสงค์สำคัญของการมีดนตรีเป็นองค์ประกอบของภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. สร้างอารมณ์พื้นฐาน เน้นย้ำให้ผู้ชมอยู่ในอารมณ์สอดคล้องกับภาพและเข้าใจสารที่สื่อ (Music Establishes the Basic Mood)
2. บ่งบอกถึงลักษณะภายนอกและความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของตัวละคร ทำให้คนดูเชื่อในเนื้อหา (Music Enhances the Drama)
3. ทำให้ภาพยนตร์มีความต่อเนื่อง ในตอนท้าย เสียงดนตรียังให้ความรู้สึกของการสิ้นสุดอีกด้วย (Music Gives a Film Continuity)

Michael Fink (1996: 169 – 171) ได้สรุปบทบาทหน้าที่ของดนตรีประกอบภาพยนตร์ (Functions of Music in Films) ไว้ดังนี้

1. สร้างบรรยากาศตามท้องเรื่อง (Atmosphere of time and place)
2. บ่งบอกถึงลักษณะภายนอกและความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของตัวละคร ซึ่งไม่ได้แสดงให้เห็นโดยตรงในเหตุการณ์ (Psychological/Unseen/Unspoken)

3. ปูเรื่องและให้ข้อมูลด้านภูมิหลังของเรื่องและตัวละคร (Neutral Background Filler)
4. สร้างความต่อเนื่อง (Continuity)
5. สร้างอารมณ์ร่วม (Building Dramatic Climaxes)

Larry A. Brown (2007) ศาสตราจารย์ด้านการละครจาก Nashville ได้แบ่งบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลง (Functions of Songs in Musical Theater) ตามประเภทของเพลงในละครเวที อันได้แก่ Character songs, Songs that tell stories, Songs with special functions ไว้ดังนี้

- **Character Songs** คือบทเพลงที่สะท้อนลักษณะของตัวละคร ได้แก่
  1. I am songs คือเพลงที่ตัวละครใช้แนะนำตัวเองโดยตรงต่อผู้ชมหรือเป็นเพลงที่บอกลักษณะประจำตัว เช่นเพลง *Dentist!* ในเรื่อง *Little Shop of Horrors* เป็นต้น
  2. I want songs คือเพลงที่บ่งบอกเป้าหมายของตัวละครและกำหนดการกระทำที่จะเกิดขึ้นต่อไปในอนาคต หมายรวมถึงเพลงที่ตัวละครต้องการบอกว่า I don't want อีกด้วย เช่นเพลง *Get Me to the Church on Time* ในเรื่อง *My Fair Lady* เป็นต้น
  3. Reprises คือเพลงที่ปรากฏซ้ำในเรื่อง แต่มีเนื้อหาหรือความรู้สึกที่ต่างไปจากเดิม เพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลง เช่นเพลง *Tonight (Reprise)* ในเรื่อง *West Side Story* เป็นต้น
  4. Emotional climax songs คือเพลงที่สะท้อนจุดสูงสุดของอารมณ์ตัวละคร สร้างอารมณ์ร่วมของตัวละครกับผู้ชม เช่นเพลง *The Rain in Spain* ในเรื่อง *My Fair Lady* เป็นต้น
- **Songs that Tell Stories** คือบทเพลงที่บอกเล่าเรื่องราวในเรื่อง ได้แก่
  5. Exposition songs คือเพลงที่บอกเล่าสิ่งที่เกิดขึ้นต่อไป เพื่อขับเคลื่อนเรื่องให้เร็วขึ้น เช่นเพลง *Oh What a Circus* ในเรื่อง *Evita* เป็นต้น
  6. Conflict songs คือเพลงที่แสดงความขัดแย้งหรือเป้าหมายที่ตัวละครต้องสนใจ
  7. Narration songs คือเพลงที่บรรยายเหตุการณ์ที่จะไม่ปรากฏให้ผู้ชมเห็น
  8. Summary songs คือเพลงที่สรุปผลของการกระทำหรือเรื่องราวที่ยาวนานให้ผู้ชมรับรู้ได้ในเพลงเดียว เช่นเพลง *Poor Professor Higgins* ในเรื่อง *My Fair Lady* เป็นต้น
- **Songs with Special Functions** คือบทเพลงที่มีหน้าที่พิเศษอื่นๆ ได้แก่

9. Comment songs คือเพลงที่ตัวละครจะร้องอยู่บนเวทีหรือในละครเวทีที่มีเหตุการณ์บางอย่างแล้วคอยวิพากษ์วิจารณ์เหตุการณ์เหล่านั้น
10. Musical metaphors คือเพลงที่แสดงการเปรียบเทียบให้เห็นภาพ ซึ่งไม่จำเป็นต้องตรงกับเหตุการณ์จริง เช่นเพลง *We Both Reached For the Gun* ในเรื่อง Chicago เป็นต้น
11. Cameo songs คือเพลงที่ให้ตัวละครรองที่มีบทบาทเล็กๆ ได้แสดงความสามารถ
12. Parodies คือเพลงที่ใช้สร้างอารมณ์ขัน คั่นเวลา มักเป็นไปในเชิงลบ

องค์ทศ วรณนัทธ์ (2552) สรุปบทบาทหน้าที่ของดนตรีคลาสสิกในการสื่อสารผ่านละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. ดนตรีคือแก่นของเรื่อง
2. ดนตรีสื่อสารบุคลิกลักษณะตัวละคร
3. ดนตรีคือการกระทำ (Action)
4. สร้างโลกในจินตนาการของตัวละคร
5. สร้างบรรยากาศและอารมณ์ตามท้องเรื่อง

อย่างไรก็ตาม ละครเพลงแต่ละเรื่องไม่จำเป็นต้องมีเพลงครบทุกบทบาทหน้าที่ เนื่องจากผู้สร้างมักมีสูตรสำเร็จแค่เพียงว่า ต้องมี I am songs กับ I want songs และ New songs ซึ่งหมายถึงเพลงประเภทอื่นใดก็ตามที่ทำหน้าที่เพิ่มเติมจาก I am songs กับ I want songs เท่านั้น

นอกจากนี้ Aaron Frankel (2000: 95 – 96) ยังกล่าวว่า เนื้อร้องที่สามารถสื่อสารกับผู้ชมได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้นต้องเป็นคำตรง ไม่ซับซ้อน (Direct) เป็นคำที่ส่งผลต่อผู้ชมทันที (Immediate/Impact) เป็นภาษาที่ใช้ในชีวิตประจำวัน หรือภาษาถิ่นตามท้องเรื่อง เพื่อความเป็นธรรมชาติ (Vernacular) มีท่วงทำนองติดหู ร้องตามง่าย (Singable)

ในงานวิจัยชิ้นนี้ ผู้วิจัยจะนำแนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงที่ได้กล่าวมาข้างต้น อันได้แก่ จุดประสงค์สำคัญของการมีดนตรีเป็นองค์ประกอบของภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ บทบาทหน้าที่หลักของดนตรีประกอบภาพยนตร์ บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลง และบทบาทหน้าที่ของดนตรีคลาสสิกในการสื่อสารผ่านละครโทรทัศน์มาผสมผสานกัน เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์ถึงบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน 6 ประเภท ดังนี้

1. **ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)** เป็นเพลงที่ให้ข้อมูลด้านภูมิหลังของเรื่อง หรือเตรียมการล่วงหน้าถึงสิ่งที่จะเกิดขึ้นต่อไป รวมถึงสร้างบรรยากาศตามท้องเรื่องให้ผู้ชมมีอารมณ์สอดคล้องกับภาพและเข้าใจสารที่สื่อ
2. **เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)** เป็นเพลงแสดงถึงการกระทำและความขัดแย้งที่ซับซ้อนและเชื่อมต่องานเรื่อง รวมถึงสรุปเหตุการณ์นั้นๆ
3. **บ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)** เป็นเพลงประจำตัว ตัวละครใช้แนะนำตัวเอง บ่งบอกลักษณะทางกายและจิต กำหนดเป้าหมายและการกระทำ รวมถึงแสดงความรู้สึกและเจตจำนงต่างๆ ของตัวละคร
4. **เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)** เป็นเพลงชั่วคราวในเวลาในเรื่อง ไม่มีผลต่อการดำเนินเรื่องหลัก
5. **เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)** หมายถึงเพลงที่ไม่ได้ปรากฏเป็นครั้งแรก มักมีเนื้อหาหรือความรู้สึกที่ต่างไปจากเดิมเพื่อให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงของเหตุการณ์หรือตัวละคร
6. **เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)** คือเพลงที่ไม่เกี่ยวข้องกับเรื่องโดยตรง แต่จะเล่นกับประสบการณ์ร่วมของผู้ชม ไม่ว่าจะนำไปเพื่อสรรเสริญสดุดี หรือแสดงความคิดเห็น ล้อเลียนเสียดสีเหตุการณ์จริงในสังคม (Parodies)

แนวคิดการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

ละครโทรทัศน์ หมายถึง บันเทิงคดีที่นำเสนอทางโทรทัศน์ อาจนำเสนอเรื่องจริงที่ดัดแปลงมาบางส่วนหรือไม่ใช้เรื่องจริงเลยก็ได้ โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อความบันเทิง และมีลักษณะพิเศษที่แตกต่างจากบันเทิงคดีประเภทอื่นคือ เข้าสู่ทุกครัวเรือนได้โดยที่ผู้ชมไม่ต้องเดินทางออกจากบ้านเพื่อไปชมการแสดง และมีอิสระที่จะทำกิจกรรมอื่นไปด้วยได้ ลักษณะเช่นนี้ส่งผลต่อการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์เป็นอย่างมาก ทำให้ต้องใช้ความพยายามดึงดูดความสนใจของผู้ชมให้หันมาดูและติดตามไปได้ตลอด (ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมสิริทัศน์, 2548: 63 – 65)

ประวัติและพัฒนาการของละครโทรทัศน์อเมริกัน

จุดเริ่มต้นที่นำมาซึ่งการทดลองรับส่งสัญญาณการแพร่ภาพและการกระจายเสียงวิทยุโทรทัศน์คือ จอนส์ เบริซีเลียส (Jons Berzelius) นักเคมีชาวสวีเดน และ แอนดรู เมย์ (Andrew

May) เจ้าหน้าที่ส่งโทรเลขชาวไอริช ได้ค้นพบสารเซเลเนียมในปี 1817 และในปี 1873 ตามลำดับ สารนี้มีคุณสมบัติทำให้เกิดกระแสไฟฟ้าที่เรียกว่า โฟโตอิเล็กทริก (Photoelectric) หรือการเกิดอิเล็กตรอนจากแสง จำนวนอิเล็กตรอนจะมากหรือน้อย ขึ้นอยู่กับปริมาณแสงที่มาตกกระทบ

ปี 1884 พอล นิพโกว (Paul Nipkow) นักวิทยาศาสตร์ชาวเยอรมัน ได้ต่อยอดการค้นพบดังกล่าว โดยการทดลองสร้างจานสแกนภาพ (Scanning Disk) ซึ่งเป็นจานที่เจาะรูเล็กๆ ให้แสงผ่าน เมื่อนำจานไปหมุนตรงกลางระหว่างวัตถุกับโฟโตอิเล็กทริกเซลล์ ซึ่งเป็นแผงวงจรไฟฟ้าที่ทำให้ความต้านทานส่วนหนึ่งเปลี่ยนไปตามความเข้มของแสง ทำให้ปรากฏภาพหยาบๆ ขึ้นบนจอรับภาพ ระบบที่ทำด้วยเครื่องกล (Mechanic) นี้เองที่ใกล้เคียงกับระบบอิเล็กทรอนิกส์ปัจจุบัน

ในลอนดอน (London) ประเทศอังกฤษ จอห์น ลอจี แบร์ด (John Logie Baird) ได้ทำการทดลองแพร่ภาพวิทยุโทรทัศน์มาตั้งแต่ปี 1929 กระทั่งปี 1936 สถานีวิทยุโทรทัศน์ BBC จึงเริ่มออกอากาศอย่างเป็นทางการ ต่อมา เขาได้คิดค้นโทรทัศน์สีขึ้นในทศวรรษที่ 1950

ในนิวยอร์ก (New York) สหรัฐอเมริกา เครือข่ายการกระจายเสียงของบริษัท RCA (Radio Corporation of America) และ NBC (National Broadcasting Company) ได้ตั้งเครือข่ายวิทยุโทรทัศน์ NBC ขึ้นในปี 1930 โดยสถานีแรกมีชื่อว่า W2XBS ออกอากาศจริงในปี 1938 และเปลี่ยนชื่อสถานีเป็น WNBC ในปัจจุบัน ตามด้วยสถานี CBS (Columbia Broadcasting System) ในปี 1941 ซึ่งก่อนหน้านี้ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ W2XAD หรือ WRGB ในปัจจุบัน ด้วยละครโทรทัศน์เรื่องแรกของอเมริกาเรื่อง *The Queen's Messenger* ในวันที่ 11 กันยายน ปี 1928 ตามด้วยสถานี ABC (American Broadcasting Company) ในปี 1948 (William Hawes, 1986: 21 – 22)

NBC, CBS, ABC เรียกได้ว่าเป็น “Big Three” แห่งวงการโทรทัศน์อเมริกัน แม้จะมีความพยายามเป็น “Big Four” ของสถานีอื่นๆ แต่ก็ไม่มีสถานีไหนทำได้ กระทั่ง ช่อง FOX ที่ออกอากาศมาตั้งแต่ปี 1986 ได้รับอันดับ 1 จากการสำรวจปริมาณผู้ชมหรือเรตติ้ง (Ratings) โดยบริษัท Nielsen ทั้งในปี 2008 และ 2009 FOX จึงถูกจัดรวมเข้ากับ “Big Three” และเป็น “Big Four” แห่งวงการโทรทัศน์อเมริกันในปัจจุบัน

โทรทัศน์ทางสายหรือเคเบิลทีวี (Cable TV) ถือกำเนิดขึ้นจากความตั้งใจที่จะส่งผ่านคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าไปในบริเวณที่อับสัญญาณเพื่อให้ได้รับชมรายการโทรทัศน์กันทั่วถึง กลายมาเป็นโทรทัศน์แบบที่สามารถเลือกชมรายการได้เพียงแค่จ่ายเงินเพิ่ม ตั้งแต่ทศวรรษที่ 1970 เป็นต้นมา

ปัจจุบัน มีการแพร่สัญญาณวิทยุโทรทัศน์ผ่านระบบเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (Internet TV/Web TV) ระบบนี้เผยแพร่ไปได้ทั่วโลก ต้นทุนการผลิตไม่สูง สามารถปรับปรุงรายการและสัญญาณได้รวดเร็ว ที่สำคัญคือ ทำให้เกิดการสื่อสารได้สองทาง เพราะผู้ชมสามารถแสดงปฏิกิริยาตอบกลับโดยตรงได้ทันที (สุมน อยู่สิน, 2552: 309 – 313)

ประเภทและรูปแบบของละครโทรทัศน์

ปนัดดา ธนสถิตย์ (2531: 1 – 2) ได้แบ่งประเภทและรูปแบบของละครโทรทัศน์ไว้ดังนี้

1. **Drama specials/Made for Television Movies/Television Film** เป็นภาพยนตร์โทรทัศน์ที่สรุปเรื่องราวให้จบภายในตอนเดียว อาจจัดแสดงในวาระพิเศษ อย่างวันพ่อ วันแม่ หรือวันพิเศษของสถาบันต่างๆ มักใช้เวลา 60 – 120 นาที เช่น *High School Musical* เป็นต้น
2. **Mini Series** เป็นภาพยนตร์โทรทัศน์หรือละครยาว แบ่งเป็น 2 – 8 ตอนจบ เนื้อเรื่องแต่ละตอนจะไม่เกี่ยวข้องกันเลย และไม่ใช่ผู้แสดงชุดเดียวกัน เช่น *Angels in America* เป็นต้น
3. **TV. Series** ซีรีส์หรือละครสั้น 30 – 60 นาทีต่อตอน ออกอากาศเป็นฤดูกาล เนื้อหาแต่ละตอนจะเป็นแนวเดียวกัน ใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน แต่เรื่องราวจะเปลี่ยนไป เช่น *Fame, Cop Rock, Buffy the Vampire Slayer, Glee, Smash* เป็นต้น
4. **TV. Serials/Soap operas** เป็นละครยาว ออกอากาศเป็นประจำทุกสัปดาห์ 30 – 120 นาทีต่อตอน อาจจะมี 2 วันต่อสัปดาห์ หรือออกอากาศทุกวันก็ได้ เนื้อเรื่องทั้งหมดเป็นเรื่องเดียวกัน มักเกี่ยวเนื่องอยู่กับเรื่องบทบาททางเพศและความสัมพันธ์ระหว่างเพศ ใช้ผู้แสดงชุดเดียวกัน เช่น *Days of our lives, All my children* เป็นต้น
5. **Anthology Series/Anthology Drama** เป็นละครจบในตอน เนื้อหาและผู้แสดงไม่ใช่ชุดเดียวกัน แต่แนวเรื่องจะเป็นไปในทางเดียวกัน เช่น *American Horror Story* เป็นต้น
6. **Situation Comedy/Sit-Com** ซิทคอมหรือตลกสถานการณ์ เนื้อเรื่องและตัวละครมีลักษณะสมจริง แต่การแสดงไม่จำเป็นต้องสมจริงก็ได้ ในตอนจบของแต่ละตอนต้องมีบทสรุปในตัวของมันเอง หากมีตอนต่อไปให้ติดตามก็มักจะเป็นการทิ้งท้ายในฤดูกาลนั้นมีลักษณะสำคัญเช่นเดียวกับละครสุขนาฏกรรม (Comedy) อื่นๆ คือ มีจังหวะ (Twist) ให้

ผู้ชมคาดเดาไม่ได้ และมีบทสนทนากระแทกใจ (Punch Line) อาจซาบซึ้งตรึงใจหรือเจ็บๆ คันๆ ก็ได้ เช่น *Friends*, *Hannah Montana*, *Big Time Rush* เป็นต้น

ประเภทและรูปแบบของละครเพลง

มีการแบ่งประเภทของละครเพลงไว้ 4 ประเภท ได้แก่ (จารุณี หงส์จารุ, 2553: 130 – 135)

1. อุปรากร (Opera) ประกอบด้วยลักษณะสำคัญ คือ

1.1 โหมโรง (Overture/Prelude) คือบทประพันธ์ที่บรรเลงด้วยเครื่องดนตรีเท่านั้น บรรเลงเพื่อนำเข้าฉากแรก แสดงบรรยากาศและรวมทำนองสาระ (Theme) ของเรื่องไว้

1.2 บทอุปรากร (Libretto) อาจดัดแปลงจากสื่ออื่นหรือประพันธ์ใหม่ก็ได้ ในอดีตมักเป็นภาษาอิตาเลียน เยอรมัน ฝรั่งเศส แต่ปัจจุบันมีการแปลหรือประพันธ์ใหม่ในหลายภาษา และในบางโรงละครจะมีคำบรรยายประกอบบนแผงคอมพิวเตอร์เหนือเวทีหรือบนเก้าอี้ด้านหน้าผู้ชม ขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของคณะละครและสถานที่แสดง

1.3 บทร้องจำพัว (Aria) เป็นบทร้องเดี่ยวที่ไพเราะและมีคุณค่าทั้งในเชิงวรรณศิลป์ และคีตศิลป์ นักร้องต้องใช้เทคนิคขั้นสูงในการร้อง มักร้องหลังบทร้องกึ่งพูด

1.4 บทร้องกึ่งพูด (Recitative) คือบทเจรจาที่มีลักษณะกึ่งร้องกึ่งพูด ฟังไม่ค่อยเป็นทำนอง เน้นเนื้อหาคำพูดมากกว่า มีดนตรีบรรเลงคลอแบบเบาบาง

1.5 วงแชมเบอร์ (Chamber Ensemble) เป็นการขับร้องประสานเสียงกลุ่มเล็ก ประกอบด้วยนักร้องนักแสดงตั้งแต่ 2 แนวเสียง เรียกว่า การขับร้องคู่ (Duet) จนถึง 9 แนวเสียง (Nonet) คล้ายนักร้องหมู่/กลุ่มนักร้องประสานเสียง (Chorus) ต่างกันตรงที่แต่ละแนวเสียงจะขับร้องเพียง 1 คน

1.6 นักร้องหมู่/กลุ่มนักร้องประสานเสียง (Chorus) คือกลุ่มคนหรือตัวละครจำนวนมากขับร้องในเพลงที่มีมากกว่า 1 แนวเสียงขึ้นไปจะมีมากกว่า 2 คนต่อ 1 แนวเสียง

1.7 วงดุริยางค์ (Orchestra) บรรเลงดนตรีตลอดเรื่อง

1.8 การเต้นรำ (Dance) มักมีระบำปลายเท้า (Ballet) หรือระบำพื้นเมืองประกอบ

1.9 องก์และฉาก (Acts and Scenes) มีการแบ่งองก์และฉากเหมือนละครเวทีทั่วไป

1.10 ทำนองสัญลักษณ์ (Letimotif) ทำนองดนตรีที่จะปรากฏออกมาเสมือนเป็นตัวแทนของเหตุการณ์หรือตัวละครนั้นๆ

2. **จุลอุปรากร (Operetta)** อุปรากรขนาดย่อม มีการล้อเลียนเสียดสี แต่ยังคงความงดงามของท่วงทำนองและการวางโครงเรื่องคล้ายอุปรากร บทพูดแทรกและบทร้องเดี่ยวมีขนาดเล็กและไม่ซับซ้อนเท่าบทร้องรำพัน (Aria) เรียกว่า บทร้องรำพันน้อย (Arietta)

3. **วิวิธทัศน์ (Revue)** เป็นการแสดงที่มีลักษณะเป็นชุดเพลงที่มีการเต้นรำและเรื่องแต่งล้อ (Skit) ไม่ผูกเรื่อง ไม่มีการพัฒนาตัวละครหรือบทละคร แต่อาจมีประเด็นหลัก มุมมองหรือแก่นเรื่อง (Concept/Point of View/Theme) เดียวกันได้ เช่น ภาพยนตร์เรื่อง *The Hollywood Revue of 1929* ในปี ค.ศ. 1929 และ *The King of Jazz* ในปี ค.ศ. 1930 เป็นต้น

4. **ละครเพลงอเมริกัน (American Musical)** มักใช้แนวเพลงสมัยนิยม (Popular Music/Pop Music) ในการบอกเล่าเรื่องราว และเรียกบทร้องนั้นว่า Song เรื่องราวในละครเพลงประเภทนี้จึงมีความร่วมสมัยและใกล้เคียงกับชีวิตจริงของชาวอเมริกันมากกว่าอุปรากรและจุลอุปรากร

ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์

ปัจจัยภายใน ได้แก่ นโยบายของสถานี ปรัชญาการดำเนินธุรกิจ การกำหนดเงื่อนไขในสัญญาสัมปทาน บุคลากร งบประมาณ ระบบเทคโนโลยี และพื้นที่ครอบคลุมสัญญาณ

ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ปัจจัยแวดล้อม คือ การเมือง เศรษฐกิจ และกฎข้อบังคับต่างๆ กับปัจจัยทางการตลาด คือ ผู้อุปถัมภ์รายการ สถานีผู้แข่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้ชม เพราะสิ่งที่ผู้ชมต้องการคือหัวใจในการสร้างสรรค์

ผู้สร้างและทางสถานีต้องคำนึงว่า ในแต่ละวันควรจะมีละครประเภทใดบ้าง ที่ผู้ชมจะติดตามอย่างสม่ำเสมอ ไม่เบื่อหน่าย และผู้อุปถัมภ์รายการจะเข้ามาให้การสนับสนุน ดังนั้น ระยะเวลาออกอากาศเป็นสิ่งสำคัญที่จะทำให้สามารถกำหนดกลุ่มผู้ชมว่าเป็นใคร มีสถานภาพอย่างไร มีวิถีชีวิตอย่างไร มีรสนิยมอย่างไร มีแบบแผนการชมละครอย่างไร การออกอากาศละครของสถานีคู่แข่งเป็นอย่างไร จะทำละครแนวเดียวกัน หรือทำละครต่างแนวกันเพื่อหลบหลีกคู่แข่ง

เรื่องราวที่นำมาทำเป็นละครอาจสอดคล้องกับสภาพภูมิศาสตร์ของประเทศในช่วงที่ออกอากาศ ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมสิริทัศน์, 2548: 78 – 80)

ฤดูใบไม้ผลิ อากาศดี ไม่มีภัยธรรมชาติ ละครที่นำเสนอมักมีเรื่องราวที่ขบขัน ร่าเริง

ฤดูร้อน มีวันหยุดยาว มีการเดินทางท่องเที่ยว หากใครอยู่กับบ้านก็จะได้ชมละครที่ฉายซ้ำ (Rerun) หรือละครตอนแรก (Pilot) ที่ออกอากาศมาเพื่อวัดกระแสความนิยมว่าเป็นที่ต้องการของตลาดหรือไม่เพื่อที่จะได้สร้างและออกอากาศในฤดูกาลต่อไป

ฤดูใบไม้ร่วง ความเครียดและความเหนื่อยล้าจากการทำงาน ละครที่น่าเสนอมักมีเรื่องราวที่ต่อสู้อชีวิต ปลอดภัยอีกด้านของตัวตน และผจญภัยระบายนามธรรม

ฤดูหนาว อาจเป็นละครประเภทสร้างสรรค์สังคม อบอุ่นซาบซึ้งใจ ให้ความหวังในช่วงคริสต์มาสและการก้าวเข้าสู่ปีใหม่ แสดงฝีมือของนักแสดงและทีมสร้างเพื่อแข่งขันรางวัลทางวงการโทรทัศน์อเมริกันที่มักจะประกาศกันทุกต้นปีถัดมา

บุคลากรในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

Gail Resnik และ Scott Trost (1996: 60 – 64) ได้แบ่งประเภทของบุคลากรในวงการธุรกิจภาพยนตร์และโทรทัศน์โดยใช้งบประมาณและค่าจ้างเป็นเกณฑ์ ดังนี้

1. above the line (creative team)

คือ บุคลากรบริหารการผลิต มีหน้าที่วางแผนเตรียม ควบคุมดูแล และกำหนดทิศทางการทำงานของแต่ละบุคคลที่เกี่ยวข้องในทุกขั้นตอนการผลิต ได้แก่

- ผู้สร้าง (Creator)
- ผู้อำนวยการสร้าง/ผู้จัดรายการ (Producer/Associate Producer/Line Producer) เป็นผู้วางแผน จัดเตรียม ประสานงานฝ่ายต่างๆ ที่จำเป็นต่อการสร้างสรรค์เข้าด้วยกัน
- ผู้อำนวยการสร้างฝ่ายบริหาร (Executive Producer) รับผิดชอบเกี่ยวกับการจัดทำร่าง และควบคุมงบประมาณการผลิต รวมถึงการจ่ายเงินค่าตอบแทนแก่ฝ่ายต่างๆ
- ผู้เขียนบทโทรทัศน์ (Script Writer)
- ผู้กำกับการแสดง (Director)
- ดารานักแสดง (Star/Actor/Performer)

2. below the line (technical team)

คือ บุคลากรเทคนิคการผลิต ได้แก่

- ผู้กำกับดนตรี (Musical Director) รับผิดชอบเกี่ยวกับดนตรีทั้งหมด ตั้งแต่คัดเลือกและฝึกซ้อมนักร้องและวงดนตรี รวมถึงกระบวนการบันทึกเสียงและการทำงานของ Music Producer, Music Coordinator, Songwriter, Composer, Arranger, Vocal Director และ Music Editor/Music Cutter
- ผู้กำกับนาฏศิลป์ (Dance Director) รับผิดชอบเกี่ยวกับนาฏยประดิษฐ์ทั้งหมด ตั้งแต่คัดเลือกผู้ออกแบบลีลา (Choreography) ไปจนถึงสอนและฝึกซ้อมท่าเต้น
- ผู้กำกับศิลป์/ออกแบบงานสร้าง (Art Director/Production Designer) รับผิดชอบควบคุมงานฉาก แสง เสียง เครื่องแต่งกาย การแต่งหน้า/ทำผม และอุปกรณ์ประกอบการแสดง
- ผู้กำกับเทคนิค (Technical Director) รับผิดชอบควบคุมการจัดไฟ ดูแลระบบเสียง และปฏิบัติการด้านเทคนิคอื่นๆ เช่น Special Effect, Animation, Title Design เป็นต้น
- อื่นๆ อาทิ ผู้กำกับภาพ (Director of Photography/DP), ผู้ตัดต่อ (Editor), ผู้คัดเลือกนักแสดง (Casting Director), ผู้ฝึกสอนการแสดง (Acting Coach), ผู้จัดการกองถ่าย (Production Manager), Key Grip, Gaffer, Production Assistants/PAs ฯลฯ

กระบวนการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ผู้สร้างจะต้องคิดวางแผนโครงการเพื่อเสนอและสนองต่อนโยบายของสถานี และผู้อุปถัมภ์รายการ หรือนายทุนอื่นๆ ก่อน โดยต้องคำนึงว่าเนื้อหาและแนวเรื่องเป็นอย่างไร วัน เวลา และสถานีที่ออกอากาศ ความยาวต่อตอนมีกี่นาที ความยาวต่อฤดูกาลมีกี่ตอน ระยะเวลาในการสร้าง และที่สำคัญก็คือ ผู้ชมกลุ่มเป้าหมายเป็นใคร จากนั้น ผู้สร้างจะกำหนดปริมาณค่าใช้จ่ายในการสร้างทั้งหมด เช่น ค่าตัวทีมงาน ค่าอุปกรณ์ในการถ่ายทำ ค่าสถานที่ถ่ายทำ (Location) ในกรณีที่ทำนอกสตูดิโอ (Studio) ค่าใช้จ่ายในส่วนนี้จะขึ้นอยู่กับข้อตกลงที่มีต่อเจ้าของสถานีที่เป็นรายๆ ไป รวมถึงกำหนดตัวบุคลากรผู้ร่วมงานหรือทีมงานฝ่ายต่างๆ

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

ผู้สร้าง ซึ่งเป็นเจ้าของเรื่อง อาจเขียนบทละครโทรทัศน์ ซึ่งถือเป็นหัวใจสำคัญของการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์ในแต่ละตอน หรือจะมอบหมายงานให้ผู้อื่นทำก็ได้ เพื่อให้ผู้กำกับในแต่ละ

ละตอน รวมถึงทีมงานทุกฝ่ายนำบทไปศึกษาวิเคราะห์และทำความเข้าใจให้ตรงกันกับฝ่ายอื่นๆ รวมถึงจัดหาอุปกรณ์ที่เอื้อต่อการถ่ายทำให้พร้อมสำหรับขั้นต่อไป

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

ต้องมีการบันทึกเสียงในส่วนของเพลง ฝึกซ้อมท่าเต้น รวมถึงเตรียมคิวเทคนิคและการแสดง เมื่อถ่ายทำเสร็จเรียบร้อย ผู้กำกับรายการจะรวบรวมเทปบันทึกภาพทั้งหมดมาตัดต่อลงเสียงและเพิ่มเติมเทคนิคพิเศษ ก่อนจะนำเทปส่งไปยังสถานีเพื่อออกอากาศต่อไป

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

เมื่อละครออกอากาศไปแล้ว ผู้สร้างควรตรวจสอบเรตติ้งเพื่อกำหนดทิศทางการตลาดและสำรวจข้อผิดพลาดในส่วนต่างๆ เพื่อมอบหมายงานให้ทีมงานส่วนนั้นๆ แก้ไขปัญหาได้ทันเวลาที่

การเขียนบทละครโทรทัศน์อเมริกัน

ประชากรในสหรัฐอเมริกาว่า 50 ล้านคนจะเป็นแฟนประจำของละครโทรทัศน์อย่างน้อย 1 เรื่อง ผู้เขียนบทละครโทรทัศน์จึงต้องอาศัยเทคนิคการเล่าเรื่อง ดังนี้ (Robert McKee, 2010)

โครงเรื่อง (Plot) หมายถึง ลำดับเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นตั้งแต่ต้นจนจบ แตกต่างจากตัวเรื่อง (Story) ซึ่งหมายถึง เนื้อหาหรือวัตถุดิบที่นักเขียนบทละครนำมาสร้างเป็นโครงเรื่อง อริสโตเติล (Aristotle) ปราชญ์ชาวกรีก แบ่งเป็น 3 ส่วน คือ ตอนต้น (The Beginning) ตอนกลาง (The Middle) และตอนจบ (The End) โดยมี**สูตรสำเร็จในการวางโครงเรื่อง (Plot Devices)** ดังนี้

1. Cinderella Formula คือเรื่องทำนองต้นร้ายปลายดี
2. Triangle Formula คือเรื่องทำนองรักสามเส้า
3. Gothic Formula คือเรื่องราวลึกลับมืดดำที่เกิดขึ้นในสถานที่คล้ายปราสาทแนวโกธิค
4. Whodunit Formula หรือ Who Done It เป็นการสืบหาบางสิ่งเพื่อคลี่คลายปริศนา
5. Somersault Formula คือเรื่องแบบหักเหลี่ยมเฉือนคม
6. Cat and Mouse Formula คือเรื่องเกี่ยวกับการไล่ล่า เหมือนแมวไล่จับหนู
7. Boy Meets Girl Formula เป็นเรื่องของความรักแต่มีอุปสรรค โดยจะจบลงด้วยความสมหวัง (Boy Gets Girl) หรือผิดหวัง (Boy Lost Girl) ก็ได้

Gustav Freytag (1968) นักเขียนบทละครและนวนิยายชาวเยอรมัน ได้เสนอ**ขั้นตอนการดำเนินเรื่อง/การพัฒนาตัวเรื่อง (Story Development)** ไว้ดังนี้

1. การเปิดเรื่อง (Exposition) เป็นช่วงแนะนำตัวละคร เวลา สถานที่ ปูเรื่องให้เห็นถึงความขัดแย้งที่กำลังจะเกิดขึ้น รวมถึงสร้างอารมณ์พื้นฐานผ่านภาพและเสียง
2. การพัฒนาเรื่อง (Raising Action) เป็นช่วงที่เกิดจุดหักเห (Turning Point) มีปัญหาหรือความขัดแย้งเข้ามามากขึ้นและไต่ระดับเข้มข้นขึ้นเรื่อยๆ
3. วิกฤติ (Crisis) เป็นช่วงที่ความขัดแย้งพุ่งขึ้นเรื่อยๆ จนถึงจุดสูงสุดของปัญหา (Climax) ตัวละครต้องทำบางสิ่งที่ทำให้ทุกอย่างหลังจากนี้เปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง
4. การคลี่คลาย (Falling Action) เป็นช่วงที่เงื่อนไขปัญหาต่างๆ ถูกเปิดเผยและถูกขจัด
5. การปิดเรื่อง (Resolution/Dénouement) อาจจบแบบให้คิดหรือติดตามต่อก็ได้

นอกจากนี้ **ลำดับการเล่าเรื่อง (Chronological Order)** ยังสามารถสร้างความหมายและความรู้สึกต่างๆ แก่ผู้ชมได้อีกด้วย ดังนี้ (ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมศิริทัศน์, 2548: 92)

1. Ab Ovo (Flashforward) คือการเล่าเรื่องตามลำดับเวลาที่เกิด
2. In Ultimas Res (At the End of Things/Flashback) คือการเล่าเรื่องแบบย้อนกลับ
3. In Medias Res (In the Middle of Things) คือการเริ่มเรื่องจากตอนกลาง โดยระหว่างนั้นจะค่อยๆ เผยเรื่องราวตอนต้นออกมาทีละน้อยไปจนจบ
4. Anastrophe คือการเล่าเรื่องสลับไปมา ไม่ปะติดปะต่อ เช่นในภาพยนตร์เรื่อง *Pulp Fiction* ของ Quentin Tarantino หรือในนวนิยายเรื่อง *Slaughterhouse-Five* ของ Kurt Vonnegut เป็นต้น

แก่นเรื่อง (Thought/Theme) แบ่งได้ดังนี้ (J.S.R. Goodlad, 1971)

1. Love Theme แก่นเรื่องเกี่ยวกับความรัก
2. Morality Theme แก่นเรื่องเกี่ยวกับศีลธรรมจรรยา
3. Idealism Theme แก่นเรื่องเกี่ยวกับผู้มีอุดมการณ์ที่แตกต่างจากคนทั่วไปในสังคม
4. Power Theme แก่นเรื่องเกี่ยวกับความขัดแย้งระหว่างบุคคลหรือกลุ่มคนหลายฝ่ายที่มีความต้องการในสิ่งเดียวกัน เช่น การช่วงชิงอำนาจ ชื่อเสียง เงินทอง เป็นต้น
5. Career Theme แก่นเรื่องเกี่ยวกับอาชีพหรือการฟันฝ่าอุปสรรคสู่ความสำเร็จส่วนตัว

6. Outcast Theme แก่นเรื่องเกี่ยวกับคนที่มีวิถีชีวิตแตกต่างจากคนทั่วไปหรือต่อต้านกระแสหลัก เนื่องจากสาเหตุทางร่างกาย เช่น พิการ อัมปลักษณ์ เป็นต้น และสาเหตุทางสังคม เช่น เป็นไอ้ขี้แพ้ (Loser) เป็นต้น รวมถึงสิ่งที่สังคมปฏิบัติต่อพวกเขา

วิธีสร้างตัวละคร (Characterization) ได้แก่ (Joseph M. Boggs and Dennis W. Petrie, 2008: 60 – 66)

1. สร้างผ่านลักษณะการปรากฏตัว (Appearance)
2. สร้างผ่านการตั้งชื่อตัวละคร (Choice of Name)
3. สร้างผ่านผู้เล่าเรื่อง (Narrator)
4. สร้างผ่านบทสนทนา (Dialogue)
5. สร้างผ่านปฏิกิริยาของตัวละครอื่น (Reaction of Other Characters)
6. สร้างผ่านการกระทำภายใน (Internal Action)
7. สร้างผ่านการกระทำภายนอก (External Action)
8. สร้างผ่านการทำซ้ำ/เกินจริง (Leitmotif/Caricature)
9. สร้างผ่านการสร้างตัวละครอื่นที่มีลักษณะตรงข้ามกันมาเทียบเคียง (Contrast)

นอกจากนี้ สิ่งที่คอยขับเคลื่อนเรื่องราวและผลักดันการกระทำของตัวละครให้เกิดขึ้นหรือ **ความขัดแย้ง (Conflict)** นั้น ได้แก่

1. ความขัดแย้งกับตัวเอง (Man Against Self) คือความขัดแย้งที่เกิดขึ้นกับร่างกายหรือจิตใจของตัวละคร ทำให้ตัวละครรู้สึกอึดอัดลำบากใจในการทำอะไบบางอย่าง
2. ความขัดแย้งกับผู้อื่น ไม่ว่าจะเป็นคนกับคนหรือคนกับสังคม (Man Against Man/ Man Against Society) รวมถึงความขัดแย้งระหว่างคนกับระบบกฎเกณฑ์ในสังคม
3. ความขัดแย้งกับพลังธรรมชาติและพลังเหนือธรรมชาติ (Man Against Nature)

Louise Giannetti (2008: 436) ได้แบ่ง **มุมมองในการเล่าเรื่อง (Point of View)** ไว้ดังนี้

1. มุมมองบุคคลที่หนึ่ง (The First-person) คือตัวละครเอกเป็นผู้เล่าเรื่อง มีข้อดีคือ ทำให้ผู้ชมรู้สึกใกล้ชิดกับเหตุการณ์ แต่ก็มีข้อเสีย คืออาจมีอคติปะปนอยู่ในการเล่าเรื่อง
2. มุมมองบุคคลที่สาม (The Third-person) คือการที่ผู้เล่ากล่าวถึงตัวละครอื่นหรือเหตุการณ์ที่ผู้เล่าพบเห็นหรือได้เกี่ยวพันด้วย

3. มุมมองที่เป็นกลาง (The Objective) เป็นการเล่าเรื่องผ่านการสังเกตของคนวงนอก ปราศจากอคติในการนำเสนอ แต่ก็ไม่สามารถเข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างลึกซึ้ง

4. มุมมองแบบพหูสูตร/สัพพัญญู (The Omniscient) คือการเล่าเรื่องแบบรู้รอบด้าน ไม่มีข้อจำกัดใด ไม่ว่าจะเป็นเวลาหรือสถานที่ สามารถหยั่งรู้ความคิดจิตใจของตัวละครได้

การคัดเลือกนักแสดงละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

ทศวรรษที่ 1930 การคัดเลือกนักแสดงของอเมริกันจะกระทำโดยแมวมอง (Talent Scout) ซึ่งปัจจุบันคือผู้คัดเลือกนักแสดง (Casting Director) นั่นเอง โดยต้องมีคุณสมบัติ ดังนี้ (Judith Weston, 1996: 236 – 238)

- มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ (Valuable Creative Input)
- ศึกษาข้อมูลของผู้ที่มารับการคัดเลือก (Solid Resource Bank/File of Actors)
- เปิดใจให้กับนักแสดงหน้าใหม่ (Awareness of New Talent)
- มีมนุษยสัมพันธ์ ประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เข้าใจ และตอบสนองความต้องการของผู้กำกับได้ (Good Working Relationship with Agents and Managers)
- รู้และเข้าใจในกฎหมายและจริยธรรมสื่อ เพื่อไม่ให้นักแสดงและทีมงานทำอะไรเกินขอบเขต (Ability to Make Deals with Actors/Understand Law and Ethic)

ที่สำคัญหลังจบการคัดเลือก ต้องรู้จักปฏิเสธแบบรักษาน้ำใจ ไม่ควรบอกว่าจะติดต่อกลับ เพราะจะทำให้นักแสดงรอคอยอย่างมีความหวัง และไม่ควรปฏิเสธในทันที ควรจะขอบคุณก็พอ

การคัดเลือกจะเริ่มจากการเปิดรับสมัคร อาจระบุรายละเอียดตามบุคลิกลักษณะภายนอกที่ตรงกับตัวละคร หรือที่เรียกว่า นักแสดงแบบฉบับ (Typecasting) เช่น ผู้ชายอายุ 35 – 40 ปี ดูอบอุ่นแบบคุณพ่อ หรือผู้หญิงอายุ 7 – 15 ปี หน้าตาตลก เป็นต้น

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะเป็นการเปิดรับสมัครผู้ทดสอบบททั่วไป (Audition/Tryouts) หรือการกำหนดตัวนักแสดงให้มาทดสอบบท (Casting/Screen Test) ผู้กำกับการแสดงควรกำหนดไว้ในใจว่าเป็นการค้นหาคู่คนเพื่อพัฒนาความเป็นไปได้ในการสวมบทบาทตัวละคร ไม่ควรเลือกเพียงเพราะมีลักษณะภายนอกที่ตรงกัน แต่กระนั้นก็ไม่ควรให้ห่างไกลจากตัวละครมากเกินไปจนนักแสดงขาดประสบการณ์ที่จะเทียบเคียงกับเงื่อนไขของตัวละคร ข้อสำคัญคือ นักแสดงผู้นั้นต้องสามารถรู้สึกเชื่อมโยงและยอมเชื่อเงื่อนไขของตัวละครมากกว่าจะถอยห่างออกมาวิเคราะห์

วิจารณ์ตัวละครในฐานะบุคคลที่สาม ถ้านักแสดงยังหาจุดเชื่อมโยงไม่ได้หรือยังขยายความรู้สึกได้ไม่เข้มข้นอาจต้องใช้แบบฝึกหัด (Exercise) กำหนดสถานการณ์ให้เด่นชัด โดยผู้กำกับการแสดงหรือผู้ฝึกสอนการแสดงต้องตกลงกับนักแสดงให้เข้าใจความหมายและขอบเขตในการใช้ว่าแค่ไหนถึงจะพอดี ต้องเคารพนักแสดงในฐานะมนุษย์คนหนึ่ง และต้องระมัดระวังไม่ไปสะกิดปมในใจของนักแสดงอย่างเกินกว่าเหตุ เพราะผู้กำกับการแสดงหรือผู้ฝึกสอนการแสดงไม่ใช่ นักจิตวิทยา จึงไม่อาจแก้ปัญหาทางจิตที่ลึกซึ้งเกินกว่าที่เห็นได้ (ดังกมล ณ ป้อมเพชร, 2553: 85 – 88)

การคัดเลือกนักแสดงจะคัดเลือกจากใบสมัคร ซึ่งในวงการนักแสดงอเมริกันจะมีรูปแบบของใบสมัครคือ ด้านหน้าเป็นรูปถ่ายที่เห็นหน้าชัดเจน กว้าง 8 นิ้ว ยาว 10 นิ้ว ด้านหลังของภาพจะเป็นชีวประวัติ (Bio) โดยจะมีชื่อของนักแสดงหรือผู้เข้ารับการคัดเลือกอยู่บนสุด ตามด้วยสหภาพที่สังกัด ได้แก่ AEA, SAG, AFTRA (American Federation of Television and Radio Artists) หมายเลขโทรศัพท์ สังกัดนายหน้าหรือตัวแทน (Agent) ใดหรือไม่ ข้อมูลทั่วไป เช่น อายุ น้ำหนัก ส่วนสูง และประสบการณ์ด้านการแสดง การศึกษา การฝึกอบรม รวมถึงความสามารถพิเศษอื่นๆ โดยเฉพาะด้านดนตรี เพราะจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการแสดงละครเพลงทางโทรทัศน์ และด้านกีฬา เพราะจะเป็นประโยชน์อย่างมากในการปรากฏตัวทางโทรทัศน์

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันโดยมากมักเป็นละครแนวตลก นักแสดงควรมีอารมณ์ขัน (Sense of Humor) การแก้ปัญหาเฉพาะหน้าด้วยไหวพริบ เช่น การเดินสัด หรือการแทรกมุขตลกเข้าไปเองของนักแสดงจะทำให้ละครมีความน่าสนใจมากขึ้น นอกจากนี้ ความสามารถ ความเหมาะสมลงตัวต่อบท ความขยัน อดทน มีวินัย ใฝ่รู้ มีศีลธรรมจรรยาบรรณของนักแสดงที่ดี สิ่งงานง่าย ควบคุมได้ ไม่เรื่องมากก็เป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง (Lenore Dekoven, 2006: 77 – 94)

กระบวนการในการคัดเลือกนักแสดงละครเพลงจะยุ่งยากกว่าละครพูดทั่วไป เพราะต้องคัดเลือกผู้ที่มีความสามารถทั้งด้านดนตรี นาฏศิลป์ และการแสดง โดยในด้านดนตรีอาจให้ผู้ที่มารับการคัดเลือกร้องเพลงเอกของเรื่องที่ได้มีการเตรียมไว้ล่วงหน้า หรือเพลงที่เตรียมมาเอง อาจให้เล่นเครื่องดนตรีด้วย ด้านนาฏศิลป์ก็เช่นกัน หากไม่ให้ทำเต้นที่ได้มีการเตรียมไว้ล่วงหน้า ก็จะทำให้ผู้ที่มารับการคัดเลือกแสดงท่าเต้นที่ได้เตรียมมาเอง ส่วนด้านการแสดงนั้น จะคำนึงถึงบุคลิกภาพ ปฏิภาณตอบสนองทางอารมณ์ และพัฒนาการทางการแสดงประกอบ โดยใช้วิธีสัมภาษณ์ตัวต่อตัว หรือวิธีแสดงสด หรือทั้งสองวิธีเลยก็ได้

ผู้สร้าง ผู้อำนวยการสร้าง และผู้กำกับฝ่ายต่างๆ จะมาชมเทปบันทึกภาพของผู้มาทดสอบรอบแรก (Open Call) ก่อนจะเรียกตัวมาตัดสินอีกครั้งในรอบสุดท้าย (Callback) ซึ่งจะแบ่งเป็น

การคัดเลือกนักแสดงนำและนักแสดงสมทบ หากมีนักแสดงตัวจริงบ้างแล้ว อาจให้ลองแสดงร่วมกันดูว่ามีเคมีเหมาะสมลงตัวหรือไม่ก็ได้ (Matching/Chemistry) และต้องดูด้วยว่า บทนั้นเน้นที่การร้อง การเต้น หรือการแสดงมากกว่ากัน บางครั้งผู้ที่ขับร้องหรือผู้ที่เต้นได้แต่แสดงไม่ได้เลยกับนักแสดงที่เก่งกาจแต่ขับร้องหรือเต้นได้ไม่ดีนัก วิธีแก้ปัญหาอาจเป็นการปรับเปลี่ยนบทบาทของตัวละครตัวนั้น ในบางเพลงที่ไม่เจาะจงตัวผู้ร้องก็ให้ตัวละครบทบาทอื่นขับร้องแทน หากเพลงนั้นเป็นที่นิยมอยู่แล้ว นักแสดงอาจมีวิธีร้องให้เข้าถึงอารมณ์มากกว่าร้องโดยใช้เทคนิค ซึ่งอาจได้ผลดีกว่านักร้องที่เสียงดีด้วยซ้ำ ผู้สร้างไม่ควรคำนึงถึงเพียงความสามารถของนักแสดง แต่ควรคำนึงถึงความนิยมของผู้ชมด้วย (มัทนี รัตนิน, 2549: 228 – 231)

การกำกับการแสดงละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

1. สร้างเรื่อง หรือเลือกเรื่อง อาจทำงานร่วมกับฝ่ายอำนวยการสร้าง
2. วิเคราะห์และตีความบทเพื่อกำหนดแนวทางในการนำเสนอและควบคุมทุกฝ่ายให้เข้าใจตรงกัน อาจทำงานร่วมกับที่ปรึกษาเชิงวิชาการหรือที่เรียกทับศัพท์ในภาษาอังกฤษว่า ดรามามาเทริกร์ (Dramaturg/Dramatic Adviser/Literary Manager)
3. คัดเลือกนักแสดงและทีมงาน ฝึกฝนและแก้ไขปัญหาด้านการแสดงให้กับนักแสดง รวมถึงกำหนดการเคลื่อนไหวของตัวละครในฉากกับการเคลื่อนไหวของกล้อง
4. สื่อสารกับผู้กำกับและผู้ออกแบบฝ่ายต่างๆ ในการซ้อมการแสดงแต่ละขั้นตอน ดังนี้
  - First reading เป็นการอ่านเพื่อวิเคราะห์และตีความบทร่วมกันของทุกฝ่าย
  - Blocking จัดวางทิศทางการเคลื่อนไหวที่ของกล้องและนักแสดง พร้อมๆ กับการฝึกซ้อมการเปล่งเสียงร้อง ลีลาท่าเต้น เล่นดนตรี และอาจรวมกับขั้นตอนการขัดเกลาโดยเจาะไปในแต่ละฉาก (Polishing) และควบคุมความต่อเนื่อง
  - Dress rehearsal/Run-through หากเป็นละครเวทีจะเป็นการซ้อมใหญ่โดยเน้นเทคนิคต่างๆ แต่ในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์นั้น ทุกเทค (Take) ถือเป็น การซ้อม ดังนั้น ในขั้นตอนนี้ก็จะเป็นการถ่ายทำจริง ผู้กำกับการแสดง ผู้อำนวยการสร้าง และฝ่ายตัดต่อจะเป็นฝ่ายเลือกเทคที่คิดว่าเหมาะสมที่สุดไปออกอากาศ

ทั้งนี้ ควรทำการวิเคราะห์ผู้รับสารด้วยว่าสนใจเรื่องราวแบบไหนและนักแสดงคนใดก่อน หากมีเวลา อาจมีการสร้างแบบจำลอง (Model Making) และบอร์ดภาพนิ่ง (Storyboard) เพื่อให้

เห็นภาพที่ต้องการอย่างชัดเจนร่วมกันด้วย ส่วนในขั้นตอนการถ่ายทำ ให้เลือกถ่ายทำฉากสำคัญๆ ก่อน เพื่อป้องกันคิวนักแสดงที่อาจไม่ตรงกัน และป้องกันไม่ให้พลังของนักแสดงหมดไปเสียก่อน

เสียงที่ควรบันทึกไว้ก่อนบันทึกการแสดง

1. Voice Over คือการพากย์เสียงและบันทึกลงไปในส่วนบางส่วนของภาพ
2. การบันทึกเสียงร้องหรือเสียงดนตรี ในกรณีที่มีงบประมาณไม่มากพอที่จะให้มีวงดนตรีเล่นสดในฉาก หรือหากไม่ต้องการให้วงดนตรีในฉากเล่นจริง สามารถบันทึกเฉพาะเสียงร้องของนักแสดงโดยการเปิดเพียงเสียงเพลงผ่านลำโพงมอนิเตอร์ห้องส่ง นักร้องจะร้องกับไมโครโฟนแบบมีทิศทาง (Directional Microphone) โดยให้ด้านที่ไม่สามารถรับเสียงได้หันไปทางลำโพงเพื่อป้องกันเสียงสะท้อนที่ และ Audio Engineer จะผสมเสียงโดยใช้ Fader ที่ Audio Console ซึ่งจะง่ายต่อการ Balance เสียงร้องกับเสียงดนตรี ไม่ต้องเปลืองเวลาและงบประมาณในการ Balance เครื่องดนตรีแต่ละชิ้น
3. Lip Sync คือการบันทึกเสียงและดนตรีล่วงหน้า แค่แสดงท่าทางให้ตรงกับเสียงเท่านั้น

วิศวกรเสียง (Sound Engineer) มีหน้าที่ออกแบบ ตัดต่อ และบันทึกเสียง โดยจะควบคุมสัญญาณเสียงจากไมโครโฟน จากเครื่องบันทึกเสียง หรือจากดาวเทียมที่ส่งเข้ามายังอุปกรณ์ที่เรียกว่า Audio Console (สหศักดิ์ กลิ่นสุวรรณ, 2548: 10)

องค์ประกอบของดนตรีตะวันตก (Composition)

1. จังหวะ (Time/Rhythm) เป็นการจัดเรียงเสียงให้คล้องจอง แสดงความหนักเบาซ้ำเร็ว
2. ทำนอง (Melody) เป็นโครงสร้างที่บอกถึงขอบเขตความสั้นยาว ดังเบาของเสียงที่มีความต่อเนื่อง และสามารถสร้างอารมณ์ความรู้สึกให้เกิดแก่ผู้ฟังได้มากกว่าเนื้อหาของเพลง
3. การประสานเสียง (Harmony) คือการนำเสียงที่เกิดขึ้นพร้อมกันมาผสมกลมกลืนเป็นเพลง
4. พื้นผิว (Texture) เป็นความสัมพันธ์ระหว่างทำนองกับการประสานเสียง คือ
  - 4.1 พื้นผิวทำนองเดี่ยวไม่ประสานเสียง (Monophonic)
  - 4.2 พื้นผิวทำนองเดี่ยวบรรเลงหลายแนวแบบดนตรีไทย (Heterophonic)
  - 4.3 พื้นผิวทำนองเดี่ยวมีการประสานเสียง (Homophonic)
  - 4.4 พื้นผิวหลายทำนอง (Polyphonic)

5. คุณภาพของเสียง (Tone Color) หมายถึง เอกลักษณ์ของเครื่องเล่นดนตรีแต่ละชิ้น

6. คีตลักษณ์ (Form) หรือรูปแบบของบทเพลง ได้แก่

6.1 เพลงท่อนเดียว (Unity Form) แทนด้วย A จะดำเนินทำนองตั้งแต่ต้นจนจบเพลงโดยไม่มี การเปลี่ยนอารมณ์ พบมากในเพลงสั้นๆ เช่น เพลง happy birthday to you เป็นต้น

6.2 เพลงสองท่อน (Binary Form) แทนด้วย AB ได้แก่ ท่อน A เป็นทำนองเพลงหลัก ช่วงแรก และท่อน B เป็นช่วงที่เปลี่ยนอารมณ์จากท่อนแรก

6.3 เพลงสามท่อน (Ternary Form) แทนด้วย ABA หรือ AABA พบมากในดนตรีสมัยนิยม (Popular Music/Pop Music) ซึ่งนำโครงสร้างนี้มาจากละครเพลงอเมริกันและภาพยนตร์ เพลงฮอลลีวูดอีกที เพลงลูกทุ่งและลูกกรุงของไทยก็เช่นกัน กล่าวคือ ท่อน A เป็นทำนองหลัก ท่อน B เป็นท่อนแยก มีลีลาอารมณ์แตกต่างไปจาก A

6.4 รอนโด (Rondo Form) แทนด้วย ABACADA เป็นเพลงที่มีสั้ยเพลง ใช้ทำนองที่แตกต่างไปจากท่อน A มาแทรกเป็นระยะๆ เช่น เพลงสามัคคีชุมนุม เพลงกราวกีฬา เป็นต้น

กระบวนการสร้างสรรค์เพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

1. ขั้นวางแผนผลิตเพลง

ทีมผู้สร้าง ผู้อำนวยการสร้าง ผู้เขียนบท ผู้กำกับดนตรี ผู้กำกับลีลา ผู้กำกับศิลป์ ผู้กำกับการแสดง และนักแสดงจะนัดหมายหารือกันถึงแนวทางของเพลง (Conceptual Design) แนวดนตรีและวิธีขับร้อง (Genre and Style) ให้เหมาะกับนักแสดงและเหตุการณ์ที่ปรากฏในเรื่อง เพื่อให้ได้ข้อสรุปที่นำไปสู่ขั้นตอนต่อไป (David Baskerville, 1995: 381)

2. ขั้นเตรียมวัตถุดิบในการสร้าง

แต่งเพลง (Composing) ให้ตรงตามแนวทางของเพลงที่กำหนด ออกแบบจัดวางทำนอง และเนื้อร้อง เรียบเรียงเสียงประสาน (Programming and Arranging) ของเครื่องดนตรีแต่ละชิ้น

3. ขั้นบันทึกเสียง (Recording)

ทำการบันทึกเสียงร้องและเสียงดนตรีที่ต้องการอัดเสียงจริงลงในเพลงนั้นๆ เมื่อ บันทึกเสียงเรียบร้อยแล้ว ก็จะทำกรแก้ไข จัดวางตำแหน่ง และผสมเสียงต่างๆ เข้าด้วยกัน (Editing, Overdubs, Mixed Down) จัดระดับเสียง (Level) และย่านเสียง (Band) ของแต่ละ

เพลงให้เหมาะสมกลมกลืนกันทั้งอัลบั้ม (Album) ทำเป็นต้นฉบับ (Mastering) ส่งให้ฝ่ายบริหาร (Producing) ของบริษัททำการส่งเสริมการขาย (Promoting) ออกแบบบรรจุภัณฑ์ (Packaging) นำไปวางจำหน่าย รวมถึงใช้ในการถ่ายทำและตัดต่อต่อไป (Lorne Bregitzer, 2009: 22 – 23)

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาบทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันนั้น ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเพลงในละครโทรทัศน์เพื่อนำมาประกอบการวิจัย ดังนี้

มนทกานติ ธีรนนท์วัฒน์ (2544) ศึกษาเรื่อง **หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์** โดยใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบจับฉลากเลือกตัวแทนเพลงละครโทรทัศน์ไทยที่ออกอากาศหลังข่าวภาคค่ำในปี พ.ศ. 2542 ซึ่งมาจากการจำแนกตามประเภทของแก่นเรื่อง ได้แก่ Love Theme, Morality Theme, Idealism Theme, Career Theme, Outcast Theme แต่ไม่มี Power Theme ในปีนั้น รวม 28 เพลง จากละคร 17 เรื่อง พบว่า เพลงละครโทรทัศน์มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องเพื่อสื่อความหมายถึงเนื้อหาของเรื่อง และช่วยเสริมสร้างอารมณ์ความรู้สึกของตัวละคร มักถูกนำมาใช้ประกอบภาพในการตัดเข้าโฆษณาหรือตัดเข้าละครหลังโฆษณา เป็นเครื่องหมายแสดงว่ากำลังจะตัดเข้าหรือออกจากเนื้อเรื่อง

สำหรับข้อค้นพบในอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์นั้น ได้แก่ ช่วยเล่าเรื่องที่สื่อความหมายถึงเนื้อเรื่อง สามารถสื่อความหมายของเนื้อเรื่องผ่านการถ่ายทอดความหมายแฝงเร้น ไม่จำเป็นต้องมีการระบุชื่อเรื่องของละครในเนื้อเพลงแต่จะทำให้เป็นกลางๆ (Mass) จังหวะทำนองเพลงจะสัมพันธ์กับอารมณ์ตัวละครและแก่นเรื่อง ความยาวของเพลงขึ้นอยู่กับความยาวของไตเติ้ลนำรายการและไตเติ้ลทำรายการเป็นหลัก ไม่จำเป็นต้องใช้นักแสดงในเรื่องขับร้องจะถูกกำหนดให้ และมีขั้นตอนในการผลิตแตกต่างจากเพลงไทยสากลทั่วไป

งานวิจัยดังกล่าวสามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ในแง่ที่ผู้วิจัยอธิบายถึงอัตลักษณ์และความสัมพันธ์ระหว่างเพลงกับละครโทรทัศน์ รวมถึงการสร้างสรรค์เพลงละครโทรทัศน์ไทย

องค์กช วรรณภักตร์ (2552) ศึกษาเรื่อง **การใช้ดนตรีคลาสสิกเพื่อการสื่อสารในละครโทรทัศน์เรื่อง โนดาเมะ คันทาปิเล่** ในส่วนของบทบาทหน้าที่ของดนตรีคลาสสิกในการสื่อสารผ่านสื่อประเภทละครโทรทัศน์เรื่อง โนดาเมะ คันทาปิเล่ ใช้วิธีวิเคราะห์ด้วยบท พบว่า ได้แก่ สื่อสาร

แก่นเรื่อง บ่งบอกบุคลิกลักษณะของตัวละคร แสดงการกระทำ สร้างโลกในจินตนาการของตัวละคร สร้างบรรยากาศและอารมณ์ตามท้องเรื่อง

ในส่วนของทัศนคติและสุนทรียรสของผู้ชมจะใช้วิธีสัมภาษณ์เชิงลึกและสำรวจด้วยแบบสอบถามกับผู้ชมที่มีความรู้ด้านดนตรีคลาสสิกและผู้ชมทั่วไป รวม 103 ฉบับ พบว่าความสำเร็จของละครโทรทัศน์เรื่อง โนดาเมะ คันทาปิเล่ อันเป็นที่ยอมรับไปทั่วเอเชีย นั้น เกิดจากการใช้ศิลปะการละครมาทำให้ดนตรีคลาสสิกน่าสนใจ รูปแบบการนำเสนอและการแสดงที่คล้ายการ์ตูนของนักแสดง ช่วยให้ผู้ชมเกิดความซาบซึ้งใจและเข้าใจในดนตรีคลาสสิกไปพร้อมๆ กัน

งานวิจัยดังกล่าวสามารถใช้ประโยชน์ในการศึกษาบทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันได้ในแง่ที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ถึงบทบาทหน้าที่ของเพลงและแนวโน้มในการนำมาประยุกต์เป็นละครโทรทัศน์ไทย

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังได้ศึกษางานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพลงและละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันในต่างประเทศเพื่อนำมาประกอบการวิจัยอีกด้วย ดังนี้

Samantha Michele Riley (2008) ศึกษาเรื่อง *Becoming the Wig: Mis/Identifications and Citationality in Queer Rock Musicals* จากภาพยนตร์อังกฤษเรื่อง *The Rocky Horror Picture Show* ภาพยนตร์อเมริกันเรื่อง *Hedwig and the Angry Inch* และภาพยนตร์เยอรมันเรื่อง *Stadt der verlorenen Seelen* ซึ่งมีจุดร่วมกันคือ มีตัวละครหลักเป็นกะเทย (Queer) อันเกิดจากการหมกมุ่น (Fetish) ในปมด้อยของตัวละครและแสดงออกมาผ่านเพลงร็อก โดยศึกษาในแง่ของผู้ชมกับการมีส่วนร่วม พบว่า ความร้ายกาจของตัวละครตอบสนองความพึงพอใจของผู้ชมและเติมเต็มจินตนาการทางเพศด้วยเรื่องราวอันแปลกและแตกต่างไปจากประสบการณ์ทั่วไปในสังคมรักต่างเพศ อย่างไรก็ตาม บรรดาผู้ชมต่างยืนยันว่า ชอบองค์ประกอบด้านเสียง คือเพลงและดนตรีประกอบในเรื่อง มากกว่าองค์ประกอบด้านภาพ คือฉากและเนื้อหาทางเพศที่ปรากฏ

Jeremy Zoref (2009) ศึกษาเรื่อง *The Postmodern Movie Musical, or, How Moulin Rouge! Changed a Genre* โดยวิเคราะห์ภาพยนตร์เรื่อง *Moulin Rouge!* (2001) ซึ่งกำกับโดย Baz Luhrmann พบว่า ลักษณะหลังสมัยใหม่ของภาพยนตร์เรื่องดังกล่าว ที่โดดเด่นคือ การลอกเลียนเพื่อหิบบียมความหมาย (Pastiche) ของเพลงสมัยนิยมมาใช้ในช่วงเวลาตามท้องเรื่องซึ่งเป็นยุคสมัยที่ยังไม่มีเพลงเหล่านั้น อาทิ เพลงของ Madonna และ Elton John แต่ก็ยังคงขนบเดิมอยู่บ้าง เมื่อเทียบกับภาพยนตร์เพลงยอดนิยมในอดีต เช่น *The Sound of Music* เป็นต้น

Kathryn Ann Tremper Edney (2009) ศึกษาเรื่อง *Gliding through our memories: The performance of nostalgia in American musical theater* ศึกษาภาวะโหยหาอดีตในแง่ ศิลปวัฒนธรรมและคุณค่าทางประวัติศาสตร์ผ่านละครเพลงอเมริกัน โดยเปรียบเทียบความแตกต่างในแง่โครงสร้างการเล่าเรื่อง การสร้างสรรค์ และวิเคราะห์องค์ประกอบของบทเพลงที่ใช้ในละครเพลงเรื่อง *Oklahoma!* (1943) *Flower Drum Song* (1958) *Assassins* (1991) พบว่า นอกจากที่มส์สร้างแล้ว ขนบเดิมของละครเพลงยังคงไม่เปลี่ยนแปลง

ทั้งนี้ ภาวะโหยหาอดีต ไม่ได้มีแค่การนำละครเพลงมาดัดแปลงเป็นภาพยนตร์เพลง หากแต่ยังมีการนำภาพยนตร์พูดมาดัดแปลงอีกด้วย อาทิ ภาพยนตร์ตลกเรื่อง *The Producers* (1968) ที่ดัดแปลงเป็นละครเพลงบรอดเวย์ในปี 2001 และภาพยนตร์เพลงในปี 2005

Allison Susanne Robbins (2010) ศึกษาเรื่อง *Let's Face the Music and Dance: Hollywood Musicals and the Mediatization of Broadway, 1933 – 1939* โดยศึกษาจาก ภาพยนตร์เพลงของฮอลลีวู้ดในปี ค.ศ. 1933 – 1939 เน้นเฉพาะด้านการเล่าเรื่อง การตีความ องค์ประกอบด้านภาพ แนวดนตรี และวิพากษ์เชิงสังคมวัฒนธรรม (Socio-cultural) พบว่า ภาพยนตร์ในยุคนี้มักกล่าวถึงเบื้องหลังเบื้องลึกในวงการละครบรอดเวย์เสียส่วนใหญ่ นอกจากนี้ จุดเปลี่ยนสำคัญก่อนการก้าวเข้าสู่ยุคทองของภาพยนตร์เพลงในศตวรรษต่อจากนี้ ได้แก่ Ginger Rogers กับ Fred Astaire คู่ขวัญแห่งสตูดิโอ RKO ที่นำการเต้น Tap แบบคนดำมาแสดงใน ภาพยนตร์คนขาว และ Busby Berkeley กับมุกกลิ้งที่แสดงให้เห็นถึงความตื่นตาตื่นใจด้านภาพ (Spectacle) เช่น จับภาพกว้างหรือจับภาพมุมสูงเพื่อให้เห็นมุมมองที่ไม่สามารถเห็นได้หากเป็นการแสดงในรูปแบบละครเวที และจะเห็นได้เพียงแต่ในจอภาพยนตร์เท่านั้น เป็นต้น

Elizabeth Geli (2010) ศึกษาเรื่อง *Marching Bands in Television and Popular Culture: The USC Trojan Marching Band Appears on Glee* โดยเข้าร่วมสังเกตการณ์และ บันทึกข้อมูลระหว่างการถ่ายทำฉากแสดงเพลง “4 Minutes” ของ Madonna และ Justin Timberlake นำแสดงโดย Amber Riley และ Chris Colfer โดยสัมภาษณ์วงโยธวาทิตประจำ มหาวิทยาลัย University of Southern California Trojan Marching Band (TMB) ที่ผู้วิจัยสังกัด อยู่ ซึ่งได้แสดงประกอบในบท McKinley High Band วงโยธวาทิตของโรงเรียนที่สมมุติขึ้นตาม ท้องเรื่องในละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Glee* ฤดูกาลที่ 1 ในขณะนั้น (เมษายน 2010) และพบว่า วงโยธวาทิตวงนี้เคยปรากฏตัวทางโทรทัศน์โดยแสดงสมทบในละคร Series เรื่อง *How I met*

your mother และ *Bones* มาก่อน แสดงให้เห็นว่า ประสบการณ์และความสามารถมีผลต่อการคัดเลือกนักแสดงประกอบเช่นกัน

Amanda Nell Edgar (2011) ศึกษาเรื่อง *Performance, Utopia, and the Ideology of Gender: A Feminist Rhetorical Analysis of High School Musical and Glee* พบว่า แม้ภาพยนตร์เรื่อง *High School Musical* ทั้ง 3 ภาคจะพยายามปลูกฝังภาพความหลากหลายทางเชื้อชาติ ชนชั้น และเพศผ่านการนำเสนอภาพโลกสวยในอุดมคติ แต่ยังคงมีการเล่าเรื่องผ่านสายตาเพศชายและเป็นคนขาว ส่วนตัวละครผิวสีซึ่งมีอยู่น้อยนิดเป็นเพียงตัวประกอบเท่านั้น นำเสนอเพียงภาพของรักต่างเพศ เจาะกลุ่มเฉพาะวัยรุ่นเท่านั้น

ส่วนละครโทรทัศน์เรื่อง *Glee* ที่ศึกษาเฉพาะฤดูกาลที่ 1 นั้น เข้าถึงประเด็นความหลากหลายดังกล่าวได้ดีกว่า นำเสนอทั้งภาพของรักต่างเพศและรักร่วมเพศ เจาะกลุ่มทั้งวัยรุ่นและวัยทำงาน แทนที่อุดมการณ์โลกสวยด้วยระดับชั้นทางเพศ (Gender Hierarchies) ได้บ้าง นอกจากนี้ ยังนำเอาสถานการณ์ปัจจุบันผสมเข้ากับการเล่าเรื่อง ทำให้ทันโลกทันเหตุการณ์ มีลักษณะการเล่าเรื่องผ่านสายตาของทั้งเพศชายและหญิง ทั้งนี้ เนื่องจาก *High School Musical* และ *Glee* ต่างก็พูดถึงชีวิตในรั้วโรงเรียนอเมริกันกับการเป็นที่ยอมรับของสังคม จึงส่งผลกระทบต่อสังคมในด้านศิลปวัฒนธรรม โดยเฉพาะศิลปะการแสดงเป็นอย่างดี

จะเห็นว่า งานวิจัยในไทยนั้น มีการศึกษาเกี่ยวกับบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครโทรทัศน์ไทยและญี่ปุ่นเท่านั้น ส่วนงานวิจัยในอเมริกานั้น จะวิเคราะห์ด้วยทฤษฎีวิพากษ์เสียส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็นในเชิงเพศสภาพ/เพศวิถี (Gender/Sexuality) การโหยหาอดีต (Nostalgia) วารสารเฉพาะเรื่อง (Specialized Journalism) หลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ดนตรีวิทยา/ภาพยนตร์ศึกษา (Musicology/Film Studies) การปลูกฝังอุดมการณ์ (Cultivate/Ideology) ตามลำดับ แต่กลับยังไม่มีการศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันมาก่อน อย่างไรก็ตาม ผู้วิจัยจะใช้ประโยชน์จากงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังกล่าวมาเป็นแนวทางในการศึกษาวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน” นี้ เป็นการศึกษาด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาถึงบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันและการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเป็นหลัก ศึกษาจากแหล่งข้อมูลที่เกี่ยวข้อง โดยดำเนินการวิจัยดังรายละเอียดต่อไปนี้

แหล่งข้อมูล

ศึกษาจากละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน เฉพาะฤดูกาลที่ 1 จำนวน 6 เรื่อง รวมทั้งสิ้น 108 ตอน ได้แก่

1. Fame (1982)

ซีรีย์ 16 ตอน ออกอากาศครั้งแรกทางสถานีโทรทัศน์ช่อง NBC เป็นเรื่องราวของนักเรียนใน School of the Arts กับกิจกรรมต่างๆ เพื่อโอกาสในสายงานด้านศิลปะการแสดง

ผู้สร้าง Christopher Gore

นักแสดงนำ Debbie Allen, Lee Curreri, Albert Hague, Gene Anthony Ray

ภาพที่ 3.1 ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Fame* และ *Cop Rock*

2. Cop Rock (1990)

ซีรีย์ 11 ตอน ออกอากาศครั้งแรกทางสถานีโทรทัศน์ช่อง ABC เป็นเรื่องราวของเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องเผชิญหน้ากับปัญหาส่วนตัวและปัญหาสังคมไปพร้อมๆ กัน

ผู้สร้าง Steven Bochco และ William M. Finkelstein

นักแสดง Anne Bobby, Barbara Bosson, Paul McCrane

3. Hannah Montana (2006 – 2007)

ซีทคอม 26 ตอน ออกอากาศครั้งแรกทางเคเบิลทีวีช่อง Disney Channel เป็นเรื่องราวของนักร้องวัยรุ่นหญิงที่ต้องปกปิดตัวตนที่แท้จริงของตนเพื่อจะได้ใช้ชีวิตแบบวัยรุ่นทั่วไป

ผู้สร้าง Michael Poryes, Rich Correll, Barry O'Brien

นักแสดง Miley Cyrus, Emily Osment, Jason Earles, Billy Ray Cyrus

ภาพที่ 3.2 ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Hannah Montana* และ *Big Time Rush*

4. Big Time Rush (2009 – 2010)

ซีทคอม 18 ตอน ออกอากาศครั้งแรกทางเคเบิลทีวีช่อง Nickelodeon เป็นเรื่องราวเบื้องหลังการปั้นแต่ง 4 หนุ่มนักร้องเก๋ๆ ของโรงเรียนต่างจังหวัดให้กลายเป็นนักร้องบอยแบนด์ขวัญใจสาว ๆ ทั่วโลกภายในเวลาอันจำกัด

ผู้สร้าง Scott Fellows

นักแสดง Kendall Schmidt, James Maslow, Logan Handerson

5. Glee (2009 – 2010)

ซีรี่ 22 ตอน ออกอากาศครั้งแรกทางสถานีโทรทัศน์ช่อง Fox เป็นเรื่องราวของชมรมประสานเสียงประจำโรงเรียนที่รวบรวมพวกซี้แพ้วไปแข่งขันขับร้องประสานเสียงในระดับประเทศ เพราะหวังว่ารางวัลจะทำให้พวกเขาเป็นที่ยอมรับจากสังคมในโรงเรียน

ผู้สร้าง Ryan Murphy, Brad Falchuk, Ian Brennan

นักแสดง Matthew Morrison, Lea Michele, Chris Colfer, Jane Lynch

ภาพที่ 3.3 ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Glee* และ *Smash*

6. *Smash* (2012)

ซีรีย์ 15 ตอน ออกอากาศครั้งแรกทางสถานีโทรทัศน์ช่อง NBC เป็นเรื่องราวเบื้องหลังการสร้างสรรค์ละครเพลงบรอดเวย์ที่เกี่ยวข้องกับมาริลิน มอนโร

ผู้สร้าง Theresa Rebeck

นักแสดง Katharine McPhee, Megan Hilty, Jack Davenport, Debra Messing

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เก็บรวบรวมข้อมูลประเภทอิเล็กทรอนิกส์ ได้แก่ วิดีทัศน์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Glee* และใช้วิธีการดาวน์โหลดหรือดูออนไลน์ในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องอื่นๆ เนื่องจากเป็นเรื่องที่ปัจจุบัน (2013) ไม่มีการวางจำหน่ายในประเทศ

การวิเคราะห์ข้อมูล

รับชมข้อมูลดังกล่าวตั้งแต่ต้นจนจบ เรียบเรียงจดบันทึกและใช้แบบวิเคราะห์ข้อมูลที่เป็นเครื่องมือเชิงปริมาณในการนับ โดยออกมาในรูปแบบของตาราง ผ่านแนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงเพื่อตอบปัญหาคำวิจัยข้อที่ 1 โดยจะแบ่งเกณฑ์ในการวิเคราะห์บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันไว้ 6 ประเภท ดังนี้

1. ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
2. เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
3. บ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

4. เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
5. เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
6. เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

และจะใช้แนวคิดการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน ประกอบกับการศึกษา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับละครเพลงทางโทรทัศน์ในสื่ออื่น เช่น ข่าว บทสัมภาษณ์ บทความ บทวิจารณ์ เป็นต้น เพื่อตอบปัญหานำวิจัยข้อที่ 2

การนำเสนอข้อมูล

ใช้การพรรณนาร่วมกับตารางและภาพประกอบ นำเสนอในบทที่ 4 โดยแบ่งเนื้อหา ออกเป็น 6 ส่วนตามแหล่งข้อมูลซึ่งก็คือละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันจำนวน 6 เรื่องดังที่กล่าว มาแล้วข้างต้น

ส่วนการสรุปผลการวิจัย จะแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ส่วนคือ

1. บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
2. การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

โดยจะเสนอไว้ในบทที่ 5 เช่นเดียวกับการอภิปรายผลในประเด็นต่างๆ รวมถึงข้อจำกัด

บทที่ 4

บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

งานวิจัยเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน” ได้แบ่งหัวข้อในการวิเคราะห์ตามแหล่งข้อมูลที่ได้กล่าวไปแล้วในบทที่ 3 ทั้ง 6 เรื่อง ตามลำดับ ดังนี้

1. Fame (1982) 16 ตอน
2. Cop Rock (1990) 11 ตอน
3. Hannah Montana (2006 – 2007) 26 ตอน
4. Big Time Rush (2009 – 2010) 18 ตอน
5. Glee (2009 – 2010) 22 ตอน
6. Smash (2012) 15 ตอน

ผู้วิจัยจะศึกษาวิเคราะห์โดยดูจากเนื้อหาของเพลงและเนื้อเรื่องในฉากที่มีเพลงนั้นๆ ปรากฏ แล้วจึงนำมาจัดแบ่งตามเกณฑ์บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน ที่ได้กำหนดเกณฑ์ในการวิเคราะห์ไว้แล้วทั้ง 6 ประเภท ดังนี้

1. ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
2. เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
3. บ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)
4. เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
5. เพลงที่ปรากฏซ้ำ (Reprise)
6. เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับครูและนักเรียนที่โรงเรียน School of the Arts ในนิวยอร์ก ที่นอกจากจะต้องเรียนรู้วิชาเอกของแต่ละคน อันได้แก่ ดนตรี (Music Majors) เต้น (Dance Majors) และละคร (Drama Majors) แล้ว ยังต้องเรียนรู้วิชาอื่นๆ ตามแผนการศึกษาภาคบังคับในโรงเรียนมัธยมปลายอเมริกันอีกด้วย พวกเขาจึงต้องทำงานหนักเป็นสองเท่าทั้งวิชาการและวิชาชีพเพื่อแลกกับโอกาสที่จะได้ก้าวเข้าไปไขว่คว้าชื่อเสียงในวงการบันเทิงในอนาคต

ตัวละครหลักและนักแสดง

1. เบนจามิน ชารอฟสกี (Benjamin Shorofsky)

ครูสอนดนตรีหัวโบราณ ร่าจั่วม ผมหงอก ใส่แว่น ไว้หนวดเครา ความสามารถพิเศษของเขา นอกจากการเล่นเปียโนแล้วก็คือ การเล่นปิงปอง เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับผิดชอบโดย Albert Hague เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ต้นฉบับ ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.1 ตัวละคร เบนจามิน ชารอฟสกี รับผิดชอบโดย Albert Hague

2. ลีเดีย แกรนท์ (Lydia Grant)

ครูสอนเต้นผิวสี ผมหยาวหยิกฟู รูปร่างผอมสูง เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับผิดชอบโดย Debbie Allen เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ต้นฉบับ ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.2 ตัวละคร ลีเดีย แกรนท์ รับผิดชอบโดย Debbie Allen

3. เอลิซาเบ็ธ เชอร์วู้ด (Elizabeth Sherwood)

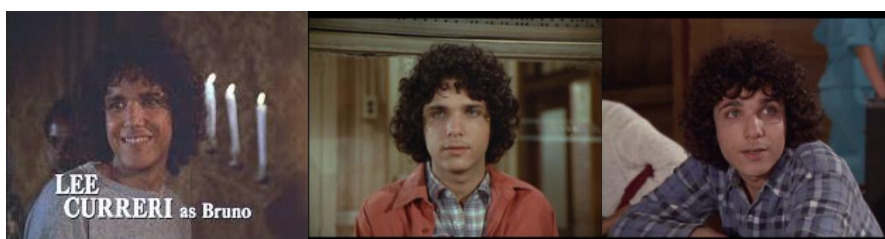
ครูสอนภาษาอังกฤษ ผมหักเป็นลอนยาว ผิวขาว เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ ต่างกันตรงที่เวอร์ชันนี้สาวกว่าและยังไม่มีสามี เธอเป็นคนเด็ดเดี่ยว เห็นได้จากการนำประท้วงในตอนที่ 7 รับบทโดย Carol Mayo Jenkins ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.3 ตัวละคร เอลิซาเบ็ธ เชอร์วู้ด รับบทโดย Carol Mayo Jenkins

4. บรูโน่ มาร์เทลลี (Bruno Martelli)

นักเรียนเอกดนตรี ผิวขาว ผมหัก ตาสีฟ้า อายุประมาณ 17 ปี รักดนตรีทุกแนว โดยเฉพาะดนตรีอิเล็กทรอนิกส์ เขาจึงมีปากเสียงกับซารอฟสกีผู้คลังโคลด์ดนตรีคลาสสิกอยู่บ่อยๆ เขาชอบแต่งเพลงกับเครื่องเล่นสังเคราะห์เสียง (Synthesizer) ในห้องใต้ดินของบ้าน แต่ไม่กล้าแสดงออกในที่สาธารณะ แม้จะอาศัยอยู่กับพ่อที่เป็นแค่คนขับแท็กซี่ เขาคิดว่าดนตรีของเขาสามารถเปลี่ยนความรู้สึกของคนได้ เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับบทโดย Lee Curreri เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ต้นฉบับ ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.4 ตัวละคร บรูโน่ มาร์เทลลี รับบทโดย Lee Curreri

5. จูลี มิลเลอร์ (Julie Miller)

นักเรียนเอกดนตรี ผิวขาว ผมหักผมนด์หยักยาว ตาสีฟ้า อายุประมาณ 17 ปี มีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักเชลโล่ แต่หากไม่ได้เป็นก็อยากจะเป็นนักแสดง พ่อแม่ของเธอเคยอยู่ด้วยกันที่นิวยอร์ก กระทั่งเพื่อนบ้านของทั้งคู่ถูกทำร้ายข้างถนน ทั้งคู่จึงย้ายไปอยู่เมืองอื่น กระทั่งหย่าร้างกัน จูลีจึงย้ายจากรัฐมิชิแกนกลับมาอยู่นิวยอร์กพร้อมกับแม่ที่ยังหางานทำไม่ได้และสร้อยคอทองคำที่คนรักเก่าของเธอเคยสวมให้ รับบทโดย Lori Singer ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.5 ตัวละคร จูลี มิลเลอร์ รับบทโดย Lori Singer

6. ลีรอย จอห์นสัน (Leroy Johnson)

นักเรียนเอกเทศ ผิวดำ อายุประมาณ 17 ปี มีทักษะการอ่านเขียนที่บกพร่องอย่างรุนแรง ทำให้เขาเกลียดวิชาภาษาอังกฤษและพาลเกลียดเซอร์วูดไปด้วย เขาอาศัยอยู่ลำพังในห้องเช่า ขณะที่แม่ทำงานเป็นแม่ครัวอยู่ต่างเมือง เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับบทโดย Gene Anthony Ray เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ต้นฉบับ ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.6 ตัวละคร ลีรอย จอห์นสัน รับบทโดย Gene Anthony Ray

7. โคโค เฮอนันเดส (Coco Hernandez)

นักเรียนที่เรียนทั้งเอกดนตรี เต้น และละคร ผิวดำ ผมหยิกฟู อายุประมาณ 17 ปี พ่อแม่เป็นชาวสเปนอพยพ (Hispanic) เชื่อเรื่องโหราศาสตร์ ค่อนข้างหยิ่งในศักดิ์ศรี เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับบทโดย Erica Gimpel ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.7 ตัวละคร โคโค เฮอนันเดส รับบทโดย Erica Gimpel

8. แดนนี่ อมาทูลโล (Danny Amatullo)

นักเรียนเอกละคร ผิวขาว ตาสีฟ้า ผมหยักศก อายุประมาณ 17 ปี ผู้มีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักแสดงเดี่ยวไมโครโฟน เขาอาศัยอยู่กับพ่อแม่ที่มีญาติทำงานร้านอาหารในย่าน South Bronx ซึ่งเป็นย่านที่มีอาชญากรรมชุกชุม รับผิดชอบโดย Carlo Imperato ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 2

ภาพที่ 4.1.8 ตัวละคร แดนนี่ อมาทูลโล รับผิดชอบโดย Carlo Imperato

9. ดอริส รีเน่ ซวอท (Doris Rene Schwartz)

นักเรียนเอกละคร ผิวขาว ตาสีฟ้า ผมหยิกฟู อายุประมาณ 17 ปี แม่ของเธอเป็นนักแสดงละครบรอดเวย์ก่อนจะมาแต่งงานกับพ่อ เธอเป็นคนมองโลกในแง่ดี และมีเมตตา ตัวละครนี้ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับผิดชอบโดย Valerie Landsburg ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.9 ตัวละคร ดอริส รีเน่ ซวอท รับผิดชอบโดย Valerie Landsburg

10. มอนโกเมอรี แมคเนล (Montgomery MacNeil)

นักเรียนเอกละคร ผิวขาว ตาสีฟ้า ผมหยักศก อายุประมาณ 17 ปี อาศัยอยู่ตัวคนเดียว มีแม่เป็นนักแสดงดัง เป็นตัวละครที่ดัดแปลงมาจากในภาพยนตร์ต้นฉบับ รับผิดชอบโดย P.R. Paul ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.1.10 ตัวละคร มอนโกเมอรี แมคเนล รับผิดชอบโดย P.R. Paul

ตอนที่ 1 Metamorphosis

เรื่องย่อ

หลังจากที่พ่อแม่หย่าร้างกัน แม่ของจูเลียได้พาเธอย้ายมาอยู่นิวยอร์ก ในวันที่เธอมาสอบคัดเลือก โคโคที่แอบปลื้มบุญโนอยู่ เห็นสายตาของบุญโนที่มีต่อจูเลียอย่างหลงใหลก็เริ่มรู้สึกไม่ถูกชะตากับจูเลีย ในเช้าวันเปิดเรียน ขณะที่โคโคเดินก้มหน้าอ่านหนังสือพิมพ์หางานแสดง จูเลียที่ลงจากแท็กซี่ก็ชนเธอเข้า พอมาอีกวัน จูเลียที่มาโรงเรียนพร้อมแก้วกาแฟในมือก็ถูกคนวิ่งชนจนกาแฟหกใส่ โคโคซึ่งยืนอยู่แถวนั้นพอดี โคโคจึงยังไม่ชอบจูเลียมากขึ้นไปอีกนับแต่นั้นมา กระทั่งวันหนึ่ง จูเลียถูกล้อเลียนเรื่องคนรักเก่าก่อนที่เธอจะย้ายมา เธอร้องให้ออกจากห้องเรียนไป และคนที่ดูเหมือนจะยืนซากับเธอตลอดอย่างโคโคกลับตามไปปลอบเธอ โดยบอกให้เธอมองการถูกล้อเลียนเป็นการถูกฉายสปอตไลท์ (Spotlight) ทำให้เธอโดดเด่นขึ้นมาจากคนทั่วไป

นอกจากนี้ โคโคยังบอกวิธีใช้ชีวิตในโรงเรียนนี้ในแบบของเธอว่า ต้องอดทน เข้มแข็ง ไม่หวั่นไหวต่อคำพูดคน ถ้าพิสูจน์ให้คนอื่นเห็นว่าพวกเขาคิดผิดไม่ได้ก็ให้ลาออกไป แต่หากมีความเป็นมืออาชีพพอคงไม่ทำแน่ เพราะการที่ได้รับเลือกเข้ามาเรียนที่นี่แสดงว่าเธอเหมาะสมคู่ควรแล้ว

ในงานคอนเสิร์ตต้อนรับน้องใหม่ (Welcome Freshmen) จูเลียปรับตัวเข้ากับโรงเรียนใหม่ได้ บุญโนเห็นความสามารถของโคโคจึงยอมร่วมตั้งวงดนตรีด้วย ลีรอยผู้มีปัญหาด้านภาษา แทบอ่านไม่ออก เขียนไม่ได้ ก็สามารถส่งงานภาษาอังกฤษกับครูได้ทันเวลา แม้งานจะไม่ถูกใจครูก็ตาม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 1 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

ภาพที่ 4.1.11 โคโคร้องเพลง Take me ในโรงอาหารโรงเรียน

1. เพลง Take me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)
- เป็นเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป โคโคร้องเพลงนี้ในโรงอาหารของโรงเรียนเหมือนฉากเพลง Hot Lunch Jam ในภาพยนตร์ต้นฉบับ เธอต้องการให้บรูโนเห็นถึงความสามารถของเธอ จะได้ตั้งวงดนตรีร่วมกัน นอกจากนี้ เนื้อหาของเพลงยังบ่งบอกถึงความมุ่งมั่นทะเยอทะยานของโคโคอีกด้วย

2. เพลง Fame - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป เนื้อหาของเพลงพูดถึงความอยากเป็นที่จดจำในใจผู้ชมของตัวละครหลัก คำร้องทำนองแต่งขึ้นเพื่อใช้เป็นเพลงที่แสดงถึงแก่นเรื่องหลัก (Theme Song) ของภาพยนตร์ต้นฉบับ ร้องโดย Irene Cara ผู้รับบท โคโค เมื่อมาถึงเวอร์ชันละครเพลงทางโทรทัศน์ก็ได้ใช้เป็นเพลงที่แสดงถึงแก่นเรื่องหลักและร้องโดย Erica Gimpel ผู้รับบท โคโค เช่นเดียวกัน

เพลงนี้มีบทบาทหน้าที่เพื่อเป็นบทสรุปของเรื่องราวต่างๆ ที่ผ่านมาในตอนนี้ โดยจัดเป็นงานคอนเสิร์ตต้อนรับน้องใหม่ (Welcome Freshmen) จูเลียปรับตัวเข้ากับโรงเรียนใหม่ได้ บรูโนร่วมตั้งวงดนตรีกับโคโค ลีรอยส่งงานภาษาอังกฤษให้ครูได้ทันเวลาตามคำสั่ง แม้งานจะไม่ถูกใจครูก็ตาม แต่ครูก็ทำได้แค่สายหน้า และลีรอยก็ยังสนุกสนานกับการเดินต่อไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Fame โคโคร้องในคอนเสิร์ตต้อนรับน้องใหม่ รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Take me โคโคร้องในโรงอาหารโรงเรียน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Take me เลียนแบบฉากเพลง Hot Lunch Jame ในภาพยนตร์เรื่อง Fame รวม 1 เพลง

ตารางที่ 4.1.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 1

ตอนที่ 2 Passing Grade

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ โคโคไปคัดตัวเพื่อแสดงนำในละครเพลงและพบว่า ลีเดียก็ไปคัดตัวในบทเดียวกัน แกรมลีเดียยังคงเคยเป็นแฟนกับผู้กำกับละครเรื่องนี้อีกด้วย ลีเดียจึงได้คุยกับผู้กำกับเป็นการส่วนตัวและพบว่า เขาแค่อยากสร้างกระแสให้ละครเรื่องแรกของตนมีคนสนใจเยอะๆ ทั้งที่มีนักแสดงนำตัวจริงอยู่แล้ว แม้โคโคจะได้รับเลือกก็จะเป็นได้แค่ตัวสำรอง (Understudy) เท่านั้น

โครงเรื่องรองคือ แคนนี่ซึ่งทำงานพิเศษเป็นบริกร พยายามหาทางใกล้ชิดจอห์นนี่ คาร์สันนักแสดงในดวงใจที่มาแสดงเดี่ยวไมโครโฟนที่ร้าน จนจอห์นนี่รำคาญ ยกเลิกงานกลับไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 2 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง The show must go on - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวป๊อป โคโคร้องในการคัดตัวเพื่อแสดงนำในละครเพลง

2. เพลง I still believe in me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

ลีเดียและโคโคร้องด้วยกันในห้องซ้อมที่โรงเรียน แสดงถึงความรู้สึกนึกคิดภายในจิตใจของทั้งคู่ว่า แม้จะไม่ได้รับบทนำในละครเพลง แต่ยังคงเชื่อมั่นที่จะไล่ตามความฝันต่อไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. I still believe in me ลีเดียกับโคโคร้องในห้องซ้อมที่โรงเรียน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. The show must go on โคโคร้องคัดตัวแสดงนำละครเพลง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 2

ภาพที่ 4.1.12 ลีเดียและโคโคร้องเพลง I still believe in me ในห้องซ้อมที่โรงเรียน

ตอนที่ 3 Tomorrow's Farewell

เรื่องย่อ

เป็นสถานการณ์ที่คณะกรรมการประเมินมาตรฐานของโรงเรียนเข้ามาติดสินค้านั้นครั้งนี้ทั้งครูและนักเรียนต่างก็รู้สึกกดดันจนแสดงออกต่อกันอย่างตึงเครียดกว่าที่ควร นอกจากนี้ ยังมีการเรียกนักเรียนเข้ามาสัมภาษณ์เป็นการส่วนตัวกับคณะกรรมการอีกด้วย ซึ่งแต่ละคนก็แสดงความเป็นตัวเองแตกต่างกันไป เช่น บรูโน จูลี ลีรอย โคโค ที่มีความเป็นตัวของตัวเองสูง ก็จะแสดงออกอย่างมั่นใจไม่ยี่หระต่อสิ่งใด แดนนี่ ดอริส มอนโกเมอรี ที่มีความสนุกสนาน ก็จะแสดงออกถึงความช่างฝันและมีปฏิกิริยาต่อคำถามคำตอบที่ต่างออกไป และเมื่อคณะกรรมการประเมินพบว่าโรงเรียนนี้ไม่มีวิชาวาดศึกษาก็เริ่มกังวลสุขภาพของนักเรียน ลีเดียจึงพิสูจน์ให้เห็นว่าวิชาการเต้นก็ถือเป็นการออกกำลังกายได้เหมือนกัน

ขณะเดียวกัน ลีรอยพบว่า พี่ชายของเขาที่เพิ่งออกจากคุกและยังกร่างไม่เลิกมีปิ่นเถื่อนเก็บไว้ เขาจึงเอาปิ่นมาเก็บไว้ที่ตัวเองแทน เลยถูกตำรวจจับเพราะมีปิ่นเถื่อน แต่คนทั้งโรงเรียนกลับไม่เข้าใจ เขาเดินหน้าบึ้งออกไปตามถนนและพบนักแสดงละครใบ้คนหนึ่งที่เขาหายเศร้า โดยการแสดงประตูล่องหนที่ไม่สามารถเปิดได้ แต่เมื่อค่อยๆ คลำหาไปเรื่อยๆ สักวันก็จะเจอทางออก ในที่สุด เขาก็คิดได้และใจแข็งพอที่จะไล่พี่ชายของเขาออกจากบ้านไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 3 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง I can do anything better than you can - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ร้องโดยโคโค ในฉากที่ลีเดียพิสูจน์ให้คณะกรรมการประเมินมาตรฐานของโรงเรียนเห็นว่าวิชาการเต้นสามารถทดแทนวิชาพลศึกษาได้ โดยให้นักกีฬาทำกาย

บริหารท่าพื้นฐานแข่งกับนักเรียน เช่น ยืด หด กระโดด หมุน ซึ่งเป็นสิ่งที่นาฏศิลป์สมัยใหม่ (Modern Dance) และการเต้นแจ๊ส (Jazz Dance) มีเช่นกัน ซึ่งไม่ทันจะจบเพลง บรรดานักกีฬาก็เหนื่อยจนล้มลงไปกอง

2. เพลง Come what may - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป เนื้อหาของเพลงบ่งบอกถึงความรู้สึกของลิรอย ซึ่งร้องเพลงนี้เพื่อปลอบตัวเองให้เข้มแข็งมั่นคง สักวันต้องได้เจอทางออกของปัญหาที่ไม่มีใครเข้าใจแน่ เหมือนการแสดงคำหาประตุล่องหนของนักแสดงละครใบ้ที่เขาพบระหว่างเดินไปตามถนน ที่ทำให้ลิรอยคิดได้ถึงต้นตอของปัญหาคือพี่ชายของเขา และหนทางแก้ก็คือการไล่พี่ชายของตนออกจากบ้านไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. I can do anything better than you can โคโคร้องในชั้นเรียนแข่งกับพวกนักกีฬา รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Come what may ร้องโดยลิรอยระหว่างเดินไปตามถนน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 3

ตอนที่ 4 Alone in the Crowd

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ มีการจัดงานแสดงประจำปีที่โรงแรม ทุกคนต่างก็อยากแสดงฝีมือ เพื่อหวังจะเตะตาแมวมองที่มาชมการแสดง โคโคแอบส่งเทปเพลงที่เธออัดไว้ตอนซ้อมวงกับบรูโน่ เมื่อถึงเวลาประกาศผลการคัดเลือก มอนโกเมอรี่ซึ่งเป็นคนประสานงานก็ได้เลือกวงของบรูโน่ แทนที่จะเลือกการเต้นของลิรอย ลิรอยระบายความเสียใจให้แดนนี่ฟัง ส่วนบรูโน่กลับไม่ยี่หระต่อผลการคัดเลือก เพราะความกลัวที่สร้างขึ้นเองในใจว่าจะมีแต่คนคอยโหม่มากกว่าชื่นชม เห็นได้จากการสอบเครื่องดนตรีเอกของแต่ละคน เมื่อถึงคิวบรูโน่ เขาก็ซัดเขินเล่นมิดๆ ถูกๆ จึงขอสอบใหม่เมื่อทุก

คนออกไป แต่ไม่ได้รับอนุญาต ชารอฟสกีบอกบรูโนว่า นักดนตรีที่กลัวการแสดงดนตรีต่อหน้าผู้ชม นั้นไม่ต่างอะไรกับนักบินที่กลัวการบิน และบอกให้บรูโนจินตนาการถึงประสบการณ์ทางดนตรีซึ่งเปรียบเสมือนการสนทนาได้ตอบ คือมีทั้งผู้พูดและผู้ฟังที่แบ่งปันเรื่องราวและความรู้สึกให้แก่กัน ผ่านเสียงดนตรี

โครงเรื่องรองคือ ington แสดงประจำปี แดนนี่กับดอริสติดอกอยู่ในลิฟต์ด้วยกันสองต่อสอง เพราะไฟดับทั้งตึก ทั้งคู่เปิดใจคุยกันและพบว่า แดนนี่มีความฝันอยากเป็นนักแสดงตลกเดี่ยว ไมโครโฟน จึงชอบพูดจาห่ามๆ หวังให้คนรอบข้างหัวเราะ แต่บางครั้งก็ทำร้ายความรู้สึกผู้อื่น เหมือนที่เขาล้อเลียนดอริสในคลาสแอดดิง เมื่อปรับความเข้าใจกันได้ ทั้งคู่ต่างก็สัญญาว่าจะจดจำช่วงเวลาที่เปิดใจกันได้ เพราะต่างก็รู้กันว่าน้อยครั้งนักที่คนในวงการบินทิ้งจะพูดคุยกันอย่างจริงจัง ขณะเดียวกัน เหล่าแมวมองต่างทยอยกลับเพราะเบื่อกว่าจะรอ โคโครีบพูดให้บรูโนคิดว่า ถ้าเขาไม่สนใจแมวมองก็ขอให้ทำเพื่อเพื่อนร่วมสถาบันอีกหลายคนที่ยากจะมีโอกาสทางวิชาชีพ บรูโนจึงตัดสินใจเล่นดนตรีต่อหน้าสาธารณชน และเมื่อแสดงจบและไฟมา ชารอฟสกีก็ได้แก้มองให้ใส่เพลงของบรูโนเพื่อสอนเขาให้ได้ว่า มันไม่สำคัญว่าจะถูกชมหรือถูกให้ เพราะอย่างน้อยมันก็เป็นแค่บทเรียนบทหนึ่งของชีวิต ยังไงชีวิตเราก็กังดำเนินต่อไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 4 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง Alone in the crowd - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป เนื้อหาของเพลงบอกถึงความกลัวที่สร้างขึ้นเองในใจของบรูโนว่าจะถูกหัวเราะเยาะ ร้องและแต่งคำร้องทำนองโดยบรูโน ซึ่งในความเป็นจริง Lee Curreri ผู้รับบทบรูโนมาตั้งแต่ในภาพยนตร์ต้นฉบับและเรียนจบด้านดนตรีมา แม้จะไม่ใช่ที่ High School of Performing Arts ก็ตาม จึงแต่งคำร้องทำนองและเรียบเรียงดนตรีเพลงนี้ให้เข้ากับฉากที่บรูโนร้องระบายอารมณ์ให้พ่อของเขาฟังในบ้าน

2. เพลง We got the power - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวฟังก์ ปรากฏในฉากที่บรูโนตัดสินใจเล่นดนตรีต่อหน้าสาธารณชน โดยโคโค นักร้องของวงเป็นผู้ร้องร่วมกับลิรอยที่ได้เดินแสดงความสามารถต่อหน้าแมวมองสนใจอยาก

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. We got the power โคโค ลีรอย บรูโน ร้องงานแสดงประจำปี รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Alone in the crowd บรูโนร้องระบายอารมณ์ให้พ่อฟังที่บ้าน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 4

ตอนที่ 5 To Soar and Never Falter

เรื่องย่อ

เคที ได้รับโอกาสเข้าคัดเลือกจาก Dance Company แห่งหนึ่ง ขณะซ้อมเธอล้มลงจนหมดสติล้มตื่นเพราะอาจเป็นอันตรายไปชั่วชีวิต แต่สุดท้ายเธอก็ยังจะเต้นเพื่อทำตามความฝันต่อไป

ด้านแดนนี่กับजूดีขอร้องครูแครนเดลให้เปลี่ยนใจทวิชาแอดดิงที่พวกเขาต้องแสดงบทรักร่วมกัน แต่ครูปฏิเสธ ทั้งคู่หารู้ไม่ว่า ครูแอบดูพวกเขาซ้อมอย่างขบขันและชื่นชมเมื่อพวกเขาทำได้

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 5 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Be my music - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป บรูโนร้องจีบเคทีที่บ้านของเขา โดยเปรียบเคทีเป็นดนตรีที่เขาขาดไม่ได้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Be my music บรูโนร้องจีบเคทีที่บ้านของเขา

	รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 5

ตอนที่ 6 The Sell-out

เรื่องย่อ

เป็นสถานการณ์ความรักที่มีให้กันมากเกินไประหว่างพ่อกับลูก เมื่อพ่อของบรูโนซื้อเครื่องสังเคราะห์เสียงเครื่องใหม่ให้บรูโน บรูโนรู้สึกอยากช่วยแบ่งเบาภาระพ่อบ้าง จึงหางานพิเศษทำ แม้จะต้องฝืนใจแต่งตัวเข้มเขยไปเล่นดนตรีตามงานเลี้ยงวันเกิดเด็กหรือคนชราก็ตาม

ด้านโคโคที่ต้องสอบกลางภาควิชาออกแบบทำเต็น เธอกดดันตัวเองและเพิกเฉยต่อजूดีที่มาเล่นดนตรีให้ เนื่องจากราศีของเธอกับजूดีไม่ถูกกัน แต่ที่ไม่กล้าบอกใคร เพราะคนชอบหัวเราะเยาะในความเชื่อส่วนบุคคลของเธอ เซอร์วิวด์ปลอมโคโคไว้ว่า เรื่องมหัศจรรย์ไม่ได้เกิดขึ้นเพราะดวงดาวหรือราศีเกิด แต่เกิดขึ้นเพราะความพยายามและความสามารถของแต่ละคน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 6 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

- เพลง High-fidelity** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวดิสโก้ป๊อป บรูโน ดอริส และแดนนี่ร้องเพื่อทดลองเครื่องสังเคราะห์เสียงในร้านเครื่องดนตรี ที่พ่อของบรูโนพามาซื้อ

ภาพที่ 4.1.13 บรูโน ดอริส และแดนนี่ร้องเพลง High-fidelity ในร้านเครื่องดนตรี

2. เพลง Could we be magic like you - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป ร้องโดยบรูโน่และลีดีย์ โดยบรูโน่แต่งคำร้องทำนองเพื่อใช้รับขวัญหลานของเขาที่กำลังจะเกิด เนื้อหาจึงมุ่งไปที่การชื่นชมความมหัศจรรย์ของเด็กแรกเกิด ปรากฏในฉากสุดท้ายที่ห้องเรียน หลังปัญหาทุกอย่างคลี่คลายแล้ว ซึ่งเพิ่มมาโดยไม่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาของเรื่อง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. High-fidelity บรูโน่ ดอริส แดนนี่ร้องที่ร้านเครื่องดนตรี 2. Could we be magic like you ร้องโดยบรูโน่และลีดีย์ที่ห้องเรียน รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 6

ตอนที่ 7 The Strike

เรื่องย่อ

ขณะที่คณะครูออกเดินประท้วงเกี่ยวกับงบประมาณของโรงเรียนที่จะถูกทางการปรับลด ในปีที่จะถึงนี้ เด็กๆ กลับต้องเตรียมเทศกาลละครเชกสเปียร์ (Shakespeare Festival) กันเอง โดยละครที่จะแสดงคือ Othello the musical ลีรอยได้บท Othello แต่ปัญหาคือ เขาอ่านบทไม่ออก ส่วนจูเลียได้บท Desdemona ทำให้โคโคไม่พอใจ แต่เธอก็กลับมาช่วยเพื่อนๆ ออกแบบท่าเต้นเพราะคิดถึงเพื่อนๆ ที่หายไปทำละครกันหมด จนในที่สุดงานก็ผ่านพ้นไปด้วยดี

ภาพที่ 4.1.14 แดนนี่ ลีรอย และดอริสแสดงละครเรื่อง Othello the musical

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 7 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง Starmaker - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป ร้องโดยบรูโน่ จูลี่ ลีรอย โคโค แดนนี่ ดอริส มอนโกเมอรี โดยจะตัดไปฉากต่างๆ เพื่อกล่าวถึงความเปลี่ยนแปลงระหว่างการซ้อมละครของแต่ละคน

2. เพลง Desdemona - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวฟังก์ ร้องโดยแดนนี่ ลีรอย และดอริส บนเวทีที่แสดงละครเพลงเรื่อง Othello the musical ของพวกเด็กๆ เป็นฉากสรุปให้เห็นว่าในที่สุดการทำละครก็ผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Starmaker 2. Desdemona บรูโน่ จูลี่ ลีรอย โคโค แดนนี่ ดอริส มอนโกเมอรีร้องในการแสดงละคร รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 7

ตอนที่ 8 Street Kid

เรื่องย่อ

ดอริสต้องแสดงเป็นโสเภณีในวิชาแอดดิง เธอจึงไปสัมภาษณ์โสเภณีที่ยืนอยู่ในบริเวณรถ ลูกค้า แต่กลับถูกตำรวจจับไปพร้อมกับโสเภณีคนหนึ่งชื่อ เทรซี ด้วยความมีเมตตาจิต เธอขอร้อง ให้แม่ช่วยประกันตัวเธอด้วย เธอพาเตรซีมาอดิชั่นเข้าเรียนแต่เตรซีสอบไม่ผ่านและจากไปเมื่อ พ่อเล่าหาตัวเธอพบ ส่วนดอริสก็สามารถแสดงเป็นโสเภณีได้อย่างสมจริงในที่สุด

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 8 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง Life is a celebration - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
- เป็นเพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวฟังก์ ปรากฏในฉากที่ดอริสแอบพาเตรซีมาดูเพื่อน ๆ เรียนเดิน เพื่อให้เตรซี เกิดความรู้สึกอยากอดิชั่นเข้าเรียนที่นี่ เพลงนี้เป็นเพลงที่มีจังหวะกลางๆ เนื้อหาเกี่ยวกับความรัก เมื่อเธอเข้ามาในชีวิต ฉันจึงเฉลิมฉลอง ซึ่งไม่ได้เกี่ยวข้องกับเนื้อเรื่องเลย ร้องโดยโคโคกับแดนนี่ และมีลิเดียกับเหล่านักแสดงประกอบที่แสดงเป็นนักเรียนวิชาการเต้นได้เดินแสดงความสามารถ

2. เพลง Blue moon - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงคลาสสิกเพลงหนึ่งที่มีคนนำมาทำใหม่มากมาย แต่งโดย Richard Rodgers และ Lorenz Hart ในปี 1934 เป็นเพลงเดียวในฤดูกาลที่ 1 ที่ร้องสด ไม่มีการบันทึกเสียงไว้ เนื่องจากเป็นการร้องอดิชั่นของเตรซี เนื้อหาของเพลงและเสียงของเธอแสดงถึงความสิ้นหวัง เพราะรู้ว่าเธอไม่มีความสามารถพอที่จะได้เข้าเรียน และมันก็เป็นเช่นนั้นจริงๆ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Life is a celebration รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. blue moon ร้องโดยเตรซีเพื่ออดิชั่นเข้าเรียน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Life is a celebration

	โคโคกับแดนนี่ร้อง ลีเดียเต้น รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 8

ตอนที่ 9 But Seriously Folks

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ เพื่อนที่ทำงานพิเศษด้วยกันให้ยาเสพติดแก่แดนนี่ เขาไม่ได้เสพ แต่พ่อของเขาเห็นว่าเขามียาเสพติดในครอบครองก็ไปบอกครู ทั้งที่จริงแล้วเขาแค่ฝึกซ้อมเพื่อเตรียมตัวเดี่ยวไมโครโฟนเป็นครั้งแรกที่ร้านอาหารซึ่งเขาทำงานพิเศษอยู่ เมื่อถึงวันแสดงจริง เขาจึงทำไม่ได้เพราะใครๆ ต่างมองเขาผิด แต่เขาก็ได้แก้ตัวอีกครั้งในงาน Talent Night ของโรงเรียน ที่แม่จะดูกันเฉพาะเพื่อนนักเรียนและคณะครูแต่เขาก็แสดงได้ดี

โครงเรื่องรองเป็นเพียงมุกตลกเล็กๆ เกี่ยวกับการไปแคสงานแสดงโฆษณาแฮมเบอร์เกอร์ยี่ห้อหนึ่งของดอริส ซึ่งเธอก็ได้รับเลือก แต่พอถึงวันถ่ายจริงเธอกลับต้องกินแฮมเบอร์เกอร์อยู่หลายชิ้น เนื่องจากทำไม่ได้ไม่ถูกใจผู้กำกับเสียที สุดท้ายผู้กำกับก็ใช้คนของทางบริษัทแสดงแทน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 9 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Step up to the Mike** - เป็นเพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ลีรอย โคโค แดนนี่ และดอริสร้องในงาน Talent Night

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Step up to the mike ลีรอย โคโค แดนนี่ ดอริส ร้อง

	รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 9

ตอนที่ 10 Come One, Come All

เรื่องย่อ

เมื่อแม่ของมอนโกเมอรี ซึ่งเป็นนักแสดงชื่อดัง เสนอตัวมาช่วยลูกชายจัดงาน Parent Night ของโรงเรียน ทุกคนอึดอัดที่ต้องแต่งกายย้อนยุคเต้นเพลง Sweet Sue, Just You และ Sing, Sing, Sing (With a Swing) โดย Louis Prima and his New Orlean Gang แต่ไม่กล้าพูดไปตรงๆ ที่จริงเธอมีแผนจะใช้งานนี้เพื่อให้ตัวเองกลับมาดังอีกครั้ง โดยเชิญนายหน้ามาดูเธอร่วมแสดงกับนักเรียนในวันจริงด้วย แต่นายหน้ากลับไม่มา เธอจึงสารภาพความจริงกับมอนโกเมอรีแล้วกลับไปอย่างเสียบๆ ส่วนทุกคนเมื่อได้แสดงจริงก็พบว่าการเล่นเพลงสไตล์โบราณก็สนุกไปอีกแบบ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 11 The Crazyies

เรื่องย่อ

ดอริสกับมอนโกเมอรีพนันกันว่าจะพูดความจริงเป็นเวลา 24 ชั่วโมง เธอพบว่า ความจริงบางอย่างมันโหดร้ายต่อความรู้สึกของแต่ละคนเป็นอย่างมาก ตั้งแต่การบอกความรู้สึกจริงต่อการแต่งกายของเพื่อนในวิชาการเต้น ไปจนถึงการบอกความจริงแก่เซอร์วูดเรื่องลีเดียแอบหัวเราะเยาะที่เซอร์วูดจะเดินโชว์ในงาน Faculty Show ซึ่งเป็นงานที่คณะครูจะเป็นฝ่ายแสดงความสามารถให้นักเรียนได้ชมบ้าง ทำให้ลีเดียกับเซอร์วูดทะเลาะกันและสลัปลาสกันสอน โดยลีเดียไปสอน Comparative Contemporary Literature ส่วนเซอร์วูดไปสอน Modern Jazz Trends in Choreography ซึ่งแน่นอนว่าเซอร์วูดต้องทำสิ่งที่ถนัดไม่ได้ เธอจึงถือโอกาสนี้ขอให้ลีเดียสอนเธอเดินเพื่อใช้โชว์ในงานดังกล่าว ลีเดียแอบดูอยู่ จึงเข้าใจถึงความพยายามและไม่ถือโกรธกันอีก

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 11 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง I was only try to help - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องโดยดอริส ในฉากบรรยายความรู้สึกให้โคโคกับบรูโน่ฟังที่บ้านบรูโน่ จากเนื้อเพลงจะเห็นว่า ดอริสคิดว่าตนใจเหลือเกินที่มีเจตนาทำดีด้วยการพูดความจริง แต่มั่นกลับนำมาซึ่งปัญหา เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่เพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิดของตัวละครนั่นเอง

2. เพลง Carnival - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวป๊อป ดีเดียร้องและเต้นโชว์ในงาน Faculty Show

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. I was only try to help ดอริสร้องให้บรูโน่และโคโคฟัง รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. carnival ดีเดียร้องในงาน Faculty Show รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 11

ตอนที่ 12 Exposé

เรื่องย่อ

จูดีให้กำลังใจแม่ในการออกไปหางาน ทำให้เธอไปซ้อมแสดงเพลง Mannequin สาย พวกเพื่อน ๆ เองก็คิดว่าไม่จำเป็นต้องมีเธอในการแสดงก็ได้ เพราะบทของจูดีคือบทหุ่นลงเสื้อ พวกเขาจึงใช้หุ่นลงเสื้อของจริงซ้อมแทน เมื่อถูกผลักดันไสทางอ้อม เธอจึงหันไปให้ความสนใจสนทนากับใคร่กับ เจฟ (Jeff) นักศึกษาฝึกสอนคนหนึ่งที่มาสอนเกี่ยวกับวารสารศาสตร์ (Journalism) ซึ่งต้องการขาย

ข่าวฉาวพอดี้ เมื่อล่วงความลับเรื่องที่เด็กละครในการซื้อเสื้อผ้าแบบไม่แกะป้ายราคามาใช้ในการแสดงแล้วเขาไปคืนเมื่อแสดงจบได้ เขาก็โทรศัพท์ไปเล่าให้ทางสำนักพิมพ์ จูเลียมาได้ยินเข้าพอดี้ก็เสียใจ ด้วยความรักเพื่อนพ้องและสถาบันเธอจึงรู้ว่าจะฟ้องเรื่องที่เจฟจูบเธอ ซึ่งนับว่าเป็นการล่วงละเมิดทางเพศได้เหมือนกัน หากเขาเขียนบทความเรื่องดังกล่าว เขายอมตกลงและจากไป ส่วนเธอก็ได้กลับมาแสดงเป็นหุ่นลองเสื้อในเพลง Mannequin กับเพื่อนๆ อีกครั้ง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 12 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง Mannequin - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องโดยลิรอย ในฉากซ้อมการแสดง ซึ่งลิรอยต้องแสดงคู่กับจูเลีย เป็นการพูดถึงเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นต่อไป (Foreshadow) ในเชิงเปรียบเทียบถึงการเป็นหุ่นเชิดของจูเลีย ทั้งในการแสดงและในเรื่องความรัก ซึ่งในฉากนี้จูเลียไม่ทันซ้อม ทุกคนจึงใช้หุ่นลองเสื้อไปก่อน

2. เพลง It's gonna be a long night - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องโดยจูเลียซึ่งผิดหวังเมื่อรู้ว่าตนเป็นเพียงหุ่นเชิดที่เจฟใช้หาข่าวฉาว

3. เพลง Mannequin - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยลิรอย ปรากฏซ้ำในการแสดงจริง โดยเปลี่ยนจากหุ่นลองเสื้อเป็นจูเลียแทน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Mannequin ร้องโดยลิรอยในการซ้อมการแสดงกับหุ่นลอง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. It's gonna be a long night ร้องโดยจูเลีย ในบ้านตัวเอง รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Mannequin

	ร้องโดยลิรอยในการซ้อมการ แสดงกับจูดี รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 12

ภาพที่ 4.1.15 จูดีซ้อมการแสดงคู่กับลิรอยในเพลง Mannequin

ตอนที่ 13 A Musical Bridge

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ เด็กๆ กำลังเห่ดนตรีเสียงสังเคราะห์จึงนึกถึงบรูโน้และทำบรูโน้ให้แต่งเพลงทันที บรูโน้บอกให้กำหนดค่าอะไรก็ได้เขาจะแต่งให้ทันทีเลย ซารอฟสกีเข้ามาข้างหลังพอดี มอนโกเมอร์จึงพูดชื่อซารอฟสกีออกไป บรูโน้เข้าใจว่าเป็นคำที่กำหนดจึงแต่งเพลงล้อเลียนซารอฟสกี มอนโกเมอร์แอบอัดเพลงดังกล่าวไว้แล้วไปเปิดให้ค่ายเพลงฟัง ทางค่ายจึงขอซื้อลิขสิทธิ์ไป

โครงเรื่องรองคือ เซอร์วิวด์ไปหาลิรอยที่บ้านและพบว่าลิรอยอาศัยอยู่คนเดียวในห้องเช่าเล็กๆ โทรมๆ เธอบอกลิรอยว่าจะแจ้งสังคมสงเคราะห์ แต่ลิรอยห้าม เพราะมันจะเป็นการพราดลิรอยไปจากการเรียนที่นี้ซึ่งเป็นสิ่งที่เขารัก เซอร์วิวด์เข้าใจจึงค่อยเป็นค่อยไปในการสอนลิรอยมากขึ้น

ภาพที่ 4.1.16 โคโคฟังบรูโน้แต่งเพลงล้อเลียนซารอฟสกี โดยที่ซารอฟสกียืนอยู่ข้างหลัง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 13 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง Do the gimme that - ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ร้องโดยดอริสและมอนโกเมอรี แสดงให้เห็นถึงการเห่ดนตรีแนวใหม่ นั่นคือดนตรีเสียงสังเคราะห์ของพวกเขาเด็กๆ

2. เพลง Sho Sho Shorofsky - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ร้องและแต่งโดย Lee Currelli ผู้แสดงเป็นบรูโน่ เป็นฉากตลกเกี่ยวกับการล้อเลียนครู แล้วครูยืนฟังอยู่ข้างหลัง

3. เพลง Sho Sho Shorofsky - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยบรูโน่ ปรากฏซ้ำในฉากที่มอนโกเมอรีไปตามเพื่อนๆ มาฟัง เพื่อให้บรูโน่ร้องอีกรอบ จะได้แอบอัดเทปเพลงนี้ไปเปิดให้ค่ายเพลงฟัง จนได้เซ็นสัญญา

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Do the gimme that ร้องโดยดอริสและมอนโกเมอรีที่โรงเรียน รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Sho Sho Shorofsky บรูโน่ร้องล้อเลียนซารอฟสกีให้เพื่อนๆ ฟัง โดยไม่รู้ว่ซารอฟสกียืนอยู่ข้างหลัง รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Sho Sho Shorofsky บรูโน่ร้อง มอนโกเมอรีแอบอัดเพลงเอาไว้ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 13

ตอนที่ 14 A Big Finish

เรื่องย่อ

เซอร์วูดเห็นหมาในโรงเรียนจึงต่อว่าชายแก่ภารโรง แต่ภารโรงกลับหาว่าเธอตาฟาด ดอริสแพ้ขนมหาจนจามไม่หยุด จึงเชื่อว่าเซอร์วูดไม่ได้ตาฟาด ดอริสตามกลิ่นไปจนพบว่า ภารโรงเลี้ยงหมาเอาไว้ แต่สิ่งที่ค้นพบมากไปกว่านั้นก็คือ รูปสมัยวัยรุ่นของภารโรงบ่งบอกว่า พวกเขาเคยเป็นนักแสดง ทุกคนจึงพร้อมใจทำการแสดงอุทิศให้ภารโรงคนนี้ซึ่งกำลังจะเกษียณ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 14 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง You're the real music - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ร้องและแสดงนำโดยลิรอย เป็นการแสดงที่อุทิศให้ภารโรงทั้งสอง

2. เพลง A couple of swells - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

ต้นฉบับร้องโดย Judy Garland และ Fred Astaire ในภาพยนตร์เพลงเรื่อง Easter Parade (1948) แต่งโดย Irving Berlin เวอร์ชันนี้ร้องโดยชายแก่ภารโรงทั้งสอง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. You're the real music ลิรอยร้องอุทิศให้ภารโรง รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. A couple of swells ภารโรงร้องขอขอบคุณ รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 14

ตอนที่ 15 Reunions

เรื่องย่อ

ฟรีด้า คนรักเก่าของชาวออฟสกีที่พลัดพรากกันเมื่อครั้งสงครามกลางเมือง แม้เธอจะเป็นนักร้องนักดนตรีที่โด่งดังจนไม่ยากต่อการติดต่อไปหา แต่ชาวออฟสกีกลับไม่กล้าพอจะติดต่อไปหาเธอ การจากกันที่นานเกินไปนี้เอง ทำให้ความสัมพันธ์ของทั้งคู่ต่อไม่ติดดังเดิม เหลือเพียงความทรงจำและความเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน ขณะเดียวกัน ที่โรงเรียนก็กำลังจัดงานคืนสู่เหย้าพอดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 15 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Hope - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องและแสดงนำโดยลิรอย ในงานคืนสู่เหย้าทำยเรื่อง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Hope ลิรอยร้องในงานคืนสู่เหย้า รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.14 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 15

ตอนที่ 16 A Special Place

เรื่องย่อ

เจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาทำการสัมภาษณ์ครูเพื่อคัดออกหนึ่งคน ผลก็คือ แครนเดลต้องออกไป เพราะไม่ได้จบวิชาเอกการละครมาโดยตรง ระหว่างนั้นเอง เจ้าหน้าที่ของรัฐก็พยายามจะ

คุกคามทางเพศเซอร์วิวดตลอด เธอจึงเปลี่ยนวิกฤติเป็นโอกาสโดยขู่ว่าจะแฉหากแครนเดลต้องออกจากงาน เจ้าหน้าที่ของรัฐจึงจากไปและแครนเดลได้สอนต่อ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 16 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. **เพลง A special place** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

ร้องโดยลีเดีย บ่งบอกถึงความรู้สึกที่มีต่อสถานที่แสนวิเศษอย่าง School of the Arts โดยเธอนั่งเล่นเปียโนและร้องในห้องซ้อม และมีตัวเองอีกคนกำลังเต้นประกอบเพลงอยู่ในกระจกด้วย

2. **เพลง Starmaker** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดย The kids from Fame ได้แก่ นักแสดงนำที่เป็นนักเรียนทั้งหมดคือ บรูโน่ จูลี ดีรอย โคโค แดนนี ดอริส และมอนโกเมอรี เพื่อบอกลาแครนเดล ก่อนจะรู้ว่าคำสั่งเป็นโมฆะ

ภาพที่ 4.1.17 The kids from Fame ในเพลง A Special Place และ Starmaker

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. A special place ร้องโดยลีเดีย ที่โรงเรียน รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Starmaker ร้องโดย The kids from Fame รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.1.15 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ตอนที่ 16

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame

ในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame ฤดูกาลที่ 1 ใช้เพลงร้องทั้งหมด 29 เพลง และใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์ครบ 6 ประเภท โดยในบางเพลงอาจมีบทบาทหน้าที่มากกว่า 1 บทบาทหน้าที่ก็ได้ ดังนี้

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
1 <u>Metamorphosis</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง
2 <u>Passing Grade</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
3 <u>Tomorrow's Farewell</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
4 <u>Alone in the Crowd</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
5 <u>To Soar and Never Falter</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
6 <u>The Sell-out</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
7 <u>The Strike</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
8 <u>Street Kid</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
9 <u>But Seriously Folks</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
10 <u>Come One, Come All</u>	ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
11 <u>The Crazyes</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
12 <u>Exposé</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
13 <u>A Musical Bridge</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
14 <u>A Big Finish</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
15 <u>Reunions</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
16 A Special Place	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
รวม	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	2 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	8 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	8 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	8 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	3 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง

ตารางที่ 4.1.16 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame

จะเห็นว่า เพลงประเภทปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition) ถูกใช้น้อยที่สุด จำนวน 1 เพลง เท่ากับเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) อันเป็นลักษณะหนึ่งของหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) สอดคล้องกับช่วงเวลาที่มีการสร้างสรรค์และออกอากาศ Fame ฤดูกาลที่ 1 นั่นคือปี 1982 ส่วนเพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration) เพลงที่มีบทบาทหน้าที่บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) และเพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo) นั้น ถูกใช้มากที่สุดเป็นจำนวน 8 เพลง เท่ากัน แสดงว่า ยังคงใช้เพลงส่วนใหญ่ในการบอกเล่าเรื่องราวและความต้องการของตัวละครเป็นหลักเช่นเดียวกับละครเพลงอยู่ ขณะเดียวกัน ก็ใช้ลักษณะของภาพยนตร์เพลงที่มีเพลงคั่นเวลาเพื่อโชว์ความสามารถของนักแสดงอยู่ด้วย

การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Fame มีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)

บริษัท *MGM Television* และ Christopher Gore ผู้ริเริ่มสร้างสรรค์และเขียนบทตอน *Metamorphosis* ซึ่งเป็นตอนแรกของละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Fame* เห็นว่าภาพยนตร์เพลงเรื่อง *Fame* โดยผู้กำกับ Alan Parker และบริษัท *MGM* ที่เคยได้รับรางวัลลูกโลกทองคำสาขาเพลงประกอบภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Golden Globe Award for Best Original Song) และรางวัลตุ๊กตาทองสาขาดนตรีประกอบภาพยนตร์ยอดเยี่ยม (Academy Award for Original Music Score) มาแล้วในปี 1980 ยังมีอีกหลายแง่มุมให้ได้เห็นและได้ยิน จึงได้ทำการแตกย่อย (Spin-off) มาเป็นละครแนว Contemporary Musical Drama เนื้อหาของเรื่องยังคงตามติดชีวิตนักเรียนมัธยมโดยเปลี่ยนชื่อโรงเรียนจาก Fiorello H. LaGuardia High School of Music & Art and Performing arts เป็น School of the Arts

ทั้งนี้ การที่จะได้รับคำอนุมัติจากทางสถานีรวมถึงได้รับความไว้วางใจจากผู้อุปถัมภ์รายการให้สร้างละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้หรือไม่นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ส่วนหนึ่งมาจากความสำเร็จของภาพยนตร์ต้นฉบับ แต่อีกส่วนหนึ่งก็คือเรื่องของงบประมาณในการสร้าง Fred Silverman เจ้าของสถานีโทรทัศน์ NBC ในขณะนั้น ต้องการให้ William Blinn เป็นผู้อำนวยการสร้าง เมื่อ William Blinn ตกลง การสร้างจึงได้รับการอนุมัติ

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

บทโทรทัศน์เริ่มเรื่องด้วยฉากการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อที่ School of the Arts โดยกำหนดให้เป็นการสอบเข้าสำหรับเด็กที่เพิ่งย้ายมาระหว่างภาคการศึกษา ไม่ใช่ระหว่างชั้นปี

ในส่วนของบทสนทนามีการจิกกัดการก้าวเข้าสู่วงการบันเทิงว่าไม่ได้มาเพราะความสามารถเฉพาะตัว แต่มาเพราะเส้นสาย และยังสอดแทรกความรู้เรื่องการเซ็นสัญญาของเด็กที่ยังไม่บรรลุนิติภาวะว่าควรมีผู้ปกครองร่วมตัดสินใจและอ่านอย่างละเอียดอีกด้วย

ในภาพยนตร์ต้นฉบับ มีความเชื่อว่า ถ้าเป็นชนกลุ่มน้อย เช่น คนเอเชีย คนผิวดำ คนที่มาจากถิ่นยากจน หรือเด็กมีปัญหา จะมีโอกาสได้เข้าเรียนที่ High School of Performing Arts มากกว่าคนผิวขาว ฐานะดี (กิตติศักดิ์ สุวรรณโกสิน, 2550: 27) เวอร์ชันนี้ก็เช่นกัน เห็นได้จากนักเรียนใน School of the Arts ที่มีหลากหลายชาติพันธุ์และปัญหา รวมถึงเด็กบ้านแตกพ่อแม่หย่าร้างอย่างจุลี่ที่ได้เข้าเรียน แม้ส่วนหนึ่งจะมาจากฝีมือของเธอก็ตาม

ในแง่ความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างตัวละครนั้น เนื่องจากเป็นละครซีรีส์โครงเรื่องหลักของทั้งเรื่องจึงไม่จำเป็นต้องพัฒนาไปจนถึงจุดแตกหักและจบทุกอย่างภายในเวลาอันสั้น

เหมือนภาพยนตร์ แต่จะค่อยเป็นค่อยไป นานๆ ที่จึงจะมี Turning Point ทำให้ลีรอยในเวอร์ชันนี้ไม่ก้าวร้าวและเซอร์วิวด์ในเวอร์ชันนี้ไม่เข้มงวดกดดันเท่าต้นฉบับ

จุดบกพร่องของเนื้อหาในฤดูกาลที่ 1 คือ ความต่อเนื่องและความสมเหตุสมผลในบท อาทิ เรื่องที่บรูโน้กลัวการแสดงต่อหน้าสาธารณชนในตอนี่ 4 ทั้งที่ก่อนหน้านี้เขาก็แสดงได้ตลอด ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะการเขียนบทละครโทรทัศน์อเมริกันประเภทซีรีส์และซีทีคอมมักจบในตอน จึงสามารถใช้ผู้เขียนบทเวียนกันไปในแต่ละตอนได้ ต่างกับประเภท Serials และ Anthology ซึ่งเป็นละครขนาดยาวมีเรื่องราวแต่ละตอนต่อเนื่องกัน (ปนัดดา ธนสถิต, 2531: 1 – 2)

ในส่วนของการคัดเลือกนักแสดงนั้น จากฉากการสอบคัดเลือกจะพบว่า คณะกรรมการสอบคัดเลือกมีเพียงซารอฟสกีและลีเดีย ยังไม่มีบท แครนเดล ครูสอนการละคร จึงสันนิษฐานได้ว่า ในช่วงทดลองออกอากาศยังไม่มีมีการคัดเลือกนักแสดงในบทนี้ (Mark Perkins, 2012)

นักแสดงชุดเดิมจากภาพยนตร์ต้นฉบับ ได้แก่ Lee Curreri รับบท บรูโน้ Gene Anthony Ray รับบท ลีรอย Albert Hague รับบท ซารอฟสกี และ Debbie Allen รับบท ลีเดีย ซึ่งก็ได้ออกแบบท่าเต้นให้กับละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้ทุกตอน

นอกจากนี้ ยังมีการนำตัวละครอื่นๆ จากเวอร์ชันภาพยนตร์มาต่อยอดเพื่อให้คนดูเชื่อมโยงบุคลิกและลักษณะนิสัยตัวละครได้ง่ายอีกด้วย โดยมีตั้งแต่ตัวละคร โคโค ซึ่งทาง MGM Television ได้ทำการทาบทาม Irene Cara จากภาพยนตร์ต้นฉบับให้มารับบทเดิมนี้อีกครั้ง แต่เธอปฏิเสธ เนื่องจากต้องการทำงานในวงการดนตรีอย่างเต็มตัว บทนี้จึงตกเป็นของ Erica Gimpel นักแสดงที่จบมาจาก High School of Performing Arts จริงๆ แทน, ตัวละคร แดนนี่ ซึ่งดัดแปลงจากตัวละคร Ralph Garcy ผู้มีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักแสดงเดี่ยวไมโครโฟน ซึ่งผู้สร้างหรือผู้อำนวยการสร้างอาจไม่ถูกใจนักแสดงที่คัดเลือกมาแสดงบทดังกล่าวในตอนี่ 1 จึงมีการสร้างตัวละครแดนนี่ขึ้นมาแทน โดยให้มีพื้นฐานทางบ้านดีกว่าในเวอร์ชันภาพยนตร์, ตัวละคร ดอริส ซึ่งดัดแปลงโดยเปลี่ยนนามสกุลจากฟินเชกเกอร์เป็นชวอทซ์ จะเห็นว่า ในตอนที่ 1 เธอยังคงแอบชอบ รูนฟีในโรงเรียนที่ชื่อ Michael Harrison และเพิกเฉยต่อเรื่องตลกของ Ralph Garcy เช่นเดียวกับช่วงครึ่งแรกของภาพยนตร์ต้นฉบับ, ตัวละคร มอนโกเมอรี ยังคงมีแม่เป็นนักแสดงดัง แต่เวอร์ชันนี้ไม่ได้เป็นเกย์แบบในภาพยนตร์ต้นฉบับ, ตัวละคร เซอร์วิวด์ ครูสอนภาษาอังกฤษ ซึ่งเป็นตัวแทนของฝ่ายวิชาการและโลกแห่งความจริง เวอร์ชันนี้สาวกว่าในภาพยนตร์ต้นฉบับและยังไม่มีสามี

ทั้งนี้ นักแสดงทั้งหมด ต่างก็มีประสบการณ์จริงในด้านการแสดงดนตรีและการเต้นทั้งสิ้น แม้แต่ตัวละคร จูลี ที่ถูกเขียนให้เป็นนักเต้น กระทั่ง ผู้อำนวยการสร้างค้นพบ Lori singer ซึ่งมีประสบการณ์ในการแสดงดนตรีเชลโล่เช่นกัน บทจูลีจึงถูกเปลี่ยนเป็นนักเชลโล่แทน

สำหรับนักแสดงสมทบ มีการนำนักแสดงชื่อดังในยุคก่อนหน้ามาปรากฏตัวในเรื่อง อาทิ Ray Walston และ Art Carney เจ้าของรางวัลตุ๊กตาทองสาขานักแสดงนำชายยอดเยี่ยม (Academy Award for Best Actor) ปี 1972 ที่มารับบทเป็นชายแก่การโรง 2 คนในตอนที่ 14 และ Signe Hasso นักแสดงชื่อดังของ RKO Studios ในช่วงทศวรรษที่ 1940 เคยได้รับการโปรโมทว่าเป็น “The Next Garbo” หรือ Greta Garbo คนต่อไป รับบท ฟรีด้า ในตอนที่ 15 นอกจากนี้ หากนักแสดงที่ต้องการไม่สามารถมาปรากฏตัวในฉากได้ดังเช่นในตอนที่ 2 ก็จะทำให้นักแสดงประกอบนั่งหันหลังแล้วอ้างว่าเป็น Johnny Carson พิธีกรรายการโทรทัศน์และนักแสดงตลกชื่อดังในยุคคนั้น

ในส่วนของทีมงาน William Blinn ผู้ซึ่งเขียนบทและผู้อำนวยการสร้างละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Fame* อยู่หลายตอน โทรทัศน์หา Michael A. Hoey ซึ่งชื่นชอบภาพยนตร์เรื่อง *Fame* มาก ให้มาชมการถ่ายทำตอนแรกของเรื่องที่สตูดิโอของ MGM ในเมือง Culver City รัฐแคลิฟอร์เนีย หลังจากนั้นเป็นต้นมา Michael A. Hoey ก็รับหน้าที่ตัดต่อ *Fame* ฤดูกาลที่ 1 อยู่หลายตอน โดยเฉพาะตอนที่ 2 ที่ทำให้เขาได้รางวัล American Cinema Editors Awards หรือ The Eddies ในปีนั้น และยังผู้อำนวยการสร้างและกำกับการแสดงในฤดูกาลต่อมาอยู่หลายตอนอีกด้วย (Michael A. Hoey, 2010: 3)

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

เริ่มถ่ายทำและตัดต่อตอนที่ 1 – 3 ล่วงหน้าในฤดูร้อนปี 1981 ให้ผู้อำนวยการสร้างชม จะเห็นว่า ไตเติ้ลละครจะมีชื่อของนักแสดงนำอย่างเด่นชัดตั้งแต่ตอนที่ 1 แต่ไม่ปรากฏว่าเขาแสดงแม้ฉากเดียว กระทั่งตอนที่ 3 ซึ่งที่จริงแล้วถ่ายก่อนตอนที่ 2 แต่ทางสถานีลับเปลี่ยนตอนในการออกอากาศเพื่อแนะนำตัวละครแดนนี่ ซึ่งปรากฏตัวแล้วในตอนที่ 3 นี้แต่ไม่ได้รับบทเด่น

ปัญหาการถ่ายทำในฤดูกาลที่ 1 ได้แก่ ความต่อเนื่องและความสมจริงของฉาก อาทิ ฉากกระดานดำที่เลื่อนขึ้นลงได้ (Sliding Blackboard) ในชั้นเรียนของเซอร์วูดซึ่งปรากฏแค่ตอนที่ 1 หรือปัญหาส่วนตัวของนักแสดงที่ไม่ปรากฏสาเหตุแน่ชัดอย่าง Gene Anthony Ray ผู้รับบท ลีรอยที่ไม่มาถ่ายทำฉากเพลง Life is a celebration ในตอนที่ 8 ทำให้การถ่ายไปออกอากาศไปสัปดาห์ต่อสัปดาห์ของละครเสียระบบ เมื่อติดต่อก็ไม่ได้ ทีมงานคนหนึ่งจึงไปที่บ้านของเขาและฟังประตูเข้า

ไป จึงพบว่าเขาหมดสติอยู่ข้างโน้น ฉากเพลงดังกล่าวจึงแสดงนำโดย Michael DeLorenzo นักแสดงประกอบในภาพยนตร์ต้นฉบับแทน หลังจากนั้น Michael DeLorenzo ก็ได้เป็นนักแสดงสมทบในละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง Fame ในอีกหลายฤดูกาลต่อมา ตรงกันข้ามกับ Gene Anthony Ray ที่เริ่มมีปัญหาทั้งมาสายและไม่มาเข้าฉากบ่อยขึ้นจนบทหรือถูกเขียนให้ออกจากรายการไปในที่สุด (Michael A. Hoey, 2010: 48 – 49)

ในการสร้างสรรค์ฉากที่ปรากฏเพลงร้อง มีการซ้อมร้องเต้น และบันทึกเสียงล่วงหน้า ไม่ได้ร้องสดในฉาก ยกเว้น ฉากเพลง Blue Moon ในตอนที่ 8 อันเป็นฉากสั้นๆ ร้องโดยนักแสดงรับเชิญ

ส่วนการสร้างสรรค์บทเพลงนั้น นอกจากเพลง Fame ที่เป็นไตเติ้ลละคร มีการทำเพลงอื่นๆ ให้มีเนื้อหากลางๆ (Mass) สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นได้อีก โดยเพลงที่ปรากฏในละครมักมีคติดลักษณ์แบบเพลงสามท่อน (Ternary Form) หรือ AABA ซึ่งพัฒนามาเป็นดนตรีสมัยนิยม จึงทำให้ติดหูและขายได้ไม่ยาก

นอกจากเพลงร้องแล้วยังได้มีการสร้างสรรค์เพลง *Ballet for Kathy* ซึ่งเป็นเพลงบรรเลงในฉากตัดตัวของเคทีกับ Dance Company ในตอนที่ 5 เพื่อให้ตัวละคร เคที ซึ่งเป็นนักแสดงประกอบได้แสดงในการตัดตัวเข้าทำงานในคณะบัลเล่ต์ และมีการนำเพลงแนวสวิงแจ๊สอย่าง Sweet Sue, Just You กับเพลง Sing, Sing, Sing (With a Swing) โดย Louis Prima and his New Orlean Gang ในปี 1936 มาใช้ในตอนที่ 10

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

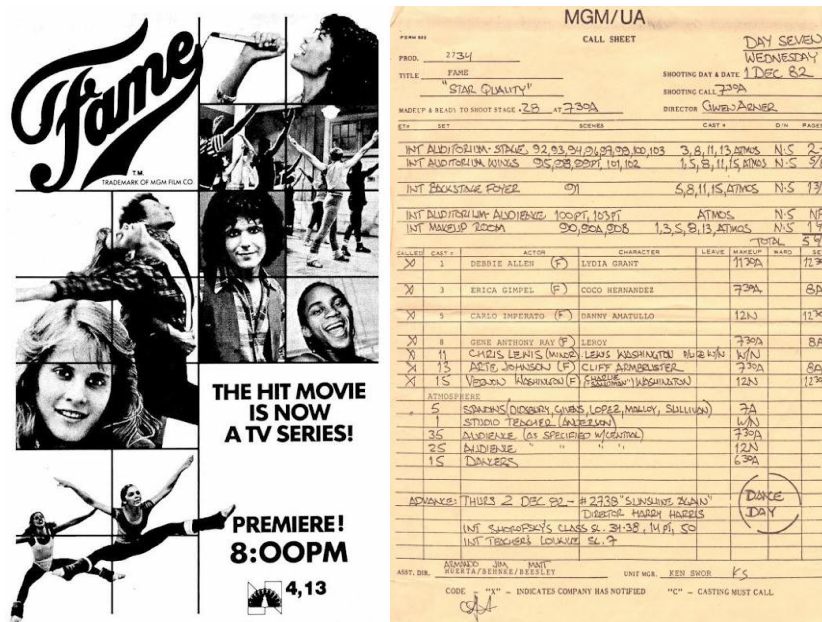
กระบวนการหลังการผลิตมีการทำภาพข่าวประชาสัมพันธ์แต่ละตอนในวารสารต่างๆ ส่วนการประเมินผลรายการนั้น เรตติ้งจะเป็นตัววัดคะแนนความนิยม แม้ว่าฤดูกาลที่ 1 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 16 ตอน และออกอากาศเมื่อวันที่ 7 มกราคม – 6 พฤษภาคม 1982 ทางสถานีโทรทัศน์ NBC จะยังไม่มีข้อเปรียบเทียบมากนักในแต่ละตอน แต่เมื่อฤดูกาลที่ 2 มีเรตติ้งโดยรวมตลอดฤดูกาลต่ำกว่าฤดูกาลแรกก็ทำให้ละครถูกถอดออกจากผังรายการของสถานีโทรทัศน์ NBC ไปและออกอากาศทางเคเบิลทีวีแทนจนจบ 6 ฤดูกาล ซึ่งข้อดีของการออกอากาศทางเคเบิลทีวีก็คือการได้ฉายในหลายประเทศ ทำให้มีฐานแฟนคลับมากขึ้น แม้ในประเทศจะมีเพียงหยิบมือ แต่ในต่างประเทศ โดยเฉพาะที่อังกฤษ กลับมีแฟนคลับเยอะมาก จนถูกเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Emmy Awards ถึง 12 สาขาและชนะมา 5 สาขาในปี 1982 ได้แก่

- Outstanding Art Direction in a Series for "Tomorrow's Farewell" (ตอนที่ 3)

- Outstanding Cinematography in a Series for "Alone in a Crowd" (ตอนที่ 4)
- Outstanding Directing in a Drama Series for "To Soar and Never Falter" (ตอนที่ 5)
- Outstanding Special Class Award for "The Strike" (ตอนที่ 7)
- Outstanding Choreography for "Come One, Come All" (ตอนที่ 10)

นอกจากนี้ Debbie Allen ยังได้รับรางวัลลูกโลกทองคำ (Golden Globe Awards) สาขา นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม (Best Actress in a Musical or Comedy Series) และละครโทรทัศน์ ประเภทสุขนาฏกรรมยอดเยี่ยม (Best TV Series in the Musical or Comedy) อีกด้วย

สำหรับตัวเพลงเอง มีการนำไปรวมกับเพลงอื่นๆ ในอัลบั้มเพื่อวางขาย แต่ที่บางเพลงมีทั้ง Episode Version และ Album Version นั้นก็เพราะบางเพลงอาจมีการเรียบเรียงดนตรีใหม่ (Rearrange) หรืออาจเป็นเพราะทางฝ่ายสร้างสรรค์เพลงต้องการบันทึกเสียงร้องและเสียงดนตรีใหม่ที่คิดว่าดีกว่าก็เป็นได้ อาทิ เพลง High-fidelity ที่ร้องโดยบรูโน่ ดอริส และแดนนี่ใน Episode Version แต่ Album Version มีการบันทึกเสียงใหม่โดย Valerie Landsburg ผู้รับบท ดอริส ร้องคนเดียว และมีท่อนอินโทรที่เปลี่ยนไป ทำให้ขึ้นไปถึงอันดับที่ 5 ของ UK Chart รวมถึงอัลบั้ม The Kids from Fame ก็ขึ้นไปถึงอันดับที่ 1 ของ UK Chart เช่นกัน

ภาพที่ 4.1.18 ภาพข่าวประชาสัมพันธ์และลำดับการถ่ายทำ Fame

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับบรรดาเจ้าหน้าที่ตำรวจที่ต้องออกตรวจปราบเหล่าร้าย อันสะท้อนให้เห็นถึงปัญหาสังคมมากมาย อาทิ การเหยียดสีผิว ความรุนแรง เพศ และการคอร์รัปชัน ขณะเดียวกัน พวกเขาก็ต้องคอยประคับประคองปัญหาความสัมพันธ์ส่วนตัวกับคนรักไปด้วย

ตัวละครหลักและนักแสดง

1. วิกกี้ ควินน์ (Vicki Quinn)

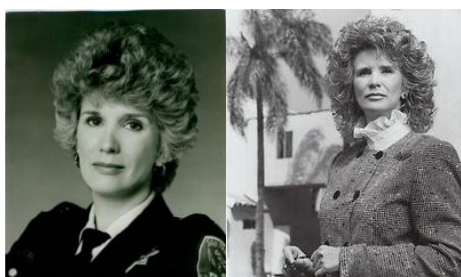
พลตำรวจเอกหญิงวัยกลางคน (Police General/Pol.Gen.) รับบทโดย Anne Bobby ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1 เป็นคู่หูและซุ้รักของเจ้าหน้าที่ชื่อ แอนดี้ แคมโป (Andy Campo) มีสามีแก่ อ้วนลงพุง และชื่หึ่งชื่อ ราล์ฟ รัสกิน (Ralph Ruskin) ซึ่งเป็นผู้เชี่ยวชาญด้านกฎหมาย

ภาพที่ 4.2.1 ตัวละคร วิกกี้ ควินน์ รับบทโดย Anne Bobby

2. ลูอีส แพลงก์ (Louise Plank)

เทศมนตรีหญิงแห่งลอสแอนเจลิส (Los Angeles) รับบทโดย Barbara Bosson ภรรยาของ Steven Bochco ผู้สร้าง *Cop Rock* ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1 มีการศึกษาสูง ชาติตระกูลดี แต่แอบซ่อนความชั่วร้าย ยกยอกเงินและติดสินบนมากมาย ทำงานและออกเดทกับโจเจอร์

ภาพที่ 4.2.2 ตัวละคร ลูอีส แพลงก์ รับบทโดย Barbara Bosson

3. โรเจอร์ เคนดริค (Roger Kendrick)

ร้อยตำรวจเอกหัวหน้าหน่วยผู้สูงวัย รับบทโดย Ronny Cox ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.2.3 ตัวละคร โรเจอร์ เคนดริค รับบทโดย Ronny Cox

4. บ็อบ แมคอินไตย (Bob McIntire)

นักสืบชายวัยกลางคน รับบทโดย Paul McCrane ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.2.4 ตัวละคร บ็อบ แมคอินไตย รับบทโดย Paul McCrane

5. แฟรงก์ โรส (Frank Rose)

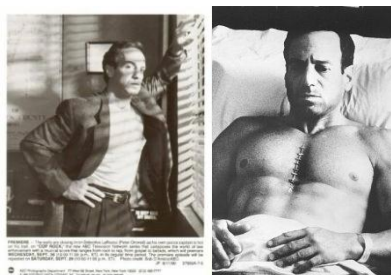
เจ้าหน้าที่ตำรวจ ตัวผอม ผิวสี รับบทโดย James McDaniel ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1 หลังจากเจ้าหน้าที่ กิลเบิร์ต (Gilbert) คู่หูของเขาถูกฆ่า ฮอลันเดอร์ ซึ่งเป็นรองหัวหน้าหน่วยได้มอบหมายให้ เกน (Gaines) เจ้าหน้าที่ตำรวจต่างสีผิวที่ชอบร้องเพลงในรถมาเป็นคู่หูใหม่ของเขา

ภาพที่ 4.2.5 ตัวละคร แฟรงก์ โรส รับบทโดย James McDaniel

6. วินเซน ลารุซโซ่ (Vincent LaRusso)

นักสืบหุ่นล่า ผิวขาว ขนดก แต่หัวเถิก นิสัยเลือดเย็น ไม่สนสังคม และไม่ค่อยมีเหตุผล คู่หูของเขาคือนักสืบ พอท (Potts) รับบทโดย Peter Onorati ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.2.6 ตัวละคร วินเซน ลารุซโซ่ รับบทโดย Peter Onorati

ตอนที่ 1 Pilot

เรื่องย่อ

ไทรอน วีค (Tyron Weeks) พ่อค้ายาฝิ่น และแพทริเซีย สเปนซ์ (Patricia Spence) แม่ลูกอ่อนติดยาที่เพิ่งถูกจับเข้าคุก ลูกของเธอจึงถูกส่งไปอยู่ในความดูแลของสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าระหว่างรอการพิจารณาคดี ไทรอนมีเงินมากพอจึงใช้เงินประกันตัวเองออกมาจากคุก ภายหลังเขาได้เช่าเจ้าหน้าที่กิลเบิร์ต คู่หูของแฟรงก์ตาย ฮอลันเดอร์ปล่อยให้แพทริเซียไปจะได้มีคนดูแลลูกแต่ต้องแลกกับแพทริเซีย เธออยากยาจนลงแดงจึงขายข้อมูลที่ซ่อนตัวใหม่ของไทรอนต่อตำรวจเพื่อเอาไปซื้อขาย ฮอลันเดอร์ให้เงินเธอ 50 ดอลลาร์และปล่อยให้ไป แต่เมื่อใช้เงินหมด เธอก็ตัดสินใจขายลูกกิน เมื่อพบตัวไทรอน ลารุซโซ่สั่งให้ทุกคนออกจากบ้านหลังนั้น ดอนนี่ (Donnie) นักสืบฝิ่นสีหน้าใหม่ ซึ่งปฏิเสธที่จะออกจากบ้านหลังนั้น จึงเป็นคนเดียวที่ได้เห็นลารุซโซ่ยิงไทรอนตาย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 1 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. เพลง Under the Gun - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

ไตเติ้ลเรื่อง เป็นเพลงแนวร็อก พูดถึงตำรวจในทางที่ดี คอยดูแลทุกข์สุขของประชาชน

2. เพลง We got the power - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวฮิปฮอป ไทรอนร้องแสดงความไม่เกรงกลัวต่อกฎหมาย แม้ขณะที่ร้องจะถูกบุกจับถึงบ้านและโดนลากขึ้นรถตำรวจก็ตาม แต่เขาก็มีเงินมากพอที่จะประกันตัวเองออกจากคุก

3. **จาก I have myself** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาด ราล์ฟร้องรำพันถึงความรักที่มีต่อวิกกี้อยู่ที่โต๊ะทำงานในมุมมืด

4. **จาก She's the one** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวออสเพล ปรากฏในฉากเจรจาการสร้างคุกใหม่ของโรเจอร์กับเพลงก๊อปปี้ในห้องทำงานของเธอ โดยโรเจอร์ร้องประจบเพลงก็ด้วยหน้าตาที่เรียบเฉยไม่แสดงอารมณ์ใดๆ ส่วนเพลงก๊อปปี้ร้องโต้ตอบด้วยท่าทีหยิ่งผยอง จึงถือเป็นการบ่งบอกลักษณะของตัวละครทั้งสองไปด้วย

5. **เพลง He's guilty** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวออสเพล ร้องโดยนักแสดงประกอบในศาล ตัดสลับกับภาพที่ทุกคนร้องเพลงภายใต้เครื่องแต่งกายแบบคณะประสานเสียงในโบสถ์เพื่อให้เข้ากับแนวเพลง โดยศาลตัดสินให้ไทรอนเข้าคุก แต่ลารุชไซที่นั่งฟังอยู่ด้วยไม่พอใจอยู่ลึกๆ ที่บทลงโทษเขาไป จึงไปฆ่าไทรอน

6. **เพลง Sandman** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป แพทริเซียร้องกล่อมลูกอยู่ริมถนนก่อนจะขายลูกกิน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Under the Gun Randy Newman ร้องเป็นไตเติ้ลละคร รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. She's the one เพลงก็กับโรเจอร์ร้องเจรจาธุรกิจทุจริต 2. He's guilty นักแสดงนำและตัวประกอบร้องในศาล รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. We got the power ไทรอนร้องตอนถูกตำรวจบุกจับถึงบ้าน 2. I have myself ราล์ฟร้องอยู่คนเดียวขณะรอวิกกีที่บ้าน

	3. She's the one 4. Sandman แพทริเซียร้องอำลาลูกก่อนจะขายลูกกิน รวม 4 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 1

ตอนที่ 2 Ill-gotten Gains

เรื่องย่อ

ฮอลันเดอร์ขอให้วิกกีช่วยพูดให้ราล์ฟหรือพี่นาคีฆ่าไทรอนให้ ซึ่งราล์ฟที่พยายามหากฎหมายมาสนับสนุนการกระทำของลารุชโซ่ในตอนแรกก็ยอมรับว่าเขาไม่ได้ตัดสินใจดีไปตามจริง ด้านแฟรงก์ซึ่งทนคู่หูใหม่อย่างเกินไม่ไหวและขอเปลี่ยนคู่หู แต่ฮอลันเดอร์ไม่อนุญาต สุดท้ายความร่ำรวยของเกนกลับทำให้แฟรงก์ผ่อนคลายเป็นและมีกำลังใจทำงานต่อ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 2 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **จาก Regret** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวโซล แฟรงก์ร้องไว้คล้ายในโบสถ์ เนื้อหาของเพลงแสดงถึงความรักที่ไม่มีโอกาสได้บอกกับกิลเบิร์ต คู่หูของเขา ท่ามกลางผู้คนที่มาร่วมพิธีศพ

2. **จาก Good life** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวดิสโก้ป๊อป วิกกีกับแอนดี้ร้องในจินตนาการถึงชีวิตที่หรูหราเมื่อมาตรวจสอบบ้านคนรวยที่แจ้งความไว้ว่าโจรขึ้นบ้าน ทำให้ผู้ชมเห็นความสัมพันธ์ที่มากเกินไปของทั้งคู่

3. **เพลง Where bullets fly** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวป๊อป ตัวประกอบที่รับบทเป็นผู้ร้ายข้างถนนร้องและเต้นในการยื่นให้พยานที่ตัวใจปล้นบ้าน เนื้อหาของเพลงพูดถึงความอู้อ้อของโจรแต่ละคน

4. เพลง I heard it through the grapevine / Stop in the name of love

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวโซล I heard it through the grapevine เป็นเพลงเก่าของ Marvin Gaye และ Stop in the name of love เป็นเพลงเก่าของวง The Supremes ร้องโดยเกน แสดงให้เห็นถึงลักษณะของตัวละครตัวนี้ว่าชอบร้องเพลงของนักร้องผิวสีในสังกัดโมทาวน์ขณะขับรถมาก ถือเป็นฉากมุกตลกสั้นๆ ซึ่งก็ทำให้เพลงก็ราคาแพงมากเมื่อเกนร้องขึ้นมาว่า “Stop” ทำให้เพลงก็ต้องรีบหยุดรถกะทันหัน ก่อนที่เกนจะร้องต่อไปว่า “in the name of love”

5. จาก If that isn't love - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป วิกกีร้องที่บ้านของเธอหลังจากทะเลาะกับราล์ฟเพราะช่วยพูดแทนฮอลันเดอร์เรื่องหรือเพื่อนคดีฆ่าไทรอนให้ เนื้อหาของเพลงแสดงถึงความรู้สึกของเธอที่คิดว่าราล์ฟอาจไม่ใช่รักแท้ที่เธอเฝ้าอ่อนนวยจนขอจากพระเจ้า

6. จาก It's gonna be alright - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป ปรากฏในฉากที่พอทกลับบ้านมาพบภรรยาและลูกชายของเขา ทำให้เขารู้สึกสบายใจจากปัญหาในที่ทำงาน เขาปลอบตัวเองว่าทุกอย่างจะเรียบร้อย หากเรายังมีกันและกัน ดังเนื้อหาของเพลงนี้ที่ร้องโดยพอทกับนักแสดงประกอบที่รับบทภรรยาของเขา

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Regret เพลงก็ร้องไว้อาลัยให้กิลเบิร์ตในโบสถ์ 2. Good life วิกกีกับแอนดี้ร้องตอนออกตรวจบ้านคนดัง 3. I heard it through the grapevine / Stop in the name of love เกนร้องขณะขับรถ 4. If this isn't love วิกกีร้องหลังทะเลาะกับราล์ฟที่บ้านของเธอ 5. It's gonna be alright พอทกับภรรยาร้องคู่กันที่บ้านของเขา

	รวม 5 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Where bullets fly ตัวประกอบที่แสดงเป็นคนร้ายร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 2

ตอนที่ 3 Happy Mudder's Day

เรื่องย่อ

ลารุชโซ่หลบไปอยู่กับแฟนสาวซึ่งเป็นนักมวยปล้ำโคลน (Mud Wrestling) ในขณะที่ตอนนี้กับพอทยอมเป็นเล้าความจริงเรื่องลารุชโซ่ฆ่าไทรอน ทำให้มีพยานหลักฐานมากพอที่จะจับลารุชโซ่ ด้านเทศมนตรีเพลงก็ได้ไปพบศัลยแพทย์เพื่อเสริมสร้างและพัฒนาประวัติทางการเมืองของเธอ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 3 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. จาก Cow boy life - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวคันทรี่ เนื้อหาของเพลงพูดถึงเจ้าหน้าที่ตำรวจชั้นผู้น้อยที่ได้ออกไปปราบเหล่าร้าย ในขณะที่ฮอลลันเดอร์ได้แต่นั่งอยู่ในสำนักงาน ดัดก็ตาร้องเพลงสลับกับภาพในจินตนาการว่าตัวเองเป็นความขี้เมาไปช่วยเด็กๆ ในเมืองเถื่อน

2. จาก I hate love - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป แฟนสาวของลารุชโซ่ร้องรำพันหน้ากระจกคนเดียว พูดถึงความรู้สึกเกลียดตัวเองที่รู้ว่าถูกแฟนหลอกใช้แต่ก็เต็มใจให้หลอก เพราะเธออยู่โดยขาดความรักไม่ได้

3. จาก Arrest - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวโซล ตอนที่ 3 ซึ่งเป็นตัวประกอบ ร้องอำลาแม่ของเขาในฉากที่แฟรงก์กับเบนบุกไปจับตอนที่ซ่อนตัวอยู่ในบ้านของแม่ เพราะสับสน ไม่รู้ว่าควรไว้ใจใครและไม่รู้ว่าควรจะทำ

เรื่องที่ลารุชโซ่ฆ่าไทรอนหรือไม่ แต่เนื้อหาของเพลงก็บอกเล่าให้รู้ว่าตอนนี้เลือกที่จะทำในสิ่งที่ถูกต้องโดยจะกลับไปทำงานอีกครั้งและเป็นพยานพูดความจริงทั้งหมด

4. จาก Perfection - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวป๊อปรีอกที่ให้ศัลยแพทย์ซึ่งเป็นตัวประกอบได้ร้องโฆษณาสรรพคุณตัวเองก่อนจะลงมีดศัลยกรรมใบหน้าให้เพลงก็ เนื้อหาของเพลงพาดพิงถึง Michael Jackson ที่ต้องการความสมบูรณ์แบบไม่ต่างจากคนอื่น ๆ

5. เพลง Garbage in Garbage out - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวฟังก์ วิกกี บ็อบ และนักแสดงประกอบร้องแสดงกิจวัตรการควบคุมตัวคนร้ายที่เปรียบดั่งขยะสังคมเข้ามา วัดส่วนสูง ถ่ายภาพ ประทับลายนิ้วมือ ลงบันทึก และนำตัวเข้าห้องขัง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Arrest ตอนนี้กับแม่ของเขา ร้องอำลากัน รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Cow boy life ฮอลันเดอร์ร้องในจินตนาการของเขา 2. I hate love แฟนสาวของลารุชโซ่ร้องขณะอยู่คนเดียว รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Perfection ศัลยแพทย์ร้องโฆษณาสรรพคุณก่อนผ่าตัดใบหน้าให้เพลงก็ 2. Garbage in Garbage out เหล่าตำรวจร้องแสดงกิจวัตรของพวกตนในที่ทำงาน รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 3

ตอนที่ 4 A Three-Corpse Meal

เรื่องย่อ

วิกีก๊กับแอนดี้ปลอมเป็นคู่สามีภรรยาเพื่อที่จะล่อซื้อเด็กจากพวกค้ำมนุษย์ (Baby-sellers) ที่ซื้อลูกของแพทริเซียไป ทำให้ราล์ฟหึงและคิดไปว่าวิกีก๊กับแอนดี้อาจจะชอบกันจริงๆ ไม่ใช่แค่แสดง จึงพยายามออกกำลังกายให้ตัวเองดูดี ด้านแพทริเซียเอง หลังจากที่ได้เจอลูกอีกครั้ง เธอกลับไม่ได้สิทธิ์ในการเลี้ยงดู จึงต้องขึ้นศาลเพื่อขอบำเพ็ญประโยชน์ให้สังคมเห็น ส่วนโรเจอร์ก็ได้ชวนแพลงก็ออกเตทานม้อค่า และแพลงก็ดูจะปลาบปล้อมกับการเดทครั้งนี้มาก

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 4 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. จาก You can't keep a good man down

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวร็อก เนื้อหาของเพลงบ่งบอกลักษณะนิสัยและความรู้สึกนึกคิดของลาธุโซ่ซึ่งมองตัวเองผ่านการร้องด้วยน้ำเสียงแสนเลือดเย็น และเนื้อหาของเพลงที่เย้ยหยันว่าเขา ก็แค่กำจัดคนที่สังคมตัดสินว่าไร้ค่า ทำดีขนาดนี้ทำไมถึงยังถูกจับ ไม่นานหรอก เขาจะออกไปให้ได้

2. จาก You gave me nothing - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป แพทริเซียร้องต่อว่าวิกีก๊ที่เธอยอมเปลี่ยนตัวเองเป็นคนดี แต่เมื่อมาขอร้องวิกีก๊ให้ช่วยตามลูกที่เธอขายไปกลับคืน วิกีก๊กลับคุมตัวแพทริเซียไว้ในห้องขังก่อน

3. เพลง Baby merchant

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ตัวประกอบซึ่งเป็นพ่อค้ำมนุษย์ร้องในสวนสาธารณะ มีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกลักษณะนิสัยของตัวละคร ซึ่งเสียดสีสังคมด้วยการใช้วาทศิลป์ทำให้เรื่องการค้ามนุษย์ฟังดูเป็นเรื่องทั่วไปได้

4. จาก No pain No gain

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวโซล ราล์ฟและตัวประกอบในฟิตเนสร้อง เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงความเชื่อที่ว่า ถ้าอยากผอมต้องบอกลาอาหารขยะและอดทนออกกำลังกายอย่างสม่ำเสมอ

5. จาก Lady's in the glass - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป เพลงก็ร้องหน้ากระจกคนเดียวหลังจากเดทกับโรเจอร์ แสดงความรู้สึกเหลือเชื่อที่ศัลยกรรมทำให้เธอได้ออกเดทอีกครั้ง และหวังว่าจะมีคู่ชีวิตสักที

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<ol style="list-style-type: none"> 1. You can't keep a good man down ลารุชโซ่ร้องขณะถูกจับไปดำเนินคดี 2. You gave me nothing แพทริเซียร้องต่อว่าวิกกีที่สถานีตำรวจ 3. Baby merchant พ่อค้ามนุษย์ร้องในสวนสาธารณะ 4. Lady's in the glass เพลงก็ยืนร้องหน้ากระจกคนเดียวที่บ้าน <p>รวม 4 เพลง</p>
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<ol style="list-style-type: none"> 1. No pain No gain รอล์ฟร้องในฟิตเนส <p>รวม 1 เพลง</p>
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 4

ตอนที่ 5 The Cocaine Mutiny

เรื่องย่อ

แพทริเซียช่วยงานตำรวจจนได้สิทธิในการเลี้ยงดูบุตรอีกครั้ง ด้านทนายสาวที่ว่าความให้ลารุชโซ่ซึ่งเป็นแฟนของบ๊อบ ถูกลารุชโซ่คุกคามทางเพศ เธอทนไม่ไหวจึงยิงลารุชโซ่อย่างเลือดเย็น ต่อหน้าต่อตาบ๊อบ ทำให้บ๊อบทำใจลำบากในการหาเหตุผลมาช่วยเธอ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 5 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Don't mess with my persuit of happiness

- ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เป็นเพลงแนวร็อก ร้องโดยตัวประกอบซึ่งถูกจับในช่วงเปิดเรื่อง โดยภาพได้ปูเรื่องให้เห็นว่า แพทริเซียช่วยงานเจ้าหน้าที่ตำรวจด้วยการเป็นนกล่อล่อชื้อยาเสพติดอยู่หลายครั้งเพื่อให้ได้มาซึ่ง สิทธิในการเลี้ยงดูบุตรของเธออีกครั้ง

2. ฉาก Erection

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวคลาสสิก ร้องโดยผู้ช่วยของเพลงก์ ซึ่งเป็นตัวประกอบ บนเวทีงานเลี้ยงเล็กๆ ของพรรคที่จัดในสวน เนื้อหาของเพลงเป็นการรณรงค์ให้เลิกเพลงก์เป็นเทศมนตรีสมัยที่สอง

3. ฉาก Beautiful eyes

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวโซล บ็อบร้องอยู่ในห้องนอนของเขาที่ไม่ว่าจะหันไปทางไหนก็มีแต่รูปของ แพนติดอยู่ที่หัวห้อง เขาแต่งตัวไปด้วยขณะร้องและไปเฝ้าแฟนสาวที่บ้าน โดยมีฉากที่เธอยิงลารูซโซ่ ต่อหน้าเขาคั่นระหว่างเพลง ก่อนที่บ็อบจะร้องรำพันคนเดียวต่อในห้องทำงานที่สถานีตำรวจ เนื้อหาของเพลงแสดงความลำบากใจในการหาเหตุผลมาช่วยคนรักที่ยิงลารูซโซ่ต่อหน้าเขา

4. ฉาก You are more than enough

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาด แพทริเซียร้องกล่อมลูกในเปลที่บ้าน ด้วยความรู้สึกเต็มเต็มหลังศาล ตัดสินว่าเธอกลับตัวเป็นคนใหม่และได้สิทธิในการเลี้ยงดูบุตรคืนมาอีกครั้งในที่สุด

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Don't mess with my persuit of happiness ร้องโดยตัวประกอบที่ถูกจับ รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Beautiful eyes รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Beautiful eyes บ็อบร้อง แสดงความลำบากใจในการหาเหตุผลช่วยคนรักที่ยิงลารูซโซ่

	2. You are more than enough แพทริเซียร้องกล่อมลูก แสดงความรู้สึกเต็ม เต็มหลังได้สิทธิ์เลี้ยงดูบุตร รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Erection ผู้ช่วยของเพลงก็ร้องต่อหน้าสาธารณชน รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 5

ตอนที่ 6 Oil of Ol' Lay

เรื่องย่อ

ระหว่างที่แฟรงก์กับเกนไปตรวจและไล่ที่คนจรจัด แฟรงก์รู้สึกชินที่ต้องจับคนเหล่านั้น แต่เกนซึ่งเพิ่งเข้ามาปฏิบัติหน้าที่คู่มือของแฟรงก์นั้นก็กลับเกิดสงสารพวกเขาขึ้นมาและพยายามช่วยเหลือคนจรจัดเหล่านั้นด้วยการพาไปเลี้ยงอาหารกลางวันเพื่อคุยกันถึงโอกาสในการทำงาน เมื่อได้พูดคุยเกนก็รู้ว่า คนพวกนี้สิ้นหวังจนกู้ไม่กลับเสียแล้ว ดังที่แฟรงก์เคยบอกไว้

โรเจอร์ขอคำแนะนำเรื่องที่ดินตกหลุมรักเพลงก็จากฮอลันเดอร์ ทำให้เขากล้าที่จะรบกวนชวนเพลงก็ออกเดทอีกครั้ง โดยพากันไปกางเต็นท์นอนในป่า และคุยกันอย่างเปิดใจจริงๆ ไม่มีเรื่องธุรกิจใดๆ มาเกี่ยวข้อง ทำให้รู้ว่าเพลงก็ก็ประหม่ากับความรักรั้งนี้เหมือนกัน เพราะเธออายุมากแล้วแต่ยังบริสุทธิ์อยู่ ซึ่งโรเจอร์ก็ไม่ได้ว่าอะไร

บ๊อบเห็นความสัมพันธ์ที่มากเกินไปจนเพื่อนคู่หูระหว่างแอนดี้กับวิกกี จึงเตือนแอนดี้ให้หยุดความสัมพันธ์ แต่แอนดี้ยังคงแสดงความเป็นห่วงวิกกีซึ่งถูกคนร้ายปล้นธนาคารยิงขณะปฏิบัติงาน เขาจึงบอกราล์ฟ แต่ราล์ฟไม่เชื่อ กระทั่งมาได้ยินหน้าประตูห้องพักที่โรงพยาบาล จึงเริ่มสงสัย

เวล (Weltz) ทนายคนใหม่ได้พลิกวิกฤตให้เป็นโอกาสโดยทำให้ลารุไซ้เป็นฮีโร่ที่ยิ่งใหญ่กว่าจากการให้สัมภาษณ์ผ่านทางสถานีวิทยุของลารุไซ้ โดยเบี่ยงประเด็นไปเป็นสาเหตุที่เขายิงไทรอนตาย ไม่ใช่เพราะเห็นไทรอนเป็นคนดำแล้วจึงรังแกตามประสาคนขาวเหยียดผิว แต่เป็นเพราะเขาเชื่อว่าโลกมีแค่คนดีกับคนเลว เขาจึงกำจัดไทรอนซึ่งเป็นคนเลวเสีย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 6 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง Nowhere to Go, Nothin' to Do

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวฮิปฮอป ตัวประกอบซึ่งเป็นคนจรจัดร้องและเดินข้างถนนในฉากเปิดเรื่อง เพื่อให้เห็นการออกตรวจและไล่ที่คนจรจัด ซึ่งเป็นการทำงานตามกิจวัตรของแฟรงก์และเกน

2. จาก No one love you better than your partner

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาด แอนดี้ร้องให้วิกกีฟังถึงความรู้สึกหวั่นไหวที่เขามีต่อคุณู ระหว่างนั้น รัลฟก็แอบมาได้ยื่นหน้าประตูห้องพักที่โรงพยาบาลพอดี จึงได้รู้ว่าทั้งคู่เป็นชู้กัน

3. จาก How to love a woman - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวบลูส์ จังหวะช้าๆ โรเจอร์จินตนาการว่าฮอลันเดอร์ร้องเพลงกระตุ้นเขาให้ชวนเพลงก็ออกเดท โดยมีวงดนตรีผิวสียื่นร้องประสานเสียงอยู่ข้างหลังฮอลันเดอร์อีกที

4. จาก No problem - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ร้องโดยเวลและเพื่อนทนาย พูดถึงช่องทางที่ทำให้ลารุชใช้พันผิดคือการทำให้ลารุชใช้ดู เป็นฮีโร่ โดยทุกคนในฉากจะกระโดดโลดเต้นท่ามกลางแสง สี เสียง และวงดนตรีร็อกแอนด์โรล

5. จาก Unfaithful soliloquy - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวร็อก รัลฟร้องรำพันคนเดียวในห้องทำงาน เนื้อหาของเพลงบ่งบอกถึงความไม่อยากจะเชื่อว่าทำไมวิกกีถึงนอกใจเขาได้ ขณะเดียวกัน ก็โกรธแค้นที่ถูกสวมเขาไปด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. No one love you better than your partner 2. How to love a woman ฮอลันเดอร์ร้องในห้องทำงานโรเจอร์ 3. No problem

	<p>ทนายเวรร้องเพื่อบอกหนทางผู้คดี</p> <p>รวม 3 เพลง</p>
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<p>1. No one love you better than your partner แอนดี้ร้องแสดงความห่วงใยวิกกี ราล์ฟได้ยินพอดี</p> <p>2. Unfaithful soliloquy ราล์ฟรำพึงรำพันคนเดียวในห้องทำงาน</p> <p>รวม 2 เพลง</p>
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<p>1. Nowhere to Go, Nothin' to Do ตัวประกอบซึ่งเป็นคนจรรจัดร้องเต็มเปิดเรื่อง</p> <p>รวม 1 เพลง</p>
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 6

ตอนที่ 7 Cop-a-Feeliac

เรื่องย่อ

ราล์ฟขับรถตามวิกกีกับแอนดี้ไปที่โรงแรมและฟังประตูเข้าไปยิงเพราะคิดว่าทั้งคู่หนีมาทำอะไรกัน แต่ภาพที่เห็นก็คือ ทั้งคู่มาจับพวกที่มีเพศสัมพันธ์แบบวิตถาร ราล์ฟขอให้วิกกีมองตาและบอกรักเขา วิกกีทำได้และโกรธราล์ฟที่ไม่ไว้ใจเธอจนเกือบจะยิงเธอโดยไม่ตั้งใจ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 7 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง Let's be careful out there - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวร็อก แสดงความสามารถในการร้องและเล่นเครื่องดนตรีคีย์บอร์ดของผู้รับบทโรเจอร์ ในฉากอบรมตำรวจชั้นผู้น้อยให้ระวังถึงอันตรายระหว่างออกไปปฏิบัติการกิจ

2. จาก What kind of world you've been living

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวโซล ร้องโดยแอนดี้และเหล่าเจ้าหน้าที่ตำรวจ เป็นการระบายความรู้สึกกันในที่ทำงาน เนื้อหาของเพลงพูดถึงโลกเราสมัยนี้ที่คนเกลียดกันอย่างไรเหตุผลแค่เพราะสีผิวต่างกัน

3. เพลง Line Up - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวโซล ร้องโดยแม่ของดอนนี่ ซึ่งเป็นตัวประกอบ บรรยายความรู้สึกของคนที่ถูกเหยียดสีผิวและชนชั้น ไม่ได้รับเสรีภาพในการแสดงออก และการปฏิบัติต่อพวกเขาอย่างเท่าเทียม

4. จาก I'm ok - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อปร็อก แอนดีร้องแสดงความรู้สึกที่ลานจอดรถของห้างหลังได้รับคำสั่งให้กลับไปปฏิบัติงานได้

5. เพลง Singing Cops - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวร็อก ร้องโดยวงดนตรีหญิงล้วนในฉากงานเลี้ยงเป็นเกียรติให้ลาอูซูโซ เนื้อหาของเพลงเียนยอดตำรวจที่ช่วยกันปิดกวดสิ่งเลวร้ายออกไป ทำให้ทุกวันของชีวิตเป็นวันดีแค่โทรแจ้ง 911 เมื่อเกิดเหตุด่วนเหตุร้าย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<ol style="list-style-type: none"> 1. What kind of world you've been living ดอนนี่และเพื่อนตำรวจร้องในที่ทำงาน 2. Line Up แม่ของดอนนี่ร้องในบ้านย่านคนดำ 3. I'm ok scene แอนดีร้องในลานจอดรถของห้าง <p>รวม 3 เพลง</p>
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Let's be careful out there โรเจอร์ร้องและเล่นคีย์บอร์ดในที่ทำงาน 2. Singing cops วงดนตรีงานเลี้ยงร้องเป็นเกียรติให้ลาอูซูโซ <p>รวม 2 เพลง</p>
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 7

ตอนที่ 8 Potts Don't Fail Me Now

เรื่องย่อ

เมื่อพบเด็กน้อยผิวสีถูกฆ่าตายข้างจักรยานสามล้อ แพรงก็เข้าใจว่าคนขาวเหยียดสีผิวเป็นคนฆ่า แต่เมื่อออกตรวจและพบว่า เด็กน้อยตายเพราะอันธพาลซึ่งก็คือ พวกวัยรุ่นผิวสีด้วยกันเอง แพรงก็รู้สึกโกรธและเสียหน้าที่คนผิวสีด้วยกันเป็นต้นเหตุแห่งความรุนแรงเสียเอง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 8 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง Why can't a man be more like a woman

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงดิสโก้-ป๊อป วิกก็ร้องกับเพื่อนตำรวจหญิง เป็นการระบายความรู้สึกในที่ทำงาน หลังจากที่ราล์ฟเฝ้ากับเธอ โดยการคะยั้นคะยอให้เธอเปลี่ยนคู่นู

2. เพลง Why Lord

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวกอสเปล ร้องโดยบรรดาแม่ๆ ซึ่งเป็นตัวประกอบ อ่อนวอนต่อพระเจ้าหลัง ตำรวจพบศพเด็กน้อยผิวสีที่ตายข้างจักรยานสามล้อ และสันนิษฐานว่าเป็นเหยื่อการเหยียดสีผิว

3. เพลง Quitcherbitchin'

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวแจ๊ส ฮอลันเดอร์โน้มน้ำวพอทให้เห็นด้วยกับที่ลารุซโซ่ แต่พอทปฏิเสธ ทำให้ ฮอลันเดอร์อารมณ์เสีย และสั่งพอทให้หุบปาก ทำจึงมีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่อง

4. จาก Dad

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวบัลลาดป๊อป โดยพอทซึ่งรู้สึกผิดเพราะลืมการแสดงของลูกที่งานโรงเรียนจึง ร้องขอโทษลูกในห้องนอนของลูกขณะที่ลูกหลับ

5. เพลง Anybody can die

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวฮิปฮอป ร้องโดยอันธพาลวัยรุ่นผิวสีซึ่งเป็นตัวประกอบ แสดงให้เห็นว่า เยาวชนบางคนลงโทษอย่างไรก็ไม่จำ เลือดร้อน ขวางโลก ไม่สนใจว่าจะมีใครเดือดร้อนเพราะตน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Quitcherbitchin' ฮอลันเดอร์ร้องในน้ำวพอที่ทำงาน 2. Anybody can die สรุปเรื่องในตอนที่ 8 นี้ รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Why can't a man be more like a woman วิกก็ร้องกับเพื่อนตำรวจหญิงในที่ทำงาน 2. Why Lord บรรดาแม่ๆ ร้องในฉากที่ตำรวจพบศพเด็ก 3. Dad พอทร้องในห้องนอนลูกขณะลูกหลับ รวม 3 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	3. Anybody can die อันธพาลวัยรุ่นผิวสีร้องแสดงความรุนแรง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 8

ตอนที่ 9 Marital Blitz

เรื่องย่อ

แอนดีได้คู่หูใหม่เป็นสาวอ้วนที่เกิดอารมณ์พิศวาสกับเขาจนเขาต้องขอเปลี่ยนคู่หูอีกครั้ง ขณะเดียวกัน ทนายเวลก็ต้องการว่าความคดีลารุชโซ่ยิงไทรอนตายอีกครั้งในวันตัดสิน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 9 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Heroes all - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวประสานเสียง นักแสดงทุกคนที่รับบทตำรวจร้องในห้องแถวข่าวดัง โดยกล่าวว่า ไม่ว่าจะใครจะได้รับรางวัลตำรวจดีเด่น พวกเขาจะยินดีด้วย เพราะต่างก็ทำเพื่อสังคมเหมือนกัน

2. เพลง For the record - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวร็อก ร้องโดยบรรดานักข่าวที่มาสัมภาษณ์นายคดีลารุชใช้ทั้งสองฝ่ายที่เพิ่งจะออกมาจากห้องพิพากษา

3. เพลง Bumpy, Bumpy - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เป็นเพลงแนวร็อก ปรากฏในฉากตลกเล็กๆ ล้อเลียนท่าทางเช็กซ์ทั้งหลายที่เป็นภาพเหมารวม (Stereotype) ซึ่งปรากฏในโฆษณาประชาสัมพันธ์ในอเมริกาคุณนั้น ร้องโดยคู่หูใหม่ของแอนดี้ซึ่งเป็นตัวประกอบ โดยหลังจากที่ทั้งคู่ออกจับคนร้ายด้วยกัน เธอก็ค้นเกิดอารมณ์อย่างว่ากับเขา ชูดลากและเหวี่ยงเขาออกมาจนรถตำรวจเพื่อที่จะปล้ำไปร้องเพลงไป

4. จาก Quit - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวร็อก แอนดี้ร้องระบายความรู้สึกในที่ทำงานต่อหน้าทุกคน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. For the record ร้องโดยพวกนักข่าวที่รอสัมภาษณ์ลารุชใช้ รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Quit แอนดี้ร้องในที่ทำงานต่อหน้าทุกคน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Heroes all นักแสดงทุกคนที่ได้รับบทตำรวจร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Bumpy, Bumpy คู่หูใหม่ของแอนดี้ล้อเลียนภาพเหมารวมในโฆษณา รวม 1 เพลง

ตารางที่ 4.2.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 9

ตอนที่ 10 No Noose Is Good Noose

เรื่องย่อ

โรเจอร์พูดจาและแสดงกิริยาท่าทางเหยียดสีผิวต่อคนในชุมชนและถูกขว้างปาข้าวของจนต้องหนีออกมา เขาฝันว่าถูกรุมประชาทัณฑ์และถูกจับแขวนคอในเพลงนี้ เมื่อตื่นมาโรเจอร์ตัดสินใจกล่าวขอโทษชาวเมืองทุกคนออกสื่อเรื่องที่เขาเหยียดสีผิว

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 10 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. จาก Lorusso's birthday party - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวร็อก ลารุซโซใช้ร้องระบายความรู้สึกอยู่ในจินตนาการคนเดียว เขาอึดอัดที่ต้องสร้างภาพเป็นคนดีและอยากกลับไปเป็นตำรวจซึ่งเป็นงานในฝันของเขา ท่ามกลางเพื่อนๆ ที่จัดงานเลี้ยงวันเกิดให้

2. จาก Choose me - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวร็อก โดยคู่หูใหม่ของแอนดี้อีกคน ซึ่งเป็นหนึ่งในสายลับที่จะปลอมตัวเป็นโสเภณีไปล่อจับพวกซื้อบริการทางเพศ ร้องต่อหน้าบ๊อบและตำรวจคนอื่นๆ ในห้องอบรม

3. จาก Please take me away - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวบัลลาด ร้องโดยคนร้ายที่ถูกจับมาซึ่งเป็นตัวประกอบ เห็นคู่หูคนใหม่ของแอนดี้แต่งตัวเซ็กซี่แบบโสเภณีเข้าแล้วเกิดอารมณ์อยากกลับไปหาภรรยา นอกจากนี้ ยังให้ Randy Newman ได้แสดงความสามารถในการแต่งคำร้องทำนองและเรียบเรียงเพลงที่มีเนื้อหาพูดถึงภาวะที่อดรนทนไม่ไหว ยอมทุกอย่างขอแค่ให้ได้อยู่ใกล้และซุกใช้อีกฝ่ายเท่านั้น

4. เพลง Your number's up - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวกอสเปล ร้องโดยบรรดาตัวประกอบผิวสีในฝันของโรเจอร์ บ่งบอกถึงความรู้สึกสำนึกผิด ซึ่งมาจากจิตใต้สำนึกของโรเจอร์ในรูปแบบของความฝัน

5. จาก Judgement - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวดีสโก้-ป๊อป ร้องโดยบรรดาผู้พิพากษาที่ปรึกษากันในห้องส่วนตัว เล่าเรื่องและดำเนินเรื่องให้เห็นว่าคดีนี้ได้ข้อสรุปในฉากต่อมาที่ศาล นั่นคือ ลารุซโซ่ที่ถูกตัดสินพินิจ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Judgement ผู้พิพากษาร้องปรึกษากันในห้องส่วนตัว รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Larusso's birthday party ลารุซโซ่ร้องในจินตนาการของเขา 2. Your number's up ตัวประกอบผิวสีร้องความในฝันของโรเจอร์ รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Choose me คู่หูใหม่ของแอนดี้กับพวกตำรวจหญิงร้อง 2. Please take me away ร้องโดยคนร้ายที่กำลังอารมณ์เปลี่ยว รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 10

ตอนที่ 11 Bang the Potts Slowly

เรื่องย่อ

หลังจากผู้หญิงที่ถูกข่มขืนมาแจ้งความได้ไม่กี่นาที แพรงก็กับแกนก็จับคนที่ข่มขืนมาได้ เพราะผู้ชายคนนั้นดันโยนขยะทิ้งขณะขับรถ ซึ่งเป็นกรกระทำผิดที่เบาว่าการข่มขืนมาก ด้านวิกก็กับราล์ฟก็หย่าร้างกันที่สุดในที่สุด ส่วนเพลงก็ได้เป็นนายกเทศมนตรีอีกสมัย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 11 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง I got somethin' for you - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ร้องโดยบรรดาตำรวจหญิงในสถานีตำรวจ ซึ่งหนึ่งในนั้นคือนักร้องหญิง Sheryl Crow เพื่อบ่งบอกถึงความรู้สึกที่กำลังโกรธแค้นที่ผู้หญิงที่ถูกข่มขืนและสัญญาจะจับคนที่ข่มขืนมาให้ได้

2. จาก Say goodbye - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวป๊อป วิกิก็ร้องในห้องนอนคนเดียว โดยเธอคิดว่าชีวิตแต่งงานไปไม่รอดแน่ถ้ายังระแวงกันไม่เลิก เธอจึงตัดสินใจหย่าร้างกับราล์ฟในเวลาต่อมา

3. เพลง Clean it up - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องโดยแพลงก์และบรรดาตัวประกอบในการถ่ายทำวิดีโอที่พูดถึงชีวิตที่ดีกว่าในเมืองนี้ หากเธอได้ดำรงตำแหน่งอีกสมัย ซึ่งเธอก็ได้รับเลือกจริงๆ ในเวลาต่อมา

4. เพลง Ties that bind - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงแนวร็อก เนื้อหาของเพลงบ่งบอกความรู้สึกของบรรดาตำรวจตัวประกอบที่ยินดีรับลารุชโซ่กลับเข้าทำงาน แม้พอที่จะหมางเมิน ไม่ยอมปฏิบัติงานคู่กับเขาแล้วก็ตาม

5. เพลง We'll ride again - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องโดย Randy Newman และนักแสดงนำทุกคน รวมถึงนักแสดงประกอบบางคนที่ได้ร้องเพลงในตอนก่อนหน้านี้ มาร่วมร้องเพลงปิดท้ายละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Cop Rock* เนื่องจากมีข่าวออกมาระยะหนึ่งแล้วว่าละครเรื่องนี้จะต้องถูกถอดออกจากผังรายการ หากจบเรื่องจึงมีการแพนกล้องออกมาให้เห็นสถานที่ถ่ายทำซึ่งเป็นฉากจำลองในสตูดิโอ รวมถึงเพื่อให้เห็นทีมงานผู้สร้างทั้งหมดเพื่อเป็นการอำลา

ภาพที่ 4.2.7 นักแสดงและทีมงานทุกคนร้องเพลง We'll ride again

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Clean it up เพลงก็ร้องในวิดีโอสร้างภาพของเธอ รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. I got somethin' for you 2. Tie that bind 3. Say goodbye วิกก็กับเหล่าตำรวจร้องในที่ทำงาน รวม 3 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. We'll ride again Randy Newman ร้องกับนักแสดงทุกคน รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.2.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock ตอนที่ 11

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock

ในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Cop Rock* ใช้เพลงร้องทั้งหมด 55 เพลง และใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพียง 5 ประเภท โดยในบางเพลงอาจมีบทบาทหน้าที่มากกว่า 1 บทบาทหน้าที่ก็ได้ ดังนี้

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
1 Pilot	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
2	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
<u>Ill-gotten Gains</u>	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	5 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>3 Happy Mudder's Day</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>4 A Three-Corpse Meal</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>5 The Cocaine Mutiny</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>6 Oil of Ol' Lay</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	3 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>7 Cop-a-Feeliac</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3 เพลง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
8 Potts Don't Fail Me Now	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
9 Marital Blitz	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง
10 No Noose Is Good Noose	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
11 Bang the Potts Slowly	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
รวม	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	2 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	12 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	31 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	13 เพลง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	<u>1 เพลง</u>

ตารางที่ 4.2.12 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock

จะเห็นว่า เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) นั้นไม่มีเลย อาจเนื่องมาจากทุกเพลงในเรื่องเป็นเพลงที่แต่งขึ้นมาใหม่หมด ยกเว้นเพลง I heard it through the grapevine เพลงเก่าของ Marvin Gaye และ Stop in the name of love เพลงเก่าของวง The Supremes ซึ่งใช้เป็นมุกตลกในฉากสั้นๆ เท่านั้น ถัดมาคือ เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) น้อยที่สุด 1 เพลง ก็เป็นการล้อเลียนเพื่อสร้างอารมณ์ขันซึ่งหาได้น้อยนิดในละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่องนี้เช่นกัน ส่วนเพลงที่มีบทบาทหน้าที่มากที่สุดคือเพลงที่บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) จำนวน 31 เพลง รองลงมาคือเพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration) จำนวน 12 เพลง แสดงถึงการรับเอาอิทธิพลของละครเพลงขนบเดิมที่เน้นสร้างสรรค์เพลงตามประเภทของเพลงในละครเวที โดยเทียบได้กับเพลงประเภท Character songs และ Songs that tell stories เป็นหลัก (Larry A. Brown, 2007)

การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Cop Rock

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Cop Rock* มีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)

Steven Bochco ผู้สร้างสรรค์ *Hill Street Blues* (1981 – 1987) ร่วมกับ Michael Kozoll และ L.A. Law (1986 – 1994) ร่วมกับ Terry Louise Fisher ทางสถานีโทรทัศน์ NBC จนกลายเป็นกระแสความนิยมในการสร้างสรรค์ละครตำรวจ (Police Drama) ทั่วโลกในช่วงเวลาดังกล่าว นำความชอบส่วนตัวอย่างละครเพลงมาผสมผสานกับละครตำรวจร่วมกับ William M. Finkelstein จนเกิดเป็น *Cop Rock* ขึ้น ด้วยชื่อเสียงของ Steven Bochco จากการสร้างละครตำรวจนี้เอง ที่ทำให้ทางสถานีโทรทัศน์ ABC อนุมัติให้ออกอากาศได้

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

หลังจากที่ผู้สร้างคือ Steven Bochco และ William M. Finkelstein ได้ร่วมกันเขียนบทแล้ว กระบวนการต่อมาก็คือ การคัดเลือกทีมงานและนักแสดง ซึ่งพวกเขายังคงนำทีมงานและนักแสดงบางส่วนจาก *Hill Street Blues* มาช่วยงานเขามากมาย โดยเฉพาะ Barbara Bosson ผู้รับบท แพลงก์ นักแสดงชื่อดังที่ต่อมาแต่งงานเป็นภรรยาของ Steven Bochco ส่วนนักแสดงที่เพิ่งเคยร่วมงานกันก็จะเป็นผู้มีประสบการณ์ในการแสดงภาพยนตร์เพลงมาแล้ว อาทิ Paul McCrane เจ้าของบท Montgomery MacNeil ในภาพยนตร์เรื่อง *Fame* (1980) ผู้รับบท บ๊อบ

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

ตลอดทั้งเรื่องถ่ายทำในสตูดิโอของ 20th Century Fox Television, Steven Bochco Productions ในฮอลลีวูด และตัดต่อพร้อมออกอากาศด้วยความยาวประมาณ 44 – 48 นาที

การสร้างสรรคฉากที่ปรากฏเพลงร้อง จะมีการซ้อมร้องเต้น และบันทึกเสียงล่วงหน้า ไม่ได้ร้องสดในฉาก โดยบทเพลงที่ปรากฏจะเป็นเพลงใหม่ทั้งหมด ยกเว้น I heard it through the grapevine เพลงเก่าของ Marvin Gaye และ Stop in the name of love เพลงเก่าของวง The Supremes ซึ่งร้องเป็นมุกตลกสั้นๆ ในตอนที่ 2

มีการสร้างสรรค์บทเพลงหลากหลายแนวตามสมัยนิยมในขณะนั้น แต่เนื่องจากในเรื่องมีตัวละครที่ร้องเป็นคนผิวสีเสียส่วนใหญ่ ผู้วิจัยจึงพบว่า เพลงประกอบละครเรื่องนี้มีส่วนของเพลงแนวฮิปฮอปและกอสเปลในจำนวนที่มากกว่าเพลงแนวอื่นๆ โดยเนื้อหาของเพลงนั้น มุ่งเน้นไปในแง่การสะท้อนปัญหาสังคมตามวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการจะตีแผ่ และมีลักษณะเป็นเพลงร้องได้ตอบกันเหมือนละครเพลงชนิดเดิม จึงยากที่จะนำไปใช้ในโอกาสอื่นต่อไปได้ เช่นกันกับเพลง Under the gun ไตเติ้ลเรื่องที่ Randy Newman ผู้แต่งเพลงและทำดนตรีทั้งหมดในเรื่องเป็นผู้ร้องเอง ซึ่งมีเนื้อหาบอกเล่าถึงเรื่องราวเกี่ยวกับตำรวจ (Cop) และเป็นเพลงแนวร็อก (Rock) ดังชื่อของละคร

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

กระบวนการหลังการผลิตมีการปล่อยภาพข่าวประชาสัมพันธ์แต่ละตอนในวารสารต่างๆ ส่วนการประเมินผลรายการนั้น เรตติ้งจะเป็นตัววัดคะแนนความนิยม ซึ่งหลังจากระดับความนิยมไม่เป็นไปตามที่สถานีคาดหวัง ละครเรื่องนี้ก็ถูกถอดออกจากผังรายการ จึงออกอากาศตั้งแต่ 26 กันยายน – 26 ธันวาคม ปี 1990 รวมแล้วเพียง 1 ฤดูกาล 11 ตอนเท่านั้น Steven Bochco จึงกลับไปสร้างสรรค์ละครตำรวจที่ไม่ใช่ละครเพลงอีกครั้งกับ David Milch เรื่อง NYPD Blue (1993

– 2005) ทางสถานีโทรทัศน์ ABC แม้เขาจะให้สัมภาษณ์อยู่เสมอว่าการได้ทำสิ่งที่รักอย่างละคร เพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Cop Rock* จะเป็นละครที่เขาทำแล้วมีความสุขที่สุดก็ตาม

Cop Rock ถูกเสนอชื่อเข้าชิงรางวัล Emmy Awards ประจำปี 1991 ถึง 5 รางวัล และชนะมาได้ 2 รางวัล ได้แก่ Outstanding Editing for a Series - Single Camera Production for “Pilot” (ตอนที่ 1) และ Outstanding Achievement in Music and Lyrics โดย Randy Newman

ต่อมา มีการนำมาออกอากาศซ้ำอีกครั้งทางเคเบิลช่อง VH1 และช่อง Trio ของแคนาดา ในทศวรรษที่ 2000s แม้จะถูกจัดให้อยู่ในอันดับที่ 8 ของ 50 อันดับละครโทรทัศน์ยอดเยี่ยมตลอดกาล (50 Worst TV Shows of All Time) โดย TV Guide นิตยสารรายสัปดาห์ของอเมริกา ในปี 2002 ก็ตาม

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana

เรื่องราวของไมลีย์ ซึ่งย้ายจากรัฐเทนเนสซีมาอาศัยอยู่ที่บ้านริมหาดมาลินีกับริอบบี้ พ่อของเธอ และแจ็กสัน พี่ชายของเธอที่ทำงานพิเศษในร้านขายของชำริมหาด หลังจากแม่ของแจ็กสันกับไมลีย์ตาย พ่อซึ่งเป็นนักร้องลูกทุ่งชื่อดังจึงต้องเลิกอาชีพดังกล่าวมาเลี้ยงดูพวกเขา กระทั่งไมลีย์อยากเป็นนักร้อง เขาจึงเป็นผู้จัดการส่วนตัวให้ลูก ซึ่งใช้ชื่อในวงการว่า ฮันน่าห์ มอนทาน่า มีเพียงญาติพี่น้องและลิลลี่กับโบลิวอร์เท่านั้นที่รู้ว่าฮันน่าห์คือไมลีย์ โดยในแต่ละตอน ทำให้ไมลีย์ต้องเผชิญปัญหาวัยรุ่นมากมาย ซึ่งตอนจบของแต่ละตอนนั้นก็เปรียบเสมือนเป็นบทเรียนของเธอนั่นเอง

ตัวละครหลักและนักแสดง

1. ไมลีย์ สจ๊วต/ฮันน่าห์ มอนทาน่า (Miley Stewart/Hannah Montana)

สาวผมบลอนด์หยักศก อายุ 14 ปี เกิดในรัฐเทนเนสซี (Tennessee) ปัจจุบันอาศัยอยู่กับพ่อและพี่ชายที่บ้านริมหาดมาลินี รัฐแคลิฟอร์เนีย เรียนที่โรงเรียน Seaview Middle School ชั้นม. 2 (8th grade) มีเพียงพ่อ พี่ชาย ป้าดอลลี่ (Dolly) ลูกแวน (Luann) ลูกพี่ลูกน้อง ลูกสาวของริอบบี้ เร (Bobby Ray) พี่ชายฝาแฝดของริอบบี้ และลิลลี่กับโบลิวอร์เท่านั้นที่รู้ว่าไมลีย์คือนักร้องขวัญใจวัยรุ่น ฮันน่าห์ มอนทาน่า รับบทโดย Miley Cyrus ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.3.1 ตัวละคร ไมลีย์ สจ๊วต/ฮันน่า มอนทาน่า รับบทโดย Miley Cyrus

2. ลิลลี่ ทรัสคอต/โลล่า ลัฟท์เนเกิล (Lilly Truscott/Lola Luftnagle)

อายุ 14 ปี เกิดและโตที่แคลิฟอร์เนียมาพร้อมๆ กับโอลิเวอร์ เป็นเพื่อนสนิทของไมลีย์และเป็นแฟนตัวยงของฮันน่า เธอไปไหนมาไหนกับฮันน่าโดยใช้นามแฝงว่า โลล่า ลัฟท์เนเกิล โดยอุปโลกน์ว่าเป็นลูกสาวเจ้าพ่อบ่อน้ำมัน รับบทโดย Emily Osment ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.3.2 ตัวละครลิลลี่ ทรัสคอต/โลล่า ลัฟท์เนเกิล รับบทโดย Emily Osment

3. โอลิเวอร์ โอเคน (Oliver Oken)

หนุ่มยิววัย 14 ปี เกลียดและกลัวมากฝรั่งมาก เนื่องจากเมื่อยังแบเบาะ ยายของเขา บังเอิญเคี้ยวหมากฝรั่งหล่นใส่หน้าของเขา รับบทโดย Mitchel Musso ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.3.3 ตัวละคร โอลิเวอร์ โอเคน ด้วย รับบทโดย Mitchel Musso

4. แจ็กสัน สจ๊วต (Jackson Stewart)

พี่ชายของไมลีย์ เรียนอยู่ชั้นม.3 (9th grade) มีนิสัยสกปรกและขี้เกียจ รับบทโดย Jason Earles ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.3.4 ตัวละคร แจ็กสัน สจ๊วต รับบทโดย Jason Earles

5. ร็อบบี้ สจ๊วต (Robby Stewart)

พ่อของแจ็กสันกับฮันน่าห์ เกิดในรัฐเทนเนสซี เคยเป็นนักร้องลูกทุ่งที่ใช้ชื่อว่า ร็อบบี้ เร (Robbie Ray) แต่พอมารยาเสียชีวิตก็หยุดงานมาเลี้ยงดูลูกๆ แทน ปัจจุบันเป็นนักแต่งเพลงและผู้จัดการส่วนตัวของฮันน่าห์ รับบทโดย Billy Ray Cyrus ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.3.5 ตัวละคร ร็อบบี้ สจ๊วต รับบทโดย Billy Ray Cyrus

ตอนที่ 1 Lilly, Do You Want to Know a Secret?

เรื่องย่อ

ลิลลี่ได้บัตรคอนเสิร์ต ฮันน่าห์ มอนทาน่า มา 2 ใบ เธอไปชวนเพื่อนรักอย่างไมลีย์ แต่ไมลีย์ปฏิเสธ เพราะที่จริงแล้วไมลีย์คือฮันน่าห์ ลิลลี่คลั่งไคล้ฮันน่าห์มาก จึงป็นเข้าห้องแต่งตัวฮันน่าห์หลังจบคอนเสิร์ต ไมลีย์ถอดวิกผมออกพอดีและใส่กลับไม่ทัน จึงเอาหน้าลงไปจุ่มเค้กที่แฟนคลับให้มา เพื่อปกปิดใบหน้าจริง แต่ลิลลี่ก็ดูออกอยู่ดี เธอบอกไมลีย์ให้ประกาศมันออกไป ทุกคนจะได้ปฏิบัติกับไมลีย์ๆ แต่ไมลีย์ปฏิเสธ เพราะต้องการความจริงใจ ลิลลี่เห็นด้วยจึงช่วยปกปิดความลับไว้

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 1 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. This Is the Life - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงนี้ปรากฏในฉากแรกของเรื่องซึ่งเป็นฉากคอนเสิร์ตของฮันน่าห์ และร้องโดยฮันน่าห์ มีบทบาทหน้าที่ในการเปิดเรื่องและแนะนำตัวละคร ฮันน่าห์ ในฐานะนักร้องวัยรุ่นหน้าใหม่ โดยเนื้อหาของเพลงยังบ่งบอกถึงลักษณะของตัวละครวัยรุ่นที่มีฝันและกำลังเรียนรู้ชีวิตต่อไปอีกด้วย

2. The Best of Both Worlds - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลง Theme หลักของเรื่อง ใช้เป็นไตเติ้ล ใช้ในการเปลี่ยนฉาก และใช้ในการพักโฆษณา ตลอดฤดูกาลนี้ ร้องโดยฮันน่าห์ เนื้อหาของเพลงปูเรื่องอย่างคร่าวๆ ของซีทคอมเรื่องนี้ รวมถึงบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครที่ต้องเป็นทั้งไมลีย์และฮันน่าห์สลับไปมาทั้งสองขั้ว

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. This is the life 2. The best of both worlds ร้องโดยฮันน่าห์บนเวทีคอนเสิร์ต รวม 2 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. The best of both worlds เพลง Theme หลักของเรื่อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 1

ตอนที่ 2 Miley, Get Your Gum

เรื่องย่อ

โอลิเวอร์คลั่งไคล้ฮันน่าห์มากถึงขั้นปั่นจักรยานตามรถลีมูซีนของฮันน่าห์ ลิลลี่บอกความลับเรื่องที่โอลิเวอร์กลัวมากฝรั่งให้ฮันน่าห์ฟัง เมื่อเจอโอลิเวอร์อีก เธอก็พนหมากฝรั่งใส่หน้าเขา แต่เขาก็ยังใจแข็ง ไม่ยอมแพ้ ฮันน่าห์จึงต้องเปิดเผยตัวว่าเธอคือไมลีย์ ด้านแจ็กสัน หลังจากที่อุตุสำห้ซื้อรถมือสองด้วยเงินเก็บของตัวเอง แต่ถูกรือบปีแซวว่ารถดูหวานแหววแบบผู้หญิง เขาก็รีบเอาารถไปคืนทันที แต่คนขายไม่รับ รือบปีจึงช่วยโดยการนำรถไปยกเครื่องใหม่ให้ดูเท่กว่าเดิม

ภาพที่ 4.3.6 ฮันน่าห์พบนางสาวฝรั่งเศสดำใส่หน้าโอลิเวอร์

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 2 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Just Like You - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

ปรากฏในฉากแรกของเรื่องซึ่งเป็นฉากคอนเสิร์ตของฮันน่าห์ และร้องโดยฮันน่าห์ เนื้อหาของเพลงพูดถึงสิ่งที่ใครๆ เห็นในตัวเธอว่าเป็นเพียงมุมมองด้านหนึ่งของเธอเท่านั้น เธอยังมีอีกด้านหนึ่งที่เป็นแค่เด็กผู้หญิงธรรมดาๆ ไม่ต่างจากคนอื่นทั่วไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Just like you ร้องโดยฮันน่าห์บนเวทีคอนเสิร์ต รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 2

ตอนที่ 3 She's a Supersneak

เรื่องย่อ

แจ็กสันกับไมลีย์อยากไปงานเปิดตัวภาพยนตร์เรื่องใหม่ของ Ashton Kutcher แต่รีบบีบีไม่ให้ไปเพราะพวกเขาต้องอ่านหนังสือสอบกลางภาค ลิลลี่กับโอลิเวอร์จึงพาพวกเขาแอบหนีออกมาดู และพวกเขาก็ได้พบว่า รีบบบีมาเจอกับผู้หญิง รีบบบีเปิดใจกับไมลีย์ว่า ที่เขาออกเดทอีก

ครั้ง ก็เพราะเชื่อว่า ภรรยาที่เสียชีวิตไปแล้วต้องการให้เขาก้าวเดินต่อไป หาโอกาสใหม่ให้ตัวเอง
ทุกคนจึงเข้าใจกัน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 3 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Pumpin' Up the Party** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ไมลี่ร้อง ในฉากที่แจ็กสันกับไมลี่เล่นไร้สาร์ระฆ่าเวลาที่ต้องอยู่บ้านอ่านหนังสือ

2. **เพลง I Miss You** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

ไมลี่นั่งร้องคนเดียวที่หน้าบ้าน คิดถึงวันที่เคยอยู่กันพร้อมหน้าพอกับแม่ยังอยู่พร้อมหน้า

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Pumpin' up the party ร้องโดยไมลี่ ในฉากที่แจ็กสันกับไมลี่ เล่นไร้สาร์ระฆ่าเวลาในบ้าน รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. I miss you ร้องโดยไมลี่ ที่บ้าน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 3

ตอนที่ 4 I Can't Make You Love Hannah If You Don't

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ ไมลี่ชวนหนุ่มรุ่นพี่ที่ไม่ชอบฮันน่าห์ มอนทาน่าไปออกเดท โดยชวนไปดูคอนเสิร์ตของฮันน่าห์เพื่อทำให้เขาชอบฮันน่าห์ขึ้นมาให้ได้ เธอวิ่งไปวิ่งมาระหว่างการอยู่กับคู่เดทกับการเล่นคอนเสิร์ตในเพลงทั้งแนวร็อกและฮิปฮอปอย่างที่เขาชอบ แต่ก็ไม่ได้ผล จะทำอย่างไรรุ่น

ที่คนนั้นก็ยังไม่ชอบหันนำหรือยุติ ทั้งคู่บอกลากัน รอบบีปลอบใจไม่ลืว่า สักวันหนึ่งเธอก็คงได้เจอคนที่ชอบทุกสิ่งที่เป็นเธอ จนไม่ต้องเปลี่ยนแปลงอะไรเพื่อเขาเลยอย่างแน่นอน

โครงเรื่องรองคือ เพื่อนของแจ็กสันหวงน้องสาวมาก แต่น้องสาวกลับให้ทำแจ็กสันถึงบ้าน แจ็กสันโทรสั่งพิชซ่า เมื่อเสียงออกดั่ง เขาคิดว่าเป็นเด็กส่งพิชซ่าจึงรีบเปิดประตู ปรากฏว่าเป็นเพื่อน ทำให้เขากับเพื่อนทะเลาะกัน แต่ก่อนที่เพื่อนจะกลับ ก็ได้เห็นน้องสาวตนกับเด็กส่งพิชซ่าที่เพิ่งมาถึงจับกันพอดี เพื่อนจึงเข้าใจว่าน้องสาวตนเป็นคนอย่างไรและคืนดีกับแจ็กสันดังเดิม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 4 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง The Other Side of Me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

ฮันนำหรือองในฉากแสดงคอนเสิร์ตที่ไม่ลืไปดูกับคู่เดท มีบทบาทหน้าที่เพื่อบ่งบอกความรู้สึกของตัวละคร โดยยังคงมีเนื้อหาเกี่ยวข้องกับตัวเธอที่เป็นทั้งไม่ลืและฮันนำ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. The other side of me ฮันนำหรือองในคอนเสิร์ตที่ไม่ลืไปดูกับคู่เดท รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 4

ตอนที่ 5 It's My Party and I'll Lie If I Want to

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ บรรดาเพื่อนไฮโซของฮันนำไม่ชอบโลล่า เมื่อถึงงานเลี้ยงวันเกิดของ Kelly Clarkson ไม่ลืจึงโกหกหลอกลวงงานเลี้ยงถูกยกเลิก แต่พอปาปารัซซี่แอบถ่ายภาพในงานได้ ไม่ลืก็ตัดสินใจเลิกเอาใจเพื่อนไฮโซ หันมาใส่ใจความรู้สึกของเพื่อนแท้อย่างลิลลี่แทน

โครงเรื่องรองคือ แจ็กสันจีบสาวในเวลางาน ริโคจึงจ้างสาวสวยคนหนึ่งให้แกล้งเป็นช่างเสริมสวย แจ็กสันต้องการพิชิตใจสาวจึงยอมให้เธอใช้หัวของเขาทดลองทำสีผมจนผมเขาร่วงทั้งหัว เธอสำนึกผิดและบอกความจริง แจ็กสันเลยร่วมมือกับเธอแก้แค้นริโคโดยจับริโคโกนหัวบ้าง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 6 Grandma Don't Let Your Babies Grow Up to Play Favorites

เรื่องย่อ

ฮันน่าห์ต้องแสดงต่อหน้าพระพักตร์ราชินีอังกฤษและหลานสาวของท่าน เธอรู้สึกผิดที่ไม่ได้ดูแลคุณย่า ซึ่งเดินทางมาร่วมทีมกับแจ็กสันในการแข่งขันวอลเลย์บอลที่โรงเรียนโดยเฉพาะ ฮันน่าห์รีบแสดงแล้วรีบจากไป รีบบีบจึงชี้แจงเรื่องการมาของคุณย่าให้ราชินีอังกฤษฟัง ท่านก็เข้าใจและตามไปสนุกกับครอบครัวฮันน่าห์ด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 6 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำในฉากฮันน่าห์แสดงคอนเสิร์ตต่อหน้าพระพักตร์ราชินี แต่ฮันน่าห์กลับร้องเร็วจนไม่เป็นจังหวะ เพราะอยากรีบกลับไปดูการแข่งขันของแจ็กสัน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. The other side of me ฮันน่าห์รีบร้องต่อหน้าพระพักตร์ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 6

ตอนที่ 7 It's Mannequin's World

เรื่องย่อ

ไมลีย์ไม่เคยชอบของขวัญวันเกิดที่พ่อให้เลย วันเกิดปีนี้เธอจึงยื่นนั่งเป็นหุ่นลองเสื้อผ้าในร้านค้าแล้วคอยชี้บอกลิลลี่ว่าชอบอะไร ส่วนลิลลี่ก็ทำเป็นช่วยรีบบีบเลือกซื้อของขวัญให้ไมลีย์ เมื่อได้ของที่ถูกใจ ไมลีย์ก็ทำเป็นตื่นเต้นเมื่อพ่อให้ของขวัญ แต่พอแกะห่อดูกลับพบว่าพ่อไม่ได้ซื้อชุดที่เลือกในตอนแรก แต่กลับซื้อสเวตเตอร์ลายหนูรูปหัวแมวที่กตแล้วมีเสียงแมวร้อง จนถูกเพื่อนๆ ล้อว่าเหมือนเด็กๆ ไม่มีผิด แต่เพราะไม่อยากให้พ่อเสียใจจึงใส่เสื้อตัวนั้นตลอด แจ็กสันเองก็ใส่เช่นกัน

ภาพที่ 4.3.7 แจ็กสันกับไมลีย์ใส่สเวตเตอร์ที่พ่อซื้อให้

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 8 Mascot Love

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ ลิลลี่อยากใช้เวลาร่วมกับไมลีย์บ่อยๆ ได้เหมือนเมื่อก่อน จึงพาไมลีย์ไปสมัครเป็นเชียร์ลีดเดอร์ ลิลลี่ได้เป็นเชียร์ลีดเดอร์ แต่ไมลีย์ได้เป็นมาสคอต แกรมยังทำได้ไม่ดีถึงขั้นอยู่ค่ายชนนั้ชนนี้จนงานเชียร์กีฬาแต่ละครั้งวุ่นวาย ทั้งคู่ไม่ได้ใช้เวลาร่วมกันจึงลาออกจากทีม

โครงเรื่องรองคือ รีอบบี้ซ่อมท่อตันในอ่างล้างจานไม่ได้ แจ็กสันเลยพนันกับรีอบบี้ว่า ถ้าเขาซ่อมได้จะได้เงิน 50 เหรียญ แต่เมื่อค้นพบว่ามันยากกว่าที่คิด เขาจึงพังท่อระบายน้ำมันซะเลย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 9 Ooh, Ooh, Itchy Woman

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ ไมลี้กับลิลลี่ไปออกค่ายกับทางโรงเรียน หลังจากทั้งคู่พบว่าต้องนอนเต็นท์ร่วมกับแอมเบอร์ (Amber) กับแอสลีย์ (Ashley) เพื่อนร่วมชั้นที่สวย เร็ด เชิด หยิ่ง ทั้งคู่จึงวางแผนแกล้งหลอกเป็นสัตว์ร้ายในป่า มาลากแอมเบอร์กับแอสลีย์ไปกิน แอมเบอร์กับแอสลีย์กลัวจนไม่ได้นอน กรีดกราดวิ่งหนีไปหลบในตู้ส้วมเคลื่อนที่สุดแสนเหม็นทั้งคืน ไมลี้เองก็ดันไปโดนต้นไอ้กพิษในป่าเข้า ทำให้เธอคันไปทั้งตัวเมื่อต้องมาออกรายการโทรทัศน์ในฐานะฮันน่าในวันต่อมา

โครงเรื่องรองคือ ร็อบบี้กับแจ็กสันที่กำลังวิ่งไล่จับหนูไปทั่วบ้าน กระทั่ง หนูวิ่งหนีเข้าไปในเปียโนและเหยียบสายเปียโนเป็นเพลง เมื่อพวกเขาค้นพบว่าหนูตัวนี้เล่นเปียโนได้ก็ไม่ฆ่าหนูตัวนั้น

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 9 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำในฉากออกรายการโทรทัศน์ของฮันน่าที่ต้องร้องเพลงไปและคอยเต้นท่าเกาตัวเองไปเพราะคันหลังจากไปโดนต้นไอ้กพิษในป่าเข้า

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. The other side of me ฮันน่าหรือออกรายการสด รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 9

ตอนที่ 10 Oh Say, Can You Remember the Words

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ ไมลี่ต้องแสดงละครเรื่อง Romeo & Juliet ในชั้นเรียนคู่กับโอดิเวอร์ซึ่งกลัวการแสดงออกในที่สาธารณะ จำบทผิดๆ ภูเขาๆ ทุกครั้งไป ส่งผลให้ไมลี่ติดอาการแบบนี้ไป ด้วยตอนที่ฮันน่าที่ได้ไปร้องเพลงชาติอเมริกันในการแข่งขันบาสเกตบอลผิดๆ ภูเขาๆ จนโดนผู้ชมขว้างปาข้าวของและโห่ไล่ โอดิเวอร์จึงช่วยเธอร้องในการออกโทรทัศน์รายการสดในวันต่อมา ผู้ชมในห้องส่งก็พลอยเข้าใจไปว่าฮันน่าไม่ได้ลืมเนื้อเพลงแต่ต้องการให้ร่วมร้องเพลงไปด้วยกัน การแสดงจึงผ่านไปได้อย่างดี แต่เมื่อถึงเวลาแสดงละครในชั้นเรียน โอดิเวอร์ก็ยังคงจำบทผิดๆ ภูเขาๆ อยู่

โครงเรื่องรองคือ พ่อของริโค เจ้าของร้านที่แจ็กสันทำงานพิเศษอยู่ สั่งแจ็กสันให้นำขนมหวานไปช้อน เพราะไม่อยากให้ริโคกินขนมจนเบาหวานกำเริบ ตัวบวม เห็นภาพหลอน แจ็กสันแอบชิมขนมจนติดใจ กินเข้าไปหมดจนเบาหวานกำเริบ ตัวบวม เห็นภาพหลอนว่าพวกขนมพูดได้ บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 10 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง The Star-Spangled Banner - ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เป็นเพลงชาติอเมริกัน ร้องโดยฮันน่า มีบทบาทในการปูเรื่องให้เห็นว่า ฮันน่าจำเนื้อเพลงไม่ได้ จึงร้องผิดๆ ภูเขาๆ จนโดนผู้ชมในการแข่งขันบาสเกตบอลขว้างปาข้าวของและโห่ไล่

2. เพลง This is the Life - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่า ปรากฏซ้ำในฉากที่ลิลลี่ช่วยฮันน่าโดยการชูป้ายเนื้อเพลงให้เธอร้องตาม

3. เพลง Who Said - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ร้องโดยฮันน่า เป็นการสรุปเรื่องให้เห็นว่าเธอมั่นใจมากขึ้นและกลับมาจำเนื้อเพลงได้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. The star-spangled banner ฮันน่าร้องในการแข่งขันเบสบอล รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Who said

	ร้องโดยฮันน่าห์ บนเวทีคอนเสิร์ต รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. This is the life ร้องโดยฮันน่าห์ บนเวทีคอนเสิร์ต รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 10

ตอนที่ 11 Oops! I Meddled Again

เรื่องย่อ

เว็บไซต์ของฮันน่าห์มีคอลัมน์ตอบคำถามปัญหาหัวใจที่สาว ๆ จะส่งคำถามเข้ามามากมาย อยู่แล้ว หนึ่งในนั้นคือ เบคกา เพื่อนร่วมชั้นเรียน ซึ่งส่งมาบอกว่าเธอชอบโอลิเวอร์ ไมล์จึงตอบคำถามในฐานะฮันน่าห์ว่าให้ลองคบหาดูใจกันไปก่อน แต่พอลิลลี่เห็นเบคกากับชายอื่นที่โรงอาหารจึงรีบบอกให้โอลิเวอร์ไปบอกเลิกเบคกาในวันถัดมา แต่เมื่อวันใหม่มาถึง ไมล์ก็พบว่า เบคกามาตอบกระทู้ขอบคุณคำแนะนำของฮันน่าห์ที่ทำให้เธอกลับบอกเลิกกับโทบี้ แฟนเก่าของเธอที่โรงอาหารเมื่อวันก่อน ไมล์เข้าใจทันทีว่าผู้ชายคนนั้นเป็นแค่อดีต เธอจึงไปหยุดการบอกเลิกของโอลิเวอร์ได้ทันเวลา

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 12 On the Road Again

เรื่องย่อ

ตอนที่ 12 นี้ เป็นส่วนหนึ่งของภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่อง *That's So Suite Life of Hannah Montana* ซึ่งเป็นการเชื่อมเรื่อง (Crossover) ของซีทีคอมทางเคเบิลทีวีช่อง Disney Channel ได้แก่ *That's So Raven*, *The Suite Life of Zack & Cody*, *Hannah Montana* โดยมีตัวละคร

หลักจาก *The Suite Life of Zack & Cody* นั่นคือ แมดดี (Maddie) รับบทโดย Ashley Tisdale มามีส่วนร่วมด้วย

แมดดีจำได้ว่า ร็อบบี้เคยเป็นนักร้องลูกทุ่งชื่อดังมาก่อน เมื่อเห็นว่ายังมีคนชื่นชอบ ร็อบบี้ จึงเริ่มออกทัวร์คอนเสิร์ตอีกครั้ง ปล่อยให้ร็อกซี่ (Roxy) บอดีการ์ดสาวผิวสีร่างใหญ่เลี้ยงดูแจ็กสัน กับไมลีย์แทน อย่างไรก็ตาม เขามีความสุขที่ได้อยู่กับลูกมากกว่า จึงกลับมาอยู่บ้านแทน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 12 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง **I Want My Mullet Back** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

ร้องโดยร็อบบี้ ในฉากที่เขาได้แสดงคอนเสิร์ตอีกครั้ง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. I want my mullet back ร็อบบี้ร้องในคอนเสิร์ตของเขาเอง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 12

ตอนที่ 13 You're So Vain, You Probably Think This Zit is About You

เรื่องย่อ

ไมลีย์เพิ่งจะปลดอบใจลิลลี่ว่าเรื่องสิวเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่เมื่อช่างภาพที่ถ่ายภาพโฆษณา ยาแต้มสิวให้ฮันน่าห์ตัดสินใจไม่รีทัชภาพสิวบบนหน้าของฮันน่าห์ที่บังเอิญผุดขึ้นมาบนหน้าเธอในวันถ่ายภาพ ไมลีย์กลับเป็นเด็อดเป็นร้อนจนต้องแอบไปลบรอยสิวบบนภาพที่ป้ายบิลบอร์ดขนาดยักษ์ ลิลลี่ผิดหวัง ไมลีย์ที่กำลังจะขึ้นแถลงข่าวฟรีเซนต์เตอร์ยาแต้มสิวในฐานะฮันน่าห์ จึงตัดสินใจ

สาดน้ำให้สีที่เพิ่งไปทาปิดสีวอลออกออกเพื่อให้เห็นรอยสี เธอทำแบบนี้เพื่อให้ลิลลี่ซึ่งทำคอนเทคเลนส์หายกลัวใส่แว่นสายตาไปแข่งสเก็ตบอร์ด เพราะถ้ามันแต่กลัวว่าใส่แว่นแล้วจะไม่สวยก็คงจะแพ้การแข่งขันเพราะมองเห็นไม้ชัดอย่างแน่นอน ซึ่งสุดท้ายลิลลี่ก็ใส่แว่นไปแข่งจนชนะกลับมา

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 14 New Kid in School

เรื่องย่อ

เจค ไรอัน (Jake Ryan) ซูเปอร์สตาร์วัยรุ่นที่ทั้งหล่อและหลงตัวเอง เขาย้ายมาเรียนที่เดียวกับไมลีย์ เพื่อสร้างภาพให้นักข่าวเห็นว่าเขาติดดิน ไมลีย์จึงปลั่งปากบอกนักข่าวไปว่าที่โรงเรียนนี้ไม่ได้มีแค่เขาคนเดียวที่เป็นซูเปอร์สตาร์ นักข่าวจึงแหกกันไปที่บ้านของไมลีย์ เธอเปิดเผยตัวเป็นอันน่าหวั่น แต่พอไม่ได้ใส่วิกก็ไม่มีใครเชื่อ ร็อบบี้จึงรีบบอกนักข่าวว่า ลูกสาวของเขาชอบคิดว่าตัวเองเป็นคนดัง สัปดาห์ที่แล้วยังคิดว่าตัวเองเป็นฝาแฝด Mary-Kate และ Ashley Olsen อยู่เลย จากนั้น แจ็กสันก็ออกมาโดยแต่งกายเป็น Elvis Presley ก่อนที่ร็อบบี้จะแนะนำตัวว่าตนคือ บิลลี่ เร ซึ่งเป็นเรื่องเดียวที่เป็นเรื่องจริง แต่นักข่าวก็ไม่เชื่อและหาว่าครอบครัวนี้เพี้ยนจนต้องรีบเผ่นหนี

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 15 More Than a Zombie to Me

เรื่องย่อ

เจคขอไมลีย์เป็นคู่เต้นรำย้อนยุคในวันงานโรงเรียนถึง 2 ครั้ง แต่ไมลีย์ก็ยังปฏิเสธ กระทั่ง ฮันน่าห์ไปแสดงรับเชิญในซีรีส์ Zombie High ที่เจคแสดงนำ และมีฉากที่เธอซึ่งแสดงเป็นเจ้าหญิงผีดิบกับเขาซึ่งแสดงเป็นนักล่าผีดิบเกือบจะจูบกัน นั่นทำให้เธอค้นพบว่าเธอมีความรู้สึกดีๆ กับเขาดังนั้น เธอจึงพยายามทำทุกวิถีทางเพื่อเป็นคู่เต้นรำคู่กับเขาด้านร็อบบี้กับแจ็กสันแข่งขันกันเพื่อให้

ตัวเองเป็นเจ้าของแห่งการแก๊งคนจนขอเงินรางวัลสิบล้านเหรียญจากรายการชิงโชครายการหนึ่งที่
เผชิญมาเคาะประตูบ้านวันนี้พอดี เพราะทั้งคู่ต่างมีแต่หว่าดระวางกันนั่นเอง

ภาพที่ 4.3.8 ฮันน่าที่แสดงละครกับเจค และไมลีย์กับลิลลี่แย่งกันเป็นคู่เต้นรำของเจค

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 16 Good Golly, Miss Dolly

เรื่องย่อ

Dolly Parton นักร้องนักแสดงชื่อดัง รับบทป้าดอลลี่ที่มาเยี่ยมหลานๆ ถึงบ้านริมหาดมา
ลึบ ป้าดอลลี่ชอบเล่นกล้องวิดีโอ เมื่อเธอมองออกว่าหลานสาวกำลังมีความรัก และไมลีย์ก็สารภาพ
ว่าเธอชอบเจค ภาพและเสียงทั้งหมดก็ถูกบันทึกไว้ด้วย ขณะที่ป้าดอลลี่ออกไปคุยโทรศัพท์ โอลิ
เวอร์ซึ่งกำลังอัดวิดีโอนักเรียนแต่ละคนกล่าวคำอำลาครูใหญ่ที่กำลังปลดเกษียณก็ดันวางกล้อง
สลับกับของป้าดอลลี่พอดี ป้าดอลลี่จึงปลอมเป็นภารโรงไปแอบสลับเทปมาได้สำเร็จ

ภาพที่ 4.3.9 ป้าดอลลี่ ไมลีย์ และลิลลี่แอบเข้าไปสลับเทป

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 16 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง If We Were A Movie - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยไม่ลี ปรากฏซ้ำในฉากที่เธอกำลังว่าวุ่นใจที่แอบชอบเจค แล้วป่าดอลลีเห็นพอดี

2. เพลง Who Said - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ป่าดอลลีและริอบบี้ร้องปลอบใจไมลี โดยพูดให้ไมลีคิดถึงครั้งแรกที่รู้ว่าตัวเองอยากเป็นนักร้อง แม้จะรู้ว่าโอกาสมีเพียงหนึ่งในล้านก็ยังคงกล้าเสี่ยง จนเป็นฮันน่าห์ มอนทาน่าในทุกวันนี้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. If we were a movie 2. Who said ไมลี ป่าดอลลี ริอบบี้ร้องในบ้าน รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 16

ตอนที่ 17 Torn Between Two Hannahs

เรื่องย่อ

ดูแอน ลูกพี่ลูกน้องตัวแสบผู้ชอบตีสองหน้าของไมลีมาเยี่ยมที่บ้าน เธอใช้ความหน้าเหมือนไมลี สวมรอยเป็นฮันน่าห์ออกไปงานเลี้ยงวันฮัลโลวีนที่มี Theme งานเป็นการแต่งตัวเลียนแบบฮันน่าห์พอดี กว่าไมลีกับโอดิเวอร์จะตามหาตัวดูแอนพบจึงเป็นเรื่องที่ยากยิ่ง หลังจากวันนั้น บ็อบบี้ เาก็มารับดูแอน ลูกสาวของเขากลับบ้านออกไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 17 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง Stand - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เป็นการปูเรื่องให้เห็นว่า ทุกครั้งที่มิช่าว่าร้าย ริอบบี้จะชอบแต่งเพลงเพราะๆ ให้ฮันน่าห์ ซึ่งก็ไม่ช่วยให้อะไรดีขึ้นเลย

2. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

เพลงนี้ปรากฏซ้ำในฉากที่ลิลลี่กับโอดิเวอรีให้ไมลี้กับลูแอนร้องเพื่อพิสูจน์ว่าใครคือฮันน่าที่แท้จริง โดยลูแอน ซึ่งเป็นฮันน่าที่ตัวปลอม ร้องได้ไม่ดีเท่า ทำให้ลิลลี่กับโอดิเวอรีจับได้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Stand ร้องเปิดตัวและร้องโอดิให้ฮันน่า รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. The other side of me ลูแอนร้องบนเวทีในงานเลี้ยง รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 17

ตอนที่ 18 People Who Use People

เรื่องย่อ

ไมลี้กับเจคต่างก็เดทกับคนใหม่เพื่อให้อีกฝ่ายหึง แต่เมื่อเปิดใจคุยกันจึงรู้ว่ารักกันทั้งคู่

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 19 Money for Nothing, Guilt for Free

เรื่องย่อ

ชั้นเรียนของไมลี้มีการแข่งขันเรียไรเงินบริจาคเพื่อชุมชนกันทุกปี ซึ่งแอมเบอร์กับแอสลีย์ก็มักจะชนะ ได้ถ่ายภาพและให้สัมภาษณ์ลงหนังสือพิมพ์ชุมชนในฐานะแม่งานตลอด เพราะทั้งคู่รวยจึงบริจาคได้เยอะกว่าใครในชั้นเรียนโดยไม่ต้องเสียเวลาไปเรียไรเงินที่ไหน ไมลี้เกิดความคิดที่

จะหักหน้าทั้งสองโดยการให้ฮันน่าห์พูดเรียไรเงินบริจาคบนเวทีคอนเสิร์ต แต่เมื่อเห็นเพื่อนร่วมชั้นคนอื่นที่มีจิตอาสาเพื่อชุมชนจริงๆ เธอก็ล้มเลิกความคิด และแก้เผ็ดโดยให้สัมภาษณ์ลงหนังสือพิมพ์ชุมชนว่าแอมเบอร์กับแอสลีย์จะไม่แค่บริจาคแต่จะไปช่วยล้างห้องน้ำสาธารณะด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 20 Debt It Be

เรื่องย่อ

ริอบบี้ให้บัตรเครดิตแก่แจ็กสันกับไมลีย์ใช้ในยามจำเป็นเท่านั้น แต่ไมลีย์นำไปซื้อของจนหมด เธอไม่ยอมให้พ่อรู้จึงนำของเก่าของฮันน่าห์ออกขายออนไลน์ ริอบบี้ช้อนแผนโดยหลอกว่าเพชรปลอมที่ขายไปเป็นเพชรจริงเพื่อให้ไมลีย์ไปซื้อคืนมาจากคุณยายท่านหนึ่งในบ้านพักคนชรา ซึ่งก็ไม่ยอมขายคืนจนกว่ายายของฮันน่าห์จะมาขอคืนด้วย แจ็กสันจึงปลอมเป็นยายของฮันน่าห์ สุดท้ายริอบบี้ก็ออกมาเฉลยความจริงว่าเขาต้องการตัดสินสัญญาที่เวลามีปัญหาอะไรไม่ยอมบอกพ่อตรงๆ

ภาพที่ 4.3.10 แจ็กสันปลอมตัวเป็นยายของฮันน่าห์

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 21 My Boyfriend's Jackson and There's Gonna Be Trouble

เรื่องย่อ

ปาปารัซซีแอบถ่ายภาพฮันน่าห์กับแจ็กสันไว้ได้จึงเอาไปลงข่าวว่าเป็นแฟนกัน ทั้งคู่จึงประกาศกลางรายการ Wake Up, It's Wendy! ว่ารักกันแบบพี่น้อง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 21 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. **เพลง I Got Nerve** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
ร้องโดยฮันน่าห์ ปรากฏในฉากแรก ซึ่งเป็นเพลงสุดท้ายก่อนจบคอนเสิร์ตในคืนนั้น
2. **เพลง If We Were A Movie** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
ร้องโดยฮันน่าห์ ปรากฏซ้ำในฉากเปิดรายการ Wake Up, It's Wendy!
3. **เพลง If We Were A Movie** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
ร้องโดยแจ็กสัน ปรากฏซ้ำในฉากที่เขาให้สัมภาษณ์ในรายการ Wake Up, It's Wendy!

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. I got nerve ฮันน่าห์ร้องบนเวทีคอนเสิร์ต รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. If we were a movie 2. If we were a movie ฮันน่าห์กับแจ็กสันร้องออกโทรทัศน์ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 21

ตอนที่ 22 We Are Family Now Get Me Some Water!

เรื่องย่อ

แจ็กสันไปเป็นผู้ช่วยฮันน่าห์ในงานแห่งหนึ่ง เขาอาสาชวนให้แดนเซอร์ที่จะแสดงคู่กับฮันน่าห์ แต่กลับทำแดนเซอร์เสียน้ำใจ จึงต้องขึ้นแสดงแทนและทำให้ฮันน่าห์ขายหน้าออกรายการสด

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 22 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

ภาพที่ 4.3.11 แจ็กสันนวดให้แดนเซอร์จนเส้นยึด จึงขึ้นแสดงกับฮันน่าที่แทน

1. เพลง I Got Nerve - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่า ปรากฏซ้ำในฉากเตรียมไปออกงาน American Teen Music Award

2. เพลง I Got Nerve - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่า ปรากฏซ้ำในฉากซ้อมการแสดงที่งาน American Teen Music Award

3. เพลง I Got Nerve - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่า ปรากฏซ้ำในฉากการแสดงในงาน American Teen Music Award ซึ่งเธอต้องแสดงคู่กับแจ็กสัน เพราะเขาทำแดนเซอร์เส้นยึด แต่เขาเดินไม่เป็น จึงทำให้ฮันน่าชายหน้า

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. I got nerve 2. I got nerve 3. I got nerve ฮันน่าร้องที่งานประกาศรางวัล รวม 3 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 22

ตอนที่ 23 Schooly Bully

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ ไมลี้กับลิลลี่โดนนักเรียนใหม่จอมอึดอึดพาลทำร้าย บอดี้การ์ดประจำตัวอย่างร็อกซี่จึงปลอมตัวเป็นนักเรียนไปดูแลไมลี้กับลิลลี่ ไม่นานไมลี้ก็อึดอัดที่ร็อกซี่คอยตามติดและระมัดระวังมากเกินไปเหตุ ไมลี้จึงวางแผนแยกตัวออกจากร็อกซี่ เพื่อให้เด็กอึดอึดเข้ามารังแกเธอในระหว่างที่ลิลลี่ไปตามครูใหญ่มา เมื่อครูใหญ่เห็นเหตุการณ์ก็ได้ไล่เด็กอึดอึดออกไปจากโรงเรียน

โครงเรื่องรองคือ ร็อบบี้กับแจ็กสันติดพายูหิมะอยู่นอกเมืองจนต้องแวะบ้านพักข้างทางซึ่งมี Kenneth Mars นักแสดงและนักพากย์ชื่อดังมารับบทเป็นผู้ดูแลบ้านพักข้างทางแห่งนี้ โดยเขาจะนั่งคุยกับหุ่นเชิดตัวหนึ่งตลอดเวลา ทำให้ร็อบบี้กับแจ็กสันหวาดผวาลงตลอดเวลาที่รอให้พายูสงบ บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 23 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยแจ็กสัน ซึ่งมาลองหัดเล่นหุ่นเชิดเป็นมุกตลกปิดท้ายเรื่อง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. The other side of me แจ็กสันร้องที่บ้าน รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 23

ตอนที่ 24 The Idol Side of Me

เรื่องย่อ

ฮันน่าห์ออกรายการ Singing with the Star พอดีกับที่โรงเรียนมีการจัดอันดับรายชื่อเด็กแห่งปีประจำปี แอมเบอร์กับแชลลีย์จัดไม่ลื้กับลิลลี่เป็นอันดับสุดท้าย เมื่อได้ยินเสียงร้องแยๆ ของแชลลีย์ ฮันน่าห์เข้าใจว่าเป็นเสียงร้องของแอมเบอร์ จึงเลือกแอมเบอร์เป็นผู้เข้าแข่งขันคู่กับเธอ เพื่อที่จะแก้มองให้แอมเบอร์ขายนหน้าต่อหน้าผู้ชมทั่วประเทศเป็นการแก้แค้น แต่เมื่อได้ยินเสียงร้องดีๆ ของแอมเบอร์ถึงได้รู้ว่าเธอเลือกผิดคน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที 24 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Pumpin' Up the Party - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่าห์ ปรากฏซ้ำในฉากรายการ Singing with the Star

2. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

แชลลีย์ร้องในห้องน้ำโรงเรียน ปรากฏซ้ำเพื่อให้เห็นว่าเธอร้องเพลงได้แย่มาก แต่ฮันน่าห์เข้าใจว่าเป็นเสียงร้องของแอมเบอร์ จึงเลือกแอมเบอร์เป็นผู้เข้าแข่งขันคู่กับเธอ

3. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

แอมเบอร์ร้องในโรงอาหารโรงเรียน ปรากฏซ้ำเพื่อให้เห็นว่าเธอร้องเพลงได้ดีมาก

4. เพลง The Other Side of Me - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่าห์กับแอมเบอร์ ปรากฏซ้ำในฉากรายการ Singing with the Star

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Pumpin' up the party

	<p>ฮันน่าหรือร้องที่รายการ Singing with the Star</p> <p>2. The other side of me แอชลีย์ร้องในห้องน้ำโรงเรียน</p> <p>3. The other side of me แอมเบอร์ร้องในโรงอาหารโรงเรียน</p> <p>4. The other side of me ฮันน่าก็กับแอมเบอร์ร้องที่รายการ Singing with the Star</p> <p>รวม 4 เพลง</p>
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.14 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 24

ตอนที่ 25 Smells Like Teen Sellout

เรื่องย่อ

ฮันน่าถ่ายโฆษณา น้ำหอม โดยไม่รู้มาก่อนว่าเป็นน้ำหอมกลิ่นราสเบอร์รี่ที่เธอเกลียด แม้ทางบริษัทน้ำหอมจะส่งรถเปิดประทุนสีแดงมาให้ เป็นของขวัญตอบแทนที่ช่วยให้ น้ำหอมขายดี แต่สุดท้ายฮันน่าก็ตัดสินใจไม่โกหกเหมือนคนดังคนอื่น จึงคืนรถและถอนตัวจากการเป็นพรีเซนเตอร์

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 26 Bad Moose Rising

เรื่องย่อ

แจ็กสันต้องการตัดสินใจที่ไม่ดีอ้างความเป็นน้องเพื่อจะได้ทำตามใจชอบ เขาทำเธอให้ช่วยดูแลหลานสาวที่เพื่อนบ้านฝากเลี้ยงเพื่อให้รู้ว่าการต้องดูแลน้องมันลำบากแค่ไหน ไม่ได้รับค่าทำ โดยไม่รู้ว่าเป็นเด็กคนนั้นจะเป็นเด็กดีจอมแสบ ทำให้เธอเห็นใจและชอบคุณแจ็กสันที่ให้บทเรียน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 26 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Who Said - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยฮันน่าห์ เป็นการตัดภาพสลับระหว่างที่เธอรู้สึกได้ถึงความลำบากในการเลี้ยงเด็ก
ด้อยจอมแสบจนสำนึกได้ แจ็กสัน ไมลีย์ และลิลลี่จึงไปนั่งดูแพชั่นโชว์ทัน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Who said ร้องโดยฮันน่าห์ ฉากจบเรื่อง รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.15 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana ตอนที่ 26

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana

ในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Hannah Montana* ฤดูกาลที่ 1 ใช้เพลงร้องทั้งหมด 31 เพลง และใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์เพียง 5 ประเภท โดยในบางเพลงอาจมีบทบาทหน้าที่มากกว่า 1 บทบาทหน้าที่ก็ได้ ดังนี้

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
1 Lilly, Do You Want to Know a Secret?	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	2 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
2 Miley.	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
<u>Get Your Gum</u>	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
3 <u>She's a Supersneak</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
4 <u>I Can't Make You Love Hannah If You Don't</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>5 It's My Party and I'll Lie If I Want to</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
6 <u>Grandma Don't Let Your Babies Grow Up to Play Favorites</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>7 It's Mannequin's World</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
<u>8 Mascot Love</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
9 <u>Ooh, Ooh, Itchy Woman</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
10 <u>Oh Say, Can You Remember the Words</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
11 <u>Oops! I Meddled Again</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
12 <u>On the Road Again</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
13 <u>You're So Vain, You Probably Think This Zit is About You</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
14 <u>New Kid in School</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
15 <u>More Than a Zombie to Me</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
16 <u>Good Golly, Miss Dolly</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
17 <u>Torn Between Two Hannahs</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
18 <u>People Who Use People</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
19 <u>Money for Nothing, Guilt for Free</u>		ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
20 Debt It Be	ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-
21 My Boyfriend's Jackson and There's Gonna Be Trouble	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
22 We Are Family Now Get Me Some Water!	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	3 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
23 Schooly Bully	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
24 The Idol Side of Me	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	4 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
25 Smells Like Teen Sellout		ไม่ปรากฏเพลงร้อง
26 Bad Moose Rising	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
รวม	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	5 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	17 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.3.16 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana

จะเห็นว่า เพลงที่ลอกเลียนหรือหยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) อันเป็นลักษณะหนึ่งของการเป็นหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ไม่ได้ถูกใช้เลย แม้ว่าช่วงเวลาที่มีการสร้างสรรค์และออกอากาศ Hannah Montana ฤดูกาลที่ 1 นั้นจะเป็นปี 2006 – 2007 อย่างไรก็ตาม การล้อเลียนใดๆ ในเรื่องนั้นจะปรากฏในส่วนของบทมากกว่า อาทิ ซีรีส์เรื่อง *Zombie High* ที่ตัวละคร เจค ไรอันแสดง ก็เป็นการแอบล้อเลียนซีรีส์เรื่อง *Buffy the Vampire Slayer* เล็กๆ เช่นเดียวกับรายการ *Wake Up, It's Wendy!* ในตอนที่ 21 ที่ล้อเลียนรายการ *The Tyra Banks Show* และรายการ *Singing with the Star* ในตอนที่ 24 ที่ล้อเลียนรายการ *Dancing with the Star* ซึ่งมีอยู่ในโลกแห่งความจริง

ส่วนบทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Hannah Montana* ฤดูกาลที่ 1 ที่ถูกใช้มากที่สุด กลับเป็นเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) ซึ่งมีจำนวนถึง 17 เพลง นั้น แสดงถึงการปลูกฝังเพลง (Cultivate) ทำให้เกิดกระแสความนิยมที่มีต่อตัวละครและนักแสดง อัลบั้มเพลงประกอบละคร (Original Soundtrack) รวมถึงสินค้าอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องในหลายประเทศทั่วโลก โดยเฉพาะสินค้าประเภทของเล่นสำหรับวัยรุ่นตอนต้น (Play Along Toys) จากภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ในสังกัดและแนว (Genre) เดียวกัน อาทิ ตุ๊กตาร้องเพลงได้ของตัวละครหลักที่เป็นวัยรุ่นอย่างฮันน่า ไมล์ ลิลลี่ โอลิเวอร์ และเจค

การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Hannah Montana

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Hannah Montana* มีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)

หลังจาก Michael Poryes ได้สร้างสรรค์ซิทคอมวัยรุ่นแนวเหนือธรรมชาติ (Supernatural) เรื่อง *That's So Raven* (2003 – 2007) ร่วมกับ Susan Sherman มาจนถึงตอนที่มิชชีชื่อว่า Goin' Hollywood อันมีเนื้อหาเกี่ยวกับดาราสาวคนหนึ่งที่ยากใช้ชีวิตแบบเด็กนักเรียนทั่วไปดูบ้าง ทำให้เขาเกิดแรงบันดาลใจในการนำเรื่องราวทำนองนี้ไปทำเป็นซิทคอมเรื่องใหม่ชื่อ *Better Days* โดยมี Alyson Stoner หนึ่งในดาราดังในสังกัด Disney Channel มาแสดงรับเชิญ

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

ในการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์เรื่องหนึ่ง หากตอนแรก (Pilot) นั้นไม่ได้รับการอนุมัติให้สร้างสรรค์ต่อ แต่ยังสามารถออกอากาศในฐานะภาพยนตร์โทรทัศน์ เราจะเรียกซิทคอมที่กลายมาเป็นภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่องนั้นว่า Backdoor Pilot เรื่อง *Better Days* ก็เป็นหนึ่งในนั้นเช่นกัน แต่กระนั้น Michael Poryes ก็ไม่ยอมแพ้ พัฒนาร่วมกับผู้สร้างสรรค์อีกสองคนคือ Rich Correll และ Barry O'Brien จนเกิดเป็นละครเพลงทางโทรทัศน์ประเภทซิทคอมเรื่อง *The Secret Life of Zoe Stewart* ขึ้น แต่เนื่องจากชื่อเรื่องดันไปคล้ายกับเรื่อง *Zoey 101* ทางเคเบิลทีวีช่อง Nickelodeon จึงได้เปลี่ยนชื่อเรื่องเป็น *The Popstar Life!* และ *Alexis Texas* ตามลำดับ และให้ตัวละครหลักมีชื่อว่า Anna Cabana ก่อนจะเปลี่ยนเป็น Samantha York และ Alexis Texas ตามลำดับ โดยชื่อ Alexis Texas นี้ก็ได้ถูกเปลี่ยนอีก เนื่องจากอาจเป็นการกล่าวหาว่ารัฐเท็กซัสเป็นชาวบ้านนอก จนในที่สุดก็ได้ชื่อเรื่องว่า *Hannah Montana* อันมีตัวละครหลักคือ Chloe Stewart และเพื่อนของเธอคือ ลิลลี่

อย่างไรก็ตาม ผู้ที่จะมารับบท Chloe Stewart นั้นได้มีการเจาะจงลงไปอยู่แล้วว่าต้องการให้ใครมาทำ Screentest อาทิ Taylor Momsen ซึ่งต่อมาได้เป็นหนึ่งในนักแสดงนำซีรีส์ *Gossip Girl* และ Jordan McCoy จากรายการ *American Juniors* เรียบลิตตี้ (Reality) ที่แตกย่อย (Spin-off) มาจากรายการ *American Idol* รวมถึงนักร้องสาวอาร์แอนด์บีอย่าง JoJo ซึ่งต่อมาได้ปฏิเสธที่จะรับบทนี้ บทนี้จึงตกเป็นของ Miley Cyrus ที่ในตอนแรกมาออกดิชั่นบท ลิลลี่ ต่อมาได้มีการเปลี่ยนชื่อตัวละครจาก Chloe Stewart เป็นไมลีย์เพื่อให้จำง่ายและมีผลต่อการตลาด ไม่ว่าจะเป็นในแง่ของเรตติ้งและในแง่ของการขายสินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์ จากนั้นทีมผู้สร้างได้ขอให้ นักร้องนักแสดงอย่าง Billy Ray Cyrus พ่อของ Miley Cyrus มาทดสอบบท Robby Stewart พ่อของ Miley Stewart ซึ่งก็ได้รับบทนั้นไป

สำหรับนักแสดงสมทบ มีการนำ คือ Dolly Parton นักร้องและนักแสดงชื่อดังมาปรากฏตัวในตอนที่ 16 และ Kenneth Mars นักเขียนและนักพากย์ชื่อดังมาปรากฏตัวในตอนที่ 23

ในส่วนของการสร้างสรรค์บท แทบทุกตอนจะมีการใช้โครงเรื่องหลักกับโครงเรื่องรองดำเนินเรื่องคู่กันสลับกันไป ซึ่งจะเห็นได้ชัดในการสร้างสรรค์บทละคร sitcom ทั่วไป นอกจากนี้ ยังมีการทำตลกล้อเลียน (Parodies) โดยในตอนที่ 14 มีละครเรื่อง *Zombie High* ซึ่งล้อเลียนซีรีส์เรื่อง *Buffy the Vampire Slayer* (1997 – 2003) เห็นได้ชัดจากการที่มีเนื้อเรื่องเหมือนกันคือ เป็นเรื่องราวของวัยรุ่นที่ปราบปีศาจในโรงเรียน และในตอนที่ 21 มีรายการสดทางโทรทัศน์ *Wake Up, It's Wendy!* ซึ่งสมมุติขึ้นในเรื่อง ล้อเลียนรายการ *The Tyra Banks Show* รวมถึงในตอนที่ 24 มีรายการ *Singing with the Star* ซึ่งเป็นรายการที่ให้คนทั่วไปแข่งขันกันเข้ามาร้องเพลงคู่กับคนดัง ล้อเลียนรายการ *Dancing with the Star* ที่มีอยู่จริง แต่ต่างกันที่เป็นการแข่งขันเต้นรำ

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

ละคร sitcom เรื่องนี้ผลิตโดย It's a Laugh Productions, Michael Poryes Productions, Disney Channel Original Productions ซึ่งถ่ายทำใน Tribune Studios ที่ฮอลลีวูดทั้งหมด

การถ่ายทำจากที่ปรากฏเพลงร้องนั้น ใช้การบันทึกเสียงล่วงหน้า ไม่มีการร้องสด นอกจากจะร้องสั้นๆ เป็นมุขตลก เช่น ที่ร้องเร็วๆ ไม่เป็นจังหวะในตอนที่ 6 เป็นต้น ทั้งนี้ การใช้เพลงในเรื่องส่วนใหญ่จะใช้ประกอบคลอไปตามเหตุการณ์นั้นๆ มากกว่าจะให้ตัวละครร้องออกมาโดยตรง และในบางตอนยังไม่ปรากฏเพลงร้องอีกด้วย เนื่องจากต้องการถ่ายเทน้ำหนักไปที่ความน่ารักเป็นมิตรของตัวละครและความเป็น sitcom ของตัวเรื่องมากกว่า

ส่วนการสร้างสรรค์บทเพลงนั้น John Carta ได้แต่งเพลงไว้ในละครมากมาย โดยทุกเพลงจะเป็นเพลงแนวบับเบิลกัมโปป (Bubblegum Pop) ซึ่งเจาะตลาดกลุ่มวัยรุ่นตอนต้นเป็นหลัก เข้ากับการออกแบบงานสร้าง (Production Design) โดยเฉพาะฉากและเครื่องแต่งกาย รวมถึงอารมณ์และสีสันทัน (Mood & Tone) ของเรื่องพอดี นอกจากนี้ ยังมีการทำเพลงให้มีเนื้อหากลางๆ (Mass) สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นได้อีก โดยเพลงที่ปรากฏในละครมักมีคตินิยมแบบเพลงสามท่อน (Ternary Form) หรือ AABA ซึ่งพัฒนามาเป็นดนตรีสมัยนิยม จึงทำให้ติดหูและขายได้ไม่ยาก อาทิ เพลง *Just Like You* และเพลง *The Other Side of Me* ซึ่งเคยถูกทดลองใช้เป็นเพลงไตเติ้ลก่อนจะเปลี่ยนเป็นเพลง *The Best of Both Worlds* ในภายหลัง แต่งโดย Matthew

Gerrard กับ Robbie Nevil ร้องโดย Miley Cyrus ผู้รับบท ฮันน่าห์ มีความยาว 2 นาที 54 วินาที ออกวางจำหน่ายในเดือนตุลาคม ปี 2006 แต่ในไต่เตล็ดถูกตัดให้เหลือเพียง 50 วินาที

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

มีการปล่อยภาพข่าวประชาสัมพันธ์แต่ละตอนในวารสารต่างๆ และติดต่อเป็นโฆษณาโทรทัศน์แต่ละตอนอีกด้วย ส่วนการประเมินผลรายการนั้น เรตติ้งจะเป็นตัววัดคะแนนความนิยม โดยหลังจากที่ออกอากาศครั้งแรกวันที่ 24 มีนาคม ปี 2006 ทางเคเบิลทีวีช่อง Disney Channel พบว่า มีจำนวนผู้ชมสูงถึง 5.4 ล้านคน ถือเป็นรายการตอบรับที่เกินความคาดหมาย ทำให้เมื่อฤดูกาลที่ 1 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 26 ตอน จบลงในวันที่ 30 มีนาคม 2007 Disney Channel ก็ได้ต่อสัญญาให้มีการสร้าง *Hannah Montana* ฤดูกาลที่ 2 โดยเริ่มถ่ายทำกันทันที จนจบ 4 ฤดูกาล

การตลาดเป็นปัจจัยหลักในส่วนของ การสร้างสรรค์ ทางสถานีมีนโยบายมุ่งเน้นไปที่กลุ่มเป้าหมายอย่างเด็กและเยาวชนอย่างชัดเจน โดยเฉพาะแฟนคลับที่มีอยู่ทั่วทุกมุมโลกซึ่งจะเป็นตัวกำหนดอนาคตของเรื่องอย่างแท้จริง ถึงขนาดที่ Portfolio.com เว็บไซต์วารสารธุรกิจอเมริกัน (Business Journals) กล่าวไว้ว่า แฟนคลับ Hannah Montana ที่มีอยู่ทั่วทุกมุมโลกนั้น มีจำนวนรวมกันได้มากเป็นอันดับ 5 ของโลก พอๆ กับประชากรในประเทศบราซิลเลยทีเดียว

นอกจากนี้ ทางต้นสังกัดยังประสบความสำเร็จจากการขายสินค้า อาทิ เสื้อผ้า เครื่องประดับ และของเล่น (Play Along Toys) อันได้แก่ ตุ๊กตาของตัวละครหลัก ตามด้วยสินค้าในรูปแบบอื่นๆ ตั้งแต่สมุดวาดภาพระบายสีไปจนถึงโทรศัพท์มือถือปลอมสำหรับเด็กเล็กอีกด้วย

สำหรับในประเทศไทย บริษัท Pacific เป็นผู้ได้รับลิขสิทธิ์จัดจำหน่าย VCD และ DVD ละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่องนี้ โดยใช้ชื่อว่า แฮนน่าห์ มอนทานา... สาวเด่น, เด่น, ร้อง

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับความหายนะของฮอลลีวูด เมื่อสี่หนุ่มนักร้องก็จากมินนิโซต้า (Minnesota) ถูกเลือกให้ไปเป็นบอยแบนด์ภายในเวลาที่จำกัด ตั้งแต่ขั้นตอนการเรียนร้อง ซ้อมเต้น ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงบุคลิกภาพให้ตรงกับที่ตลาดต้องการ เข้าห้องอัดบันทึกเสียงเดโม ถ่ายทำวิดีโอโปรโมท ไปจนถึงการแสดงบนเวทีคอนเสิร์ต ขณะเดียวกัน พวกเขา

เขาก็ต้องจัดการกับความสัมพันธ์ในรูปแบบต่างๆ ทั้งครอบครัว เพื่อนร่วมงาน และความรักวัยหนุ่มสาวไปด้วย

ตัวละครหลักและนักแสดง

1. เคนดอล ไนต์ (Kendall Donald Knight)

หนุ่มผิวขาว อายุ 17 ปี ผู้เป็นเสมือนหัวหน้าวง เป็นคนที่มีสติที่สุดเมื่อเจอปัญหาหรือแรงกดดัน หัวแข็ง บงการยาก เป็นนักกีฬาฮอกกี้อิงของโรงเรียน ชอบอ่านนิตยสาร Hockey อาศัยอยู่กับแม่และน้องสาวที่ชื่อเคทีในมินนิโซต้า ซึ่งก็ย้ายมาอยู่ด้วยกันที่ Palm Woods ด้วย รับผิดชอบโดย Kendall Schmidt ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.4.1 ตัวละคร เคนดอล ไนต์ รับผิดชอบโดย Kendall Schmidt

2. เจมส์ ไดมอนด์ (James Diamond)

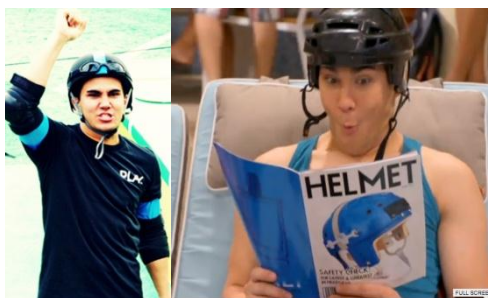
หนุ่มสำอางประจำวง ผิวขาว ผมยาว อายุ 17 ปี เรียนร้อง เรียนเต้น มาตั้งแต่อายุ 2 ขวบ และใช้ผลิตภัณฑ์จัดแต่งทรงผมมาตั้งแต่อายุ 3 ขวบ แม้จะเสียงดีและมีความมั่นใจ แต่เขาก็กลับห่วงภาพลักษณ์ภายนอกมากกว่าความสามารถ ทุกครั้งที่ทุกคนในกลุ่มแย่งกันจีบสาว เขาจะเป็นคนที่ผู้หญิงเลือกเสมอ เขาเป็นนักกีฬาฮอกกี้อิงของโรงเรียน ชอบอ่านนิตยสาร Pop Tiger เป็นคนต้นเงิน ชอบเล่นวิดีโอเกม และเป็นคนเดียวในวงที่ใฝ่ฝันอยากจะทำวงการบันเทิงตั้งแต่แรก รับผิดชอบโดย James Maslow ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.4.2 ตัวละคร เจมส์ ไดมอนด์ รับผิดชอบโดย James Maslow

3. คาร์ลอส การ์เซีย (Carlos Garcia)

ตัวตลกประจำกลุ่ม เป็นนักกีฬาฮอกกีของโรงเรียน ชอบใส่หมวกกันน็อก เพราะชอบทำอะไรเสี่ยงภัยเสมอ นิยายสารที่ชอบอ่านจึงเป็นนิยายสาร Helmet เขาเป็นคนกระฉับกระเฉง มีพลังแข็งแรง มองโลกในแง่ดีตามประสาเด็กอายุ 16 ซึ่งถือว่าเป็นเด็กที่สุดในกลุ่ม นอกจากนี้ เขายังเชื่อเรื่องไซโคลงและมีหาง โดยไม่คิดหาข้อพิสูจน์ รับบทโดย Carlos Pena, Jr. ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.4.3 ตัวละคร คาร์ลอส การ์เซีย รับบทโดย Carlos Pena, Jr.

4. โลแกน มิทเชล (Logan Mitchell)

มันสมองประจำกลุ่ม มีฉายาว่า Big Time Brain เป็นคนฉลาด สอบใบขับขี่ผ่านตั้งแต่อายุ 17 เขาเป็นนักกีฬาฮอกกีของโรงเรียน ชอบอ่านนิยายสาร Future Doctor และมี Phoebe Nachee เป็นครูสอนคณิตศาสตร์ในดวงใจ รับบทโดย Logan Henderson ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.4.4 ตัวละคร โลแกน มิทเชล รับบทโดย Logan Henderson

5. กุสตาโว ร็อก (Gustavo Rocque)

โปรติวเซอร์ชื่อดังที่กำลังตกอับ ปากร้าย เสียงดัง ซึ่มโห ชอบใช้ความรุนแรง เขามักเรียกวง Big Time Rush ว่า dogs ซึ่งแม้จะฟังดูเหยียดหยาม เห็นคนเป็นสัตว์เลี้ยงที่จะบงการอย่างไรก็ได้ แต่ลึกๆ แล้วเขารู้สึกว่าวงนี้เป็นเสมือนเครื่องรางนำโชคของเขา โดยบอกผ่านเคลลี่ (Kelly) เลขาสาวผิวสีที่คอยไถลเกลี้ยไม่ให้เขาอารมณ์ร้อนและคอยเป็นกาวใจระหว่างเขากับใครต่อใครอีกด้วย รับบทโดย Stephen Kramer Glickman ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

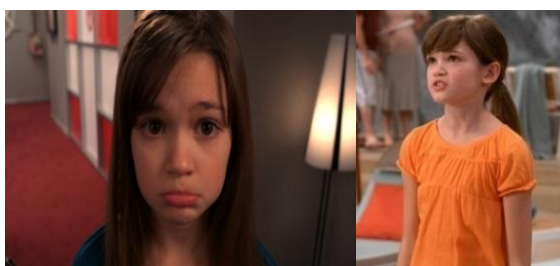

ภาพที่ 4.4.5 ตัวละคร กุสตาโว ร็อก รับบทโดย Stephen Kramer Glickman

6. เคที ไนท์ (Katie Knight)

น้องสาววัย 10 ขวบของเคนดอล ชอบทำหน้าตาน่ารักให้ผู้ใหญ่สงสาร ดื้อเจียบ หัวหมอ เก่งการพนัน ไม่ว่าจะทำอะไรก็คิดให้เป็นเงินเป็นทองและผลประโยชน์ส่วนตัวไปเสียหมด รับบทโดย Ciara Bravo ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.4.6 ตัวละคร เคที ไนท์ รับบทโดย Ciara Bravo

ตอนที่ 1 Big Time Audition

เรื่องย่อ

โปรดิิวเซอร์ชื่อดังที่แจ้งเกิดศิลปินมากมายเมื่อสิบปีก่อนอย่างกุสตาโวถูกเร่งให้หาศิลปินหน้าใหม่ในสังกัดให้ไวที่สุด เมื่อเขาเดินทางมาเปิดการอดิชั่นที่มินนิโซต้า เจมส์ซึ่งมีความใฝ่ฝันอยากจะเป็นดารานักร้องมานานก็ได้เข้าคัดตัวด้วย เขาทำได้ดีกระทั่งไปสบตากับกุสตาโวที่กำลังอารมณ์เสียเข้า ทำให้เขาขวัญกระเจิง ร้องเพลงเสียงหลง และถูกกุสตาโวตะโกนด่าเขาว่าไม่มีพรสวรรค์ เคนดอลโกรธมากที่เพื่อนเขาถูกมองข้ามความสามารถ จึงขึ้นไปอาละวาดร้องเพลงบนโต๊ะตรงหน้ากุสตาโว คาร์ลอสและโลแกนเห็นทำไม่ได้จึงช่วยพาเพื่อนหนีก่อนจะโดนยามไล่ แต่กุสตาโวกลับตามเคนดอลไปถึงบ้านและขอให้เขาไปแอลเอเพื่อเป็นศิลปินในสังกัด เคนดอลยื่นคำขาดว่าจะไม่ไปหากไม่มีเพื่อนๆ ทั้งสามไปด้วย กุสตาโวตกลงและฝึกพวกเขาให้เป็นบอยแบนด์ภายในสามวันตามคำสั่งของกริฟฟิน พวกเขาต้องเริ่มเรียนร้องเต้น และต้องเปลี่ยนแปลง

ภาพลักษณ์ให้เป็นที่ไปตามสูตรสำเร็จแบบบอยแบนด์วงอื่นๆ ถึงจะดังได้ แต่สุดท้ายวง Big Time Rush ก็สร้างสรรคผลงานออกมาได้สำเร็จ กริฟฟินจึงให้พวกเขาทำเดโมซีดีมาเสนออีกครั้งในอีกสามเดือนข้างหน้า

ภาพที่ 4.4.7 คอนคอลลีร้องเพลง The giant turd song ต่ำกุตตาไวบนโต๊ะ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 1 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง The track of my tears** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของวง The Miracles ในปี 1965 ร้องโดยเจมส์ในฉากตัดตัวเป็นนักร้อง เขาทำได้ดีกระทั่งไปสบตากับกุตตาไวที่กำลังอารมณ์เสียเข้า ทำให้เขาขวัญกระเจิง ร้องเพลงเสียงหลง

2. **เพลง The giant turd song** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

หลังจากที่เจมส์ถูกกุตตาไวตะโกนด่าเขาว่าไม่มีพรสวรรค์ คอนคอลลีขึ้นไปอาละวาดร้องเพลงต่ำกุตตาไวมั่วๆ ว่าเขาเป็นคนที่น่ารังเกียจไปหมดแม้กระทั่งลมหายใจ จากความโกรธที่เพื่อนเขาถูกมองข้ามความสามารถบนโต๊ะตรงหน้ากุตตาไว

3. **เพลง Famous** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏในฉากที่พวกเขาเดินทางเข้ามาในเมืองใหญ่อย่างแอลเอด้วยความตื่นเต้นตื่นตาตื่นใจ มีบทบาทในการเล่าเรื่องผ่านการตัดภาพการเดินทางจากมินนิโซต้ามายังแอลเอด้วยเครื่องบินมายังรถลีมูซีน จนถึงที่พักซึ่งเต็มไปด้วยคนดังในวงการบันเทิง

4. **เพลง Girl time** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

กุตตาไวเริ่มสอนวง Big Time Rush ร้องเพลงในห้องอัด ก่อนจะส่งให้ไปเรียนเต้นและปรับเปลี่ยนภาพลักษณ์

5. เพลง The giant turd song - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยวง Big Time Rush หลังจากที่พวกเขาโทษกันไปโทษกันมาว่าต่างคนต่างเป็นต้นเหตุที่ทำให้กุस्ताไวโวลีพวกเขาออก เคที่ผลัดพวกเขาลงสระน้ำเพื่อให้ได้สติ พวกเขาจึงอารมณ์เย็นลงและร้องเพลงนี้ร่วมกัน แม้จะเป็นเพลงที่มีเนื้อหาตลก แต่การประสานเสียงของพวกเขาทำให้ทุกคนในที่นั้น แม้แต่หมาก็ยังตบมือให้

6. เพลง Big Time Rush - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงที่วง Big Time Rush แต่งและร้องเองในเรื่อง เนื้อหาของเพลงพูดถึงการคว้าโอกาสที่พวกเขาได้มาโดยไม่ได้ตั้งใจและต้องรีบทำมัน ซึ่งถือเป็นการสรุปเรื่องในตอนที่ 1 นอกจากนี้ ยังเป็นเพลง Theme ของเรื่องที่จะปรากฏในฤดูกาลที่ 1 ทุกตอน ใช้เป็นทั้งไตเติ้ลตอนต้นเรื่อง ตอนจบเรื่อง และใช้คั่นระหว่างฉาก รวมถึงใช้ในช่วงตัดเข้าโฆษณาอีกด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Famous ร้องโดยวง Big Time Rush เล่าการเดินทางจากมินนิโซต้ามายังแอลเอ 2. Girl time กุस्ताไวโวลีร้อง 3. Big Time Rush วง Big Time Rush ร้องในห้องอัด รวม 3 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. The giant turd song เคนดอลร้องต่ากุस्ताไวโวลีที่การคัดตัว รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. The track of my tears เจมส์ร้องออกดีซันกับกุस्ताไวโวลี รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. The giant turd song วง Big Time Rush ร้องริมสระ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 1

ตอนที่ 2 Big Time School of Rocque

เรื่องย่อ

ตามกฎหมายของ Actors, Singers, and Performers Association (ASPA) เด็กอายุไม่ถึง 18 ปีที่ทำงานในวงการบันเทิงต้องเรียนด้วยอย่างน้อย 4 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ที่ Palm Woods School ซึ่งอยู่ใน Palm Woods ที่พักของวง Big Time Rush เอง แต่พวกเขากลับถูกสั่งให้ไปเรียนหลักสูตรเร่งรัดที่ Rocque Records แทน โลกแค้นซึ่งเป็นมันสมองของกลุ่มจึงช่วยเพื่อนๆ โดยการหาช่องโหว่ของกฎเพื่อให้พวกเขาได้เข้าเรียนที่ Palm Woods School เหมือนเด็กคนอื่นๆ ขณะเดียวกัน แม่ของเคทีก็ไม่สามารถจะสอนเคทีแบบ Home School ได้ จึงให้เคทีเข้าเรียนที่ Palm Woods School แต่ที่นั่นรับเฉพาะเด็กที่ทำงานในวงการบันเทิงเท่านั้น เคทีจึงไปทดสอบนำกล้องโฆษณา

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 2 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Big Time Rush - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำเพื่อเป็นมุกตลกหนึ่งของตอน ร้องโดย Mr. Smitty นักแสดงประกอบในบทครูหนุ่มสุดเดิมที่กุสตาโว่จ้างมาสอนวง Big Time Rush ซึ่งไม่ต้องการจะเรียนที่ Rocque Records อยู่แล้ว จึงหลอก Mr. Smitty ให้แสดงเพลงนี้บันทึกเป็นเดโมซีดีแล้วรีบลาออกไปเสนอค่ายเพลงที่เยอรมนี

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Big Time Rush Mr. Smitty ทำ Demo CD เพลงนี้ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 2

ตอนที่ 3 Big Time Crib

เรื่องย่อ

วง Big Time Rush ซึ่งพักอยู่ในห้องพักที่ห่วยที่สุดใน Palm Woods อาศัยบรรดาเพื่อนนักแสดง ทั้งคามิลและ The Jennifers นักแสดงสามสาวที่ไม่ได้ซิงเกิ้ลอะไรกันเลย นอกจากนี้มีชื่อว่าเจนิเฟอร์เหมือนกัน สร้างเรื่องโกหกฝ่ายฉากให้มาทำฉากที่ห้องพวกเขา เพราะหวังจะได้ห้องสวยๆ อย่างที่ฝ่ายฉากออกแบบไว้ แต่เมื่อการถ่ายทำวิดีโอแนะนำตัวจบลง ฝ่ายฉากก็รี้ออนฉากออกหมด แต่กุสตาโวก็สั่งให้ทำฉากแบบเดิมใหม่เป็นรางวัลที่นุ่มๆ ทำงานสำเร็จได้ด้วยดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 3 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Big Time Rush - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากการถ่ายทำวิดีโอแนะนำตัว

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Big Time Rush วง Big Time Rush ร้องในการถ่ายทำวิดีโอแนะนำตัว รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 3

ตอนที่ 4 Big Time Bad Boy

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ กริฟฟินจับเวนเวน (Wayne-Wayne) มาเซ็นสัญญาร่วมวงกับ Big Time Rush เพราะต้องการให้มีแบดบอย (Bad Boy) ในวงสักคน แต่ไม่มีใครในวงสามารถเสแสร้งพูด

เนิบๆ เสียงต่ำๆ แต่งตัวฮิปฮอปได้ตลอด กุสตาโว่จำใจทำตามคำสั่งกริฟฟินแต่ก็ร่วมมือกับวง Big Time Rush โดยให้เคนดอลกับเวนเวนแข่งกันแสดงความเป็นแบดบอย เคนดอลทำลายข้าวของให้ กุสตาโว่โกรธ เวนเวนเห็นว่าตัวเองจะแพ้เลยเตะฝ่าหมากกริฟฟินหวังจะพิสูจน์ว่าตัวเองเลวกว่า แต่กลับทำให้กริฟฟินโกรธและจับเขาให้ไปร้องเพลงในรายการเด็กแทน

โครงเรื่องรองคือ แม่สอนเคที่ไม่ให้มองคนที่ภายนอก เพราะนั่นเป็นการทำร้ายความรู้สึก คนๆ นั้น แต่แม่กลับเป็นเสียเองเมื่อเห็นช่างซ่อมบำรุงประจำ Palm Woods กับชวานและหุนหลง เสีย เธอเข้าใจว่าเขาเป็นฆาตกรโรคจิตและแจ้งตำรวจทันที เมื่อตำรวจมาถึงได้รู้ว่าเธอเข้าใจผิดไปเอง เธอสั่งให้เคไปเล่นกับมอลลี่ (Molly) ดาราเด็กที่มีภาพลักษณ์อันใสซื่อ แต่กลับขโมยรถแม่ของเคไปขับจนถูกจับเพราะขับเร็วเกินกำหนด และมอลลี่เองก็ไม่ได้อายุ 11 แต่อายุ 20 แล้ว

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 5 Big Time Love Song

เรื่องย่อ

เจมส์จามตลอดเวลาในการบันทึกเสียงเพลงใหม่ เพราะเขาแพ้กิลินสเปอร์ย์ออกใหม่ที่ซื้อ มาทดลองใช้ แต่เพราะห่วงหล่อจึงไม่ยอมหยุดใช้ สุดท้าย เขาพบว่าตัวเองผื่นขึ้นจนตัวบวม จึงยอมให้หมอฉีดยารักษา ขณะเดียวกัน เคนดอล คาร์ลอส และโลแกน แข่งกันจีบโจ (Jo) นักแสดง หน้าใหม่ในละครเรื่อง Magic Middle School ที่เพิ่งย้ายมา แต่โจอยากเป็นเพื่อนกับทุกคนมากกว่าเป็นแฟน จึงโกหกว่าเธอมีแฟนแล้ว

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 5 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง Any kind of guy - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

ร้องโดยวง Big Time Rush ในฉากการเข้าห้องอัด ปูเรื่องให้เห็นถึงปัญหาในตอนที่ 5 นี้ นั่นก็คือ เจมส์จามตลอดเวลาจนไม่สามารถบันทึกเสียงได้

2. เพลง Any kind of guy - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากเข้าห้องอัด แม้จะรู้สาเหตุของการจามแล้ว แต่เพราะเจมส์ห่วงห่อจึงไม่ยอมหยุดใช้สเปร์ยที่แพคเกจทุกคนต้องจับเจมส์ส่งโรงพยาบาล

3. เพลง Any kind of guy - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากบันทึกเสียงและถ่ายทำวิดีโอเพลงนี้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Any kind of guy วง Big Time Rush ร้องในห้องอัด รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Any kind of guy 2. Any kind of guy วง Big Time Rush ร้องถ่ายทำวิดีโอ รวม 2 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 5

ตอนที่ 6 Big Time Mansion

เรื่องย่อ

กูดตาไว้อย่างไม่ไว้วางใจวง Big Time Rush ว่าจะมีความรับผิดชอบในหน้าที่การงานมากพอ เพราะที่ผ่านมาพวกเขาต่างก็คือชนให้เห็นได้ตลอด เมื่อกูดตาไวต้องเดินทางไปดูบอยแบนด์ต่างเมืองที่กำลังหาโปรดิวเซอร์อยู่ เคลลีจึงขอให้หนุ่มๆ ใฝ่บ้านของกูดตาไว เพื่อเป็นการพิสูจน์ตัวเอง ซึ่งก็ถือว่าการตัดสินใจที่ผิด เพราะสิ่งที่พวกเขาทำกลับเป็นการปล่อยแมวและจะছেที่กูดตาไวเลี้ยงไว้มาทำให้บ้านสกปรกเลอะเทอะจนพวกเขาต้องขอความช่วยเหลือจากแม่ให้มาทำความสะอาดให้ แต่สุดท้ายความก็แตกอยู่ดี เมื่อกูดตาไวกลับมาก่อนกำหนด

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 6 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง Famous - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำในห้องอัดโดยวง Big Time Rush ร้องไปเล่นไปจนกุสตาโวโมโห

2. เพลง Famous - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

วงบอยแบนด์ต่างเมืองร้องประสานเสียงโดยไม่มีดนตรีประกอบด้วยจังหวะที่ช้าลงกว่าเดิม ในห้องอัดต่างเมืองที่กุสตาโวกับเคลลี่เดินทางมาดูพวกเขา

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Famous วง Big Time Rush ร้องในห้องอัด 2. Famous วง Windmills ร้องในห้องอัด รวม 2 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 6

ตอนที่ 7 Big Time Photo Shoot

เรื่องย่อ

เรื่องเริ่มที่การถ่ายภาพของวง Big Time Rush ลงนิตยสารวัยรุ่นที่โด่งดังที่สุดในโลกอย่าง Pop Tiger ซึ่งเป็นนิตยสารที่สมมุติขึ้นในเรื่องผ่านไปได้ด้วยดี แต่พวกเขาเองกลับมีสภาพราวกับถูกรุมทึ้ง ทำให้คามิลลอสงสัยและเข้ามาถาม หนุ่มๆ จึงเริ่มเล่าย้อน (Flashback) ให้เห็นว่าก่อนหน้านี้เกิดอะไรขึ้น เริ่มตั้งแต่กุสตาโวกับเคลลี่ถูกศาลสั่งให้ไปบำเพ็ญประโยชน์ เนื่องจากกุสตาโวเกลียด Matthew McConaughey จึงแอบไปทำลายตู้ไปรษณีย์หน้าบ้าน Matthew McConaughey โดยให้เคลลี่เป็นคนดูต้นทาง ทั้งคู่ถูกล้วงวงจรปิดจับภาพไว้ได้ กริฟฟินซึ่งมีความคิดที่เฉิ่มและเซยสุดๆ จึงลงมาควบคุมภาพลักษณ์ของวงเอง พวกเขาจึงพยายามจะถ่ายภาพด้วยตัวเองเพื่อให้ภาพไม่ออกมาเฉิ่มและเซย แต่สุดท้ายภาพที่ออกมาก็ไม่ได้เป็นที่สนใจของใครๆ

เลย เนื่องจากเมื่อพลิกไปอีกด้านของภาพจะเป็นภาพของแดค เซวอน (Dak Zevon) ดาราขวัญใจสาว ๆ ชื่อดัง ซึ่งมาใช้งานสตูดิโอใกล้ๆ กัน เคทีกับแม่จึงติดสอยห้อยตามมาที่สตูดิโอเพื่อขอถ่ายเซ็นแดค เซวอน โดยร่วมมือกับเหล่าแฟนคลับฝากการ์ดเข้าไป นั่นเองที่ทำให้หนุ่มๆ โดนลูกหลงจนมีสภาพราวกับถูกรุมทิ้งไปด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 8 Big Time Break

เรื่องย่อ

หนุ่มๆ ได้วันหยุดมาแต่ไม่รู้จะทำอะไรดี เนื่องจากพวกเขาใช้เวลาด้วยกันมากเกินไปจนเบื่อ ต่างคนจึงต่างแยกย้ายกันไปทำในสิ่งที่ตนสนใจ เคทีได้ยินโจคุยโทรศัพท์กับแม่ว่าไม่มีใครมาจีบเธอเพราะเธอหลอกทุกคนไว้ว่าเธอมีแฟนแล้ว เคทีจึงไปบอกเคนดอลให้ชวนโจเที่ยว

เจมส์ให้คามิลแสดงเพื่อจะได้ไปออกดิชั่นละครซีรีส์วัยรุ่น แต่เมื่อได้รับเลือกทุกๆ ที่ออกดิชั่นเป็นครั้งแรก ในขณะที่คามิลออกดิชั่นหลายครั้งก็ไม่ได้ เขาก็ปฏิเสธที่จะรับบทเมื่อผู้คัดเลือกนักแสดงโทรมาแจ้งผล จากนั้นจึงโกหกคามิลว่าเขาไม่ได้รับเลือกเช่นกันเพื่อรักษาน้ำใจเพื่อน

คาร์ลอสทำหมวกกันน็อกหาย พ่อของเขาซึ่งเป็นตำรวจปรากฏตัวขึ้นเพื่อช่วยหาและพบว่าหมวกกันน็อกไม่ได้หายไปเพราะคน แต่หายไปเพราะหมาคาบ

โลแกนลงทุนปลอมตัวเป็นผู้หญิงเพื่อไปเรียนกับ Phoebe Nachee ครูคณิตศาสตร์ในดวงใจซึ่งล้อเลียน Danica McKellar ครูพิเศษโรงเรียนหญิงล้วน แต่สุดท้ายโลแกนก็ถูกไล่ออกเพราะถูกจับได้

ภาพที่ 4.4.8 โลแกนปลอมตัวเป็นผู้หญิง และคามิลกับเจมส์ออกดิชั่นซีรีส์วัยรุ่น

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 8 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Famous - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากที่เจมส์ออกดีชั่นซีรียวี่รุ่น

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Famous ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏในฉากที่เจมส์ออกดีชั่นซีรียวี่รุ่น รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 8

ตอนที่ 9 Big Time Demos

เรื่องย่อ

ครบกำหนดสามเดือนในการทำเดโมซีดีวง Big Time Rush พวกเขาจะไม่ผ่านการประเมินและต้องกลับไปอยู่มินิโซต้าตามเดิม จึงพยายามเอาใจเมอร์ซีเดส (Mercedes) ลูกสาวของกริฟฟินเพื่อทำคะแนนกับเธอ เมอร์ซีเดสชอบโลแกน จึงยอมเผยความลับต่อวงว่า ลิงชิมแปนซีเป็นผู้คัดเลือกเดโมโดยจะใส่หูฟังแล้วแสดงปฏิกิริยาต่อซีดีแต่ละแผ่นแตกต่างกันออกไป พวกเขาจึงรีบเอากล้วยไปติดสินบนและได้รับเลือกให้ทำอัลบั้มเต็มให้เสร็จในอีกสามเดือน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 9 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Halfway There - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

วง Big Time Rush ร้องในห้องอัด เป็นเพลงใหม่หลังจากที่พวกเขาได้รับเลือกให้ทำอัลบั้มเต็ม มีบทบาทหน้าที่ในการแสดงความรู้สึกนึกคิดของพวกเขาผ่านเนื้อหาของเพลงที่พูดถึงพวกเขาเองที่เหมือนมาได้ครึ่งทางแล้ว ตัดสลับกับภาพของพวกเขาตั้งแต่ต้นจนถึงปัจจุบัน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Halfway there วง Big Time Rush ร้องในห้องอัด ตัดสลับกับภาพความหลังตั้งแต่ตอนที่ 1 รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 9

ตอนที่ 10 Big Time Party

เรื่องย่อ

หลังจากได้รับเลือกให้ทำอัลบั้มเต็ม หนุ่มๆ ก็แอบจัดงานเลี้ยงเล็กๆ ในห้องพัก คาร์ลอสคิดว่า All Contacts เป็นชื่อคน ทำให้เขาส่งข้อความไปชวนทุกคนที่มีรายชื่อในโทรศัพท์มือถือของเขา มางานโดยบังเอิญ ขณะที่เคนดอลกับโจปลีกตัวออกมาหาที่เงียบๆ คู่กันก็พบว่าผู้ดูแล Palm Woods กำลังหาต้นตอของเสียงเพลงงานเลี้ยงที่ตั้งไปทั่ว เคนดอลจึงโทรไปบอกเจมส์ให้รีบพาทุกคนออกจากตึก เจมส์เข้าใจว่าเคนดอลบอกให้ออกมาจัดงานกันที่ริมสระน้ำด้านนอกได้ งานเลี้ยงเริ่มขยายตัวขึ้นยิ่งกว่าเดิม เคนดอลกับโจจึงจับผู้ดูแลตึกขังไว้

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 10 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Famous - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำจากงานเลี้ยงริมสระน้ำด้านนอกตึก Palm Woods

ภาพที่ 4.4.9 คาร์ลอสกับเจมส์ในเพลง Famous ที่งานเลี้ยงริมสระ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Famous Big Time Rush ร้องที่งานเลี้ยงริมสระ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 10

ตอนที่ 11 Big Time Jobs

เรื่องย่อ

กุสตาโว่เปื้อและเหนี่ยวหน้ายกับการตามล้างตามเช็ดตามจ่ายค่าเสียหายที่เกิดจากความซุกซนเล่นอะไรแผลงๆ ของพวกหนุ่มๆ ทั้งๆ ที่พวกเขายังไม่ทันจะมีผลงานทำรายได้เลยด้วยซ้ำ กุสตาโว่สั่งห้ามหนุ่มๆ ไม่ให้ลงไปเล่นที่ริมสระน้ำอีกจนกว่าจะหาเงินมาชดใช้หนี้ที่ผ่านมาได้หมด

เจมส์ลงทุนจ้างสไตลิสต์ (Stylist) มาแต่งหน้าทำผมเพื่อให้เขาดูดีเมื่อต้องไปคัดตัวเป็นนายแบบ แม้งานเดียวที่เคที่จะหาให้ได้คือครีมทาข้อศอก ซึ่งถ่ายออกมาไม่เห็นหน้าผมเลยก็ตาม

เคนดอลรับจ้างเป็นที่เลี้ยงเด็ก แต่มันกลับยากกว่าที่คิด เมื่อรายล้อมไปด้วยเด็กคือ โลกแก๊งจึงเกิดความคิดให้เด็กๆ ไปรับจ้างล้างรถช่วยพวกเขาหาเงิน

พวกหนุ่มๆ ใช้หนี้กันได้หมด จึงได้รับอนุญาตให้ลงไปเล่นที่ริมสระน้ำอีกครั้ง ไม่นานกุสตาโว่ก็พบว่า เขาต้องจ่ายหนี้ใหม่ที่มีมากกว่าเดิม ตั้งแต่ค่าจ้างสไตลิสต์ของเจมส์ ค่าปรับที่ใช้

แรงงานเด็กของเคนดอลกับโลแกน ค่าซ่อมเครื่องกาแฟที่คาร์ลอส ซึ่งกูดตาไวจ้างเขามาเป็นผู้ช่วยทำฟังก์ชันและมันปล่อยโฟมเลอะไปทั่วตึก Rocque Records จนต้องจ่ายค่าทำความสะอาดตึกเพิ่ม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 12 Big Time Blogger

เรื่องย่อ

กูดตาไวให้บล็อกเกอร์ (Blogger) คนหนึ่งมาสัมภาษณ์วง Big Time Rush เพื่อหวังจะให้ เป็นช่องทางในการโปรโมทวงหน้า แต่เพราะพวกเขาถูกสั่งให้แต่งตัว แสดงท่าทาง และตอบ คำถามตามแม่แบบ (Stereotype) บอยแบนด์ทั่วไป ทำให้บล็อกเกอร์คนนั้นโปรโมทพวกเขาว่าเป็น แควบอยแบนด์อีกวงหนึ่ง ไม่จำเป็นต้องสนใจ พวกเขาจึงหยุดการโพสต์ของบล็อกเกอร์เจ้าปัญหาโดยการจับเขาแยกจากอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์และขังเขาไว้ในถังขยะเป็นการข่มขู่ให้เขียนบล็อกชมพวกเขา ไม่ว่าจะ เป็นความจริงหรือไม่ก็ตาม ขณะเดียวกัน กูดตาไวก็เจอพิษของคำแถลงและคำย่อ ในอินเทอร์เน็ตจนกลายเป็นว่า เขาได้โพสต์ข้อความแสดงความเกลียดชังกรุงบรัสเซลส์ (Brussels) เมืองหลวงของประเทศเบลเยียม จนนักแสดงกลุ่มใหญ่ Jean-Luc Varn Dam ซึ่งสมมุติขึ้นเพื่อล้อเลียน Jean Claude Van Dam นำคนออกมารุมประชาทัณฑ์กูดตาไว

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 13 Big Time Terror

เรื่องย่อ

ขณะที่ทุกคนกำลังสนุกสนานอยู่ริมสระน้ำ ก็เกิดเหตุการณ์เหนือธรรมชาติ ทั้งข้าวของที่ ลอยปลิวเองหรือถูกจัดวางใหม่อย่างผิดธรรมชาติ คาร์ลอสกับโลแกนจึงดักจับผีใน Palm Woods และพบว่า เด็กสาวที่เพิ่งมาใหม่วางกลิ้งไว้ในที่ต่างๆ แล้วทำผีปลอมเพื่อถ่ายหนังสั้น

เมื่อพ่อน้ำบ้านของกุสตาโว่แตกจนเอ่อนองไปทั่วบ้าน และไม่มีโรงแรมไหนยอมให้คน อารมณ์แปรปรวนอย่างเขาเข้าพัก เขาจึงมาขนอนกับเคนดอลและเจมส์ด้วย แต่เมื่อพ่อน้ำถูกซ่อม เรียบร้อยแล้ว กุสตาโว่กลับไม่ยอมกลับบ้านไปลงมือแต่งเพลงต่อ มัวแต่สนุกกับการเล่นไปวันๆ เคลลี่จึงเล่าให้ทุกคนฟังว่าเป็นเพราะตอนเด็กๆ เขาถูกพ่อแม่บังคับให้เล่นเปียโนตลอดจนไม่มีเวลา เล่นแบบเด็กทั่วไป ทำให้เขาเก็บกด เด็กสาวที่เพิ่งมาใหม่จึงใช้ผีปลอมไล่กุสตาโว่ให้กลับไปทำงาน

ภาพที่ 4.4.10 เด็กสาวที่เพิ่งมาใหม่ทำผีปลอมหลอกกุสตาโว่

ภาพที่ 4.4.11 วง Big Time Rush ถ่ายทำมิวสิกวิดีโอเพลง Shot in the dark

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 13 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Stuck
  - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
  - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

Big Time Rush แสดงความสามารถโดยร้องประสานเสียงโดยไม่มีดนตรีประกอบที่ริม สระน้ำก่อนจะเกิดเหตุการณ์น้ำกล้วเหนือธรรมชาติขึ้นที่ Palm Woods ในคืนนั้น

2. เพลง Shot in the dark - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เคนดอลกับเจมส์ร้องด้นสด (Improvise) ในห้องนอน เพื่อบอกกุสตาโว่เป็นนัยๆ ว่าพวกเขาต้องการให้กุสตาโว่กลับบ้านไปเสีย เพราะกุสตาโว่กรนจนพวกเขาอนไม่หลับมาหลายคืนแล้ว

3. เพลง City is ours
  - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ร้องโดยวง Big Time Rush ขณะกำลังวิ่งหนีผีใน Palm Woods มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่อง เมื่อพวกเขาบังเอิญพบว่า เด็กสาวที่เพิ่งมาใหม่ทำผีปลอมเพื่อถ่ายหนังสั้น

4. เพลง Shot in the dark - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยกุสตาโวนำคำพูดของเคนดอลกับเจมส์มาแต่งเป็นเพลงให้วง Big Time Rush ร้อง โดยตัดสลับระหว่างภาพการทำงานในห้องอัดกับการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอเพลงนี้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Stuck Big Time Rush ร้องที่ริมสระน้ำก่อนเจผี รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. City is ours Big Time Rush ร้องตอนจับผีปลอมได้ รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Shot in the dark เคนดอลกับเจมส์ร้องต้นสดในห้องนอน รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Stuck Big Time Rush ร้อง Acapella รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Shot in the dark Big Time Rush ร้องในห้องอัด รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 13

ตอนที่ 14 Big Time Dance

เรื่องย่อ

งานเลี้ยงปิดเทอมใหญ่ของ Palm Woods School หนุ่มๆ วุ่นอยู่กับการหาคู่เต้น โดยเฉพาะโลแกนที่ไม่เคยชวนใครออกเดทเองมาก่อน เจมส์จึงต้องชวนสาวคนนั้นคนนี้อย่างไรก็ตามเป็นตัวอย่างอยู่หลายครั้ง จนเจมส์มีคู่เต้นเป็นโขง กว่าโลแกนจะกล้าขอคามิลเป็นคู่เต้นได้ คาร์ลอสเองก็ไม่ต่างกัน เขาได้สามสาวเจนนิเฟอร์เป็นคู่เต้น ส่วนเคนเดลก็เต้นคู่กับใจ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 14 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 1 เพลง ดังนี้

1. เพลง Stuck - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush บนเวทีงานเลี้ยงปิดเทอมใหญ่ ปรากฏซ้ำโดยสะท้อนความสัมพันธ์ที่เปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดีหลังจากโลแกนกล้าเอ่ยปากขอคามิลเป็นคู่เต้นอีกด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Stuck ร้องโดยวง Big Time Rush รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 14

ตอนที่ 15 Big Time Sparks

เรื่องย่อ

ไม่ว่าหนุ่มๆ จะหยิบจับทำอะไร ข้าวของเป็นต้องพังไปหมด ด้วยความที่เป็นคนเชื่อโชคลาง คาร์ลอสจึงต่อว่าเจมส์ที่ทำกระจกแตก เพราะเชื่อว่าจะทำให้ดวงตกไปอีกเจ็ดปี

ผู้ดูแลดีก็อยากได้ภาพหลุดของนักร้องสาวผิวสี Jordin Sparks ซึ่งมาบันทึกเสียงที่ Rocque Records จึงเอาเปลือกกล้วยไปวางตรงทางเดินเพื่อให้เธอลื่นล้ม เคนดอลเดินเข้ามาพอดี จึงกอดรับตัวเธอไว้ทัน โจนมาเห็นเข้าก็โกรธ เคนดอลจึงจัดโต๊ะอาหารมื้อกลางวันสุดโรแมนติกเพื่อจ้อใจ แต่อยู่ๆ ก็มีแมวดำพุ่งเข้ามาที่หน้า Jordin Sparks จนเธอล้มลงนั่งที่โต๊ะแล้วโจนมาเห็นเข้าพอดี จึงเข้าใจผิดไปอีก

เจมส์พยายามหาไบโคลเวอร์สีแจก โดยจ้างคนมาเดินเป็นตัวเลเปรอคอน (Leprechaun) และใช้เกือกม้าค้นหา คาร์ลอสเห็นว่าเกือกม้าค้ำว่าเป็นสัญญาณของโชคร้ายจึงเข้าไปเขวี้ยงทิ้ง แต่เกือกม้าดันไปโดนหัว Jordin Sparks ซึ่งกำลังโยนเหรียญขอพรให้เพลงของเธอฮิตอยู่พอดี เธอจึงตกลงไปในบ่อ พวกหนุ่มๆ ตามไปช่วย แต่กลับตกลงไปกันหมด เมื่อทุกคนตกลงไปในบ่อน้ำ เคนดอลตัดสินใจโทรไปบอกกุสตาโวให้มาช่วย ที่แรกกุสตาโวจะตำพวกหนุ่มๆ ที่สร้างเรื่องวุ่นๆ แต่เมื่อนึกขึ้นได้ว่า พวกหนุ่มๆ เติบโตในมินนิโซต้าคงจะคุ้นเคยกับการจับสกีงักดี จึงให้พวกเขาช่วยจับสกีงักที่ Hawk Records ค่ายเพลงคู่แข่งส่งมากลั่นแกล้งถึงห้องอัด แล้วเขาก็กลับไปปล่อยที่ Hawk Records แทนเป็นการแก้แค้นที่เขาแย่ง Jordin Sparks นักร้องสาวผิวสีมาร่วมงานในเพลงใหม่ด้วยได้ ก็เพิ่งจะส่งสกีงักเข้ามาก่อนถึงในห้องอัด เขาจึงสั่งพวกหนุ่มๆ ให้อยู่ห่าง Jordin Sparks เอาไว้

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 15 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Count on us** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

ร้องโดย Jordin Sparks ในการอัดเพลงใหม่ที่ Rocque Records มีบทบาทหน้าที่ในการปูเรื่องให้เห็นถึงการมาของเธอ

2. **เพลง Count on us** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดย Big Time Rush และ Jordin Sparks ร้องร่วมกันในบ่อน้ำที่พากันตกลงไป

3. **เพลง Count on us** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดย Jordin Sparks บอกกุสตาโวว่าต้องการให้วง Big Time Rush ร้องร่วมกัน เมื่อการเข้าห้องอัดและการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอแบบชาวดำผ่านพ้นไปได้ด้วยดี

ภาพที่ 4.4.12 วง Big Time Rush และ Jordin Sparks ในมิวสิกวิดีโอเพลง Count on us

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Count on us ร้องโดย Jordin Sparks ในห้องอัด รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Count on us 2. Count on us Big Time Rush และ Jordin Sparks ร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 15

ตอนที่ 16 Big Time Fever

เรื่องย่อ

หลายคนต่างก็เป็นโรค Hollywood Fever กล่าวคือ หลงระเริงแสงสีจนนิสัยเปลี่ยนไปเป็นอีกคน พวกหนุ่มๆ วง Big Time Rush ก็เช่นกัน กุสตาไว้กับเคลลีจึงเริ่มคิดวิเคราะห์หาทางแก้และพบว่าหนุ่มๆ คงคิดถึงบ้านมากกว่า จึงเอาน้ำแข็งป่นมาทำหิมะจำลองให้พวกหนุ่มๆ หาย

ภาพที่ 4.4.13 วง Big Time Rush เล่นหิมะจำลอง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ไม่ปรากฏเพลงร้อง

ตอนที่ 17 Big Time Video

เรื่องย่อ

นักแสดงที่อาศัยอยู่ใน Palm Woods งานแสดงของหลายคนเริ่มหุดหายนจนถอดใจลากกระเป๋ากลับบ้านเก่า เคนดอลช่วยใจโดยให้เธอแสดงในมิวสิกวิดีโอเปิดตัวของพวกเขา ส่วนโลแกนก็ชวนคามิลมาแสดงด้วย ด้านคาร์ลอสก็ชวนสาว ๆ เจนนิเฟอร์ทั้งสามคนมาแสดงเช่นกัน และเจมส์ก็ชวนคนอื่น ๆ ทั้งชายหญิงที่ประสบปัญหาเดียวกันมาเติมไปหมด แต่สุดท้ายกุस्ताไวก็กลับไม่อนุญาตให้ทำเช่นนั้น พวกเขาและเพื่อนๆ จึงใช้ความเป็นวัยรุ่นของตนทำความเข้าใจในสิ่งที่วัยรุ่นด้วยกันอยากเห็นและถ่ายทอดมันออกมา เมื่อกุस्ताไวเห็นว่ามิวสิกวิดีโอออกมาดีก็ไม่ขัดขวาง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 17 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง City is ours - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยวง Big Time Rush ด้วยภาพลักษณ์ที่แตกต่างกันไปในจินตนาการของกุस्ताไว

2. เพลง City is ours - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำอีกครั้งในฉากการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. City is ours 2. City is ours วง Big Time Rush ถ่ายมิวสิกวิดีโอ รวม 2 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.4.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 17

ตอนที่ 18 Big Time Concert

เรื่องย่อ

ขณะที่วง Big Time Rush ฝึกซ้อมการแสดงคอนเสิร์ตตามที่แดค เซวอนสอน กริฟฟินก็มาหยุดพวกเขาวินาทีสุดท้าย เนื่องจากเห็นว่าเสียงเกินไปที่จะมีบอยแบนด์ในยุคนี้ ทุกคนกลับมึนนิโซต้า กุสตาโว่กับเคลลี่จะออกทุนให้เองหากต้นสังกัดไม่สนับสนุน ปัญหาติดอยู่ตรงที่เจมส์ถูกค่ายเพลงคู่แข่งอย่าง Hawk Records ดึงตัวไปเป็นศิลปินเดี่ยว วง Big Time Rush จึงเปิดให้คนมาออกดิฉันแทนตำแหน่งเจมส์ แต่ก็ไม่มีใครถูกใจพวกเขาสักคน ระหว่างนั้นเอง เจมส์ก็เริ่มคิดถึงเพื่อนๆ มากกว่าความอยากเด่นอยากดัง จึงกลับมาช่วยวงดังเดิม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 18 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 8 เพลง ดังนี้

1. **เพลง City is ours** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในจินตนาการของพวกเขาที่คิดไปเองว่าจะได้ไปแสดงคอนเสิร์ตที่ Time Square ร่ายล้อมด้วยผู้คนมากมาย

2. **เพลง This is our someday** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

วง Big Time Rush ร้องซ้อมการแสดงคอนเสิร์ตตามที่แดค เซวอนสอน

3. **เพลง Big Time Rush** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยหลากหลายผู้คนที่มาออกดิฉันเข้าวง Big Time Rush แทนตำแหน่งของเจมส์ แต่ไม่มีใครแทนที่ได้เลย เพราะแม้แต่คนที่เสียงดี เต็มแก๊ง ก็ยังจะมีนิสัยที่แปลกประหลาดเกินรับไหว

4. **เพลง Famous** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยเคนดอล คาร์ลอส โลแกน ปรากฏซ้ำหลังจากพวกเขาตัดสินใจจะออกเป็นวงทรีโอ

5. **เพลง The giant turd song** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำเมื่อเจมส์กลับมาช่วยวงอีกครั้ง

6. **เพลง City is ours** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากที่เพื่อนๆ ใน Palm Woods รวมถึงหมาที่เป็น Dog Star ซึ่งพวกหนุ่มๆ เคยช่วยเหลือไว้ นั้นมาช่วยแปะโปสเตอร์และแจกใบปลิวคอนเสิร์ต

7. เพลง Famous - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากเปิดแสดงคอนเสิร์ต

8. เพลง Big Time Rush - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
- เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

ร้องโดยวง Big Time Rush ปรากฏซ้ำในฉากปิดเรื่องและชวนให้ติดตามฤดูกาลต่อไป นอกจากนี้ยังเป็นเพลงเดียวในฤดูกาลที่ 1 ที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ โดยได้ลอกจากรวง The Beatles วังหินแฟนคลับ อันเป็นฉากเปิดของภาพยนตร์เรื่อง A Hard Day's Night (1964) มาใช้กับวง Big Time Rush แล้วยังเป็นการเปรียบเทียบกับฉากแรกของเรื่องตอนที่ 1 ซึ่งพูดถึงความซนแบบเด็กของพวกเขาให้เห็นว่าตอนนี้โตขึ้นแล้วและถูกวิ้งไล่อเพราะรักไม่ใช่เพราะเกลียดอีกต่อไป

ภาพที่ 4.4.14 เพลง Big Time Rush ในฉากจบ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. This is our someday เป็นเพลงที่ต้นสังกัดต้องการโปรโมท รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Big Time Rush ร้องโดยหลากหลายผู้คนที่มาออกดิชั่น 2. Famous ร้องโดยเคนดอล คาร์ลอส โดแกน 3. City is ours

	4. The giant turd song 5. City is ours 6. Famous 7. Big Time Rush ร้องโดยวง Big Time Rush รวม 7 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Big Time Rush ฉากจบเลียนแบบฉากเปิดเรื่องของ ภาพยนตร์เรื่อง A Hard Day's Night รวม 7 เพลง

ตารางที่ 4.4.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush ตอนที่ 18

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush

ในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Big Time Rush* ฤดูกาลที่ 1 ใช้เพลงร้องทั้งหมด 34 เพลง และใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์ครบ 6 ประเภท โดยในบางเพลงอาจมีบทบาทหน้าที่มากกว่า 1 บทบาทหน้าที่ก็ได้ ดังนี้

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
1 <u>Big Time Audition</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	3 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
2 <u>Big Time School of Rocque</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
3	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง	
Big Time Crib	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-	
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-	
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-	
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง	
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-	
4 Big Time Bad Boy		ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-
5 Big Time Love Song	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง	
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-	
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-	
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-	
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง	
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-	
6 Big Time Mansion	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-	
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-	
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-	
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-	
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง	
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-	
7 Big Time Photo Shoot		ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-
8 Big Time Break	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-	
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-	
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-	
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-	
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง	
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-	
9 Big Time Demos	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-	
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-	
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง	
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-	
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง	
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-	

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
10 Big Time Party	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
11 Big Time Jobs	ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-
12 Big Time Blogger	ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-
13 Big Time Terror	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
14 Big Time Dance	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
15 Big Time Sparks	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
16 Big Time Fever	ไม่ปรากฏเพลงร้อง	-
17 Big Time Video	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
18 Big Time Concert	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	7 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง
	รวม	
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	3 เพลง	
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	5 เพลง	
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3 เพลง	
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง	
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	23 เพลง	
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง	

ตารางที่ 4.4.14 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush

จะเห็นว่า เพลงที่ลอกเลียนหรือหยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) อันเป็นลักษณะหนึ่งของการเป็นหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ถูกใช้เพียง 1 เพลงเท่านั้น แม้ช่วงเวลา Big Time Rush ฤดูกาลที่ 1 สร้างสรรค์และออกอากาศนั้นจะเป็นปี 2009 – 2010 ก็ตาม ส่วนบทบาทหน้าที่ของเพลงที่ถูกใช้มากที่สุดก็คือ เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) ซึ่งมีจำนวนถึง 23 เพลง แสดงถึงการใช้หลักการโฆษณาประชาสัมพันธ์และสื่อสารการตลาดอย่างหนึ่งคือ นำสินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์ (Goods/Service/Brand) ไปแทรกในละครโทรทัศน์ (Product Placement/Tie-in) ซึ่งในที่นี้คือ เพลงประกอบละครที่สามารถนำไปร้องได้ในทุกสถานการณ์ ส่งผลให้สินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์นอกจก ตั้งแต่อัลบั้มเพลงประกอบละคร (Original Soundtrack) อัลบั้มเพลงของวง Big Time Rush รวมทั้งผลผลิตอื่นๆ อาทิ ทีวีคอนเสิร์ต ของที่ระลึก เสื้อ หมวก รูปถ่ายพร้อมลายเซ็น เว็บไซต์ และ Fan Fiction ขยายดิบขยายดีเป็นที่นิยมอย่างมากตามไปด้วย

การสร้างสรรคละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Big Time Rush

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Big Time Rush* มีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)

The Monkees หนึ่งใน sitcom ชื่อดังแห่งทศวรรษที่ 1960 ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ NBC ในปี 1966 – 1968 อันมีเนื้อหาเกี่ยวกับ 4 หนุ่มวงร็อกที่ใฝ่ฝันอยากจะเป็นนักร้องดัง จึงออกเดินทางผจญภัยไปทั่วจนเกิดเป็นเรื่องราวอลวนอลเวงตามธรรมเนียม sitcom ขึ้น อย่างไรก็ตาม แม้เนื้อเรื่องจะเกี่ยวข้องกับวงการดนตรี แต่กลับไม่เน้นการสร้างสรรคเพลงขึ้นมาใหม่และใช้เพลงเป็นบทบาทหน้าที่หลักของเรื่องเหมือนละครเพลงทั่วไป

หลังจากที่ Scott Fellows ได้สร้างและอำนวยการสร้างซีรีส์เรื่อง *Ned's Declassified School Survival Guide* (2004 – 2005) ให้กับเคเบิลทีวีช่อง Nickelodeon มาแล้ว เขาก็ได้นำเรื่องราวดังกล่าวข้างต้นมาเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์ประเภท sitcom เรื่องนี้ขึ้น โดยปรับเปลี่ยนให้เป็น 4 หนุ่มนักร้องก็จากมินิซีรีส์ที่จับพลัดจับพลูกลายเป็นบอยแบนด์ เริ่มโครงการนี้มาตั้งแต่ต้นปี 2007 แต่ยังไม่มีการออกอากาศถึงเดือนสิงหาคมปี 2009 *Big Time Rush* นี้ขึ้น

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

การคัดเลือกนักแสดงเริ่มต้นขึ้นในปี 2007 มีวัยรุ่นมากกว่า 1,500 คนมาเข้ารับการคัดเลือกบทนำทั้ง 4 โดย James Maslow และ Logan Henderson ผู้รับบท เจมส์ และ โลแกน เป็น 2 คนแรกที่ได้รับเลือกมาอย่างง่ายดาย เนื่องจาก James Maslow มีความใฝ่ฝันอยากเข้าวงการบันเทิงมาตั้งแต่เด็ก เขาเคยแสดงละครในคณะ San Diego Opera และจบการศึกษาศาขามusical Theater จาก Coronado School of the Arts (CoSA) จึงไม่ใช่เรื่องยากที่จะรับบทเป็นเจมส์ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับตัวเขาเองอยู่หลายอย่าง ส่วน Logan Henderson เองก็มีความสนใจในการร้องเพลงและการแสดงเช่นกัน เห็นได้จากการที่เขาเป็นเพื่อนสนิทของนักร้องนักแสดงอย่าง Demi Lovato ตั้งแต่ก่อนเข้าวงการ ซึ่งทั้งคู่เกิดและโตใน Dallas รัฐเท็กซัส (Texas) มาด้วยกัน

ต่อมาผู้สร้างก็ได้หานักแสดงที่เคยร่วมงานด้วยกันในซีรีส์เรื่อง *Ned's Declassified School Survival Guide* มาร่วมแสดงด้วย ตั้งแต่ตัวประกอบอย่างสามสาว The Jennifers และตัวละครหลักอย่าง Carlos Pena, Jr. ซึ่งมีทักษะการร้องเดินดีอยู่แล้ว เนื่องจากจบการศึกษาศาขามusical Theater

Musical Theater จาก Boston Conservatory และมีประสบการณ์การแสดงจากการเข้าร่วมแข่งขันในรายการเรียลลิตีโชว์ *Menudo* แม้ที่แรกเขาจะไม่เต็มใจมาคัสดัว แต่ถูกผู้จัดการบังคับก็ ตาม Scott Fellows กลับถูกใจเขามากจนเขียนตัวละครตัวนี้เพิ่มเพื่อให้เขาได้แสดงโดยเฉพาะ

บทที่คัดเลือกยากที่สุดก็คือบทเคนดอล เนื่องจากมีบทบาทเสมือนเป็นผู้นำกลุ่ม เดิมบทนี้ ตกเป็นของ Curt Hansen ผู้รับบท แดค เซวอน ตัวละครที่สร้างขึ้นเพื่อล้อเลียน Zac Efron ดาราขวัญใจสาว ๆ จากภาพยนตร์โทรทัศน์เรื่อง *High School Musical* ทางเคเบิลทีวีช่อง Disney Channel โดยปรากฏตัวในตอน 7 และตอน 18 เนื่องจากเขามีอายุมากกว่าสมาชิกคนอื่น ๆ ในวง และมีเสียงคล้ายกับ James Maslow มากเกินไป จึงได้มีการเปลี่ยนตัวมาเป็น Kendall Schmidt ซึ่งมีทักษะและประสบการณ์เช่นเดียวกับสมาชิกคนอื่น ๆ เนื่องจากเข้าสู่วงการโฆษณา ซีเรียลทางโทรทัศน์มาตั้งแต่ 5 ขวบ อีกทั้งยังเป็นนักร้องดูโอวง Heffron Drive รวมถึงแสดงสมทบในภาพยนตร์และละครโทรทัศน์มากมาย เช่น *AI*, *Minority Report*, *CSI: Miami*, *ER*, *Gilmore Girls*, *Ghost Whisperer* เป็นต้น

ตัวละครหลายตัวไม่ได้มีการกำหนดชื่อตายตัวมาตั้งแต่ต้น เห็นได้จากชื่อแม่ของเคนดอล ซึ่งไม่เคยมีการระบุถึงเลย ทุกครั้งที่มีคนเรียกเธอก็จะเรียกตามนามสกุลว่า Mrs. Knight เท่านั้น กระทั่ง มีการระบุชื่อเธอว่า เจนนิเฟอร์ ในฤดูกาลต่อมา แต่ก็ไม่ค่อยได้ถูกเรียกในชื่อดังกล่าวอยู่ดี สำหรับหนุ่ม ๆ วง Big Time Rush ก็เช่นกัน โดยสาเหตุที่ชื่อตัวละครเป็นชื่อเดียวกับชื่อนักแสดง แต่ต่างกันแค่นามสกุลเท่านั้น ก็เป็นไปเพื่อให้ผู้ชมรับรู้และจดจำพวกเขาได้ง่ายและรวดเร็ว อันจะนำมาซึ่งผลประโยชน์ทางการตลาด ตั้งแต่ระดับความนิยมต่อละครไปจนถึงระดับความนิยมที่มีต่อตัวพวกเขาในฐานะบอยแบนด์บนโลกแห่งความจริงนอกจากนี้ด้วย

ในส่วนของนักแสดงสมทบได้ Nicole Scherzinger นักร้องนำวง Pussycat Dolls และ Jordin Sparks นักร้องสาวผิวสีมารับบทเป็นตัวเองในตอน 1 และตอนที่ 15 ตามลำดับ

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

ละครซิทคอมเรื่องนี้และบทเพลงที่ใช้ในเรื่องผลิตและอำนวยความสะดวกสร้างโดย Nickelodeon Viacom Music Productions ร่วมกับ Columbia/Epic Label Group ในเครือ Sony Music การถ่ายทำจึงเกิดขึ้นในสตูดิโอที่ฮอลลีวูดทั้งหมด ยกเว้นตอนที่ 1 ซึ่งจะมีบางฉากถ่ายทำแถวซานเมื่อง ลอสแอนเจลิส และเมืองเล็กๆ ในมินนิโซต้า

เพลงร้องที่ปรากฏใช้การบันทึกเสียงล่วงหน้า ไม่มีการร้องสด นอกจากจะร้องสั้นๆ เป็นมุกตลก เช่น เพลงที่เคนดอลกับเจมส์ร้องด้นสดในห้องนอนเพื่อไล่ภูตผีโงกกลับบ้านในตอนที่ 13 เป็นต้น ทั้งนี้ การใช้เพลงในเรื่อง ส่วนใหญ่จะใช้ประกอบคลอไปตามเหตุการณ์นั้นๆ มากกว่าจะให้ตัวละครร้องออกมาโดยตรง เนื่องจากต้องการถ่ายเทน้ำหนักไปที่ความน่ารักเป็นมิตรของตัวละคร และความเป็นซิทคอมของตัวเรื่องมากกว่า

อย่างไรก็ตาม *Big Time Rush* ไม่ใช่รายการเดี่ยวของ Nickelodeon ที่มีการโปรโมทเพลงในรายการ ยังมีซีรีส์เรื่อง *iCarly* และ *Victorious* ซึ่งจะฉายมิวสิกวิดีโอเพลงเต็มในเรื่องตอนท้ายของการออกอากาศแต่ละตอนกับทางสถานีอีกด้วย

โดยปกติแล้วซิทคอมเรื่องนี้มีความยาวต่อตอนเฉลี่ย 23 นาที แต่ตอนพิเศษอย่างเช่นตอนที่ 1 และตอนที่ 18 จะมีความยาวต่อตอนเฉลี่ย 46 นาที ซึ่งในฤดูกาลที่ 1 จะพบอีกครั้งในตอนที่ 18 ซึ่งเป็นตอนสุดท้ายของฤดูกาล ทั้งนี้ ตอนพิเศษที่มีความยาวเฉลี่ยเพียง 23 นาทีก็มีเช่นกัน นั่นคือตอนที่ 16 ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของการฉายซิทคอมหลายเรื่องต่อเนื่องกันในคืนวันที่ 26 มิถุนายน 2010 ภายใต้อัฒจันทร์ธีมประจำปีนั้นของช่อง Nickelodeon ที่ว่า "Hottest night on Nick"

ส่วนการสร้างสรรค์บทเพลงนั้น นอกจากเพลง *Big Time Rush* ซึ่งบอกเล่าเรื่องย่อและแนะนำตัวละครผ่านเนื้อหาของเพลงที่มีชื่อเดียวกับชื่อเรื่องและชื่อวงซึ่งเป็นตัวละครหลักและนักแสดงที่ร้องเพลงนี้เป็นเพลงไตเติ้ลละครแล้ว เพลงอื่นๆ ที่ปรากฏในเรื่องต่างก็เป็นเพลงป๊อป ซึ่งมีคตินิยมแบบเพลงสามท่อน (Ternary Form) หรือ AABA นอกจากนี้ ยังทำเนื้อหาให้เป็นกลาง (Mass) สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นได้อีก โดยเพลงที่ปรากฏในละคร ซึ่งพัฒนามาเป็นดนตรีสมัยนิยม จึงทำให้ติดหูและขายได้ไม่ยาก จะพบเพลงแนวอาร์แอนด์บีบ้างเล็กน้อยในเพลงซ้ำ

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

มีการปล่อยภาพข่าวประชาสัมพันธ์แต่ละตอนในวารสารต่างๆ และติดต่อเป็นโฆษณาโทรทัศน์แต่ละตอนอีกด้วย ส่วนการประเมินผลรายการนั้น เรตติ้งจะเป็นตัววัดคะแนนความนิยม โดยหลังจากที่ออกอากาศมีการออกอากาศรอบปฐมทัศน์ (Premiere) เมื่อวันที่ 28 พฤศจิกายน 2009 ก็พบว่า มีจำนวนผู้ชมสูงถึง 3.6 ล้านคน และเมื่อมีการออกอากาศซ้ำอีกครั้งในวันที่ 18 มกราคม ปี 2010 ก็พบว่า มีจำนวนผู้ชมสูงถึง 6.8 ล้านคนเลยทีเดียว ซึ่งถือว่าสูงที่สุดในการเปิดตัวซีรีส์ที่ใช้คนจริงแสดง (Live-action Series Debut) ฤดูกาล

หลังจากฤดูกาลที่ 1 ซึ่งมีจำนวนทั้งสิ้น 18 ตอนจบลงในวันที่ 20 สิงหาคม 2010 หนุ่มๆ วง Big Time Rush ก็ได้วางจำหน่ายอัลบั้ม BTR ที่มีทั้งเพลงประกอบละครและเพลงใหม่ที่ไม่ปรากฏในเรื่อง แต่ออกมาเพื่อเป็นการแนะนำบอยแบนด์วงใหม่แก่ประเทศอื่นที่ไม่รู้จักละครซีทีคอมที่พวกเขาแสดงนำอีกด้วย โดยอัลบั้มนี้เปิดตัวในเดือนตุลาคม ปี 2010 และติดอันดับ 3 ในการจัดอันดับ 200 อัลบั้มขายดีของอเมริกา (Billboard 200) ในขณะนั้น ทำให้ฤดูกาลต่อมาของ *Big Time Rush* เกิดขึ้นเรื่อยๆ จนถึงปัจจุบัน (2013)

สำหรับกระแสวิพากษ์วิจารณ์ที่มีทั้งในแง่บวกที่ชื่นชม Big Time Rush ว่าโด่งดังไปทั่วโลกไม่แพ้บอยแบนด์จากเกาะอังกฤษอย่าง The Wanted และ One Direction และในแง่ลบที่มอง Big Time Rush เป็นเพียงวงที่ Nickelodeon สร้างขึ้นมาเทียบชั้นกับสามหนุ่ม Jonas Brothers ของเคเบิลทีวีคู่แข่งที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นเด็กและเยาวชนเช่นกันอย่าง Disney Channel เท่านั้น

อย่างไรก็ตาม Big Time Rush ทำได้เพียงถูกเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลต่างๆ ทั้งในวงการโทรทัศน์และวงการดนตรีเท่านั้น หากแต่ยังไม่เคยชนะรางวัลใดๆ จนกระทั่ง ปี 2011 กับรางวัล Kids' Choice Awards Mexico สาขา Favorite International Show และ Erin Sanders ผู้รับบทคามิล กับรางวัล Young Artist Awards สาขา Best Performance In A TV Series (Recurring Young Actress 17-21) ซึ่งเธอก็ได้รับมันอีกครั้งในปีถัดมา

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับคณะนักร้องประสานเสียง (Show Choir) ประจำโรงเรียนมัธยม William McKinley High School ในไลมา (Lima) รัฐโอไฮโอ (Ohio) ที่รวบรวมพวกซี้แพ้วไปแข่งขันขับร้องประสานเสียงในระดับประเทศ เพราะหวังว่ารางวัลจะทำให้พวกเขาเป็นที่ยอมรับจากสังคมในโรงเรียน

ตัวละครหลักและนักแสดง

1. วิล ชูสเตอร์ (Will Schuester)

รับบทโดย Matthew Morrison ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 ครูสอนวิชาภาษาสเปนประจำโรงเรียน อายุประมาณ 35 ปี เคยเป็นศิษย์เก่าและสมาชิก Glee Club ในยุครุ่งเรือง จึงอยากจะทำหน้าที่นี้ขึ้นมาอีกครั้ง เขาแต่งงานกับเทอริ (Terri) อดีตเชียร์ลีดเดอร์คู่รักสมัยเรียนที่แม้จะรักเขามากแต่ก็จู้จี้หึงมากเช่นกัน ขณะเดียวกัน วิลก็แอบกิ๊กกับเอ็มม่า (Emma Pillsbury) ครู

สอนแนะแนวที่แอบชอบวิลมานานแล้ว เขาเชื่อว่า ครูที่ดีต้องไม่ให้คำตอบ แต่ต้องทำเพียงชี้แนะ และให้เด็กตัดสินใจเอง เลือกลงทางเดินของตัวเอง ผิดพลาดด้วยตัวเอง แบบนั้นเด็กจะภูมิใจเมื่อได้รับในสิ่งที่เด็กสมควรจะได้มา

ภาพที่ 4.5.1 ตัวละคร วิล ชูสเตอร์ รับบทโดย Matthew Morrison

2. ฟิน ฮัดสัน (Finn Hudson)

รับบทโดย Cory Monteith ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1 คอเวเตอร์แบ็คดาวเด่นของ The McKinley Titans ทีมอเมริกันฟุตบอลประจำโรงเรียน อายุ 18 ปี เรียนอยู่เกรด 10 เป็นกัปตัน Glee Club ร่วมกับเรเชล และยังรักๆ เลิกๆ กันอีกด้วย แม้ภายนอกจะดูรูปร่างสูงใหญ่และหล่อเหลา แต่ภายในกลับไม่ค่อยฉลาดสักเท่าไร ทั้งและเด่นไม่เก่งเลย เขาอาศัยอยู่กับแม่มาตลอด พ่อของเขาตายไปตั้งแต่เขายังเด็ก โดยแม่โกหกว่าตายในสงครามอิรัก แต่ที่จริงแล้วตายเพราะเสพยาเกินขนาด เขาไม่เคยเปิดรับใครมาแทนพ่อหลังจากที่แฟนใหม่ของแม่ทิ้งแม่ไปหาผู้หญิงที่สาวกว่า กระทั่งแม่ของเขาได้พบรักกับพ่อของเคิร์ท

ภาพที่ 4.5.2 ตัวละคร ฟิน ฮัดสัน รับบทโดย Cory Monteith

3. เรเชล แบริ (Rachel Berry)

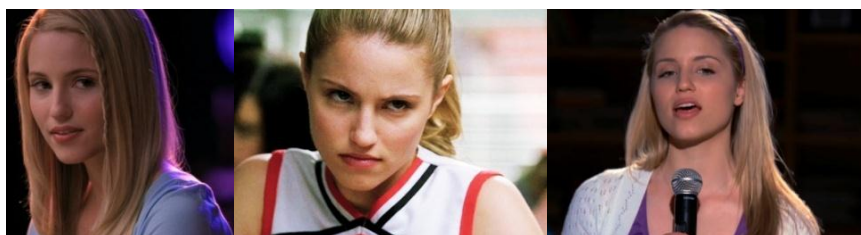
รับบทโดย Lea Michele ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนตอนที่ 1 อายุประมาณ 17 ปี มีพ่อ 2 คนที่เป็นเกย์ ซึ่งผสมสเปิร์มเข้าด้วยกันแล้วจ้างเชลบี คอคโคแรน (Shelby Corcoran) คู่หมั้นให้ เธอมีทักษะการร้องเต้นมาตั้งแต่เด็ก เพราะพ่อๆ คอยผลักดัน ปัจจุบันเธอเรียนอยู่เกรด 10 หิวกระหายความโด่งดังตลอดเวลา ทุกครั้งที่เซ็นชื่อเธอจะแปะสติ๊กเกอร์รูปดาวสีทองต่อท้ายไปด้วย เพราะเธอถือว่ามีเป็นตัวแทนของความเป็นดาวเด่น เธอเชื่อว่า ทุกวันนี้เป็นคนไม่ดังแย่กว่าเป็นคนจนอีก

ภาพที่ 4.5.3 ตัวละคร เรเชล แบรี่ รับบทโดย Lea Michele

4. ควินน์ ฟาเบรย์ (Quinn Fabray)

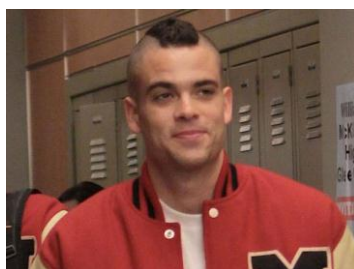
รับบทโดย Dianna Agron ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 สาวผมบลอนด์สุดสวย อายุ 17 ปี เรียนอยู่เกรด 10 ปากจัด แต่มีภาพลักษณ์เป็นสาวบริสุทธิ์ เธอกับฟินน์เป็นคู่รักดาวเด่นประจำโรงเรียน เธอเป็นกัปตันทีมเชียร์ลีดเดอร์ที่ซุ้หมายมันปั่นมือให้เป็นผู้สืบทอด แต่ดันพลาดไปท้องกับแพ็ค ซึ่งเป็นแฟนของซานทาน่า สาวลาตินปากร้าย เพื่อนสนิทของเธอที่ต่อมานั้นไปคบผู้หญิงด้วยกันอย่างบริทนีย์ เอส เพียร์ (Brittany S. Pierce) สาวเชียร์ผมบลอนด์สมองทึบแต่เด็นเก่ง

ภาพที่ 4.5.4 ตัวละคร ควินน์ ฟาเบรย์ รับบทโดย Dianna Agron

5. แพ็ค/โนอา แพ็คเคอร์แมน (Puck/Noah Puckerman)

รับบทโดย Mark Salling ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 หนุ่มยิวจอมกะล่อน เจ้าชู้ เกเร ชอบคิดไปเองว่าสิ่งที่ตัวเองทำมันเท่ เขาเป็นนักอเมริกันฟุตบอลของโรงเรียน เป็นเพื่อนสนิทของฟินน์ มีเอกลักษณ์คือ ผมทรงโมฮอว์ค เข้าร่วม Glee Club พร้อมกับไมค์ แซง (Mike Chang) และแมท รัทเธอร์ฟอร์ด (Matt Rutherford) เพื่อนชมรมอเมริกันฟุตบอลของโรงเรียน

ภาพที่ 4.5.5 ตัวละคร โนอา แพ็คเคอร์แมน รับบทโดย Mark Salling

6. เมอร์เซดีส โจนส์ (Mercedes Jones)

รับบทโดย Amber Riley ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 สาวอ้วนผิวสี เป็นชาวคริสต์ที่ค่อนข้างเคร่ง เธอขาดความนับถือตัวเองอย่างแรง เพราะสังคมรอบข้างมองว่าคนอ้วนไม่สวย

ภาพที่ 4.5.6 ตัวละคร เมอร์เซดีส โจนส์ รับบทโดย Amber Riley

7. เคิร์ท ฮัมเมล (Kurt Hummel)

รับบทโดย Chris Colfer ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 เป็นเกย์ผู้มีพรสวรรค์ด้านแฟชั่น อาศัยอยู่กับพ่อซึ่งเป็นช่างซ่อมรถเพียงสองคนหลังจากที่แม่ตาย แม้ว่าเขาจะแอบชอบฟิน และรักการร้องเพลงเสียงสูงแบบผู้หญิง แต่ก็เล่นอเมริกันฟุตบอลเก่งไม่แพ้กัน

ภาพที่ 4.5.7 ตัวละคร เคิร์ท ฮัมเมล รับบทโดย Chris Colfer

8. อาร์ตี้ เอบราม (Artie Abrams)

รับบทโดย Kevin McHale อดีตกบยแบนด์วง NLT (Not Like That) ซึ่งในชีวิตจริงไม่ได้พิการแต่อย่างใด ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 เป็นหนุ่มเนิร์ดที่ฝันอยากเป็นผู้กำกับการแสดง เขาต้องนั่งรถเข็นตลอดเวลา เพราะประสบอุบัติเหตุทางรถยนต์จนพิการช่วงล่างตั้งแต่เขาลงมา

ภาพที่ 4.5.8 ตัวละคร อาร์ตี้ เอบราม รับบทโดย Kevin McHale

9. ทีน่า โคเฮน-จาง (Tina Cohen-Chang)

รับบทโดย Jenna Ushkowitz ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 สาวลูกครึ่งอเมริกันเกาหลีใต้ แฟนของอาร์ตี้ ชอบแก๊งค์ติดอ่างและชอบแต่งกายแนวโกธิค

ภาพที่ 4.5.9 ตัวละคร ทีน่า โคเฮน-จาง รับบทโดย Jenna Ushkowitz

10. ซู ซิลเวสเตอร์ (Sue Sylvester)

รับบทโดย Jane Lynch ปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 ได้ชสาววัยกลางคนของ Cheerios หรือทีมเชียร์ลีดเดอร์ของโรงเรียนที่คว่ำชัยมาแล้วมากมาย เธอต้องดูแลพี่สาวที่เป็นดาวนัซนโดรม เพียงลำพังตั้งแต่เด็กๆ เนื่องจากแม่ของเธอเป็นพวกล่าอาชญากรรมที่ต้องเดินทางตามล่าพวกนาซีไปทั่วโลก เธอจึงปากจืด โมโหง่าย เหยียดผิว เหยียดเพศ และเหยียดชาติพันธุ์ทุกคน แต่อ่อนโยนต่อคนที่ เป็นดาวนัซนโดรม

ภาพที่ 4.5.10 ตัวละคร ซู ซิลเวสเตอร์ รับบทโดย Jane Lynch

ตอนที่ 1 Pilot

เรื่องย่อ

วิลก่อตั้งชมรมประสานเสียงประจำโรงเรียนขึ้นมาอีกครั้ง เพราะอยากให้ชื่อเสียงสมัยก่อน กลับคืนมา แต่คนที่มาสมัครกลับมีน้อยจนต้องรับทุกคนที่สมัครเข้ามา ระหว่างนั้น วิลได้ยินพินร้อง เพลงในห้องอาบน้ำของทีมอเมริกันฟุตบอล เขาจึงแอบนำยาเสพติดไปยึดในกระเป๋าของพินแล้วขู่ว่า หากไม่ยอมให้เรื่องถึงครูใหญ่ก็ต้องยอมเข้าชมรม เขาจึงยอม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 1 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 13 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Where is love?** - ฟูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Oliver! ร้องโดย Hank Saunders และแซนดี้ ซึ่งเป็นนักเรียนชายกับครูเกย์ ในห้องซ้อมสองต่อสอง ภาพและเสียงในฉากจะตัดกัน กล่าวคือ เสียงเพลงมีเนื้อหาสื่อไปในเรื่องความรัก แต่ภาพที่ตัวละครทำสื่อไปในเรื่องเพศ จึงจัดเป็นการสร้างอารมณ์ขันแบบล้อเลียนโดยหยิบประเด็นของครูโรงเรียน Prospect High School ที่ Ian Brennan จบมา และมีข่าวการล่วงละเมิดทางเพศเด็กนักเรียนในปี 2005 ซึ่งเป็นปีที่ Ian Brennan เขียนบทร่างแรกเสร็จ

2. **เพลง Respect** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Aretha Franklin เป็นเพลงแนวอาร์แอนด์บี ร้องโดยเมอร์เซดีส ในฉากตัดตัว แสดงถึงความต้องการความเคารพนับถือจากคนรอบข้าง รวมถึงจากตัวเธอเองที่รู้สึกว่าตัวเองไม่สวย นอกจากนี้ การใช้เพลงของดีว่ามิวสิค ยังเท่ากับเป็นสัญลักษณ์แทนตัวเธออีกด้วย เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่เพื่อบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวเมอร์เซดีสเอง

3. **เพลง Mr.Cellophane** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Chicago ร้องโดยเคิร์ท ในฉากตัดตัว เนื้อเพลงพูดถึงคนร้องเองที่เป็นเหมือนมนุษย์ล่องหนที่ไม่มีใครเห็นความสำคัญ และเป็นเหมือนหมาหัวเน่าที่ไม่มีใครใส่ใจในความรู้สึก เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่เพื่อบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวเคิร์ทเอง

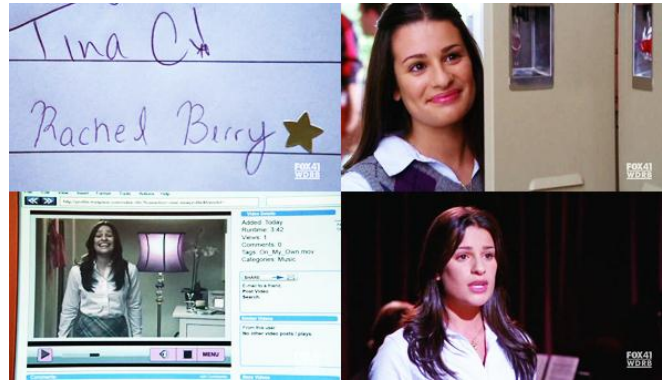
4. **เพลง I kissed a girl** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Katy Perry เป็นเพลงแนวป๊อป ร้องโดยทีน่า ในฉากตัดตัว ซึ่งไม่ได้แสดงความเป็นตัวตนของเธอจริงๆ แต่เป็นการแสดงตัวตนในแบบที่เธออยากให้คนอื่นมอง จึงจัดเป็นเพลงที่บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวทีน่าเอง

5. **เพลง On my own** - ฟูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Les Misérables ซึ่งมีคีตลักษณ์แบบเพลงสามท่อนหรือ AABA ดังที่กล่าวไว้ในบทที่ 2 จึงฟังแล้วติดหู ร้องตามได้ไม่ยาก ร้องโดยเรเชล ในฉากตัดตัว แสดง

ความทะยานอยากเป็นดาวเด่นของเธอ ถึงขั้นอัฟโหลดวิดีโอลงบล็อกของตัวเองตลอด แต่กลับมี
แต่คนมาแสดงความคิดเห็นในเชิงเยาะเย้ย นอกจากนี้ เนื้อหาของเพลงยังจัดเป็นเพลงที่ปูเรื่อง
ล่วงหน้าให้เห็นถึงความสัมพันธ์รักข้างเดียวที่เธอมีต่อฟินอีกด้วย

ภาพที่ 4.5.11 เรเซลร้องเพลง On My Own ลงบล็อกของตัวเอง

6. เพลง Sit down, you're rockin' a boat - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Guys and Dolls ร้องโดยเมอร์เซดีส เคิร์ท ที่นำ เรเซล และ
อาร์ตี้ แสดงให้เห็นว่าพวกเขาทำได้ไม่ด้นัก โดยใช้การสร้างอารมณ์ขันผ่านเนื้อเพลงที่บอกให้นั่งลง
เพราะการยืนจะทำให้เรือโคลงเคลง แต่กลับให้อาร์ตี้ซึ่งนั่งรถเข็นมาตลอดอยู่แล้วเป็นคนร้องด้วย

7. เพลง Can't fight this feeling - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง REO speedwagon เป็นเพลงแนวร็อก ฟินร้องแสดงความรักใน
เสียงดนตรีของเขา ระหว่างอาบน้ำในห้องล็อกเกอร์ของนักกีฬา วิลมาได้ยินพอดี ก็เกิดทิ้งในเสียง
ร้องของเขา จึงชวนเข้าชมรม

ภาพที่ 4.5.12 Vocal Adrenaline แสดงเพลง Rehab

8. เพลง Lovin', touchin', squeezin'

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง Journey เป็นเพลงแนวร็อก ปรากฏในฉากฟินนี่ถึงสมัยเด็กที่เขาร้องเพลงนี้กับ Darren แฟนเก่าของแม่ ซึ่งปลุกฝังความรักในเสียงดนตรีแก่เขา จัดเป็นเพลงบ่งบอกตัวตนของฟิน

9. เพลง You're the one that I want

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าจากภาพยนตร์เรื่อง Grease ฟินกับเรเชลล์ซ้อมร้องเพลงในห้องชมรม

10. เพลง Rehab

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Amy Winehouse เป็นเพลงแนวโซล วง Vocal Adrenaline ร้องในหอประชุมประจำเมือง ซึ่งวิลพาเด็กๆ ไปดูเพื่อให้เห็นว่าชมรมร้องประสานเสียงของโรงเรียนอื่นฝีมือดีแค่ไหน

11. เพลง Leaving on a jet plane

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Peter, Paul and Mary เป็นเพลงแนวโฟล์ค วิลเก็บข้าวของร้องอาลัยอาวรณ์ที่ต้องลาออกจากโรงเรียนนี้ไปทำงานที่ได้เงินเดือนมากกว่า หลังจากพบว่าเทอร์รี่ตั้งท้อง

12. เพลง That's the way (I like it) / (Shake, Shake, Shake) Shake Your Booty

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ KC and the Sunshine Band เป็นเพลงแนวดิสโก้-ป๊อป ปรากฏในวิดีโอคลิปการแสดงของวง McKinley High Glee Club ซึ่งมีวิลอยู่ในนั้นด้วย ในฉากที่เอ็มมาเปิดให้วิลดูเพื่อเป็นการให้กำลังใจ เป็นการบ่งบอกตัวตนของวิลผ่านการบอกเล่าภูมิหลังของเขาอีกด้วย

13. เพลง Don't stop believin'

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง Journey เป็นเพลงแนวร็อกร้องโดยเมอร์เซดีส เคิร์ท ฟิน่า ฟิน เรเชล และอาร์ตี้ วิลมาได้ยินพอดี้ก็กลับมาเชื่อมั่นในสิ่งที่ตนรักอีกครั้งและยกเลิกการลาออก

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Where is love? ร้องโดย Hank Saunders และแซนดี้ ซึ่งเป็นนักเรียนชายกับครูเกย์ ในห้องซ้อมสองต่อสอง 2. On my own ปูเรื่องล่วงหน้าให้เห็นถึงความสัมพันธ์รักข้างเดียวที่เรเชลมีต่อฟิน รวม 2 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Sit down, you're rockin' a boat เมอร์เซดีส เคิร์ท ทีน่า เรเชล อาร์ตี้ ร้องที่ชมรม 2. Can't fight this feeling วิลได้ยินเสียงฟินร้องเพลงนี้ ก็เกิดทิ้ง จิ้งจอก เขามาเข้าชมรม 3. You're the one that I want ฟินกับเรเชลร้องที่ชมรม 4. Rehab Vocal Adrenaline ร้องที่หอประชุมเมือง 5. Don't stop believin' ร้องโดยเมอร์เซดีส เคิร์ท ทีน่า ฟิน เรเชล และอาร์ตี้ ในหอประชุมโรงเรียน รวม 5 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Respect 2. Mr.Cellophane 3. I kissed a girl 4. On my own เมอร์เซดีส เคิร์ท ทีน่า เรเชล ร้องในการคัดตัว 5. Can't fight this feeling ฟินร้องขณะอาบน้ำในห้องล็อกเกอร์นักกีฬา 6. Lovin', touchin', squeezin' ฟินตอนเด็กกับ Darren แฟนเก่าแม่ร้อง 7. Living on a jet plane วิลร้องอาศัยอาคารที่ต้องลาออกจากโรงเรียน 8. That's the way (I like it) / (Shake, Shake, Shake) Shake your booty

	เพลงในวิดีโอคลิปการแสดงของวง McKinley High Glee Club บอกล่ามูมิหลังของวิล รวม 8 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 1

ตอนที่ 2 Showmance

เรื่องย่อ

วิลทำงานเสริมเป็นภารโรงทำให้เขาได้ใกล้ชิดกับเอ็มมามากขึ้น เทอริพบว่าตัวเองท้องลม แต่ก็ไม่กล้าบอกวิลว่าไม่ได้ท้อง จึงหลอกไปว่าได้ลูกชาย ขณะเดียวกัน ชูก็กลัวว่า Glee Club จะมาแย่งงบประมาณของชมรมเชียร์ลีดเดอร์ไป จึงพยายามทำทุกวิถีทางทำลาย Glee Club โดยใช้ควินน์ แฟนของฟิน และซานทาน่า กับบริทนี เพื่อนของเธอเข้าไปเป็นไส้ศึกสอดแนม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 2 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Le freak** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของวง Chic เดิมเป็นเพลงแนวดิสโก้ป๊อป แต่ในฉากนี้ดนตรีบรรเลงด้วยเปียโนอย่างเดียว ร้องโดยเมอร์เซดีส เคิร์ท ที่นำ ฟิน เรเซล และอาร์ตี้ ปูให้เห็นว่าเด็กๆ ยังคงแสดงได้ไม่ดี

2. **เพลง Gold Digger** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าแนวฮิปฮอปของ Kanye West feat. Jamie Foxx วิลร้องร่วมกับเมอร์เซดีส เคิร์ท ที่นำ ฟิน เรเซล และอาร์ตี้ ต่อจากเพลงที่แล้ว สื่อให้วิลเห็นว่าเด็กๆ ชอบเพลงสมัยใหม่มากกว่า

3. **เพลง All by myself** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าแนวบัลลาดของ Eric Carmen ปรากฏในฉากที่เอ็มมาให้คำแนะนำเด็กๆ ในเรื่องความรักที่สมหวังตามประสาครูแนะแนว ที่ผิดกับภาพที่ตัดสลับไปในอดีตถึงความรักที่ผิดหวัง ซึ่งเธอเปิดเพลงนี้ในรถแล้วร้องตามทั้งน้ำตาเมื่อครั้งที่รู้ว่าวิลแต่งงานแล้วท่ามกลางฝนตกหนัก

4. เพลง Push it

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าแนวฮิปฮอป-อาร์แอนด์บีของ Salt-n-Pepa ปรากฏในฉากที่เมอร์เซดีส เคิร์ท ที่นำ ฟิน เรเชล และอาร์ตี้ ฝ่าฝืนคำสั่งของวิลทำการแสดงเปิดตัววง New Directions ในโรงยิมของโรงเรียน ด้วยเพลงนี้ซึ่งมีเนื้อหาและท่าทางที่หนักหน่วงมาก แม้วัยรุ่นจะชอบ แต่พวกผู้ใหญ่ไม่ปลื้ม

ภาพที่ 4.5.13 New Directions แสดงเพลง Push it

5. เพลง I say a little prayer - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าแนวอาร์แอนด์บีของ Dionne Warwick คิวินน์ ซานทาน่า และบริทนีส์แสดงความสามารถในการร้องให้วิลดูในห้องพักครู เพื่อจะได้เข้าร่วมชมรม และสอดแนมให้ซู อย่างไรก็ตาม เพลงนี้มีบทบาทหน้าที่เพื่อบ่งบอกลักษณะของคิวินน์ว่าเชื่อในพระเจ้าและการรักษาพรหมจรรย์

6. เพลง Take a bow - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าแนวป๊อปของ Rihanna เรเชลร้องแสดงความรู้สึกของเธอที่ต้องตัดใจจากฟิน หลังจากเห็นเขาใกล้ชิดกับคิวินน์ แฟนของเขา ระหว่างเดินไปในโถงทางเดินของโรงเรียน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Le freak เมอร์เซดีส เคิร์ท ที่นำ ฟิน เรเชล อาร์ตี้ ร้อง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Push it เมอร์เซดีส เคิร์ท ที่นำ ฟิน เรเชล และอาร์ตี้ ร้อง รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร	1. All by myself

(Character)	เอ็มม่าร้องในรถ 2. I say a little prayer ควินน์ ซานทาน่า และปริทนีร้อง 3. Take a bow เรเชลล์ร้อง รวม 3 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Gold Digger วิลและ New Directions ร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 2

ตอนที่ 3 Acafellas

เรื่องย่อ

วิลตั้งวงชายล้วนของตัวเองขึ้นชื่อวง Acafellas วงได้รับความนิยมในระดับดี ได้โชว์ในงานพบปะผู้ปกครอง ระยะเวลาที่เขาไม่อยู่ เด็กๆ ก็ต้องแก้ปัญหาในการคิดทำเดินกันเอง ซึ่งลงเอยที่พวกเขาไปจ้างคนสอนเต้นชื่อดังมา แต่พอพวกเขาถูกเหยียดหยามเรื่องรูปลักษณ์จากคนสอนจอมเยอหยิ่ง พวกเขาก็ไล่ออกโดยไม่ลังเล เพราะไม่มีเงินจ่ายค่าจ้างอยู่แล้ว จนต้องไปรับจ้างล้างรถ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 3 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง For he's a jolly good fellow** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
เพลงเก่าของ Anon เป็นเพลงที่วง Acafellas ร้องโชว์เท่านั้น
2. **เพลง This is how we do it** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
เพลงเก่าของ Montell Jordan เป็นเพลงที่วง Acafellas ร้องโชว์เท่านั้น
3. **เพลง Poison** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
เพลงเก่าของ Bell Biv DeVoe เป็นเพลงที่วง Acafellas ร้องโชว์เท่านั้น

4. เพลง Mercy - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Duffy ร้องโดย Vocal Adrenaline ที่กำลังเผชิญกับความโหดร้ายของครูสอนเต้นที่ไร้ความเมตตา สอดคล้องกับเนื้อหาของเพลงที่ร้องขอความเมตตาพอดี บ่งบอกลักษณะของครูสอนเต้นคนนั้น รวมถึงความรู้สึกที่พวก Vocal Adrenaline มีต่อเขา

5. เพลง Bust your window - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Jazmine Sullivan เมอร์เซดีส์ร้องแสดงอารมณ์ หลังจากหลงรักเคิร์ท แต่เขาปฏิเสธ เธอเข้าใจไปเองว่าเขาชอบเธอ จึงทุบกระจกรถของเขากลางลานล้างรถ ตัดสลับกับภาพการแสดงในจินตนาการของเธอ ก่อนที่เขาจะแอบเปิดตัวกับเธอว่าเขาเป็นเกย์และชอบฟินอยู่

6. เพลง I wanna sex you up - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Color me badd เป็นเพลงที่วง Acafellas ร้องโชว์เท่านั้น

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Mercy ร้องโดย Vocal Adrenaline 2. Bust your window เมอร์เซดีส์ร้องไม่พอใจที่เคิร์ทไม่ชอบเธอ รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. For he's a jolly good fellow 2. This is how we do it 3. Poison 4. I wanna sex you up ร้องโดยวง Acafellas รวม 4 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 3

ตอนที่ 4 Preggers

เรื่องย่อ

ควินน์พบว่าตัวเองท้องกับแพค จึงโกหกว่าท้องกับฟิน ขณะเดียวกัน แพค ไมค์ และแมทได้เข้ามาเป็นสมาชิกใหม่ ทำให้วง New Directions มีครบ 12 คน เพียงพอต่อการเข้าแข่งขันตามกฎ

วิลจะให้ที่นำร้องนำ ทำให้เรเชลโกรธ ออกไปอยู่ชมรมการละครแทน วิลจึงไปตามเอพริลไรส (April Rhodes) รุ่นพี่อดีตดาวเด่นของ Glee Club ที่ยังเรียนไม่จบเพราะสอบตกไปบางวิชา กลับมาเรียนอีกครั้งเพื่อให่วง New Directions มีสมาชิกครบ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 4 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Taking chances** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Céline Dion เรเชลร้องในจินตนาการ โดยล็งแล้วว่าลาออกจากชมรม

2. **เพลง Tonight** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง West side Story ร้องโดยที่นำ ซึ่งวิลจะให้เธอร้องนำวง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Tonight ที่นำร้อง รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Taking chances เรเชลร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 4

ตอนที่ 5 The Rhodes Not Taken

เรื่องย่อ

แม้ความสามารถของเอพริลจะยังดีเหมือนเดิม แต่นิสัยของเธอกลับต่างออกไป เธอติดเหล้า ติดยา และเป็นเมียน้อยชาวบ้าน เธอผูกมิตรกับเด็กๆ โดยทำให้เด็กๆ เสีย วิญญาณให้เธอกลับตัว สุดท้ายเธอก็คิดว่าไม่ควรจะขโมยความเด่นดังจากเด็กๆ เธอจึงจากไป พร้อมกับกับการกลับมาของเธอเซลในงานเปิดตัววง New Direction อย่างเป็นทางการที่หอประชุมประจำเมือง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 5 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Don't stop believin'** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดยสมาชิกวง New Directions ที่ไม่มีเรเชลอยู่

2. **เพลง Maybe this time** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Cabaret เรเชลร้องเพื่อแสดงถึงความคิดของเธอที่คิดว่าจะสามารถเป็นดาวเด่นโดยการไปเอาดีในชมรมการละครได้ ตัดสลับกับเอพริลที่ร้องเพื่อแนะนำตัวเอพริลต่อสมาชิกวง New Directions สื่อถึงโอกาสในชีวิตที่เธอได้กลับมาเรียนและร้องเพลงอีกครั้ง

3. **เพลง Cabaret** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Cabaret เรเชลร้องในการซ้อมการแสดงละครเวทีเรื่องดังกล่าว แล้วถูกแซนดี้ ซึ่งมาเป็นครูชมรมการละครกลั่นแกล้งจับผิดไปเสียทุกอย่าง

4. **เพลง Alone** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของวง Heart เป็นเพลงแนวร็อก ร้องโดยเอพริลและสมาชิก New Directions ที่ไม่มีเรเชล ในงานเปิดตัววง New Direction อย่างเป็นทางการที่หอประชุมประจำเมือง

5. **เพลง Last name** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Carrie Underwood เป็นเพลงแนวร็อก ร้องโดยเอพริลและสมาชิก New Directions ที่ไม่มีเรเชล ในงานเปิดตัววง ต่อจากเพลงที่แล้ว

6. เพลง Somebody to love- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง Queen เป็นเพลงแนวอกสเปด-ร็อก ร้องโดย New Directions ซึ่งเรเชลได้กลับมาอีกครั้งในช่วงครึ่งหลังของการเปิดตัววง ส่วนเอพริลก็ได้จากไป โดยเพลงนี้แสดงถึงความอ้างว้างในจิตใจของเอพริล

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Cabaret เรเชลร้อง รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Maybe this time เรเชลร้องตัดสลับกับเอพริลร้องในห้องชมรม 2. Somebody to love New Directions ร้องเปิดตัววง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Alone 2. Last name เอพริลและ New Directions ร้องเปิดตัววง รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Don't stop believin' ร้องโดย New Directions ในห้องชมรม รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 5

ตอนที่ 6 Vitamin D

เรื่องย่อ

วิลคิดใจทียให้เด็กๆ แบ่งฝ่ายชายหญิงแข่งกันหาเพลงมาจับคู่หรือแมชอัป (Mash-up) เพื่อใช้ในการแข่งขันในอนาคต ด้านเทอร์รี่ที่เข้ามาเป็นพยาบาลประจำโรงเรียนเพื่อสอดส่องไม่ให้วิลใกล้ชิดเอ็มมามากก็ดันจ่ายยากระตุ้นประสาทให้เด็กๆ เธอจึงถูกล้อออก เผยช่องให้ชูหาเรื่องเข้ามาเป็น

ผู้ร่วมคุมกลีคลับด้านเทอร์ที่กำลังสร้างภาพว่าห้องหลอกวิลอยู่ เมื่อรู้ว่าควินน์ท้องก็แอบทำสัญญาลับขอลูกจากควินน์ แต่เธอไม่ให้ เทอร์จึงขู่หมอให้เอาภาพอัลตราซาวด์ปลอมให้วิลดู

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 6 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 2 เพลง ดังนี้

1. เพลง It's my life / Confession Part II - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Bon Jovi และของ Usher เป็นเพลงแนวร็อก สมาชิก New Directions ชายนำมาร้องแมชอัฟ เล่าเรื่องด้วยภาพการแสดงของพวกเขาที่ผิดปกติไปเพราะกินยากระตุ้นประสาทในห้องชมรม

2. เพลง Halo / Walking on sunshine - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Beyoncé และของ Katrina and the Waves เป็นเพลงแนวร็อก สมาชิก New Directions หญิงนำมาร้องแมชอัฟ เล่าเรื่องด้วยภาพระหว่างแสดงของพวกเขาที่ผิดปกติไปเพราะกินยากระตุ้นประสาทในห้องชมรม

ภาพที่ 4.5.14 New Directions แสดงเพลง It's my life / Confession Part II และ Halo / Walking on sunshine

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. It's my life / Confession Part II 2. Halo / Walking on sunshine รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 6

ตอนที่ 7 Throwdown

เรื่องย่อ

ซูพยามยามยุแยงให้เมอร์เซดีส์กับทีน่าแตกคอกับคนอื่นๆ ขณะเดียวกัน ชาวลิ้อว่าควินน์ ท้องก็แพร่ไปทั่วโรงเรียน โชคดีที่เพื่อนๆ ต่างคอยช่วยเหลือเป็นกำลังใจให้ควินน์

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 7 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Hate on me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าแนวอาร์แอนด์บีของ Jill Scott เมอร์เซดีส์กับทีน่าร้องแสดงความรู้สึกที่ถูกมองข้ามความสามารถไป ร่วมด้วยควินน์ ซานทาน่า และบริทนีที่คอยเป่าหูทั้งคู่

2. เพลง Ride with me - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Nelly feat. City Spud ซึ่งวง New Directions ร้องเพื่อโชว์ในเรื่องเท่านั้น

3. เพลง No air - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Jordin Sparks and Chris Brown ฟินกับเรเชลล์ซ้อมร้องในหอประชุม แต่ถูกซูหาว่า 2 คนนี้เอาแต่ร้องนำ ไม่ให้คนอื่นร้องนำบ้าง เป็นการยุยงให้สมาชิกในวงแตกคอกันเอง

ภาพที่ 4.5.15 ควินน์ซ้อมเชียร์ลีดเดอร์เพลง You keep me hangin' on

4. เพลง You keep me hangin' on

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง The Supremes ร้องโดยควินนี่ในการซ้อมเชียร์ลีดเดอร์และในจินตนาการของเธอ ซึ่งนอกจากจะแทนความรู้สึกอัดอั้นที่ต้องไม่ให้รู้เรื่องตั้งท้อง เพราะชู้วางตัวเธอให้เป็นกับตันทีมเชียร์ลีดเดอร์และผู้สืบทอดในอนาคตแล้ว การใช้เพลงของวง The Supremes ซึ่งมีสาวรูปร่างหน้าตาดีกว่าพลังเสียงอย่าง Diana Ross ร้องนำ ยังเป็นเครื่องหมายแทนตัวควินนี่อีกด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. No air พินกับเรเชลร้องในหอประชุม รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Hate on me เมอร์เซดีส์กับทีนาร์้องเพราะถูกมองข้าม 2. You keep me hangin' on ควินนี่ร้องที่อัดอั้นใจในทุกเรื่อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Ride with me New Directions ร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 7

ตอนที่ 8 Mash-Up

เรื่องย่อ

เรเชลกับพัคเดทกันได้สักพักก็เลิกกัน เพราะต่างก็คิดว่าเรเชลรักพินและพัคค์รักควินนี่อยู่ ส่วนชู้ก็กำลังหลงรักริออด เรมิงตัน ผู้ประกาศข่าวท้องถิ่นสถานีเดียวกับที่เธอไปทำงาน จึงทำดีกับวิลแลกกับการให้วิลสอนเต้น แต่ไม่นานก็กลับมาร้าย เมื่อเธอพบว่าริออดไม่ได้คิดกับเธอเกินเพื่อน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 8 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง Bust a move - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Young MC ซึ่งวิลกับวง New Directions ร้องโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

2. **เพลง Thong song** - ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Sisqó วิลร้องตอนสอนเอ็มมาเต้นรำ ปู่ให้เห็นว่าทั้งคู่ในวันไหวเมื่อใกล้กัน

3. **เพลง Sweet Caroline** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Neil Diamond พัดโชว์เดี่ยวเพลงนี้แสดงความต้องการที่จะเอาชนะใจเรเชล

4. **เพลง What a girl wants** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Christina Aguilera เรเชลร้องโชว์สั้นๆ ในห้องนอน เนื้อหาของเพลงสื่อให้เห็นว่าเรเชลก็รู้ใจตัวเองอยู่ลึกๆ ว่าเธอไม่ได้ต้องการความรักแบบฉาบฉวย เธอจึงบอกเลิกพัค

5. **เพลง I could have dance all night** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง My Fair Lady ซึ่งเอ็มมาร้องเพื่อโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Thong song วิลร้อง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Sweet Caroline พัคร้อง 2. What a girl wants เรเชลร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Bust a move วิลกับ New Directions ร้อง 2. I could have dance all night เอ็มมาร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่ยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 8

ตอนที่ 9 Wheels

เรื่องย่อ

วิลบอกให้ซูห์ตเป็นคนมีเมตตาบ้าง เธอจึงรับเด็กดาวนซินโดรมเข้าทีมเชียร์ลีดเดอร์ วิลโกรธหนัก หว่าเธอทวนประสาท โดยที่เขาไม่รู้เลยว่าเธอมีความผูกพันกับเด็กดาวนซินโดรม เนื่องจากพี่สาวของเธอก็เป็นดาวนซินโดรมเช่นกัน และเธอก็จะไปเยี่ยมพี่สาวที่สถานพยาบาลทุกวันโดยไม่มีใครรู้เลย

Glee Club ต้องช่วยกันขายขนมหาเงินสมทบทุนซื้อรถที่มีทางขึ้นลงสำหรับวิลแชร์ เพื่อให้อาร์ตี้นั่งรถไปแข่งด้วยกันได้ พักจึงแอบใส่กัญชาในขนมจนมีเงินมากพอให้ควินน์ไปฝากห้อง

เคิร์ททำเรเซลแข่งร้องเพลงชิงตำแหน่งนักร้องนำ เพราะมั่นใจว่าตนทำได้ไม่แพ้ใคร แต่เมื่อมีโทรศัพท์ลึกลับจากพวกชอบก่อวุ่นไปถึงบ้านของเขาและคำพ่อเขาว่ามีลูกเป็นตุ๊ด พ่อเขาก็เดือดดาลมาก เขาจึงต้องแกล้งแพ้เพื่อไม่ให้พ่อเขาต้องเจอแบบนี้ต่อไปเรื่อยๆ จนทนไม่ไหว

ภาพที่ 4.5.16 ซูไปเยี่ยมพี่สาวที่เป็นดาวนซินโดรม

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 9 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง Dancing with myself - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง Nouvelle Vague เป็นเพลงแนวอคูสติค อาร์ตี้ร้องอยู่เงียบๆ คนเดียวในจินตนาการบนเวทีที่มีมิติ แสดงความรู้สึกของเขาที่อยากจะกลับมาเต้นบนขาของตัวเองได้อีก

2. เพลง Defying gravity - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Wicked ในฉากที่เรเชลกับเคิร์ทร้องประสานกันเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งนักร้องนำวง เนื้อหาของเพลงสื่อถึงความรู้สึกของเรเชลกับเคิร์ทที่ถูกสังคมมองว่าเป็นตัวประหลาด

3. เพลง Proud Mary - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Ike & Tina Turner ร้องโดย New Directions เพื่อเล่าถึงบทสรุปของตอน อันมีแก่นเรื่องคือการก้าวเท้าดำเนินชีวิตต่อไปอย่างไม่หยุดยั้งของทุกคน ซึ่งเปรียบเสมือนการหมุนของล้อรถเข็น (Wheels) ที่อาร์ตี่ต้องขับเคลื่อนมันไปตลอดทุกอย่างก้าว

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Proud Mary ร้องโดย New Directions รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Dancing with myself อาร์ตี่ร้องคนเดียวในจินตนาการ 2. Defying gravity เรเชลกับเคิร์ทร้องซึ่งตำแหน่งนักร้องนำ รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 9

ตอนที่ 10 Ballad

เรื่องย่อ

ฟินบอกพ่อแม่ควินน์ว่าเธอท้องกับเขา ควินน์ถูกพ่อไล่ออกจากบ้าน เธอจึงย้ายไปอยู่บ้านฟิน ด้านเรเชลเกิดหลงรักวิลหลังจากร้องเพลงบัลลาดคู่กัน แต่ก็ถูกวิลปฏิเสธความรักในเวลาต่อมา

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 10 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. เพลง Endless love - ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Lionel Richie & Diana Ross เรเชลห้วนไหวกวไปกับวิลหลังร้องเพลงนี้คู่กัน

2. เพลง I'll stand by you - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง The Pretenders ฟินร้องในห้องชมรมเพื่อให้งำลึงใจควินน์

3. เพลง Don't stand so close to me / Young Girl

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง The police และของ Gary Puckett & The union gap วิลร้องแมชอัฟปฏิบัติเรเชลอย่างอ้อมๆ แต่เรชกลับเข้าใจไปเองว่าเขารู้สึกเหมือนกัน จึงเริ่มรูกหนักบอกรักมากขึ้น

4. เพลง Crush - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Jennifer Paige เรเชลร้องแสดงความรักที่มีต่อวิล ขณะที่เขาขับรถไปส่งเธอ

5. เพลง (You're) having my baby - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Paul Anka and Odia Coates ฟินร้องระหว่างทานมื้อค่ำที่บ้านของควินน์กับพ่อแม่ของเธอ เพื่อบอกเป็นทางอ้อมว่าควินน์ท้องกับเขา

6. เพลง Lean on me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง Bill Withers ร้องโดย New Directions เพื่อแสดงความห่วงใยต่อควินน์

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปู่เรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Endless love ร้องโดยวิลกับเรเชล รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. (You're) having my baby ฟินร้องตอนทานมื้อค่ำบ้านพ่อแม่ควินน์ รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. I'll stand by you ฟินร้อง 2. Don't stand so close to me / Young Girl วิลร้อง

	3. Crush เรเซลร้องในรถ
	4. Lean on me ร้องโดย New Directions
	รวม 4 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 10

ตอนที่ 11 Hairography

เรื่องย่อ

วง New Directions เชิญทีมคู่แข่งคือ Jane Addams Girls Choir วงประสานเสียงหญิงล้วนจากสถานพินิจที่ใช้การระมัดระวังเพื่อกลับทักษะทางการเดิน โดยมีโค้ชประจำทีมที่รับบทโดย Eve นักร้องสาวผิวสี และ Haverbrook Deaf Choir วงประสานเสียงที่มีสมาชิกเป็นคนหูหนวก

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 11 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Bootylicious** - ฟูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Destiny's child ร้องโดย Jane Addams Girls Choir ฟูเรื่องให้เห็นว่าทีมนี้ใช้การระมัดระวังเพื่อกลับทักษะทางการเดิน ทำให้ New Directions คิดที่จะเลียนแบบบ้าง

2. **เพลง Don't make me over** - ฟูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Dionne Warwick เมอร์เซดีส์ร้อง เนื้อหาของเพลงบอกให้ยอมรับในสิ่งที่แม่มันแต่ไม่เก่งก็ไม่จำเป็นต้องระมัดระวังเพื่อกลับทักษะการเดินแบบ Jane Addams Girls Choir

3. **เพลง You're the one that I want** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดยฟินกับเรเซลเพื่อเล่าถึงการซ้อมที่ยังไม่พัฒนาไปไหน

4. **เพลง Papa don't preach** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Madonna คิววินนี่ร้อง โดยมีพัดเล่นกีตาร์อยู่ข้างๆ เพื่อกลม่อมเด็กๆ ที่เธอรับจ้างเลี้ยง บอกความรู้สึกของเธอที่อยากเก็บลูกในท้องไว้และต้องการขอโทษที่ทำให้พ่อผิดหวัง

5. **เพลง Crazy in love / Hair** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Beyoncé feat. Jay-Z และเพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Hair มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่อง โดย New Directions จะใส่วิกผมยาวและเลียนแบบท่าสะบัดผมเพื่อกลม่อมทักษะการเต้นมาจากสาว ๆ Jane Addams Girls Choir และค้นพบว่า นั่นไม่ใช่ทางออกที่ถูกต้อง

6. **เพลง Imagine** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ John Lennon ร้องโดย Haverbrook Deaf Choir ซึ่งฟังไม่เป็นจังหวะเลย เพราะพวกเขาหูหนวก เมอร์เซดีสจึงนำเพื่อนๆ วง New Directions เข้าไปร่วมร้องด้วย ประกอบกับเนื้อหาของเพลงอันซาบซึ้ง ว่าด้วยความใฝ่ฝันถึงโลกในอุดมคติที่ทุกคนเท่าเทียมกัน ทำให้ New Directions ตระหนักถึงความยุติธรรมที่โลกมอบให้ผู้พิการ จึงตัดสินใจแข่งขันอย่างสุจริต

ภาพที่ 4.5.17 Haverbrook Deaf Choir กับ New Directions แสดงเพลง Imagine

7. **เพลง True colors** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Cyndi Lauper ซึ่งทีน่าร้อง โดยมีวง New Directions คอยประสานเสียง เป็นเพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องโดยสรุปเหตุการณ์ในตอนนี้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Bootylicious Jane Addams Girls Choir ร้อง 2. Don't make me over เมอร์เซดีสร้อง รวม 2 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Crazy in love / Hair New Directions ร้อง

	2. True colors ที่นำและ New Directions ร้อง รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Papa don't preach ควินนักร้องกลุ่มเด็ก ๆ ที่เธอรับจ้างเลี้ยง 2. Imagine Haverbrook Deaf Choir กับ New Directions ร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. You're the one that I want ร้องโดยฟินกับเรเชล รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 11

ตอนที่ 12 Mattress

เรื่องย่อ

สมาชิก Glee Club ไม่กล้าถ่ายรูปรูปลงหนังสือรุ่นเพราะกลัวจะถูกขีดเขียนล้อเลียนหยาบคาย จะมีก็แต่เรเชลที่ยอมเป็นตัวแทนชมรมถ่ายรูปเธอคนเดียว เธอคุยกับช่างภาพและได้รู้ว่าเขากำลังหาคนมาถ่ายโฆษณาร้านขายที่นอนท้องถิ่นทางโทรทัศน์อยู่ เธอจึงชวนเพื่อนๆ New Directions ไปถ่ายและได้รับค่าจ้างมาเป็นฟูกนอนคนละใบ แต่ต้องส่งคืนเพราะจะสูญเสียสถานะมือสมัครเล่นไป เนื่องจากถือได้ว่าค่าจ้างมาแล้ว ขณะเดียวกัน วิลก็จับได้ว่าเทอร์รี่ไม่ได้ทิ้งจิ้งหิวเสียนี่มานอนค้างที่โรงเรียนโดยแกะฟูกที่เด็กๆ ได้รับเป็นค่าตอบแทนมานอน ทำให้ไม่สามารถคืนบริษัทได้ วิลจึงต้องถอนตัวออกจากการเป็นผู้คุมทีมชั่วคราว เพื่อให้เด็กเข้าแข่งขันได้

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 12 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Smile

- ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Lily Allen ฟินกับเรเซลร้องในห้องชมรม ปูให้เห็นว่าจะมีการถ่ายรูปลงหนังสือรุ่น

2. เพลง When you're smiling - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Louis Armstrong เรเซลร้องเพื่อปลุกใจตัวเองในการถ่ายรูปลงหนังสือรุ่น

3. เพลง Jump - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Van Halen วง New Directions ร้องประกอบโฆษณาร้านขายที่นอนท้องถิ่น

ภาพที่ 4.5.18 New Directions ร้องเพลง Jump ในโฆษณาร้านขายที่นอนท้องถิ่น

4. เพลง Smile - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Charlie Chaplin ร้องโดย New Directions เพื่อเล่าสรุปเหตุการณ์ในตอนนี้อย่างสนุกสนานตามเนื้อหาของเพลงที่บอกว่าต้องยิ้มสู้เข้าไว้ไม่ว่าจะเจอเรื่องเลวร้ายอะไรก็ตาม

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Smile ฟินกับเรเซลร้อง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. When you're smiling เรเซลร้องถ่ายรูปลงหนังสือรุ่น 2. Jump New Directions ร้องถ่ายโฆษณา 3. Smile

	วง New Directions ร้อง รวม 3 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 12

ตอนที่ 13 Sectionals

เรื่องย่อ

พักประกาศว่าควินน์ท้องกับเขา ฟินโกรธที่ถูกหลอกจึงลาออกจากวง แต่สุดท้ายก็กลับมาเพราะรักในการร้องเพลง เอ็มม่าเลื่อนงานแต่งงานของเธอออกไปเพราะอยากจะช่วยเหลือวิลกับเด็ก ๆ เคนจึงขอเลิกกับเธอ ส่วนวิลก็เลิกกับเทอรีเช่นกัน เมื่อถึงวันแข่งระดับเขต ทุกคนช็อกเพราะซูแอบเอารายชื่อเพลงไปให้คู่แข่งใช้ พวกเขาจึงแก้ไขสถานการณ์เฉพาะหน้าโดยใช้เพลงอื่นที่ถนัดจนสามารถชนะได้ ซูจึงโดนครูใหญ่สั่งพักงานเพราะจับได้เรื่องเข้าไปกลั่นแกล้ง Glee Club

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 13 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. **เพลง And I am telling you I'm not going** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Dreamgirls เมอร์เซดีส์ร้องโชว์ทุกคนในชมรม และตัดสินใจจะใช้เพลงนี้ในการแข่งขัน ก่อนที่จะถูกแย่งเพลงไปใช้ในเวลาต่อมา

2. **เพลง And I am telling you I'm not going**

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดย Jane Addams Girls Choir ที่นำเพลงนี้ไปแข่งก่อน

3. **เพลง Proud Mary** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดย Jane Addams Girls Choir ที่นำเพลงนี้ไปแข่งก่อน

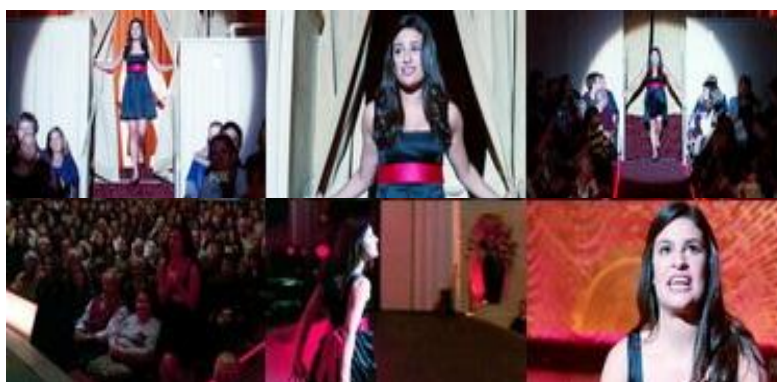
4. เพลง Don't stop believin' - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดย Haverbrook Deaf Choir ที่นำเพลงนี้ไปแข่งก่อน

5. เพลง Don't rain on my parade

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Funny Girl ซึ่งสร้างจากเรื่องจริงของ Fanny Brice ผู้หญิงซี-เฮร์ที่มีพลังเสียงและความสามารถในการแสดงตลกสูง เป็นดาวเด่นแห่งคณะ The Baby Snooks Show ที่โด่งดังในทศวรรษที่ 1920 – 1930 ร้องโดย Barbra Streisand เปรียบได้กับเรเซล เป็นเพลงประจำตัวของเธอมาตั้งแต่สองขวบแล้ว จึงจัดเป็นเพลงที่แสดงตัวตนและภาพตัวตนของเธอได้อย่างแท้จริง โดยตัดสลับกับฉากที่วิลที่มาไม่ได้ ต้องให้เอ็มมาเปิดมือถือเพื่อฟังเสียงในงาน

ภาพที่ 4.5.19 เรเซลร้องเพลง Don't rain on my parade ในการแข่งขัน

6. เพลง You can't always get what you want - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง The Rolling Stones ร้องโดย New Directions ในการแข่งระดับเขต

7. เพลง My life would suck without you - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Kelly Clarkson ร้องโดย New Directions ในห้องชมรมให้วิลดู เพลงนี้มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินเรื่อง โดยได้ตัดสลับกับฉากที่วิลวิ่งออกตามหาเอ็มมาทั่วโรงเรียนเพื่อรั้งตัวเธอไว้ เข้ากับเนื้อหาของเพลงที่พูดถึงชีวิตที่ย่ำแย่เมื่อไรซึ่งคนรัก

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. And I am telling you I'm not going เมอร์เซดีส์ร้อง รวม 1 เพลง

เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. You can't always get what you want 2. My life would suck without you ร้องโดย New Directions รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Don't rain on my parade เรเชลร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. And I am telling you I'm not going 2. Proud Mary 3. Don't stop believin' Jane Addams Girls Choir และ Haverbrook Deaf Choir ร้อง รวม 3 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 13

ตอนที่ 14 Hell-O

เรื่องย่อ

ครูวางแผนทำลาย Glee Club ต่อ โดยให้ซานทาน่าและบริทนีย์ไปช่วยวงฟิน เรเชลโกรธหันไปรักกับเจซซี่ เซนต์เจมส์ (Jesse St.James) นักร้องนำทีม Vocal Adrenaline ด้านวิลก็สนุกกับความโสดจนไปมีอะไรกับเชลบี คอริโคเรน โค้ชของทีม Vocal Adrenaline

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 14 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. เพลง Hello, I love you - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง The Doors เป็นเพลงแนวร็อก ฟินร้องในห้องชมรมเพื่อบอกรักเรเชล

2. เพลง Give you hell - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง The All-American Rejects เป็นเพลงแนวร็อก เรเซลร้องด่าฟินเมื่อเห็นเขาอยู่กับซานทาน่าและบริทนี

3. เพลง Hello - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Lionel Richie เป็นเพลงแนวบัลลาด เจซซี่กับเรเซลร้องจีบกันในห้องสมุด

4. เพลง Hello again - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Neil Diamond เป็นเพลงแนวป๊อป ซึ่งวิลร้องเพื่อโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

5. เพลง Highway to hell - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของวง AC/DC ซึ่ง Vocal Adrenaline ร้องเพื่อโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

6. เพลง Hello, goodbye - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง The Beatles ซึ่ง New Directions ร้องเพื่อเล่าสรุปเหตุการณ์ในตอนนี้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Hello, I love you 2. Give you hell 3. Hello 4. Hello, goodbye เจซซี่และ New Directions ร้อง รวม 4 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Hello again วิลร้อง 2. Highway to hell Vocal Adrenaline ร้องบนเวที รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.14 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 14

ตอนที่ 15 The Power of Madonna

เรื่องย่อ

ซูกำลังฝึกทีมเชียร์ลีดเดอร์ให้แสดงโชว์ที่ได้แรงบันดาลใจมาจาก Madonna วิลแอบไปเห็นแล้วก็นึกเห็นดีเห็นงามเอามาใช้กับ Glee Club บ้าง เจซซี่ย้ายโรงเรียนมา อ้างว่าเขาทำไปเพราะรักเรเชล ระหว่างนั้นวิลกับเอ็มม่า ฟินกับซานทาน่า และเจซซี่กับเรเชลกำลังอยู่ในช่วงตัดสินใจครั้งยิ่งใหญ่ที่จะเสียความบริสุทธิ์พอดี แต่สุดท้าย ทั้งหมดก็ใจไม่ถึงพอ ด้านเคิร์ทกับเมอร์เซดีส์กำลังเซ็งกับการถูกรีดนมข้าม จึงไปเข้าทีมเชียร์ลีดเดอร์และช่วยเรียกความมั่นใจของซูกลับมาหลังจากโดนครูวิลล้อเลียนเรื่องทรงผม โดยการทำมิวสิกวิดีโอเพลง Vogue ของ Madonna ให้ซูกแสดง

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 15 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. เพลง Express yourself - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของ Madonna ซึ่งสมาชิก New Directions หญิงร้องและแสดงโดยลอกเลียนการแต่งกายมาจากมิวสิกวิดีโอต้นฉบับเพื่อเป็นการสดุดีแด่ Madonna

2. เพลง Borderline / Open your heart

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Madonna ร้องแมซซ์พีโต้ตอบกันโดยฟินกับเรเชล ระหว่างเดินไปตามโถงทางเดินของโรงเรียนที่มีแต่นักเรียนแต่งกายเลียนแบบ Madonna ในมิวสิกวิดีโอเพลงต่างๆ จนไปจบเพลงที่ห้องสมุด มีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกความรู้สึกที่ทั้งคู่มีต่อกันอยู่ลึกๆ ผ่านบทเพลง

ภาพที่ 4.5.20 ฟินกับเรเชลในเพลง Borderline / Open your heart

3. เพลง Vogue - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของ Madonna ร้องโดยซู ในการถ่ายทำมิวสิกวิดีโอภาพขาวดำดอกเลียนแบบมิวสิกวิดีโอต้นฉบับเพื่อเป็นการสดุดีแด่ Madonna โดยมีเคิร์ทกับเมอร์เซดีส์ร่วมแสดง เนื้อเพลงบางท่อนถูกเปลี่ยนเพื่อสร้างอารมณ์ขัน อาทิ 'Ginger Rodgers dance on air' เป็น 'Sue Sylvester, dance on air' และ 'Bette Davis, we love you' เป็น 'Will Schuster, I hate you'

ภาพที่ 4.5.21 เพลง Vogue และ Like a virgin

4. เพลง Like a virgin - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Madonna ร้องโดยตัดสลับระหว่างคู่ของเอ็มม่ากับบิล เรเชลกับเจซซี่ และซานทาน่ากับฟิน ในห้องนอนของแต่ละคู่ เพื่อเล่าถึงการตัดสินใจจะมีเพศสัมพันธ์กันของแต่ละคู่

5. เพลง 4 Minutes - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Madonna feat. Justin Timberlake and Timbaland เคิร์ทกับเมอร์เซดีส์ ร้อง ในฉากเปิดตัวทีมเชียร์ลีดเดอร์ประจำปี เล่าถึงการเข้าร่วมเป็นสมาชิกทีมเชียร์ลีดเดอร์ของทั้งคู่

6. เพลง What it feels like for a girl - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Madonna ร้องโดยสมาชิก New Directions ชาย ในห้องชมรมและตัดมาที่บนเวทีในหอประชุม เพื่อเล่าถึงความเข้าใจและเห็นอกเห็นใจผู้หญิงผ่านเนื้อเพลง

7. เพลง Like a prayer - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของ Madonna ร้องโดย New Directions บนเวทีในหอประชุมต่อหน้าวิลและซู เป็นการนำเพลงของ Madonna มาทำใหม่เพื่อเป็นการสดุดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. 4 Minutes เคิร์ทกับเมอร์เซดีส์ร้องเปิดตัวทีมเชียร์ลีดเดอร์ 2. What it feels like for a girl สมาชิก New Directions ชายร้อง รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Borderline / Open your heart 2. Like a virgin ร้องโดยวิล เอ็มม่า ฟิน ซานทาน่า เรเชล เจซซี่ รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Express yourself 2. Vogue 3. Like a prayer สมาชิก New Directions หญิงร้อง, ชูร้องในมิวสิกวิดีโอที่เลียนแบบต้นฉบับ, New Directions ร้องในหอประชุม ตามลำดับ รวม 3 เพลง

ตารางที่ 4.5.15 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 15

ตอนที่ 16 Home

เรื่องย่อ

หลังจากเข้าชมรมเชียร์ลีดเดอร์ เมอร์เซดีส์กินยาลดน้ำหนักจนเป็นลม ควินน์เตือนเธอให้รักตัวเอง เธอซาบซึ้งจึงชวนควินน์ย้ายจากบ้านฟินมาอยู่บ้านเธอแทน ส่วนวิลก็ได้พบเอพริลอีกครั้ง หลังจากชู้รักของเธอตายและทิ้งสมบัติไว้มากมายพอที่เธอจะซื้อหอประชุมของโรงเรียนให้ Glee Club จากนั้น เธอค้างคืนที่บ้านของวิลก่อนจะออกเดินทางไปล่าฝันที่บรอดเวย์ต่อไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง

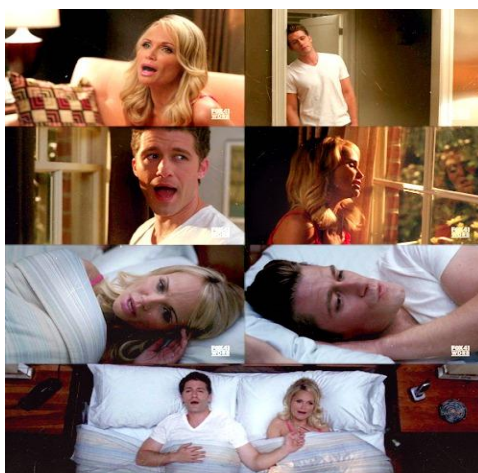
ในตอนที่ 16 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง Fire - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Bruce Springsteen เป็นเพลงแนวร็อก ร้องโดยวิลกับเอพริลที่ได้กลับมาเจอกันอีกครั้งในลานโบว์ลิ่งของเอพริล มีบทบาทหน้าที่เพื่อโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

2. เพลง A house is not a home - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Dionne Warwick เป็นเพลงแนวโซล เคิร์ทร้องในห้องชมรมต่อหน้าทุกคน โดยต้องการให้พินที่ร่วมร้องด้วยยอมเปิดใจให้พอกับแม่ของพวกเขาครบกัน

ภาพที่ 4.5.22 วิลกับเอพริลในเพลง One less bell to answer / A house is not a home

3. เพลง One less bell to answer / A house is not a home

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Keely Smith และของ Dionne Warwick ซึ่ง Barbra Streisand นำมาร้องแมชอัฟในเวลาต่อมา เวอร์ชันนี้ถูกทำให้สั้นลงโดยวิลกับเอพริลร้องในบ้านของวิลก่อนเข้านอน เป็นการระบายความรู้สึกต่อกันหลังจากที่ต่างคนต่างก็ต้องอยู่ตามลำพังเมื่อคนรักจากไป

4. เพลง Beautiful - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Christina Aguilera เมอร์เซดีส์ร้องในโรงยิมต่อหน้าทุกคน โดยเฉพาะคอลัมน์นิสต์ (Columnist) ที่มาสัมภาษณ์ชูในหัวข้อการเป็นโค้ชทีมเซียร์ลีดเดอร์ เพื่อระบายความรู้สึกอัดอั้นที่ต้องคอยลดน้ำหนักเหมือนเซียร์ลีดเดอร์คนอื่นๆ และคิดว่าไม่ควรนำคำพูดคนไม่เกี่วมาทำร้ายตัวเองแบบนี้ ควรจะภาคภูมิใจในตัวเองมากกว่า เพราะทุกคนมีส่วนที่ดีและไม่ดีแตกต่างกันไป

5. เพลง Home - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง The Wiz ซึ่งเป็นการนำวรรณกรรมเรื่อง *The Wonderful Wizard of Oz* ของ L. Frank Baum มาตีความใหม่ในบริบทวัฒนธรรมอัฟริกันอเมริกัน (African-American) เนื้อหาของเพลงกล่าวถึงการโยกย้ายกลับบ้านอันเป็นที่พำนักใจของตัวละคร Dorothy ซึ่งเทียบได้กับความรู้สึกของเอพริลที่ร้องเพลงนี้ในหอประชุมซึ่งเธอสร้างให้ Glee Club อันเป็นที่พำนักใจของเธอในทุกครั้งที่เธอต้องการ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. A house is not a home เคิร์ทร้อง 2. One less bell to answer / A house is not a home วิลกับเอพริลร้อง 3. Beautiful เมอร์เซดีส์ร้อง 4. Home เอพริลร้อง รวม 4 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Fire วิลกับเอพริลร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.16 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 16

ตอนที่ 17 Bad Reputation

เรื่องย่อ

ซูอับอายเพราะถูกแอบถ่ายวิดีโอตอนเต้นเพลง Physical ของ Olivia Newton-John เธอไปลงในอินเทอร์เน็ตจนคนล้อไปทั่ว แต่เมื่อ Olivia Newton-John ตัวจริงได้ดู กลับกลายเป็นผลดีขึ้นมา เพราะ Olivia Newton-John ได้ชวนเธอมาทำวิดีโอเวอร์ชันใหม่ด้วยกัน วิลจึงสอนเด็กๆ

เกี่ยวกับเรื่องชื่อเสียงที่กลายเป็นชื่อเสียง โดยให้หาเพลงแ่ๆ แต่โด่งดังมาร้องเป็นการบ้านประจำสัปดาห์ เรเชลหมายมั่นว่าจะใช้งานครั้งนี้เปลี่ยนภาพลักษณ์ของเธอใหม่ โดยหลอกให้แต่ละคนมาแสดงแล้วตัดต่อเป็นวิดีโอเพลงที่ดูเหมือนมีแต่ผู้ชายมายั่วยุเธอ แต่มันกลับทำให้เพื่อนๆ โกรธ บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที 17 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Ice Ice Baby** - ฟูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Vanilla Ice เป็นเพลงแนวฮิปฮอป วิลกับ New Directions ร้องในห้องชมรมเปิดเรื่องให้เห็นถึงการบ้านประจำสัปดาห์ที่วิลส่ง นั่นคือ หาเพลงแ่ๆ แต่โด่งดังมาร้องใหม่

2. **เพลง U can't touch this** - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของ MC Hammer เป็นเพลงแนวฮิปฮอป เมอร์เซดีส เคิร์ท ทีน่า บริทนี และอาร์ตี้ แต่งกายเลียนแบบมิวสิกวิดีโอต้นฉบับ และพากันไปกระโดดโลดเต้นร้องเพลงนี้กันดังสุดเหวี่ยงในห้องสมุด เพื่อหวังจะโด่งดังจากชื่อเสียงที่ก่อความสงบเงียบ แต่กลับไม่มีใครสนใจ

3. **เพลง Physical** - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของ Olivia Newton-John เป็นเพลงแนวป๊อป ชูและ Olivia Newton-John ร้องและทำมิวสิกวิดีโอขึ้นมาใหม่โดยเลียนแบบมิวสิกวิดีโอต้นฉบับ

ภาพที่ 4.5.23 เพลง U can't touch this และ Physical

4. **เพลง Run Joey Run** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ David Geddes เป็นเพลงแนวร็อกที่เรเชล ฟิน พิค เจซซี่ ซานทาน่า บริทนี และแซนดี้ร้องในมิวสิกวิดีโอที่ว่าด้วยโศกนาฏกรรมความรักวัยรุ่นตามเนื้อหาของเพลง

5. **เพลง Total eclipse of the heart** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Bonnie Tyler เป็นเพลงแนวบัลลาด ร้องโดยเรเชล ฟิน พัค และเจซซี่ ตัดกับ ภาพสรุปผลการกระทำของเรเชล ซึ่งทำให้ทุกคนที่ถูกหลอกมาถ่ายมิวสิกวิดีโอไม่คุยกับเธอ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Ice Ice Baby วิลกับ New Directions ร้อง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Run Joey Run เรเชล ฟิน พัค เจซซี่ ซานทาน่า บริทนี แซนดี้ร้อง 2. Total eclipse of the heart เรเชล ฟิน พัค เจซซี่ร้อง รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. U can't touch this 2. Physical New Directions, ชูเลียนแบบมิวสิกวิดีโอเพลงเก่าของ MC Hammer และ Olivia Newton-John รวม 2 เพลง

ตารางที่ 4.5.17 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 17

ตอนที่ 18 Laryngitis

เรื่องย่อ

พัคต้องโกนผมทรงโมฮอว์คทิ้ง เพราะหมอเห็นไฝของเขาแล้วเข้าใจผิดว่าเป็นเนื้องอก ทำให้เขาหมดความมั่นใจ เลยพยายามจีบเมอร์เซดีส เพราะตอนนี้เธอตั้งแล้วในฐานะเชียร์ลีดเดอร์ ทำให้เมอร์เซดีสตกตบตีแย่งชิงพัคกับซานทาน่า ส่วนเรเชลเกิดกล่องเสียงอักเสบขึ้นมาทำให้เครียดจัด ฟินจึงพาเธอไปพบเพื่อนนักอเมริกันฟุตบอลของเขาคนหนึ่ง ซึ่งกระดุกหัก เส้นเอ็นฉีก จนลุกไปไหนไม่ได้ เป็นการปลอบใจโดยให้เห็นว่า คนที่ปัญหาหนักหนากว่าเรายังอีกเยอะ ด้านเคิร์ทก็เริ่มหนักใจที่พ่อสนิทกับฟินมากกว่า เลยพยายามทำตัวแมนๆ แต่ก็ทำได้ไม่นาน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 18 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง The climb** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Miley Cyrus เป็นเพลงแนวคันทรี่ (Country) เรเซลร้องเพลงนี้ในห้องชมรม และพบว่าตัวเองร้องเพลงเพี้ยนเพราะกลองเสียงอึกเสบ อันเป็นแก่นเรื่องหลักของตอนนี้

2. **เพลง Jessie's girl** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Rick Springfield เป็นเพลงแนวร็อก ฟินร้องในห้องชมรมต่อหน้าทุกคนเพื่อแสดงความรู้สึกที่มีต่อเรเซล ซึ่งกำลังคบหากับเจซซี่ หรือเรียกได้ว่าเป็นผู้หญิงของเจซซี่อยู่

3. **เพลง The lady is a tramp** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Sammy Davis, Jr. เป็นเพลงแนวแจ๊ส พัคร้องจีบเมอร์เซดีส์ต่อหน้าทุกคนในห้องชมรม และเธอก็ร่วมร้องด้วยเป็นการรับรัก

4. **เพลง Pink houses** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ John Mellencamp เป็นเพลงแนวร็อก เคิร์ทพยายามทำตัวแมนๆ ร้องต่อหน้าทุกคนในห้องชมรม ผู้ชมจะเห็นว่าเขาก็อร้องเพลงเสียงใหญ่แบบผู้ชายได้ เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่ในการแสดงความสามารถของ Chris Colfer ผู้รับบทเคิร์ท

5. **เพลง The boy is mine** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Brandy & Monica เมอร์เซดีส์กับซานทาน่าร้องแสดงความรู้สึกเป็นเจ้าของเจ้าเข้าเจ้าของพัคกันทั้งคู่ ระหว่างเดินตามโถงทางเดินโรงเรียน ก่อนจะลงเอยด้วยการตบตีกัน

ภาพที่ 4.5.24 เมอร์เซดีส์ตบตีกับซานทาน่าในเพลง The boy is mine

6. **เพลง One** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง U2 เป็นเพลงแนวร็อก ซึ่งเรเชลร้องแสดงความรู้สึกหลังจากที่เธอได้พบกับเพื่อนของฟินและร่วมร้องเพลงนี้กับเขาตอนเริ่มเพลง ก่อนที่จะตัดมาเป็นการแสดงบนเวทีในหอประชุมของเธอร่วมกับเพื่อนๆ วง New Direction จนจบ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. The climb เรเชลร้องและค้นพบว่าเธอเองที่ร้องเพี้ยน รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Jessie's girl ฟินร้องจีบเรเชล 2. The lady is a tramp พัคกับเมอร์เซดีส์ร้องจีบกัน 3. One เรเชลร้องนำวง New Directions 4. The boy is mine เพลงเก่าของ Brandy & Monica เมอร์เซดีส์กับซานทาน่าร้องทะเลาะกัน รวม 4 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Pink houses เคิร์ทร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.18 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 18

ตอนที่ 19 Dream On

เรื่องย่อ

วิลได้เจอกับไบรอัน ไรอัน (Bryan Ryan) คู่ปรับเก่าสมัยเรียน เมื่อไบรอันมาเป็นผู้บริหารคนใหม่ของโรงเรียนและจะตัดงบประมาณของ Glee Club ออก วิลที่เพิ่งจะไปแข่งขันคัดตัวแสดงละครเวทีท้องถิ่นเรื่อง Les Misérables ขณะไบรอัน จึงต้องยอมสละสิทธิ์มอบบทให้ไบรอันแทน เพื่อแลกกับการไม่ให้ไบรอันตัดงบประมาณของ Glee Club ออก

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 19 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Daydream believer** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ The Monkees ร้องโดยไบรอัน เพื่อโชว์การเปิดตัวของเขา

2. **เพลง Piano man** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Billy Joel ร้องโดยวิลกับไบรอัน มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าถึงความขัดแย้งที่เริ่มก่อตัวขึ้นในจิตใจของไบรอัน หลังจากที่เขาเมาแล้วหลุดความจริงออกมาว่า เขายังคงคิดถึง ความหลังสมัยมัธยมปลายในชมรม Glee Club อยู่เสมอ

3. **เพลง Dream On** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง Aerosmith วิลกับไบรอันร้องแข่งกันในการคัดตัวแสดงบทนำในละคร เพลงชุมชนเรื่อง Les Misérables เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่ในการเล่าถึงความขัดแย้งของทั้งคู่

4. **เพลง The safety dance** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Men without hats อาร์ตีร้องในจินตนาการของเขา ซึ่งเห็นตัวเองสามารถลุก ขึ้นมาเต้นได้เหมือนคนปกติ และทำแฟลชม็อบ (Flashmob) ร่วมกับเพื่อนๆ และตัวประกอบคนอื่นๆ กลางห้างสรรพสินค้า

5. **เพลง I dreamed a dream** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Les Misérables เรเชลและเชลบีร้องในจินตนาการ แสดง ความรู้สึกตามเนื้อหาของเพลงที่ว่าด้วยความเศร้าเมื่อเรื่องจริงไม่เป็นดั่งฝัน

6. **เพลง Dream a little dream of me** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง The Mamas and the Papas อาร์ตีร้องนำร่วมกับ New Directions เพื่อสรุปเรื่องตามเนื้อหาของเพลงที่ว่า เราไม่ควรจะทิ้งความฝัน ไม่ว่าจะฝันเล็กหรือใหญ่ เป็นจริงได้หรือไม่ก็ตาม

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Dream On วิลกับไบรอันร้อง 2. Dream a little dream of me อาร์ตี้ร้อง รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Piano man วิลกับไบรอันร้องในร้านเหล้า 2. The safety dance อาร์ตี้ร้องในจินตนาการ 3. I dreamed a dream เรเชลและเชลบีร้องในจินตนาการ รวม 3 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Daydream believer เพลงเก่าของ The Monkees ร้องโดยไบรอัน รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.19 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 19

ตอนที่ 20 Theatricality

เรื่องย่อ

พ่อเคิร์ทกับแม่ฟินคบกันจนย้ายมาอยู่ด้วย ทำให้ฟินกับเคิร์ทต้องแชร์ห้องกัน ฟินเผลอว่าเคิร์ทไปโดยไม่ตั้งใจ พอเขาสำนึกผิด เขาก็แต่งตัวเป็น Lady Gaga แสดงตัวเป็นพวกเดียวกับเคิร์ท

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 20 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. เพลง Funny Girl - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากละครเพลงเรื่อง Funny Girl ซึ่งเชลบีร้องแสดงความรู้สึกตามเนื้อหาของเพลงที่ว่า ภายนอกเธอดูเข้มแข็งแต่ภายในใจเธออ่อนแอมาก นอกจากนี้ การร้องเพลงของ Barbra Streisand ยังถือเป็นตัวแทนของเธอในฐานะแม่ของเรเชลอีกด้วย

2. เพลง Bad romance - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของ Lady Gaga ซึ่งเคิร์ทและสมาชิก New Directions หึง ร้องและแสดงโดยแต่งตัวเลียนแบบ Lady Gaga ในชุดต่างๆ ที่ Lady Gaga เคยใส่ปรากฏตัวออกสื่อ

ภาพที่ 4.5.25 New Directions ในเพลง Bad romance และเพลง Shout it out loud

3. เพลง Shout it out loud - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงเก่าของวง Kiss ซึ่งสมาชิก New Directions ชาย ยกเว้นเคิร์ท ร้องและแสดงโดยแต่งหน้าและแต่งตัวเลียนแบบวง Kiss

4. เพลง Beth - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง Kiss พัดร้องนำร่วมกับสมาชิก New Direction ชาย ยกเว้นเคิร์ท เพื่อบอกถึงความรู้สึกของพัด รวมถึงบอกว่าเขาตัดสินใจตั้งชื่อให้ลูกของเขากับคิวินน์ว่า Beth

5. เพลง Poker face - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เรเชลกับเชลบีร้องโดยบรรเลงดนตรีใหม่ด้วยเปียโนเพื่อสตุ๊ดแต่ Lady Gaga เจ้าของเพลง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Beth วง New Direction ชายร้อง ยกเว้นเคิร์ท 2. Funny Girl เชลบีร้อง

	รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Bad romance 2. Shout it out loud สมาชิก New Directions แต่งหน้าและแต่งตัวเลียนแบบ Lady Gaga และวง Kiss 3. Poker face เรเชลกับเชลบีร้องสดุดีแด่ Lady Gaga รวม 3 เพลง

ตารางที่ 4.5.20 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 20

ตอนที่ 21 Funk

เรื่องย่อ

เชลบีเผยความจริงว่าเธอเป็นแม่เรเชล เจซซี่ก็เผยความจริงว่าเขามาหลอกให้เรเชลรัก เพราะต้องการลวงความลับของคู่แข่ง ฟินกับแพ็คตามไปเอาคืนจนโดนเรียกร้องค่าเสียหาย จึงไปทำงานพิเศษที่ร้านขายอุปกรณ์แต่งบ้านที่เทอริทำงานอยู่ ด้านวิลก็แก้เผ็ดชูด้วยการยั่วยวนแล้วชวนออกเดท พอชูเคลิ้มก็หักอกเธอ วิลผิวดาคาที่ชูเสียศูนย์ได้ง่ายๆ จึงตามไปขอโทษเธอถึงบ้าน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 21 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Another one bites the dust** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของวง Queen ซึ่ง Vocal Adrenaline ร้องเพื่อโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

2. **เพลง Tell me something good** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Rufus and Chaka Khan วิลร้องในห้องชมรมให้ชูดูสองต่อสอง

3. **เพลง Loser** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Beck ฟิน แพ็ค เทอริ และแซนดี้ร้อง บ่งบอกถึงความขี้แพ้ของพวกเขา

4. เพลง It's a man's man's man's world

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ James Brown ซึ่งควินนี่ร้องระบายนามณ์ โดยมีกลุ่มสาวที่ห้องในวัยเรียนเหมือนกันมาเต้นให้ ต่อหน้าทุกคนในห้องชมรม ทำให้ทุกคนเข้าใจและเห็นอกเห็นใจเธอ

5. เพลง Good vibrations

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Marky Mark and the Funky Bunch feat. Loleatta Holloway ซึ่งฟิน พัค และเมอร์เซดีส์ร้องเพื่อโชว์การแสดงในเรื่องเท่านั้น

6. เพลง Give up the funk

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Parliament ร้องโดย New Directions เพื่อชมขวัญ Vocal Adrenaline จึงมีบทบาทหน้าที่ในการแสดงให้เห็นว่า พวกเขาพร้อมแล้วที่จะไปแข่งกันในระดับภูมิภาค

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Tell me something good วิลร้อง 2. Give up the funk New Directions ร้อง รวม 2 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Loser ฟิน พัค เทอริ แซนดี้ ร้อง 2. It's a man's man's man's world ควินนี่ร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Another one bites the dust ร้องโดย Vocal Adrenaline 2. Good vibrations ฟิน พัค เมอร์เซดีส์ร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.21 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 21

ตอนที่ 22 Journey to Regionals

เรื่องย่อ

การแข่งขันระดับภูมิภาคมีกรรมการคือ Josh Groban ร็อค เรมิ่งตัน Olivia Newton-John และซู ซึ่งถูกกรรมการคนอื่น ๆ เหยียดหยามว่าเธอไม่ได้ดังเท่าพวกเขา ทำให้เธอเข้าใจความรู้สึกของคนที่ถูกกดขี่ ดังนั้น เมื่อ New Directions แพ้ Vocal Adrenaline และต้องถูกยุบชมรมตามคำสั่งครูใหญ่ เธอก็ช่วยพูดขอโอกาสให้ชมรมอีกปี ขณะเดียวกัน ควินน์คลอดลูกสาวและตั้งชื่อว่า Beth ตามที่พี่ชาย พ่อของควินน์มีคู่ แม่ของควินน์จึงไล่เขาออกจากบ้านและมารับควินน์ไปอยู่บ้านดั้งเดิม ส่วนเซลบีก็ลาออกจากการเป็นโค้ช Vocal Adrenaline และรับ Beth ไปอุปการะ ก่อนจะย้ายไปอยู่เมืองอื่น

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 22 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. เพลง You raise me up / Magic - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Josh Groban และของ Olivia Newton-John ร้องโดยวงขับร้องประสานเสียง ซึ่งเป็นตัวประกอบ เพื่อเปิดเรื่องให้เห็นว่า การแข่งระดับภูมิภาคครั้งนี้มี Josh Groban และ Olivia Newton-John เป็นกรรมการร่วมด้วย วงนี้จึงเลือกเพลงมาเพื่อเอาใจกรรมการ

2. เพลง Faithfully - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง Journey ร้องโดย New Directions เล่าเรื่องทั้งหมดที่ผ่านมาให้เห็นถึงความเชื่อมั่นของพวกเขาที่มาถึงในระดับภูมิภาคได้ผ่านเนื้อเพลง

3. เพลง Any way you want it / Lovin', touchin', squeezin' - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง Journey นำมาแมซอัพโดย New Directions ในการแข่งขันระดับภูมิภาค

4. เพลง Don't stop believin' - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำอีกครั้งโดย New Directions ในการแข่งขันระดับภูมิภาค โดยจะไม่ใช่เวอร์ชันเดิมในตอนี่ 1 แต่จะบันทึกเสียงใหม่โดยใช้เสียงของวง New Directions ทุกคน

5. เพลง Bohemian Rhapsody

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของวง Queen ซึ่งความโด่งดังของวงเปรียบได้กับความเก่งกาจของ Vocal Adrenaline ที่นำมาร้องปะทะกับเพลงของวง Journey ซึ่งไม่โด่งดังเท่า จึงเปรียบได้กับความสามารถของ New Direction จึงช่วยแสดงให้เห็นสาเหตุที่ Vocal Adrenaline ขณะเดียวกัน ก็ตัดสลับกับภาพที่บอกเล่าถึงความสัมพันธ์ซึ่งลงรอยกันได้ในที่สุดระหว่างฟินคินน์ พัค และเรเชลที่ตัดใจจากเจซซี่ได้แล้ว รวมถึงการพุดเนื้อเพลงบางท่อนโดยไม่ตั้งใจของคินน์ที่เข้ากับเนื้อหาในฉากคลอดลูกอย่างลงตัว เรียกได้ว่าเป็นอุปมาอุปมัยเปรียบเทียบระหว่างภาพกับเนื้อหาของเพลงในการเล่าเรื่องอีกด้วย

ภาพที่ 4.5.26 Vocal Adrenaline แสดงเพลง Bohemian Rhapsody ขณะคินน์คลอดลูก

6. เพลง To sir with love - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Lulu ซึ่ง New Directions ร้องแสดงความเคารพรักให้วิลในห้องชมรม

7. เพลง Over the rainbow - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าจากภาพยนตร์เพลงเรื่อง *The Wizard of Oz* โดยวิลกับพัคร้องเวอร์ชันของ Israel Kamakawiwo'ole ต่อหน้าทุกคนในห้องชมรม ถ่ายทอดความรู้สึกว่าคงจะมีสักที่บนโลกสำหรับคนช่างฝันอย่างพวกเขา แล้วสักวันก็จะเป็นวันของเรา แค่อขอให้ตั้งใจทำในสิ่งที่รักต่อไป

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. You raise me up / Magic รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Faithfully 2. Any way you want it /

	Lovin', touchin', squeezin' ร้องโดย New Directions 3. Bohemian Rhapsody ร้องโดย Vocal Adrenaline รวม 3 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. To sir with love New Directions ร้องให้วิล 2. Over the rainbow วิลกับพัคร้อง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Don't stop believin' รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.5.22 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ตอนที่ 22

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee

ในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee ฤดูกาลที่ 1 ใช้เพลงร้องทั้งหมด 124 เพลง และใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์ครบ 6 ประเภท โดยในบางเพลงอาจมีบทบาทหน้าที่มากกว่า 1 บทบาทหน้าที่ก็ได้ ดังนี้

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
1 Pilot	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	2 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	5 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	8 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
2 Showmance	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3 เพลง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
3 <u>Acafellas</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	4 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
4 <u>Preggers</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
5 <u>The Rhodes</u> <u>Not Taken</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
6 <u>Vitamin D</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
7 <u>Throwdown</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
8 <u>Mash-Up</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
9 <u>Wheels</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
10 <u>Ballad</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
11 <u>Hairography</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	2 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
12 <u>Mattress</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	3 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
13 <u>Sectionals</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	3 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
14 <u>Hell-O</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
15 <u>The Power of Madonna</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	3 เพลง
16 <u>Home</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
17 <u>Bad Reputation</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	2 เพลง
18 <u>Laryngitis</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	4 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
19 <u>Dream On</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
20 <u>Theatricality</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	3 เพลง
21 <u>Funk</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
22 <u>Journey to Regionals</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
รวม	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	12 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	30 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	52 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	17 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	7 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	8 เพลง

ตารางที่ 4.5.23 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee

จะเห็นว่า การนำเพลงเก่าจากที่ต่างๆ มาทำใหม่ในแบบของ *Glee* นั้น ค่อนข้างแตกต่างและมีเอกลักษณ์ แต่ประเภทของเพลงที่ใช้บ่อยที่สุดกลับเป็นเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) ซึ่งมีเพียง 7 เพลง ผู้วิจัยเห็นว่า น่าจะเป็นเพราะการนำเพลงเก่ามาทำใหม่นี้เอง การใช้เพลงเดิมซ้ำจึงมีน้อย อีกทั้งทางทีมงานเองก็ตั้งใจที่จะหลีกเลี่ยงการใช้เพลงเดิมซ้ำอยู่แล้วด้วย ส่วนบทบาทหน้าที่ของเพลงที่ถูกใช้มากที่สุดนั้นจะเป็นเพลงประเภทที่บ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) ซึ่งมีจำนวนถึง 52 เพลง แสดงให้เห็นว่า ยังคงรับเอาอิทธิพลของละครเพลงชนบเดิมที่เน้น I am songs กับ I want songs เป็นหลักอยู่ (Aaron Frankel, 2000: 95 – 96) ซึ่งเพลงทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวนี้ก็มียบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละครเช่นกัน

การสร้างสรรคละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Glee

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Glee* มีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นตอนวางแผน (Planning)

สมัยมัธยมปลาย Ian Brennan ทำกิจกรรมมากมาย ไม่ว่าจะเป็นหัวหน้าวงขับร้องประสานเสียงและเป็นผู้กำกับละครเพลงประจำโรงเรียนต่อจาก John Marquette ครูผู้จุดประกายความใฝ่ฝันในการเป็นนักแสดงให้แก่เขา และเป็นแรงบันดาลใจในการสร้างตัวละคร วิล ในบทภาพยนตร์เรื่อง *Glee* ที่เขาเขียนขึ้นจากประสบการณ์ที่ผ่านมา โดยศึกษาวิธีเขียนจากหนังสือ

Screenwriting for Dummies ซึ่งหนังสือชุด Dummies เป็นหนังสือประเภทคู่มือ (How To) ที่เน้นผู้อ่านที่ไม่มีพื้นฐานใดๆ ในด้านนั้นๆ มาก่อน แม้เขาจะจบปริญญาตรีด้านการละครมาก็ตาม เมื่อเขียนเสร็จในปี 2005 เขากลับไม่กล้านำบทไปเสนอที่ไหน กระทั่ง Mike Novick เพื่อนของเขา นำบทไปให้ Ryan Murphy ซึ่งเป็นสมาชิกฟิตเนสเดียวกันและเคยเป็นนักร้องประสานเสียงสมัยมัธยมปลายเหมือน Ian Brennan ได้อ่าน

หลังประสบความสำเร็จจากการสร้างสรรค์ซีรีส์เรื่อง *Nip/Tuck* ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง FX ร่วมกับ Brad Falchuk ในปี 1999 Ryan Murphy นำเพื่อนคนเดิมคนหนึ่งของเขามาทำงานร่วมกันอีกครั้ง โดยดัดแปลงบทภาพยนตร์เรื่อง *Glee* ให้เป็นละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันที่มีฉากหลังเป็น William McKinley High School โรงเรียนที่สมมุติขึ้นในเมืองโลมา รัฐโอไฮโอ หลังจากนำบทไปเสนอต่อค่าย Fox Television เพียง 15 ชั่วโมงก็ได้รับการอนุมัติให้สร้าง

ทั้งนี้ การที่จะได้รับคำอนุมัติจากทางสถานีรวมถึงได้รับความไว้วางใจจากผู้อุปถัมภ์รายการให้สร้างละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้หรือไม่นั้น ผู้วิจัยเห็นว่า ส่วนหนึ่งมาจากประสบการณ์และความสำเร็จในสายงานภาพยนตร์และละครโทรทัศน์ของผู้สร้าง นั่นคือ Ryan Murphy กับ Brad Falchuk นั่นเอง

2. ขั้นตอนเตรียมการ (Pre-production)

ในระหว่างการดัดแปลงบทนั้น ทีมผู้สร้างก็ไม่ได้ใช้นายหน้าหรือตัวแทนการคัดเลือกนักแสดงได้เลย แต่กลับเปิดคัดเลือกนักแสดงกันเอง โดยได้นักแสดงที่มาจากเวทีละครบรอดเวย์คือ Matthew Morrison, Jenna Ushkowitz, Lea Michele ผู้รับบท วิล ที่น่า และเรเชล ตามลำดับ โดย Matthew Morrison เข้ามาคัดตัวด้วยการร้องเพลง *Over the rainbow* แล้วเล่นฮุกคูเลเล่ประกอบ ซึ่งเขาได้ร้องมันอีกครั้งในตอนที่ 22 และ Jenna Ushkowitz ร้องเพลง *Waiting for life to begin* จากละครเพลงเรื่อง *Once on this Island* ส่วน Lea Michele ซึ่งรู้จักกับ Ryan Murphy อยู่ก่อนแล้ว และถูกเขียนให้แสดงบทเรเชลซึ่งตรงกับตัวเธอมาก เห็นได้จาก Lea Michele ที่เป็นยิวและมีความใฝ่ฝันอยากเป็นนักร้องนักแสดง ต่างกันตรงที่เธอแสดงละครบรอดเวย์มาตั้งแต่อายุ 8 ขวบแล้วนั้น ร้องเพลง *On my own* ในการคัดตัว และได้ร้องเพลงเดิมนี้อีกครั้งในฉากการปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1

การคัดเลือกนักแสดงคนอื่นๆ นั้น หากไม่ใช่ทักษะความสามารถด้านการร้อง เต้น เล่นดนตรี ก็จะต้องมีบุคลิกภาพ อารมณ์ขัน ความคิดสร้างสรรค์ ได้แก่

Cory Monteith ซึ่งไม่ได้ร้องเพลงในการตัดตัวครั้งแรก หากแต่ใช้ความสามารถในการตีกลอง โดยใช้ทัปเปอร์แวร์แทนกลองแล้วใช้ดินสอแทนไม้ตี เมื่อนาวีดีโอการตัดตัวมาดูอีกครั้ง ผู้สร้างก็ชอบบุคลิกที่เป็นตัวของตัวเองของเขามากจนต้องโทรไปหาตัวแทนของเขาเพื่อขอให้เขาบินตรงมาตัดตัวกับผู้สร้างที่สตูดิโอตัวต่อตัว เขาจึงร้องเพลง Can't Fight This Feeling ของ REO Speedwagon ซึ่งเขาก็ได้แสดงเพลงนี้อีกครั้งในการปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

Amber Riley ซึ่งร้องเพลงป๊อปธรรมดาทั่วไปในการตัดตัว แต่ผู้สร้างขอให้เธอร้องเพลง And I am telling you, I'm not going จากละครเพลงเรื่อง Dreamgirls และเธอก็ทำได้ดีจนได้รับบท ซึ่งปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1 และได้ร้องเพลงเดิมนี้อีกครั้งในตอนที่ 13

Chris Colfer ซึ่งในชีวิตจริงก็เปิดเผยตัวเองว่าเป็นเกย์ เขามาตัดตัวในบทอาร์ตี้ แต่ได้แสดงบทนี้แทน เขาร้องเพลง Mr.Cellophane จากละครเพลงเรื่อง Chicago ในการตัดตัว ซึ่งเขาได้ร้องมันอีกครั้งในการปรากฏตัวครั้งแรกในตอนที่ 1

ส่วนบทอาร์ตี้ นั้น ตกเป็นของผู้มีประสบการณ์อย่าง Kevin McHale กล่าวคือ เคยเป็นนักร้องวง NTL (Not Like Them) มาก่อน ก็ร้องเพลงของวง The Beatles ในการตัดตัว

สำหรับนักแสดงสมทบนั้น นอกจาก Josh Groban และ Olivia Newton-John จะมารับบทเป็นตัวเอง (Cameo Appearance) แล้ว ยังมี Eve นักร้องสาวผิวสีที่มารับบทครูประจำชมรมขับร้องประสานเสียง Jane Addams Girls Choir หลังจาก Whitney Houston ปฏิเสธที่จะรับบทนี้ นอกจากนี้ ยังมีนักแสดงที่แสดงทั้งละครและภาพยนตร์มาแล้วอย่าง Neil Patrick Simon ที่มารับบทไบรอัน และ Kristin Chenoweth ที่มารับบทเอพริล ซึ่ง Ryan Murphy เจาะจงเลือกเธอเนื่องจากเคยร่วมงานด้วยกันมาแล้ว และชื่นชมความสามารถของเธอเป็นการส่วนตัว โดยเฉพาะการที่เธอเป็น original cast บท Glinda ในละครเพลงเรื่อง Wicked ซึ่งชนะรางวัล Tony Award มาแล้วเช่นเดียวกับ Idina Menzel ในบท Elphaba จากเรื่องเดียวกัน ที่มารับบทเชลบี เนื่องจากแฟนละครเห็นว่าหน้าของเธอคล้ายกับ Lea Michele ผู้รับบทเรเชลนั่นเอง

ในส่วนของบท Todd VanDerWerff (2010) แห่ง The A.V. Club หนังสือพิมพ์บันเทิงของชิคาโก (Chicago) ได้ให้คำวิจารณ์ในระดับ A- ซึ่งสูงสุดสำหรับ *Glee* ฤดูกาลที่ 1 แก่ตอนที่ 1, 9, 13, 14 และ 22 โดยชื่นชมจากเพลง Bohemian Rhapsody ซึ่ง Jonathan Groff ผู้รับบทเจซซี่ ประสบอุบัติเหตุจากการทุ่มเทดีลิ่งกามาโดนในการถ่ายทำเพลงนี้เป็นพิเศษ เนื่องจากการติดต่อทั้งภาพและเสียงสามารถบอกอะไรหลายๆ อย่างได้ในเพลงเดียว ตั้งแต่สาเหตุที่ Vocal

Adrenaline ขณะ ไปจนถึงความสัมพันธ์ที่ลงรอยกันระหว่างฟิน คิวินน์ พัค และเรเชลที่ตัดใจจาก เจซซี่ได้ รวมถึงการพูดเนื้อเพลงที่ของคิวินน์ที่เข้ากับเนื้อหาในฉากคลอດลูกของเธออย่างลงตัว

การกำกับและเขียนบทโทรทัศน์ในแต่ละตอนนั้น ใช้ผู้เขียนคนละคนกัน ตามแต่การติดต่อ มอบหมายของผู้สร้างทั้งสาม อันได้แก่ Ryan Murphy, Brad Falchuk, Ian Brennan ผู้กำหนด โครงเรื่องหลักของแต่ละฤดูกาลที่นำเสนอเรื่องราวชีวิตของผู้ใหญ่คู่ขนานไปกับเรื่องราวชีวิตของเด็กวัยรุ่นมัธยมปลายใน Glee Club หรือชมรมขับร้องประสานเสียงวง New Directions ซึ่งถูก มองว่าเป็นคนชายขอบของสังคมที่แทนค่าด้วยโรงเรียนมัธยมปลาย กับปัญหาที่ต้องเผชิญ ไม่ว่าจะ เป็นเรื่องของการค้นหาอัตลักษณ์ ความรักความสัมพันธ์ ยาเสพติด สิ่งยั่วยุ การตั้งท้องก่อนวัย อันควร และปัญหาสังคมร่วมสมัยให้ดำเนินไป ความโดดเด่นของบทจึงอยู่ที่ความสนุกสนานตาม ประสาละครตลกที่บทสนทนา มักจะเกาะกระแสและจิกกัดสถานการณ์ในประเทศ ณ ปัจจุบัน

ในแง่ความสัมพันธ์และความขัดแย้งระหว่างตัวละครนั้น เนื่องจากเป็นละครซีรีส์โครงเรื่อง หลักของทั้งเรื่องจึงไม่จำเป็นต้องพัฒนาไปจนถึงจุดแตกหักและจบทุกอย่างภายในเวลาอันสั้น เหมือนภาพยนตร์ แต่จะค่อยเป็นค่อยไป นานๆ ทีจึงจะมี Turning Point ทำให้การสลับคู่ไปมา และการรักๆ เลิกๆ ของฟินกับเรเชล รวมถึงการแก้แค้นกันระหว่างวิลกับซูเกิดขึ้นได้เรื่อยๆ

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

การถ่ายทำเกิดขึ้นในสตูดิโอเกือบทั้งหมด มีเพียงไม่กี่ฉากเท่านั้นที่ไปถ่ายทำนอกสถานที่ อาทิ ฉากโรงเรียน โรงละครที่ทำการแข่งขัน และลานโบว์ลิ่ง ซึ่งต่างก็อยู่ใกล้ๆ สตูดิโอในฮอลลีวูด

แม้ในแต่ละตอนจะมีแก่นเรื่องหลักที่ชัดเจนอยู่ แต่ผู้สร้างก็อยากให้ตัวละครแต่ละตัวมี อะไรให้ทำในทุกๆ ตอน ตัวละครแต่ละตัวจึงถูกสร้างให้มีเอกลักษณ์เฉพาะที่ชัดเจนตั้งแต่แรกเห็น Ryan Murphy เผยว่า เขาไม่อยากให้การแสดงในเรื่องเหมือนละครเพลงทั่วไปที่อยู่ๆ ตัวละครก็ แหกปากร้องเพลงขึ้นมา เขาจึงใช้รูปแบบการจัดไซท์ที่ผสมผสานจินตนาการกับการแสดงจริงอย่าง ที่ภาพยนตร์เรื่อง *Chicago* ใช้ในปี 2002 โดยมี Zach Woodlee เป็นผู้ออกแบบท่าเต้นประจำให้

เหล่านักแสดงนำพูดถึงขั้นตอนการถ่ายทำไว้ในรายการ *The Oprah Winfrey Show* ว่า พวกเขาจะเป็นกลุ่มคนที่ทำงานหนักที่สุดในแวดวงโทรทัศน์ก็ว่าได้ เพราะต้องทำงานตั้งแต่ 6 โมงเช้า ซ้อมร้องเต้นกัน 12 – 14 ชั่วโมง ตั้งแต่จันทร์ถึงเสาร์ รวมถึงวันอาทิตย์ด้วยในบางสัปดาห์ โดยจะซ้อมก่อนถ่ายทำจริง 6 – 8 สัปดาห์ ก่อนจะลดเหลือ 2 -3 สัปดาห์ในฤดูกาลต่อมา แต่ละ ตอนจึงใช้งบประมาณอย่างต่ำถึง 3 ล้านดอลลาร์ ซึ่งถือว่าสูงมากในวงการละครโทรทัศน์ โดยใน

การถ่ายทำฉากที่ปรากฏเพลงร้องนั้น จะไม่แสดงเต็มเพลงในเรื่อง เพื่อป้องกันปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ พวกเขาใช้การบันทึกเสียงล่วงหน้าแล้วเปิดในฉาก แต่จะไม่มีการร้องสด

ที่แรกทีมีผู้สร้างตั้งใจจะสร้างฤดูกาลที่ 1 เพียง 13 ตอน แต่เมื่อออกอากาศได้ไม่นานกลับได้รับการสนับสนุนให้สร้างต่อจนถึงตอนที่ 22 หลังจากตอนที่ 13 ออกอากาศไปในวันที่ 9 ธันวาคม ปี 2009 จึงได้หยุดพักการออกอากาศครั้งแรกของเรื่องไป ด้วยเหตุผลในเรื่องการแพร่ภาพรายการพิเศษวันหยุดฤดูหนาว (Winter Break) รวมถึงการปรับผังรายการประจำปีตามนโยบายของสถานีโทรทัศน์ช่อง Fox ในขณะนั้น เพื่อให้ชนกับรายการ *American Idol* ทีมีผู้สร้างจึงมีเวลาในการเขียนบทและถ่ายทำ 9 ตอนที่เหลือ โดยในตอนที่ 14 นี้ มีการฉายรอบปฐมทัศน์ที่ Paley Festival (The Paley Center for Media) ใน Beverly Hills เมื่อวันที่ 13 มีนาคม ปี 2010 ก่อนจะนำมาออกอากาศทางโทรทัศน์ในเดือนต่อมา และมีจำนวนผู้ชมสูงที่สุดในฤดูกาล นั้นก็คือ 13.66 ล้านคน

ในแต่ละตอนจะมีเพลงหลากหลายแนวเท่าที่จะขอซื้อลิขสิทธิ์มาทำใหม่ได้ ต่อมา ละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่องนี้โด่งดังและมีผู้ชมมากขึ้น ค่ายเพลงต่างๆ เห็นช่องทางในการโปรโมทเพลงของตน จึงเสนอให้ทีมีผู้สร้างเข้ามาฟังเพลงก่อนแล้วเลือกนำไปใช้ได้เลยตามใจชอบ จึงไม่ต้องประสบปัญหาเรื่องลิขสิทธิ์อีกต่อไป ยกเว้นในบางเพลงที่ทางผู้สร้างเป็นฝ่ายไปขอเอง อย่างในตอนที่ 15 Ryan Murphy เคยร่วมงานกับ Madonna มาแล้ว ได้ติดต่อขอเอาเพลงของเธอไปใช้ในตอนที่ตั้งใจจะเขียนขึ้นเพื่อสวดุ๊กแก่ Madonna นี้ตั้งแต่ปี 2009 และเธอก็ยินดีจะช่วยในทุกทาง การซื้อมาก่อนถ่ายทำจึงเริ่มขึ้นในเดือนธันวาคมของปีนั้น และเริ่มถ่ายทำในเดือนต่อมา

นอกจากเพลงร้องแล้ว ยังใช้เพลง Time for Some Girl Talk ซึ่งเป็นดนตรีไต่เตี้ยลั่นๆ แต่งโดย James S. Levine, เพลง Single ladies (put a ring on it) ของ Beyoncé ในตอนที่ 4, เพลง Sing, sing, sing (with a swing) ของ Louis Prima ในตอนที่ 8, ดนตรีเปล่า (Backing Track) เพลง Ray of Light เพลง Justify My Love และเพลง Frozen ของ Madonna ในตอนที่ 15 มาใช้ประกอบฉากต่างๆ ภายในเรื่องอีกด้วย

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

กระบวนการหลังการผลิตมีการโฆษณาประชาสัมพันธ์ โดยใช้สัญลักษณ์ในเรื่องอย่าง น้ำหวานปั่น (Slushie) ในแก้วพลาสติกยี่ห้อ Big Quench ที่สมาชิกชมรม Glee Club มักจะถูก

สาดใส่ ซึ่งสีของน้ำก็จะขึ้นอยู่กับรสชาติที่พวกเขาเด็กเกรจะหยิบมาสาดใส่ รวมถึงการชูนี้นี้เป็นรูปตัว L ซึ่งย่อมาจาก Loser ไปที่ตัวละครในภาพโปสเตอร์โปรโมทละครอีกด้วย

Glee ออกอากาศรอบปฐมทัศน์ของตอนที่ 1 ในวันที่ 19 พฤษภาคม ปี 2009 และออกอากาศซ้ำอีกครั้งในวันที่ 9 กันยายน ปี 2009 จนถึงวันที่ 8 มิถุนายน ปี 2010 และมีอีกหลายฤดูกาลต่อมาจนถึงปัจจุบัน ส่วนการประเมินผลรายการนั้น เรตติ้งจะเป็นตัววัดคะแนนความนิยม การนำเพลงเก่ามาทำใหม่ในรูปแบบและแนวคิดที่หลากหลายนั้น เป็นส่วนช่วยดึงดูดให้ผู้ชมมากมายหลายประเภทมาติดตามชม โดยเฉพาะผู้ที่เสพงานศิลป์เป็นประจำและมีโลกทัศน์กว้างไกล ซึ่งก็มักจะเป็นผู้ที่มีกำลังทรัพย์สูง สอดคล้องกับผลสำรวจที่ว่า *Glee* เป็นรายการโทรทัศน์ที่ผู้ชมในอเมริกามีรายได้ต่อครัวเรือนสูงที่สุด โดยผู้ชมที่มีอายุระหว่าง 18 – 49 ปี มีรายได้ต่อครอบครัวรวม 100,000 เหรียญสหรัฐเป็นส่วนใหญ่

นอกจากนี้ ยังเข้าชิง 19 รางวัล Emmy Awards 4 รางวัล Golden Globe Awards 6 รางวัล Satellite Awards รางวัลจากสถาบันอื่นอีก 57 รางวัล โดยรางวัลที่ชนะมาได้ เช่น Creative Arts Emmy Awards สาขา Outstanding Sound Mixing For Series, Primetime Emmy Award สาขา Outstanding Supporting Actress in a Comedy Series จากการแสดงของ Jane Lynch ผู้รับบทซูในเพลง Vogue, Golden Globe Awards สาขาละครโทรทัศน์ยอดเยี่ยมประเภทสุขนาฏกรรม (Best Television Series in Musical or Comedy) ในปี 2010, Satellite Awards สาขานักแสดงนำชายยอดเยี่ยมประเภทสุขนาฏกรรม (Best Actor in a Musical or Comedy Television Series), นักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยมประเภทสุขนาฏกรรม (Best Actress in a Musical or Comedy Television Series), สาขาละครโทรทัศน์ยอดเยี่ยมประเภทละครเพลงหรือสุขนาฏกรรม (Best Television Series in Musical or Comedy) ในปี 2009 เป็นต้น

ทุกเพลงร้องที่ปรากฏในฤดูกาลที่ 1 ถูกรวบรวมไว้ในอัลบั้ม *Glee: The Music Volume 1*, *Glee: The Music Volume 2*, *Glee: The Music Volume 3 Showstoppers* โดยอัลบั้มที่รวมเพลงเฉพาะในตอนนั้นๆ ได้แก่ *Glee: The Music, Journey to Regionals* ที่รวมเพลงในตอนที่ 22 และ *Glee: The Music, The Power of Madonna* ที่รวมเพลงในซึ่งวางจำหน่ายในตอนที่ 15 ซึ่งวางจำหน่ายวันเดียวกับวันที่ออกอากาศ และเพียงสัปดาห์เดียว ยอดขายอัลบั้มก็ติดอันดับที่ 1 ของ Billboard 200 ซึ่งเป็นการจัด 200 อันดับอัลบั้มเพลงที่มียอดขายสูงที่สุดในอเมริกาประจำสัปดาห์ นอกจากนี้ ยังมีการตัดแบ่งแต่ละซิงเกิ้ลให้ดาวน์โหลดทาง iTunes อีกด้วย

ปัจจุบัน มีการแตกย่อย (spin-off) เป็นคอนเสิร์ต ภาพยนตร์ 3 มิติ รวมถึงรายการโทรทัศน์ อย่าง *The Glee Project* ซึ่งเป็นรายการค้นหานักแสดงหน้าใหม่อีกด้วย

ภาพที่ 4.5.27 โปสเตอร์โปรโมท Glee

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้ มีเนื้อหาเกี่ยวกับเบื้องลึกเบื้องหลังโครงการสร้างสรรค์ละครเพลงบรอดเวย์อันมีเนื้อหาเกี่ยวกับชีวิตของมาริลิน มอนโรอย่าง *Marilyn: The Musical* ซึ่งต่อมามีชื่ออย่างเป็นทางการว่า *Bombshell* โดยตลอดทั้งเรื่องเราจะได้เห็นกระบวนการสร้างสรรค์ละครเพลง สลับกับความขัดแย้งระหว่างตัวละครหลักที่ต้องทำงานร่วมกัน

ตัวละครหลักและนักแสดง

1. คาเรน คาทไรท์ (Karen Cartwright)

หญิงสาวบ้านนอก มาจากรัฐไอโอวา (Iowa) ตาสีน้ำตาล ผมดำหยักศก เคยได้รับคำชมจากการแสดงละครเวทีของโรงเรียน เมื่อจบมัธยมปลายก็มาล่าฝันต่อที่บรอดเวย์ เธอหมั้นและอาศัยอยู่กับเดฟ (Dave) โฆษกประจำเทศบาลนครนิวยอร์ก เธอทำงานเป็นบริกร มีความใฝ่ฝัน แต่ไม่กล้าและมั่นใจพอที่จะไขว่คว้า รับบทโดย Katharine McPhee ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.1 ตัวละคร คาเรน คาทไรท์ รับบทโดย Katharine McPhee

2. ไอวี ลินน์ (Ivy Lynn)

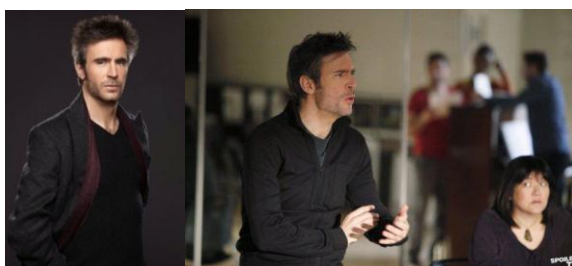
สาวผมบลอนด์ อวบอ้วน ลูกสาวของลี คอนรอย (Leigh Conroy) อดีตดาราละครบรอดเวย์ เป็นคอรัสมากกว่า 10 ปี ผลงานล่าสุดคือ Heaven on Earth ซึ่งจูเลียกับทอมเพื่อนสนิทเธอเป็นผู้สร้าง ก่อนจะมาได้รับบทมาริลินในละครเวที Bombshell เมื่อได้ก้าวขึ้นสู่จุดที่สูงขึ้นเธอก็เริ่มหลงคิดว่าตัวเองเป็นคนสำคัญ รับบทโดย Megan Hilty ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.2 ตัวละคร ไอวี ลินน์ รับบทโดย Megan Hilty

3. เดเรค วิลส์ (Derek Wills)

ผู้กำกับและออกแบบท่าเต้น หน้าตาคมเข้ม เกิดและโตทางตอนใต้ของลอนดอน เรียนจบจากมหาวิทยาลัยแคมบริดจ์ (Cambridge) เขาเป็นคนเจ้าชู้ แต่ทำงานประณีต จึงเป็นที่ต้องการของใครๆ มากมาย รวมถึงไอลินที่แย่งตัวเขามาจากการเป็นผู้กำกับละคร *My Fair Lady* ของเจอรี่ ให้มากำกับ Bombshell แทน อีกทั้งยังรับผิดชอบต่องานที่ทำ จะเห็นว่าทุกครั้งที่มีการซ้อมเขามาถึงก่อนเวลาเสมอ เขาเป็นคนเข้มงวดจนหลายคนตั้งฉายาให้ว่า Dark Lord แต่นั่นก็เพราะความรักในการทำละครของเขานั่นเอง รับบทโดย Jack Davenport ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.3 ตัวละคร เดเรค วิลส์ รับบทโดย Jack Davenport

4. ไอลิน แรนด์ (Eileen Rand)

ผู้อำนวยการสร้างวัยกลางคน ผมดำหน้าม้าประบ่า ทำงานร่วมกับเจอรี่ (Jerry Rand) สามีของเธอที่แต่งงานกันตั้งแต่ปี 1985 และมีลูกสาวด้วยกันหนึ่งคนคือ มหาตมะ เคที แรนด์

(Mahatma Katie Rand) กระทั่งฟ้องหย่ากันจนเป็นปัญหาเรื้อรังเรื่องสินสมรสมาจนถึงทุกวันนี้ เธอมีนิสัยหยิ่งทะนง ยอมหักไม่ยอมงอ รับบทโดย Anjelica Huston ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.4 ตัวละคร ไอลีน แรนด์ รับบทโดย Anjelica Huston

5. จูเลีย ฮุสตัน (Julia Houston)

นักเขียนบทละครและเนื้อร้อง วัยกลางคน ผอมล่อนด้อยศักดิ์ มีนิสัยชอบวิตกกังวล ตีตนไปก่อนไข้ เธอแต่งงานกับแฟรงก์ (Frank) ครูสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนมาแล้ว 18 ปี มีลูกชายด้วยกันหนึ่งคนคือ ลีโอ (Leo) และกำลังจะรับอุปถัมภ์เด็กหญิงจากจีน เธอเคยเป็นชู้รักกับไมเคิล สวิฟท์ (Michael Swift) เมื่อ 5 ปีก่อน รับบทโดย Debra Messing ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.5 ตัวละคร จูเลีย ฮุสตัน รับบทโดย Debra Messing

6. ทอม ลีวิท (Tom Levitt)

เกย์นักแต่งเพลงและทำดนตรีในละครเพลง (Composer) ร่วมกับจูเลีย เพื่อนสนิทของเขา มาเป็นเวลานาน ผลงานเรื่องแรกที่สร้างชื่อให้กับพวกเขาจริงๆ คือละครเวทีเรื่อง Three and a Match แสดงติดต่อกัน 82 รอบ และผลงานล่าสุดของพวกเขาชื่อ Heaven on Earth

11 ปีก่อน ทอมเคยร่วมงานกับเดเร็คและบิลล์ เวสต์ (Lyle West) ดาราตงที่ปัจจุบันมีรายได้มหาศาลจากการแสดงซีทีคอมทางโทรทัศน์ ซึ่งทอมกับเดเร็คชักนำเข้าวงการตั้งแต่อายุ 12 ด้วยการเป็นนักแสดงบรอดเวย์ ต่อมาทอมและเดเร็คทะเลาะกันเพราะความปากร้ายของเดเร็ค

ทอมเดทจอห์น กูดวิน (John Goodwin) ทนายความพรรค Republican อยู่พักหนึ่งก่อนจะเดทแซม สตรีคแลนด์ (Sam Strickland) นักแสดงประกอบ (Ensemble) ฝีมือผู้เคร่งศาสนาแทน

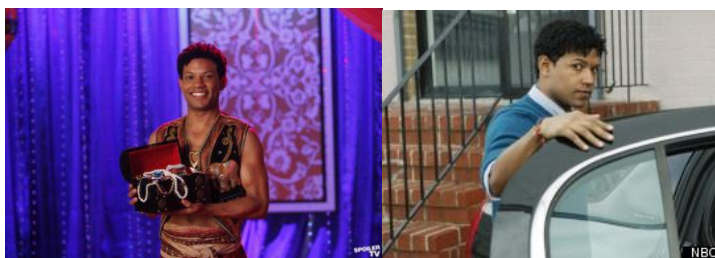
ทอม รับบทโดย Christian Borle ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.6 ตัวละคร ทอม ลีวิท รับบทโดย Christian Borle

7. เอลลิส บอยด์ (Ellis Boyd)

ชายแท้ผิวสีที่ชื่นชอบมาริลิน มอนโรมาก จนเป็นแรงบันดาลใจให้ทอมกับจูเลียสร้างละครเวที Bombshell อย่างไรก็ตาม ความทะเลาะทแยงทำให้เขาได้ไต่เต้าจากการเป็นผู้ช่วยของทอมมาเป็นผู้ช่วยของไอเดินเพื่อดีดตัวเองขึ้นเป็นผู้อำนวยการสร้าง เพราะคิดว่าเป็นตำแหน่งที่อยู่เหนือทุกสิ่ง และดูถูกศิลปินว่าเป็นอาชีพที่ต้อยต่ำ รับบทโดย Jaime Cepero ปรากฏตัวครั้งแรกตอนที่ 1

ภาพที่ 4.6.7 ตัวละคร เอลลิส บอยด์ รับบทโดย Jaime Cepero

ตอนที่ 1 Pilot

เรื่องย่อ

เอลลิสแสดงความสนใจในมาริลิน มอนโรอยู่บ่อยๆ จนจูเลียกับทอม คู่หูนักแต่งเพลงที่เป็นนายจ้างของเขาเกิดแรงบันดาลใจในการสร้างละครเพลงเกี่ยวกับมาริลินขึ้นโดยยังไม่กำหนดชื่อเรื่อง แค่เรียกมันว่า Marilyn: The Musical เท่านั้น โดยทั้งสองลองแต่งเพลงกันเล่นๆ แล้วให้ไอวี คอรัสละครบรอดเวย์เรื่อง Heaven on Earth ซึ่งจูเลียกับทอมทำร่วมกันเป็นคนร้อง ระหว่างนั้นเอลลิสแอบถ่ายวิดีโอเพื่อส่งไปให้แม่ดู แต่มันดันหลุดไปทั่วโลกอินเทอร์เน็ต จูเลียเลยยุทอมให้ไล่เอลลิสออก เอลลิสขอโอกาสทำงานเป็นผู้ช่วยทอมอีกครั้ง เพราะเขาเป็นแฟนพันธุ์แท้ของจูเลียกับทอม ติดตามผลงานละครมาแล้วทุกเรื่อง ทอมใจอ่อนให้ออกาสเอลลิสอีกครั้ง

ไอลีน ไพรดิวเซอร์ที่ตกลงเรื่องสินสมรสกับเจอรี่ อดีตสามีที่เพิ่งหย่ากันและกำลังอำนวยความสะดวกสร้างละครเพลงเรื่อง *My Fair Lady* อยู่ เกิดความคิดว่าละครเรื่องนี้จะทำให้เธอกลับมามีชื่อเสียงเงินทองได้อีกครั้ง โดยไม่ต้องอยู่ภายใต้เงาทางการเงินของอดีตสามี จึงเข้ามาอำนวยความสะดวกโดยกำหนดให้เดเร็คเป็นผู้กำกับและออกแบบท่าเต้น แม้ทอมจะเคยทำงานกับเดเร็ค แต่ปัจจุบันเขาแตกคอกันแล้ว ทอมจึงไม่ยอมร่วมงานกับเดเร็คในตอนแรก แต่ต่อมาจูเลียก็เกลี้ยกล่อมเขาจนยอม งานเริ่มขึ้นที่ขั้นตอนการเฟ้นหาทีมงานและนักแสดง มีการเปิดคัดเลือกนักแสดงนำในบทมาริลินขึ้น ในที่สุดก็ได้มาสองคนคือ คาเรนกับไอวี่

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 1 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. เพลง **Over the rainbow** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
- เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

Signature Song ของ Judy Garland จากภาพยนตร์เรื่อง *The Wizard of Oz* ชนะรางวัลตุ๊กตาทอง (Academy Award) สาขาเพลงประกอบภาพยนตร์ยอดเยี่ยมในปี 1939 เป็นเพลงเปิดเรื่อง แนะนำ และเป็นลางบอกเหตุ (Foreshadow) ถึงการที่ตัวคาเรนและไอวี่ ซึ่งคนดูจะเห็นว่ามาออกออดิชั่นต่อจากคาเรนในฉากแรกของเรื่อง ว่าต่อไปทั้งคู่จะได้ก้าวไปสู่โลกของ Marilyn: The Musical และทำให้มุมมองการดำเนินชีวิตเปลี่ยนไปเป็นการหยิบยืมความหมายจากที่ตัวละคร Dorothy ในภาพยนตร์เรื่อง *The Wizard of Oz* ได้ประสบพบเจอ

2. เพลง **Never give all the heart** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงนี้มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง เมื่อจูเลียกับทอมลองแต่งเพลงกันเล่นๆ แล้วให้ไอวี่ร้อง ระหว่างนั้นเอลลิสก็แอบถ่ายวิดีโอเพื่อส่งไปให้แม่ดูถึงงานที่ตนกำลังทำอยู่ แต่วิดีโอต้นหลุดไปทั่วโลกอินเทอร์เน็ต คนดูจะเห็นว่า คาเรนก็ซ้อมร้องไปด้วยแสดงว่าเธอก็เตรียมตัวที่จะออดิชั่น Marilyn: The Musical อยู่เหมือนกันแม้มันจะยังไม่เป็นที่แน่นอนว่าจะมีการสร้าง

3. เพลง **The national pastime** - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เนื้อหาของเพลงจะมีการเชื่อมโยงกับมาริลินเช่นเพลง *Diamonds are a Girl's Best Friend* ซึ่งมาริลินร้องไว้ในภาพยนตร์ที่เธอแสดงนำเรื่อง *Gentleman Prefer Blonde* (1953) มีการสร้างอารมณ์ขันจากความห่ามเล็กๆ ของคำร้องสองแง่สองง่ามอย่าง Peanuts! Hot dogs!

Crackerjack! ซึ่งเป็นอาหารว่างที่มีขายในสนามเบสบอลและมีความหมายแฝงเป็นเครื่องเพศของผู้ชาย มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง เมื่อโอดีนสนใจจะอำนวยความสะดวกสร้าง Marilyn: The Musical โดยกำหนดผู้กำกับและออกแบบท่าเต้นเป็นเดเร็ค ซึ่งการแสดงเพลงนี้จะแสดงให้เห็นฝีมือในการกำกับและออกแบบท่าเต้นของเดเร็ค รวมถึงการแต่งคำร้องทำนองเพลงของทอมกับจูเลีย นอกจากนี้ ในฉากเดียวกัน เมื่อการแสดงจบ คนดูจะเห็นความขัดแย้งระหว่างทอมกับเดเร็ค โดยมีจูเลียคอยไกล่เกลี่ย

ภาพที่ 4.6.8 โอดีนแสดงเพลง The national pastime

4. เพลง I wanna be loved by you - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เพลงประกอบละครเพลงในปี 1928 เรื่อง *Good Boy* ต้นฉบับร้องโดย Helen Kane ผู้เป็นแม่แบบตัวการ์ตูน Betty Boop ซึ่งเป็นที่รู้จักจากเพลงนี้ในฐานะ Boop-Boop-a-Doop Girl จนสมาคมอุตสาหกรรมบันทึกเสียงอเมริกันหรือ RIAA (Recording Industry Association of America) จัดให้เป็นหนึ่งในเพลงแห่งศตวรรษ (Songs of the Century) มีผู้นำมาร้องใหม่มากมาย รวมถึงมาริลินในภาพยนตร์เรื่อง *Some Like It Hot* เวอร์ชันนี้ร้องโดย Lisa ตัวประกอบในฉากออกติชนบทมาริลิน เป็นการสร้างอารมณ์ขันโดยการเลียนแบบการแสดงออกของมาริลิน

5. เพลง Beautiful - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

มีการเปลี่ยนเนื้อเพลงจากต้นฉบับที่ว่า “Now and then I get insecure from all the pain, I’m so ashamed.” มาเป็น “Now and then I get insecure from all the fame, I’m so ashamed.” เพื่อให้เข้ากับเนื้อเรื่อง เพลงนี้ปรากฏในฉากออกติชนบทมาริลิน ซึ่งมีแต่คนร้อง เต้น และแต่งตัวเลียนแบบมาริลิน แต่คาเรนกลับเลือกที่จะแต่งตัวธรรมดาและร้องเพลงเก่าของ Christina Aguilera เพลงนี้แสดงให้เห็นว่า คาเรนนำความรู้สึกของเธอมาเทียบเคียงกับความรู้สึกของมาริลินที่ตนได้ตีความมา เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่เพื่อบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของคาเรนว่าเธอจะไม่ยอมให้คำพูดคนหรือสิ่งใดก็ตามมาทำลายความเป็นตัวเองเด็ดขาด เพราะเราทุกคนต่างก็ดงามในแบบของตัวเองอยู่แล้วไม่ว่าใครจะมองอย่างไร

6. เพลง Happy Birthday, Mr. President - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

ต้นฉบับของเวอร์ชันนี้ ร้องโดยมาริลินในปี 1962 ที่งานฉลองวันเกิดอายุ 45 ของ JFK ซึ่งจัดขึ้น ณ Third Madison Square Garden ก่อนวันจริง 10 วัน เพลงนี้มีบทบาทหน้าที่ในการดำเนินเรื่อง จากที่คาเรนถูกเดเร็คเรียกตัวไปที่บ้านกลางดึก เมื่อเธอบอกว่ากำลังซ้อมเป็นมาริลินกับคู่หมั้นของเธอในภาพยนตร์เรื่อง *Some Like It Hot* เขาก็บอกให้ทำบางอย่างที่เธาร้อนอย่างเธอทำกับคู่หมั้น คาเรนไม่ยอม และทำเครื่องเพลงนี้ให้เขาดูเท่านั้น

7. เพลง Let me be your star - ปรบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เนื้อหาของเพลงพูดถึงชีวิตของมาริลินที่ไม่ว่าแม่จะพลาดหวังสักกี่ครั้งแต่ก็จะต่อสู้ไขว่คว้าต่อไปจนกว่าจะได้รับเลือก คาเรนและไอวีร้องในฉากการเดินทางไปออกดิชั่นรอบสองในเช้าวันใหม่

ภาพที่ 4.6.9 คาเรนและไอวีร้องเพลง Let me be your star

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Over the rainbow คาเรนร้องในการออกดิชั่นละครเพลงเรื่องหนึ่ง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Never give all the heart ไอวีร้อง เอลลิสแอบถ่ายลงอินเทอร์เน็ต คาเรนซ้อมร้องเตรียมไปออกดิชั่นบทมาริลิน 2. The national pastime ไอวีร้องในสตูดิโอ 3. Happy Birthday, Mr. President คาเรนร้องที่บ้านเดเร็คเมื่อถูกเรียกไปกลางดึก รวม 3 เพลง

บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Beautiful คาเรนร้องในการออดิชั่นบทมาริลิน 2. Let me be your star คาเรนกับไอวีร้องในการออดิชั่นรอบสอง รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Over the rainbow คาเรนร้องในการออดิชั่นละครเพลงเรื่องหนึ่ง 2. I wanna be loved by you Lisa ร้องในการออดิชั่นบทมาริลิน รวม 2 เพลง

ตารางที่ 4.6.1 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 1

ตอนที่ 2 The Callback

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ หลังการออดิชั่นร้องเพลงในครั้งแรก มีการเรียกตัวกลับมาออดิชั่นอีกครั้ง (Callback) โดยครั้งนี้จะเป็นการออดิชั่นเต้น คาเรนซึ่งไม่ถนัดการเต้นมากนัก ไม่มีเส้นสาย ไม่รู้จักที่มงานเลยสักคน จึงเป็นได้แค่ Understudy ส่วนไอวีซึ่งมีประสบการณ์ในละครบรอดเวย์มาก่อนอยู่แล้ว แถมยังออกเดทกับเดเร็คจนถึงขั้นขึ้นเตียงกันแล้วจึงได้บทมาริลินไป

โครงเรื่องรองคือ จูเลียกับแฟรงก์ สามีของเธอซึ่งเป็นครูสอนวิทยาศาสตร์ กำลังทำเรื่องอุปถัมภ์เด็กหญิงจากจีน แต่เรื่อง Marilyn: The Musical ดันความแตกเสียก่อน ทำให้ต้องสละเวลาไปทำอย่างเร่งด่วน ทั้งคู่ไม่ยอมทำลายความหวังของลิโอ ลูกชายที่รอคอยน้องสาวจากแดนไกล จึงสละเวลาทำเพื่อครอบครัว แต่สุดท้ายก็ยังคงรอต่อไปอยู่ดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 2 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Call me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของวง Blondie เป็นเพลงแนวร็อก คาเรนร้องเพลงนี้อยู่ในจินตนาการ แสดงถึงความรู้สึกที่อยากให้ทางคณะกรรมการโทรกลับมาแจ้งผลหลังจากการอดิชั่นผ่านไป 4 วัน นอกจากนี้ ยังบ่งบอกถึงสถานภาพของเธอด้วย เพราะเมื่อเธอถูกขัดจังหวะระหว่างการร้องเหมือนในตอนที่ 1 เราจะเห็นว่าในความเป็นจริงเธอกำลังทำหน้าที่ของบริกรอย่างใจลอยอยู่

2. เพลง Let me be your star - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ โดยคาเรนแสดงในจินตนาการของทอมกับจูเลียขณะที่ทั้งคู่กำลังจัดเรียงเพลง

3. เพลง The 20th Century Fox Mambo - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงประกอบ Marilyn: The Musical เล่าถึงชีวิตในช่วงก้าวเข้าสู่วงการภาพยนตร์ของมาริลิน โดยนอกจาก 20th Century Fox แล้วยังกล่าวถึงสตูดิโอตั้งทั้ง Paramount, Warner Brothers, MGM อีกด้วย ร้องโดยคาเรน ในการทดสอบการแสดงของเธอต่อหน้าคณะกรรมการอีกครั้งก่อนตัดสินใจว่าไอวีหรือคาเรนจะได้รับบทนำกันแน่ จึงมีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่อง

4. เพลง Crazy dreams - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Carrie Underwood ร้องโดยไอวี บ่งบอกถึงความรู้สึกของเธอที่ต้องขอขอบคุณพระเจ้า เพราะแม้แต่ความฝันที่ดูเหมือนจะบ้าบออย่างการได้เป็นนักแสดงนำเป็นความจริงเสียที่ นอกจากนี้ ยังบ่งบอกถึงตัวตนและสถานภาพที่สูงขึ้นของเธออีกด้วย โดยเธอถูกกลุ่มเพื่อนตั๋อให้ขึ้นไปโชว์เพลงในฉบับซึ่งเธอก็ทำได้ดี มีแต่คนส่งเสียงชื่นชม ไม่ได้เป็นเพียงความฝันและไม่มีการขัดจังหวะใดๆ เหมือนที่คาเรนต้องเจอเมื่อเทียบกับฉากแรกของตอนที่ 2 นี้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. The 20 th Century Fox Mambo คาเรนร้องในการอดิชั่นรอบสุดท้าย รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Call me คาเรนร้องในจินตนาการ 2. Crazy dreams ไอวีร้องบนเวทีในฉบับ รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-

เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Let me be your star คาเรนร้องในจินตนาการของทอมกับจูเลีย รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.2 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 2

ตอนที่ 3 Enter Mr. DiMaggio

เรื่องย่อ

ระหว่างที่คาเรนกลับบ้านไปงานเลี้ยงรับขวัญลูกเพื่อน (Baby Shower) ที่ไอโอว่า (Iowa) ที่งาน Marilyn: The Musical ก็เสนอให้ไมเคิล สวิฟท์ คนรักเก่าของจูเลีย ที่ปัจจุบันต่างแยกทางกันไปมีครอบครัวของใครของมันแล้ว มารับบทโจ ดิมาจีโอ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 3 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง Grenade - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Bruno Mars ร้องโดยไมเคิลในละคร Bruno Mars Musical ซึ่งนำเพลงของ Bruno Mars มาแสดงในแบบ Jukebox Musical

2. เพลง Redneck woman - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงเก่าของ Gretchen Wilson ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับผู้หญิงคอกทองแดง คาเรนร้องในงานรับขวัญลูกของเพื่อน มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง โดยคนดูจะเห็นความสัมพันธ์ระหว่างคาเรนกับเพื่อนเก่า และจะได้รู้ถึงอดีตของคาเรน รวมถึงในอนาคตอาจจะเห็นว่า พ่อของคาเรนทั้งในความสามารถของเธอและสนับสนุนเธอในการฝ่าฟันบนถนนบรอดเวย์ต่อ

ภาพที่ 4.6.10 คาเรนร้องเพลง Redneck woman ในงานเลี้ยงรับขวัญลูกเพื่อน

3. เพลง Mr. and Mrs. Smith - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

จูเลียกับทอมแต่งเพลงนี้ให้ไอ์วิกกับไมเคิลร้องในฐานะมาริลินกับโจ ดิมาคิโอ ด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับความรัก ตัดสลับกับภาพที่ไมเคิลแอบส่งสายตาให้จูเลีย บทบาทหน้าที่ของเพลงนี้จึงเป็นการแสดงความรู้สึกของไมเคิลกับจูเลียยังคงมีความรู้สึกดีๆ ให้แก่กัน แต่ทำได้เพียงต้องเก็บมันเอาไว้ โดยเปรียบเทียบกับเนื้อเพลงที่พูดถึงความรักที่มาริลินกับโจ ดิมาคิโอมีส่วนร่วมกันจนอยากจะหนีจากความเป็นคนดังที่รายล้อมไปด้วยผู้คนไปอยู่อย่างคนธรรมดาใน Marilyn: The Musical

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Grenade ไมเคิลร้องในละคร Bruno Mars Musical รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Redneck woman คาเรนร้องในงานรับขวัญลูกเพื่อน รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	3. Mr. and Mrs. Smith ไอ์วิกกับไมเคิลซ้อมร้องบทมาริลินกับโจ ดิมาคิโอ รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.3 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 3

ตอนที่ 4 The Cost of Art

เรื่องย่อ

โครงเรื่องหลักคือ ไอ์วิกไม่รู้มาก่อนว่าคาเรนได้เป็นนักแสดงประกอบด้วย เมื่อเธอมาเจอคาเรนในการซ้อมอีกครั้ง เธอก็กลั่นแกล้งคาเรนเพื่อให้คาเรนถอนตัวออกจากละครเรื่องนี้ตั้งแต่วันแรก เพื่อนๆ นักแสดงประกอบเห็นใจและเข้าใจคาเรน จึงช่วยเธอโดยการปรับเปลี่ยนสไตล์การแต่งหน้าทำผมและแต่งตัวของเธอ รวมถึงสอนเธอเต้น ซึ่งเธอไม่ถนัดเลยเมื่อเทียบกับคนอื่นๆ

โครงเรื่องรองคือ เดเรคจ้างงานวันเกิดให้ ไลล์ เวสต์ ดาราวัยรุ่นชื่อดังที่เขากับทอมชักนำเข้าวงการ ทอมไม่ไปงาน อ้างว่าต้องไปเดทกับคนที่แม่หามาให้ แต่เมื่อทอมพบว่าจอห์น คู่เดท

ของเขา เป็นทนายความที่สุดแสนจะน่าเบื่อ เขาจึงเปลี่ยนใจไปทำงานแทน ด้านไอลินก็วิ่งโร่หาทุนทำละครเต็มที เธอนึกได้ว่าจูเลียเรียนจบเอกประวัติศาสตร์ศิลป์มา จึงขอให้จูเลียประเมินราคาภาพวาดของเดกาส์ ศิลปินชื่อดัง (Edgar Degas, 1834 – 1917) ซึ่งเป็นของขวัญวันแต่งงานของไอลินกับเจอร์รี่ แต่เมื่อนำไปขายอย่างถูกกฎหมายกลับติดปัญหาเรื่องสินสมรสซึ่งต้องยินยอมขายกันทั้งสามมีภรรยา เธอจึงขอให้จูเลียพาไปงานวันเกิดไลล์ และแอบตกลงขายภาพให้ไลล์อย่างลับๆ โดยแนะนำเขาว่า การมีภาพเขียนเป็นสมบัติสามารถขายเก็งกำไรได้ในอนาคต

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที 4 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 6 เพลง ดังนี้

1. เพลง The 20th Century Fox Mambo

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอวี คาเรน และนักแสดงประกอบในฉากการซ้อมร้อง

2. เพลง I Never Met a Wolf Who Didn't Love to Howl

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เป็นเพลงประกอบละคร Marilyn: The Musical ซึ่งจำลองเหตุการณ์เมื่อครั้งที่มาริลินไปปรากฏตัวให้กำลังใจเหล่าทหารอเมริกันในเกาหลี แสดงให้เห็นว่าไอวีไม่ชอบคาเรนอย่างเห็นได้ชัด

3. เพลง History is Made at Night

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เนื้อหาของเพลงเล่าถึงเรื่องราวระหว่างมาริลิน มอนโรกับโจ ดิมาจิโอ โดยเป็นอีกเพลงหนึ่งที่ใช้ประกอบละคร Marilyn: The Musical ปรากฏในฉากซ้อมร้อง ซึ่งไอวีก็ทำตัวอึดอัดเมื่อคาเรนร้องอยู่ใกล้ๆ ให้ทอมเห็นและคัดคาเรนออกไปจากเพลงนี้

4. เพลง Haven't Met You Yet

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Michael Bublé เพลงนี้ มีบทบาทหน้าที่ให้ตัวละครหรือนักแสดงได้แสดงความสามารถเท่านั้น ร้องโดย Nick Jonas นักร้องวง Jonas Brothers ซึ่งมาเป็นนักแสดงรับเชิญในบทไลล์ เวสต์ ดาราวัยรุ่นชื่อดังที่มีรายได้มหาศาลจากการแสดงซิทคอมทางโทรทัศน์ ซึ่งทอมกับเดวิดชักนำเข้าวงการตั้งแต่อายุ 12 ด้วยการเป็นนักแสดงบรอดเวย์

5. เพลง I Never Met a Wolf Who Didn't Love to Howl

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

เพลงนี้เป็นเพลงที่ปรากฏซ้ำอีกครั้ง โดยในครั้งนี้ โลลิต้าจะยอมซื้อภาพเขียนของเดกาส์จากไอลีนก็ต่อเมื่อเขาได้ชมการแสดงจาก Marilyn: The Musical ไอลีนจึงขอให้จูเลียโทรตามไมเคิลมาร้องและแสดงเพลงนี้คู่กับไอวี่และโลลิต้าให้แขกในงานวันเกิดของเขาได้ชม

6. เพลง Rumour Has It

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Adele เพลงนี้ มีบทบาทหน้าที่ให้ตัวละครหรือนักแสดงได้แสดงความสามารถเท่านั้น ร้องโดยคาเรน และเพื่อนๆ นักแสดงประกอบ บางคนที่มาช่วยกันเปลี่ยนแนวทางการแต่งหน้าทำผมและการแต่งตัวของเธอ รวมถึงสอนเธอเต้นและออกไปโชว์เพลงนี้บนเวทีในฉบับ

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	<ol style="list-style-type: none"> 1. I never met a wolf who didn't love to howl ไอวี่ คาเรน Ensemble ร้องในการซ้อมเต้น 2. History is made at night ไอวี่กับไมเคิลร้องในการซ้อมการแสดง <p>รวม 2 เพลง</p>
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<ol style="list-style-type: none"> 1. Haven't met you yet ร้องโดยโลลิต้า ในงานวันเกิดของเขา 2. Rumour has it คาเรนและเพื่อนๆ ร่วมโชว์เพลงนี้บนเวทีในฉบับ <p>รวม 2 เพลง</p>
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	<ol style="list-style-type: none"> 1. The 20th Century Fox Mambo ไอวี่ คาเรน Ensemble ร้องในการซ้อมร้อง 2. I never met a wolf who didn't love to howl ไอวี่ ไมเคิล โลลิต้า ร้องในงานวันเกิดของโลลิต้า <p>รวม 2 เพลง</p>
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.4 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 4

ตอนที่ 5 Let's Be Bad

เรื่องย่อ

ทอมกับจอห์น ทนายความเกย์ผู้สุดแสนจะน่าเบื่อเจ้าเก่า ยังคงคบกันและสุดท้ายก็ได้ขึ้นเตียง แต่ความสัมพันธ์ก็แค่ข้ามคืน ทั้งคู่ต่างรู้อยู่ลึกๆ ว่าไม่ได้รักใคร่ชอบพอะไรกันมากนัก แต่ก่อนจะแยกจากกัน ลีโอโทรหาทอมให้ช่วยตอนที่กำลังโดนตำรวจจับเพราะเพื่อนชวนไปเสพกัญชา ในสวนสาธารณะ Central Park ทอมจึงให้จอห์นช่วยพูดไม่ให้ลีโอโดนลงบันทึก ที่ลีโอโทรหาทอมแทนที่จะโทรหาแม่ตัวเองก็เพราะจูเลียเดทกับไมเคิลอยู่เลยไม่ได้รับสาย เธอเล่าเรื่องนี้ให้ทอมฟัง ทอมเตือนเธอว่า การที่ถูกเธอถูกจับ เพราะเธอ_mvให้เวลากับแฟนเก่าแทนที่จะให้เวลากับลูก เหมือนเป็นสัญญาณเตือนให้เธอตื่นจากฝันที่สวยงามและยอมรับความจริงได้แล้ว

อย่างไรก็ตาม จูเลียที่พยายามผลักดันไมเคิลตลอดก็ต้องแพ้ให้กับไมเคิลที่เมามาเคาะประตูบ้านและจูบเธออย่างดุเดือด โดยมีลีโอแอบมองอยู่ตรงระเบียงชั้น 2 ของบ้าน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 5 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. Let's Be Bad - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงประกอบละคร Marilyn: The Musical ที่ไอวีต้องร้อง แต่เธอกลับทำ Vibrato ให้เหมือนมาริลินไม่ได้ เป็นการปูเรื่องโดยเผยให้เห็นถึงความขัดแย้งที่ไอวีมีต่อคาเรน

2. เพลง Happy Birthday, Mr. President

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ในฉากเดียวกันกับเพลงก่อนหน้านี้ เดเร็คบอกให้คาเรนโชว์การร้อง Vibrato แบบมาริลินในเพลง Happy Birthday, Mr. President ปรากฏซ้ำเพื่อเผยให้เห็นถึงความขัดแย้งที่ไอวีมีต่อคาเรน

ภาพที่ 4.6.11 ไอวีแสดงเพลง Let's Be Bad

3. เพลง Let's Be Bad - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ไอวี่ร้องในห้องซัอมและในจินตนาการ โดยเธอนำเอาความรู้สึกลับคลอนทางการทำงานและความรัก หลังจากถูกเดเร็คตำหนิมาใช้ในการแสดงเพลงฉากนี้ได้เป็นอย่างดี

4. เพลง It's a Man's Man's Man's World

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ James Brown เป็นเพลงแนวโซล คาเรนร้องระหว่างแต่งตัวแสดงความรู้สึกที่มีต่อความเข้มงวดของเดเร็คในการซัอมและเดฟที่คอยเร่งให้เธอแต่งตัวไปออกงานสังคัมกับเขา

5. เพลง A Song for You - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Donny Hathaway เป็นเพลงแนวโซล ไมเคิลร้องบอกความรู้สึกที่มีต่อจูเลีย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Let's be bad ไอวี่ร้อง Vibrato ไม่ได้ รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. It's a man's man's man's world ร้องโดย คาเรน ขณะเปลี่ยนชุดที่บ้าน 2. A song for you ไมเคิลร้องให้จูเลียฟังหน้าบ้านของเธอ รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Happy Birthday, Mr. President เดเร็คให้คาเรนร้อง Vibrato ให้ไอวี่ฟัง 2. Let's be bad ไอวี่ร้องในห้องซัอมและในจินตนาการ รวม 2 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.5 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 5

ตอนที่ 6 Chemistry

เรื่องย่อ

ไอวีคืออักษเพราะความเครียด เมื่อเดเร็คติการแสดงของเธอด้วยคำพูดแรงๆ เธอก็ใช้ผลข้างเคียงของยารักษามาเป็นข้ออ้างในการระเบิดอารมณ์ที่รู้สึกอับอายจากการถูกหักหน้าต่อหน้านักแสดงและทีมงานคนอื่นๆ และยังคงเดเร็คว่าเซ็กส์ห่วยอีกด้วย ก่อนจะร้องไห้ออกจากห้องซ้อมไป ทอมตามไปหว่าเธอร่วมกับเธอเพราะรู้สึกดีที่เพื่อนได้ระบายอารมณ์ออกมาบ้าง

ด้านกลุ่มเพื่อน นักแสดงประกอบ ของคาเรน ได้งานจากไอวีเมื่อ 2 สัปดาห์ก่อน เพราะไอวีต้องการเก็บเสียงไว้ใช้กับงานนี้ แต่เพื่อนคนนั้นเห็นว่าเป็นแค่งานฉลองบรรลุนิติภาวะของเด็กชายตามประเพณีชาวยิว (Bar Mitzvah) เท่านั้น จึงให้คาเรนสวมรอยรับงานแทน มีเพียง Bobby Raskin นักปั้นมือทองที่รู้ว่าคาเรนไม่ใช่ไอวี และต้องการให้เธอไปเทสต์เสียงด้วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนนี้ 6 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 5 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Let Me Be Your Star** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

เพลงนี้กลับมาร้องใหม่อีกครั้งโดยไอวี เพื่อให้เห็นว่า ไอวีตื่นมาในเช้าวันหนึ่งแล้วค้นพบว่าตัวเองเสียงหาย เมื่อไปหาหมอจึงรู้ว่าตนคืออักษเพราะความเครียด

2. **เพลง Who You Are** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)
- เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

เนื้อหาของเพลงแสดงให้เห็นว่า ไอวีกำลังร้องปลอบใจตัวเองที่ป่วย แสดงถึงความรู้สึกของไอวีที่กลัวคาเรนซึ่งเป็นตัวสำรองอยู่ จะมาแย่งบทมาริลินไป โดยเลียนแบบมิวสิกวิดีโอต้นฉบับซึ่งเป็นเพลงเก่าของ Jessie J ในการตัดแบบ Dynamic Cut ภาพผู้ร้องกำลังร้องเพลงในอิริยาบถต่างๆ ทั่วห้องนอน เปรียบเหมือนกำลังคุยกับตัวเองอยู่ในหัว

3. **เพลง Hava Nagila** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เป็นเพลงพื้นเมืองภาษาฮิบรู นิยมร้องกันในงาน Bar Mitzvah และงานแต่งงานของชาวยิว ร้องโดยคาเรน ปรากฏในฉากงาน Bar Mitzvah ซึ่งไม่ได้มีความสนุกสนานครื้นเครงอย่างที่มันควรจะเป็นเลย จึงมีบทบาทหน้าในการสร้างอารมณ์พื้นฐานของฉากนี้ให้เห็น

4. เพลง Shake It Out

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Florence and the Machine เป็นเพลงแนวร็อก คาเรนร้องโซ่วในงาน Bar Mitzvah เป็นการปลอบใจตัวเองให้ผ่านคลายความกังวลที่มาสวมรอยรับงานของไอวี และยังเล่าเรื่องให้เห็นว่าเธอได้พบกับ Bobby Raskin นักปั้นมือทองที่อยากให้เธอไปเทสต์เสียงด้วย

5. เพลง History is Made at Night - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอวีกับไมเคิล ในฉากที่เดเร็คขัดจังหวะการซ้อมและติการแสดงของไอวีจนไอวีระเบิดอารมณ์ออกมา เป็นการสรุปเหตุการณ์อันเป็นแก่นหลักของตอนที่ 6 นั่นคือ Chemistry

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Hava Nagila คาเรนร้องในงาน Bar Mitzvah รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Shake it out คาเรนร้องในงาน Bar Mitzvah รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Who you are ไอวีร้อง ปลอบใจตัวเองคนเดียวในห้องนอน 2. Shake it out รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Let me be your star ไอวีซ้อมร้องในสตูดิโอ ปูเรื่องให้เห็นว่าเธอเสียงหายเพราะคออักเสบ 2. History is made at night ไอวีกับไมเคิลซ้อมร้องในสตูดิโอ รวม 2 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Who you are ไอวีร้องในห้องนอน การตัดต่อภาพเลียนแบบมิวสิกวิดีโอต้นฉบับของ Jessie J รวม 1 เพลง

ตารางที่ 4.6.6 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 6

ตอนที่ 7 The Workshop

เรื่องย่อ

ในวัน Workshop ซึ่งเป็นการเปิดแสดงภายในเพื่อให้นักวิจารณ์และผู้ที่เกี่ยวข้องทดลองชม สถานที่กลับไม่พร้อมเพราะเครื่องปรับอากาศเสีย ไอลีนคุยกับผู้ดูแลแต่ผู้ดูแลก็ดูจะไม่ใส่ใจ เธอจึงจ้าง นิค (Nick) คนในฝันซึ่งบังเอิญเจอกันและพบว่าเขาสามารถซ่อมระบบไฟฟ้าในอาคารได้มาซ่อม ระหว่างนั้น ลี คอนรอยก็มาดูไอลีน ลูกสาวของเธอในบทมาริลินด้วย ทำให้ไอลีนประหม่าและแสดงได้ไม่ดีเท่าที่ควร เธอจึงต่อว่าแม่ แต่ก่อนที่แม่เธอจะกลับบ้านก็ได้ปรับความเข้าใจโดยบอกกับไอลีนว่า ที่เธอไม่อยากให้ไอลีนเป็นนักแสดงก็เพราะเธอไม่ต้องการให้ลูกสาวได้พบกับความยากลำบาก แต่หลังจากได้ชมการแสดงของลูก เธอก็แน่ใจว่าลูกต้องเป็นดาวเด่นแน่

เมื่อลูกเมียของไมเคิลมาชมการแสดง จูเลียก็เกิดความละอายขึ้น รีบกลับบ้านกะทันหัน จึงพบว่าลิโอ ลูกชายของตนยังสูบกัญชาอยู่ เธอดุลูก แต่ลิโอกลับย้อนเธอด้วยเรื่องที่เขาเห็นเธอจูบกับไมเคิล เธอจึงตัดสินใจจบความสัมพันธ์กับไมเคิลจริงๆ โดยปลดไมเคิลออกจากบทใจ ตีมาจีโอ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 7 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. เพลง Brighter Than the Sun - ฟูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Colbie Caillat ร้องโดยคาเรนในห้องอัดเพื่อทดสอบเสียงกับ Bobby Raskin

2. เพลง Everything's Coming Up Roses

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงจากละครบรอดเวย์เรื่อง *Gypsy: A Musical Fable* ซึ่ง Bernadette Peters ผู้รับบท ลี คอนรอย เคยร้องและแสดงไว้เมื่อปี 2003 จึงเป็นเพลงที่โชว์ความสามารถของเธอเท่านั้น

3. เพลง Let Me Be Your Star - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอลีน ในการแสดงละครเวที Bombshell อกที่ 1 รอบ Workshop

4. เพลง The 20th Century Fox Mambo

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอวี แสดงให้เห็นว่าการแสดงยังคงดำเนินต่อไป แม้แอร์จะยังซ่อมไม่เสร็จ

5. เพลง History is Made at Night - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอวีและไมเคิลในบทของมาริลินและโจ ดิมาจิโอ ตัดสลับระหว่างไอวีที่เริ่มประหม่าจนผิดคิวกับความชื่นชมของนักวิจารณ์ที่มีต่อไมเคิล

6. เพลง The National Pastime - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอวี ตัดสลับให้ผู้ชมเห็นว่า ไอลีนผูกมิตรกับคนได้ดี โดยเธอชักชวนให้ช่างซ่อมระบบไฟฟ้าในอาคารมาชมการแสดงด้วยหลังจากซ่อมแอร์เสร็จ

7. เพลง On Lexington & 52nd Street - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงประกอบละครเวทีเรื่อง Bombshell ในองก์ 2 ร้องโดยไมเคิล ในบทโจ ดิมาจิโอ เล่าถึงความรู้สึกที่โจ ดิมาจิโอมีต่อภาพมาริลินกระโปรงเปิดที่มาจากกองถ่ายภาพยนตร์ปี 1955 เรื่อง *The Seven Year Itch* เป็นเพลงเดี่ยวในตอนต้นที่ 7 ที่มีการตัดออกมาเป็นซิงเกิ้ลจำหน่าย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Brighter than the sun คาเรนร้องในห้องอัด เทสต์เสียง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. On Lexington & 52 nd Street ไมเคิลร้องในการแสดงละคร Bombshell รอบ Workshop อย่างย่อยๆ ในองก์ 2 รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Everything's coming up roses ลี คอนรอย ร้อง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Let me be your star 2. The 20 th Century Fox Mambo 3. History is made at night 4. The national pastime ไอวีกับไมเคิลแสดงละคร Bombshell

	รอบ Workshop อย่างย่อยๆ ในองค์กร 1 รวม 4 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.7 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 7

ตอนที่ 8 The Coup

เรื่องย่อ

มหาตมะ เคที แรนด์ ลูกสาวผู้มีอุดมการณ์ทำเพื่อมนุษยชาติของไอลีน ผลจากกิจกรรมในอินเดียมาร่วมช่วยเหลือแก้วิกฤตการเงินของแม่ หลังพบว่า พ่อโอนเงินล้านดอลลาร์เข้าบัญชีเธอเป็นการชุกช่อนทรัพย์สินสมรสที่ต้องแบ่ง ในขณะที่แม่ต้องออกมาอยู่ห้องเช่าที่ไม่มีเฟอร์นิเจอร์สักชิ้น

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 8 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Three Little Birds** - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงเก่าของ Bob Marley & The Wailers เป็นเพลงแนวเร้กเก้ ร้องโดยแฟรงก์ สื่อให้เห็นว่าสถานการณ์หลังการ Workshop ยังคงเยียบสงบ ไม่มีใครติดต่อสนับสนุนละครแต่อย่างใด

2. **เพลง Dance to the Music** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Sly & The Family Stone ร้องโดยไอวีและเพื่อนนักแสดงประกอบ ในฉากที่เธอว่าวุ่นใจที่ไม่ได้รับการติดต่อกลับหลังการ Workshop จบ เพื่อนๆ จึงชวนเธอออกมาโยนโบว์ลิ่ง

3. **เพลง Touch Me** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

หลังจากฟังเดโมเพลง Brighter Than the Sun ตอนคาเรนไปเทสต์เสียงแล้ว Ryan Tedder แห่งวง One Republic ก็ได้ทำเพลงนี้ ซึ่งมีความเป็นเทคโน-ป๊อป (Techno-Pop) มากกว่าจะเป็นบรอดเวย์มิวสิคัล (Broadway Musical) ให้คาเรนร้องและแสดง โดยเดเร็คอ้างว่าเป็นการตีความมาริลีนใหม่ในเชิงนามธรรมร่วมสมัยมากกว่าเชิงชีวประวัติ แต่เมื่อไอลีน จูเลีย และทอมดูจบ พวกเขากลับไม่ชอบ หาวว่าเดเร็คกับคาเรนทำอะไรข้ามหน้าข้ามตา

ภาพที่ 4.6.12 ไอวีและเพื่อนๆ ร้องเพลง Dance to the Music ที่ลานโบว์ลิ่ง

ภาพที่ 4.6.13 คาเรนแสดงเพลง Touch Me ในฉากตีความมาริลีนใหม่

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Three little birds เพลงที่ร้องที่บ้าน รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร Character)	-
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. Dance to the music ไอวีและเพื่อนๆ ร้องที่ลานโบว์ลิ่ง 2. Touch me คาเรนร้องในฉากตีความมาริลีนใหม่ รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.8 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 8

ตอนที่ 9 Hell On Earth

เรื่องย่อ

ไอลีนเห็นว่า บทวิจารณ์ Marilyn: The Musical ตาม Theater Blog ต่างๆ เป็นไปในแง่ลบ เธอคิดว่าทางเดียวที่จะรักษาละครเรื่องนี้ไว้ได้คือการใช้ดารารายหนึ่งมารับบทมาริลินแทน เดเร็คไม่ยอม ไอลีนแกล้งคุยกับผู้กำกับรายอื่นให้ Michael Riedel นักวิจารณ์ละครในหนังสือพิมพ์ New York Post นำไปตำหนิเขาเองว่าไอลีนจะถอดเดเร็คออกจากการเป็นผู้กำกับ เดเร็คจึงยอม

คาเรนและไอลีไปแสดงงานถ่ายโฆษณาที่พรีเซนเตอร์ต้องใส่แว่นกันแดด ทั้งคู่เดินชนกันจนแว่นแตก คาเรนได้งานโฆษณา ส่วนไอลีนนั้น เมื่อพบว่าเธอสลับแว่นกับคาเรน เธอเลือกที่จะโยนแว่นของคาเรนทิ้ง ในขณะที่คาเรนเลือกที่จะนำแว่นไปคืนไอลี ซึ่งกลับไปเป็นคอรัสละครบรอดเวย์เรื่อง Heaven on Earth อีกครั้ง และได้เห็นไอลีเมายากลางเวทีจนถูกไล่ออก คาเรนจึงตามไปปลอบใจไอลี หวังให้ไอลีรู้สึกดีต่อเธอ ซึ่งก็สำเร็จ ทั้งคู่กลายเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน

ไม่เคิลขอโทษจูเลีย แต่เธอไม่ต้องการคำขอโทษ เพราะเรื่องชู้ต่างก็เป็นความผิดของทั้งคู่ แม้มันจะเหมือนระเบิด (Bombshell) ที่ทำลายทั้งชีวิตเธอไปแล้วก็ตามและคำว่า Bombshell ซึ่งก็มีความหมายว่า Sex Symbol ด้วยนี่เองที่กลายมาเป็นชื่อจริงของ Marilyn: The Musical หลังจากที่ไอลีนเร่งเร้าให้ทอมกับจูเลียคิดชื่อเรื่องอยู่นาน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 9 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง The Higher You Get, the Farther the Fall

- บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เป็นเพลงประกอบละครบรอดเวย์เรื่อง Heaven on Earth ซึ่งเป็นละครที่สมมุติขึ้นในเรื่องร้องโดย Norbert Leo Butz ที่แสดงเป็นเทพบนสวรรค์ตามท้องเรื่องในละคร Heaven on Earth ร่วมกับเหล่าคอรัส ซึ่งหนึ่งในนั้นคือไอลี ที่กลับมาเป็นคอรัสอีกครั้ง แต่กลับไม่มีความสุขเลย

2. เพลง Arthur Miller Melody - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

แพรงก์พบโน้ตเพลงนี้ ซึ่งมีเนื้อหาเกี่ยวกับการโกหกเพื่อไปคบชู้ จึงร้องเพลงนี้คัดค้านจูเลียจนเธอสารภาพเรื่องที่เป็นชู้กับไมเคิล แม้มันจะจบไปแล้ว แต่แพรงก์ก็ยังโกรธ ย้ายออกจากบ้านไป

3. เพลง The Higher You Get, the Farther the Fall

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำให้เห็นว่า ไอ์วิเมายาและถูกไล่ออกต่อหน้าคาเรนที่เอาแว่นกันแดดมาคืนพอดี

4. เพลง Cheers (Drink to That) - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

คาเรนกับไอว์ีปลอบใจกันและกันที่ต่างก็ไม่ได้รับบทมาริลิน ก่อนจะร้องเพลงเก่าของ Rihanna เพลงนี้ก็บังวงดนตรีเปิดหมวกข้างถนนกลางไทมส์แควร์ (Time Square) โดยทำตามเนื้อเพลงนี้ที่ว่า ใส่แว่นตาเรย์แบนตอนกลางคืน ไม่สนสายตาใคร แล้วออกไปดื่มให้วันแยๆ ที่ผ่านมา

ภาพที่ 4.6.14 คาเรนร้องเพลงกลางไทมส์แควร์

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. The higher you get, the farther the fall ร้องโดย Norbert Leo Butz ในละครเรื่อง Heaven on Earth 2. Arthur Miller Melody ร้องโดยแฟรงก์ที่บ้าน 3. Cheers (Drink to That) คาเรนกับไอว์ีร้องถนนกลางไทมส์แควร์ รวม 3 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. The higher you get, the farther the fall รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.9 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 9

ตอนที่ 10 Understudy

เรื่องย่อ

หลังเรื่องเมายาจนงานเสียของเธอใจจะจันไปทั่ว ไอ่วิ่งทำดีโดยการบอกให้เดเร็คใจเย็นกับคาเรนซึ่งเป็นตัวสำรองบทมาริลินในช่วงที่กำลังหาดาราดังมารับบทนำอยู่ ซึ่งเมื่อหาไม่ได้สักที ก็ไม่มีใครจะร่วมทุนสร้าง ไอลิ้นจึงตัดสินใจปรับทุกข์กับนิค เพื่อนของเธอที่ในที่สุดก็พัฒนาเป็นคนรัก และเธอก็ได้พบว่า เขามีเงินมากมายถึงขั้นที่สามารถช่วยเหลือเรื่องทุนทั้งหมดได้เลย ขณะเดียวกัน ทอมพบว่าจอห์นเป็นนายความให้กับพรรค Republican ซึ่งความเห็นทางการเมืองไม่ตรงกับทอม ส่วนจอห์นก็พบว่าทอมใกล้ซิดสนิทสนมกับแซมเกินไป ในที่สุด ทั้งคู่ก็เลิกกัน

ในที่สุด ไอลิ้นก็สามารถหาดาราดังมารับบทมาริลินได้ เธอคนนั้นก็คือ รีเบคกา ดูวัล (Rebecca Duvall) ดาราภาพยนตร์ที่รับบทโดย Uma Thurman ซึ่งก็เป็นดาราภาพยนตร์เช่นกัน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 10 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Breakaway - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Kelly Clarkson บ่งบอกถึงความรู้สึกของไอวี่ที่ไม่ว่าจะไปไหนก็คิดถึงแต่วันเก่าๆ ชีวิตต้องเปลี่ยนแปลงครั้งใหญ่ เพราะถูกไล่ออกจากงานหลังเมายาและยังถูกใจจะจันไปทั่ว จนขึ้นบัญชีดำ ไม่อาจหางานได้ระยะหนึ่ง แต่เธอก็ยังจินตนาการว่าตัวเองจะได้กลับไปรับบทมาริลินได้อย่างสง่าผ่าเผยอยู่ แม้ในความเป็นจริงเธอจะทำได้แค่ร้องเพลงนี้อยู่ในห้องคนเดียวก็ตาม

2. เพลง Don't Say Yes Until I Finish Talking

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงประกอบละคร Bombshell ที่มีเนื้อหาพูดถึง Darryl F. Zanuck ผู้บริหารสตูดิโอ 20th Century Fox ในขณะที่มาริลินเข้าวงการแสดง มีบทบาทหน้าที่ให้ Christian Borle ผู้รับบททอม ได้แสดงความสามารถบ้าง โดยมาแสดงแทนผู้รับบท Darryl F. Zanuck ที่มาซ้อมไม่ได้ในวันนี้

3. เพลง Three on a Match

- เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงประกอบละคร Three on a Match ซึ่งเป็นผลงานชิ้นแรกที่ทอมกับจูเลียสร้างสรรค์ร่วมกันเป็นครั้งแรกเมื่อ 10 ปีก่อน ในวันครบรอบการแสดงละคร Three on a Match ครั้งแรก ทอม

กับจูเลียจะพยายามหาที่ได้ก็ตามที่ใกล้ที่สุดที่นำละครเรื่องนี้ไปแสดงแล้วเข้าไปชมการแสดงอย่างเงียบๆ ทุกปี แต่ในปีนี้จูเลียไม่ตื่นเต้นและมีความสุขกับวันครบรอบเช่นเคยเพราะเธอเศร้าที่แฟรงก์ชนของออกจากบ้านไปและไม่ยอมรับสายเธอสักครั้ง เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่อง

4. เพลง Never Give All the Heart - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยคาเรน มีบทบาทหน้าที่ในการเปิดเรื่องสู่ปัญหาใหม่หลังจากไอวีบอกเดเร็คให้ใจเย็นกับคาเรนซึ่งไม่ค่อยจะมีความรู้และประสบการณ์บนเวทีละครอาชีพมากนัก แต่ต้องทำหน้าที่ Understudy ในที่สุด รีเบคกาก็ปรากฏตัวขึ้นในฐานะผู้รับบทมาริลินคนใหม่

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Three on a Match ร้องโดยคณะละครโรงเรียนที่ทอมกับจูเลียไปดู รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Breakaway ร้องโดยไอวี รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	3. Don't say yes until I finish talking ทอมร้องและแสดงแทนนักแสดงที่รับบท Darryl F. Zanuck ซึ่งมาซ้อมไม่ได้ในวันนี้ รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Never give all the heart คาเรนร้องในฐานะ Understudy รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.10 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 10

ตอนที่ 11 The Movie Star

เรื่องย่อ

ลีโอเกรดตกในวิชาที่เขาเคยได้ไม่ต่ำกว่า B จนครูที่โรงเรียนเรียกผู้ปกครองมาพบเพื่อถามถึงสาเหตุ จูเลียเข้าใจในทันทีว่าเป็นเพราะเธอเคยมีชู้และแยกกันอยู่กับแฟรงก์ เธอปรับความ

เข้าใจกับสตีโอบอกว่า ทั้งหมดไม่ใช่ความผิดของเขา และไม่ว่าจะเกิดอะไรกับพ่อแม่ สิ่งที่ต้องทำไม่ใช่การเรียนจบ แต่งาน มีลูก และมีซู้้อย่างแม่ แต่เป็นการดูแลชีวิตตัวเองไม่ให้ดำเนินไปอย่างผิดพลาดต่างหาก

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที 11 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Let Me Be Your Star** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยรีเบคกา แสดงให้เห็นว่า รีเบคการ้องเพลงได้แย่มาก

2. **เพลง Our Day Will Come** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Ruby & the Romantics ที่มีศิลปินนำมาทำใหม่มากมาย โดยเวอร์ชันที่คาเรนร้องเป็นเวอร์ชันแนวเร็กเก้ของ Amy Winehouse มีบทบาทหน้าที่บ่งบอกถึงความรู้สึกนึกคิดของเดเร็ค โดยปรากฏในฉากจินตนาการของเดเร็คที่เห็นคาเรนแสดงเป็นมาริลินและร้องเพลงนี้ ยั่วยวนเขาให้ตกหลุมรักตามเนื้อหาของเพลงที่บอกว่าสักวันจะเป็นวันที่พวกเขาได้รักกัน

ภาพที่ 4.6.15 รีเบคกาซ้อมการแสดงเพลง Dig Deep

3. **เพลง Dig Deep** - เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

รีเบคกาเสนอไอเดียใหม่โดยให้ทอมกับจูเลียแต่งให้เธอร้อง เนื้อเพลงพูดถึงทฤษฎีการแสดงของ Stanislavski ปรมาจารย์ด้านการแสดงชาวรัสเซีย ซึ่งเป็นเหมือนศูนย์กลางของร่วมและแผ่ขยายไปสู่การตีความที่หลากหลายโดยชาวอเมริกันอย่างทฤษฎีการแสดงแบบ Method อันมีจุดเน้นแตกต่างกันไปตามความถนัดและความสนใจของผู้สอน เช่น Stella Adler ที่เน้นการสร้างสถานการณ์สมมุติในจินตนาการ หรือ Lee Strasberg ที่เน้นเรื่องของจิตวิทยาและการซูดลึกลงไปหาอารมณ์ความรู้สึกที่มีต่อประสบการณ์ในอดีตมาเทียบเคียงกับตัวละคร ซึ่งมาริลินเดินทางจากฮอลลีวูดมายัง Actors Studio ที่นิวยอร์กในปี 1955 เพื่อเรียนกับเขานั่นเอง

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Our day will come ร้องโดยคาเรน ในจินตนาการของเดวิด เห็นคาเรนแสดงเป็นมาริลินและร้องยั่วชวนเขา รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2. Dig Deep รีเบคคาและนักแสดงประกอบ ร้องในสตูดิโอ สลับกับจินตภาพบนเวทีจริง รวม 1 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Let me be your star รีเบคการ้องในการซ้อม แสดงให้เห็นว่ารีเบคการ้องเพลงได้แย่มาก รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.11 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 11

ตอนที่ 12 Publicity

เรื่องย่อ

รีเบคคาตีตี้คาเรนโดยพาไปเที่ยวย่านคนดังและซื้อของแพงๆ ให้ จนมีภาพหลุดว่าเป็นคู่รักร่วมเพศ เดฟหึงมาก รีเบคคาจึงนัดคาเรนกับเดฟมาคุยเพื่อแสดงความบริสุทธิ์ใจ

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 12 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 4 เพลง ดังนี้

1. เพลง Run - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

รีเบคคาอยากให้คาเรนร้องเพลงโซวี่ในฉบับ คาเรนจึงร้องเพลงเก่าของวง Snow Patrol อันมีเนื้อหาเทียบได้กับความรู้สึกของเธอที่ต้องการให้กำลังใจเดฟซึ่งถูกที่ทำงานลดตำแหน่งอยู่

2. เพลง Second Hand White Baby Grand - เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)

เพลงประกอบละคร Bombshell อีกเพลงที่ทอมกับจูเลียแต่งให้มาริลินร้อง เล่าถึงความสัมพันธ์ระหว่างมาริลินกับแม่ของเธอผ่านเปียโนมือสองที่แม่ของเธอซื้อให้เธอฝึกเล่น แต่เมื่อมาริลินเป็นของรีเบคกา จึงมีการปรับให้เงาของมาริลินร้องแทน รีเบคกาจึงเสนอให้คาเรนร้อง มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่อง ให้คนดูเห็นว่าไอวีเปลี่ยนไป เมื่อคาเรนได้ร้องเดี่ยว เธอก็ไม่อีกฉา

3. เพลง A Thousand and One Nights - เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

ร้องนำโดยเดฟและคาเรน ปรากฏในฉากที่คาเรนชวนเดฟกับรีเบคกามาทานอาหารที่ร้านอาหารอินเดีย เมื่อเดฟเจอกับรีเบคกาไม่หยุด คาเรนก็เริ่มเหม่อมองไปที่จอฉายภาพยนตร์ เพลงอินเดีย จินตนาการถึงคนรอบข้างในชุดแบบอินเดียตามประสบการณ์การรับรู้ของคาเรน และเป็นกรหยิบยืมความหมายมาจากนิทานพันหนึ่งราตรี อาทิ ทอมที่ต้องเลือกระหว่างเพื่อนชายทั้งสองของเขา จูเลีย แฟรงก์ ลีโอ ที่ได้อยู่ด้วยกันพร้อมหน้าอีกครั้ง ไอลินที่กำลังรักหวานชื่นกับนิค และรีเบคกาที่เหมือนจะได้ทุกอย่างจากความเป็นดาราดัง แม้แต่เดเร็คยังมาบ่อนองุ่นให้ทั้งพวง

ภาพที่ 4.6.16 เพลง A Thousand and One Nights

4. เพลง Second Hand White Baby Grand

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยไอวีเป็นผู้ร้อง เพราะคาเรนมัวแต่ไปเที่ยวกับรีเบคกา

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1. Second hand white baby grand คาเรนซื้อเครื่องในสตูดิโอ

	รวม 1 เพลง
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Run คาเรนร้องในฝัน 2. A thousand and one nights เดฟและคาเรนร้องในจินตนาการของคาเรน ที่เห็นทุกคนในแบบบอลลิวูด รวม 2 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Second hand white baby grand ไอวีซุ่มร้องในสตูดิโอ รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. A thousand and one nights หยิบยืมความหมายจากนิทานพันหนึ่งราตรี รวม 1 เพลง

ตารางที่ 4.6.12 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 12

ตอนที่ 13 Tech

เรื่องย่อ

เดเร็คคบกับไอวี แต่ก็ยังไม่ทิ้งลายเสื้อผู้หญิง เขามีเซ็กส์กับริเบคกาในห้องแต่งตัว ไอวีได้ยินเสียงก็เสียใจออกไปตีหม้อในฝันและได้พบกับเดฟ ซึ่งขอคาเรนแต่งงานแต่คาเรนปฏิเสธ เพราะยังอยากมุ่งเรื่องงานต่อ ไอวีกับเดฟต่างก็เมาจนขาดสติและมีเซ็กส์กัน

แฟรงก์กลับมาอยู่บ้านอีกครั้งหลังจากปัญหาเรื่องลิโอเกรดตก จูเลียมีความสุขมากจนไม่ยอมให้ไมเคิลกลับมาจับบทใจ ดิม่าจีโออีก แม้ว่าผู้รับบทใจ ดิม่าจีโอคนใหม่จะลาออกไปแสดงละครโทรทัศน์ก็ตาม แฟรงก์จึงบอกเธอให้แยกแยะเรื่องงานออกจากเรื่องส่วนตัว โดยเขาและลิโอจะไปงานเปิดการแสดงที่บอสตันกับเธอด้วย เนื่องจากปิดเทอม Spring Break พอดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 13 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 3 เพลง ดังนี้

1. เพลง Another Op'nin', Another Show - ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)

เพลงจากละครเพลงเรื่อง Kiss Me, Kate ร้องโดยทอมและแซม มีบทบาทหน้าที่ในการเปิดเรื่องให้เห็นว่าในตอนนี้เป็นการเดินทางไปที่บอสตันเพื่อเปิดการแสดงละครของเหล่าทีมงาน ทั้งผู้สร้างและนักแสดง นอกจากนี้ ยังตัดสลับไปที่บ้านของจูเลียให้คนดูเห็นว่าแฟรงก์กลับมาอยู่บ้านอีกครั้ง จูเลียมีความสุขมากที่ได้ตื่นมาพบแฟรงก์อยู่ข้างๆ และจ้องมองเขาที่กำลังหลับ

2. เพลง Happy Birthday, Mr. President

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
- เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

ปรากฏซ้ำ โดยรีเบคการ้องเซอร์ไพรส์วันเกิดเดเรคบนเวทีละคร โดยเปลี่ยนเนื้อร้องที่มา ริลีนเคยร้องจาก “Happy Birthday, Mr. President.” เป็น “Happy Birthday, Mr. Director.” นอกจากนี้ ยังเป็นการเลียนแบบมาริลินที่ร้องให้ประธานาธิบดี JFK บนเวทีด้วย

3. เพลง I'm Going Down - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงเก่าของ Rose Royce ร้องโดยไอวี บ่งบอกว่าเธอกำลังรู้สึกแยที่เดเรคยังไม่เลิกเจ้าชู้

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1. Another Op'nin', Another Show ทอมกับแซมร้อง รวม 1 เพลง
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. I'm going down ไอวีร้อง รู้สึกแยที่เดเรคไม่เลิกเจ้าชู้ รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Happy Birthday, Mr. Preident รีเบคการ้องเซอร์ไพรส์วันเกิดเดเรคบนเวที รวม 1 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1. Happy Birthday, Mr. President รวม 1 เพลง

ตารางที่ 4.6.13 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 13

ตอนที่ 14 Previews

เรื่องย่อ

รีเบคกามีโรคประจำตัวคือแพ้ถั่วลิสง แต่มีใครสักคนแอบเอาถั่วลิสงใส่ลงไป ในน้ำผลไม้ปั่นของเธอ ทำให้อาการกำเริบจนต้องส่งโรงพยาบาล เมื่ออาการดีขึ้น เธอกลับถอนตัวจากบทมาริลิน

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนี่ 14 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Let Me Be Your Star** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยรีเบคกาในบทมาริลิน ให้เห็นว่าการแสดงที่บอสตันรอบแรกเริ่มขึ้นแล้ว

2. **เพลง Mr. and Mrs. Smith** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยรีเบคกาในบทมาริลิน และไมเคิลในบทโจ ดิมาจิโอ ตอนซ้อม

3. **เพลง Don't Say Yes Until I Finish Talking**

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดย Marc Kudisch นักแสดงที่มีตัวตนอยู่จริงมาแสดงเป็น Darryl F. Zanuck

ภาพที่ 4.6.17 เพลง Don't Say Yes Until I Finish Talking และ Smash!

4. **เพลง Smash!** - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

เพลงประกอบละคร Bombshell ปรากฏในฉากต่อจากเพลงที่แล้ว ร้องโดยคาเรนและไอวี่ ในบทนักแสดงประกอบในสังกัดที่ต้องการจะโด่งดัง แทนการให้รีเบคกามาแสดงเป็นมาริลินโดยตรง เนื้อหาของเพลงสะท้อนให้เห็นว่าคาเรนและไอวี่ก็อยากดัง ไม่ต่างจากมาริลิน

5. เพลง Second Hand White Baby Grand

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำโดยรีเบคก้าในบทมาริลิน

6. เพลง September Song

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงจากละครเพลงเรื่อง Knickerbocker Holiday ไอลีนร้องไปกับเปียโนในร้านอาหาร

7. เพลง Stand

- เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)

เพลงเก่าของ Donnie McClurkin แซมกับคาเรนร้องในโบสถ์ อธิษฐานให้รีเบคก้าหายป่วย

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1. Smash! รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1. September Song 2. Stand รวม 2 เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Let me be your star 2. Mr. and Mrs. Smith 3. Don't say yes until I finish talking 4. Second hand white baby grand รีเบคก้า ไมเคิล และ Marc Kudisch ร้อง รวม 4 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.14 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 14

ตอนที่ 15 Bombshell

เรื่องย่อ

เดเร็คให้คาเรนแสดงแทนรีเบคก้า เอลลิสอยากให้อีวีเป็นมาริลินมากกว่า เขาจึงทวงบุญคุณที่รีเบคก้าออกโดยการบอกความจริงไอลีนว่าเขาเป็นคนใส่ถ้วยลิสกลงในน้ำผลไม้ปั่นของรี

เบคกา เพราะเห็นว่ารีเบคกาไม่มีศักยภาพในการแสดงละครเพลงมากพอ อาจทำให้ละครล่มได้ พอได้รู้ความจริงแล้วไอลีนก็ไล่เขาออก ส่วนไอลีนนำแว่นแต่งงานที่เดฟลืมไว้ในห้องตอนนอนกับเธอมาให้คาเรน คาเรนก็แตกหักกับเดฟก่อนการแสดงไม่ถึง 12 ชั่วโมง คาเรนหมดกำลังใจ เดเรคเลยตามไปปลอบโดยบอกให้เธอเผชิญหน้ายอมรับและก้าวต่อไป การแสดงจึงไปผ่านไปด้วยดี

บทบาทหน้าที่ของเพลง

ในตอนที่ 15 นี้มีบทเพลงที่ปรากฏทั้งสิ้น 7 เพลง ดังนี้

1. **เพลง Mr. and Mrs. Smith** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ ร้องโดยคาเรนและไมเคิล ในการซ้อมละคร Bombshell

2. **เพลง I Never Met a Wolf Who Didn't Love to Howl**

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ ร้องโดยคาเรน ในการซ้อมละคร Bombshell

ภาพที่ 4.6.18 เพลง I Never Met a Wolf who didn't Love to Howl และ On Lexington & 52nd Street

3. **เพลง Let Me Be Your Star** - เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ ร้องโดยคาเรนในบทมาริลีน ในการแสดงละคร Bombshell

4. **เพลง The 20th Century Fox Mambo**

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ ร้องโดยคาเรนในบทมาริลีน ในการแสดงละคร Bombshell

5. **เพลง On Lexington & 52nd Street**

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ ร้องโดยไมเคิลในบทโจ ดิมาคิโอ ในการแสดงละคร Bombshell

6. เพลง Second Hand White Baby Grand

- เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)

ปรากฏซ้ำ ร้องโดยคาเรนในบทมาริลีน ในการแสดงละคร Bombshell

7. เพลง Don't Forget Me - บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)

ร้องโดยคาเรนในบทมาริลีน ในการแสดงละคร Bombshell เนื้อเพลงนอกจากจะใช้คำว่า baby grand และ 'Happy Birthday' รวมถึง diamonds มาบอกเล่าเรื่องราวของมาริลีนว่า ต้องการเป็นที่จดใจไม่ว่าคุณจะทำอะไรที่ไหนแล้ว ในตอนต้นที่ว่าด้วยชื่อเสียงเงินทองที่ต้องแลกมาด้วยความเจ็บปวดจากคำดูหมิ่นของผู้อื่นในอดีตที่ผ่านมา ยังเทียบเคียงได้กับความรู้สึกของคาเรนอีกด้วย เพลงนี้จึงมีบทบาทหน้าที่ในการถ่ายทอดอารมณ์ของตัวละครคาเรน

บทบาทหน้าที่ของเพลง	เพลง
ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2. Don't forget me รวม 1 เพลง
เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1. Mr. and Mrs. Smith 2. I never met a wolf who didn't love to howl 3. Let me be your star 4. The 20 th Century Fox Mambo 5. On Lexington & 52 nd Street 6. Second hand white baby grand รวม 6 เพลง
เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตารางที่ 4.6.15 บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash ตอนที่ 15

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash

ในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Smash* ฤดูกาลที่ 1 ใช้เพลงร้องทั้งหมด 72 เพลง และใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์ครบ 6 ประเภท โดยในบางเพลงอาจมีบทบาทหน้าที่มากกว่า 1 บทบาทหน้าที่ก็ได้ ดังนี้

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
1 Pilot	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	3 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	2 เพลง
2 The Callback	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
3 Enter Mr. DiMaggio	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
4 The Cost of Art	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	2 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
5 Let's Be Bad	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	2 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
6	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
<u>Chemistry</u>	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	<u>1 เพลง</u>
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<u>2 เพลง</u>
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	<u>2 เพลง</u>
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	<u>1 เพลง</u>
<u>7</u> <u>The Workshop</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	<u>1 เพลง</u>
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	<u>1 เพลง</u>
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<u>1 เพลง</u>
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	<u>4 เพลง</u>
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>8</u> <u>The Coup</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	<u>1 เพลง</u>
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	-
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<u>2 เพลง</u>
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	-
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>9</u> <u>Hell On Earth</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<u>3 เพลง</u>
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	<u>1 เพลง</u>
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
<u>10</u> <u>Understudy</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	<u>1 เพลง</u>
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	<u>1 เพลง</u>
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	<u>1 เพลง</u>
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	<u>1 เพลง</u>
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
11 <u>The Movie Star</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	1 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
12 <u>Publicity</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	1 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	2 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง
13 <u>Tech</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	1 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	1 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง
14 <u>Previews</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	2 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	4 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-
15 <u>Bombshell</u>	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	-
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	-
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	1 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	-
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	6 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	-

ตอนที่	บทบาทหน้าที่ของเพลง	จำนวนเพลง
รวม	ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	7 เพลง
	เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)	11 เพลง
	บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)	19 เพลง
	เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)	9 เพลง
	เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)	26 เพลง
	เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)	5 เพลง

ตารางที่ 4.6.16 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash

จะเห็นว่ามีการใช้เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) น้อยที่สุด 5 เพลง และเนื่องจากเนื้อหาของเรื่องเกี่ยวข้องกับการซ้อมละครจึงมีการใช้เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) มากที่สุด 27 เพลง รองลงมาคือเพลงประเภทบ่งบอกถึงลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) 18 เพลง แสดงถึงการรับเอาอิทธิพลของละครเพลงที่เน้น I am songs กับ I want songs เป็นหลัก (Aaron Frankel, 2000: 95 – 96) ซึ่งเพลง 2 ประเภทดังกล่าวมีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร

การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง Smash

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Smash* มีกระบวนการสร้างสรรค์ ดังนี้

1. ขั้นวางแผน (Planning)

ปี 2009 Steven Spielberg นำแรงบันดาลใจที่ได้มาจากนวนิยายเรื่อง *Smash* ของ Garson Kanin ซึ่งตีพิมพ์ในปี 1980 อันมีเนื้อหาเกี่ยวกับเบื้องลึกเบื้องหลังและการล่าฝันในวงการละครเวที มาใช้เป็นแนวคิดในการที่จะสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์แนว Drama ขึ้นใหม่ทางเคเบิลทีวีช่อง Showtime ร่วมกับ Robert Greenblatt ผู้ซึ่งเมื่อได้ดำรงตำแหน่งประธาน NBC Entertainment ในอีก 2 ปีถัดมา ก็นำโครงการดังกล่าวมาสานต่อภายใต้สังกัด Universal Television และ DreamWorks Television โดยมีนักเขียนบทละคร Theresa Rebeck เป็นผู้สร้างและเขียนบทละครโทรทัศน์เรื่องนี้ในบางตอน และมี Steven Spielberg เป็นผู้อำนวยการสร้างฝ่ายบริหาร (Executive producer) ผู้วิจัยเห็นว่า ชื่อเสียงของเขานี้เองที่ทำให้การสร้างได้รับการอนุมัติ

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

การคัดเลือกนักแสดงเป็นแบบเจาะจง โดยเลือกจากประสบการณ์และรางวัลการ์นตี อาทิ Katharine McPhee ผู้รับบทคาเรน ซึ่งคุ้นเคยกับการเป็นรองดี เนื่องจากชนะรางวัลรองชนะเลิศจากรายการประกวดร้องเพลง *American Idol* ฤดูกาลที่ 5 ทางช่อง Fox ในปี 2006, Anjelica Huston ผู้รับบทโอลลีน เจ้าของรางวัลตุ๊กตาทองสาขานักแสดงนำหญิงยอดเยี่ยม (Academy Award for Best Actress) จากภาพยนตร์เรื่อง *Prizzi's Honor* ในปี 1985, Debra Messing ผู้รับบทจูเลีย ตัวละครที่ Based on ผู้สร้าง Theresa Rebeck ชนะรางวัล Emmy Award และ Satellite Award ปี 2003 จากซีทคอม *Will & Grace* (1998 – 2006), Christian Borle ผู้รับบททอม เจ้าของรางวัล Tony Award ประจำปี 2012 จากละครเวที *Peter and the Starcatcher*

นักแสดงรับเชิญก็เช่นกัน อาทิ ผู้ที่มารับบทเป็นตัวเองอย่าง Michael Riedel นักวิจารณ์ละครในหนังสือพิมพ์รายวัน New York Post, Norbert Leo Butz เจ้าของรางวัล Tony Award ประจำปี 2011 สาขานักแสดงนำชายยอดเยี่ยม (Best Performance by a Leading Actor in Musical) จากละครเพลงเรื่อง *Catch Me If You Can*, Ryan Tedder แห่งวง One Republic และ Grace Gummer ลูกสาวของ Don Gummer กับ Meryl Streep ผู้รับบท Mahatma Katie Rand รวมถึง Nick Jonas แห่งวง Jonas Brothers ผู้รับบทโลล์

การคัดเลือกนักแสดงและทีมงาน จะคัดเลือกจากผู้ที่มีประสบการณ์ในวงการดนตรีและละครเพลงอยู่แล้ว ทำให้ในขั้นตอนการบันทึกเสียง รวมถึงการสอนและการฝึกซ้อมทำเต้นสะดวงรวดเร็วยิ่งขึ้น ส่งผลให้ได้รับการเสนอชื่อเข้าชิงรางวัลมากมายหลายสถาบัน โดยเฉพาะ Josh Bergasse ผู้ออกแบบท่าเต้นให้กับ *Smash* ที่ชนะรางวัล Primetime Emmy Award สาขา Outstanding Choreography ในปี 2012 จากละครเรื่องนี้

ในส่วนของบท *The A.V. Club* หนังสือพิมพ์บันเทิงในชิคาโก ได้ให้คำวิจารณ์ในระดับ B+ ซึ่งสูงสุดสำหรับ *Smash* ฤดูกาลที่ 1 แก่ตอนที่ 9 โดยอธิบายเพิ่มเติมว่า เป็นตอนที่ดีที่สุดที่ *Smash* เคยสร้างมา ("better than anything the show has done since the pilot") เพราะนอกจากจะพาไปดูเบื้องหลังละครบรรดเวย์แล้ว ยังได้เห็นเบื้องหลังการถ่ายทำโฆษณาในปัจจุบันอีกด้วย โดยคนดูจะเห็นว่า โฆษณาน้ำส้มมีเพียงกล่องน้ำส้มเท่านั้นที่เป็นของจริง นอกนั้นเป็นกระบวนการหลอกลอก ไม่ว่าจะนำน้ำส้มข้างในกล่องที่สีสดเพราะแต่งให้สวยงามแต่ดื่มจริงไม่ได้ เสื้อผ้าหน้าผมและฉากจะใช้คอมพิวเตอร์กราฟิกล้วนๆ นักแสดงแค่ต้องจำบทกับมุขกล่องเท่านั้น (Noel Murray, 2012)

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

การถ่ายทำเกิดขึ้นในสตูดิโอที่ฮอลลีวูดเกือบทั้งหมด มีเพียงไม่กี่ฉากเท่านั้นที่ไปถ่ายทำนอกสถานที่ อาทิ ฉากกลางแจ้งที่ Time Square บนถนนบรอดเวย์ ในนิวยอร์ก และบอสตัน

นอกจากเพลง I wanna be loved by you ที่ร้องสดโดยตัวประกอบในตอนที่ 1 ซึ่งเป็นฉากมุกตลกสั้นๆ แล้ว เพลงอื่นๆ มีการบันทึกเสียงทุกเพลงล่วงหน้าในห้องอัดก่อนนำมาเปิดระหว่างถ่ายทำและเลือกตัดต่อภาพโดยลงเสียงที่บันทึกใหม่อีกที่ทั้งสิ้น โดยเพลงเก่าที่นำมาร้องใหม่จะไม่ได้แสดงเต็มเพลงในเรื่อง เพื่อป้องกันปัญหาการละเมิดลิขสิทธิ์ แต่ซิงเกิ้ลที่ตัดแผ่นวางจำหน่ายและปล่อยเป็นดิจิทัลดาวน์โหลด (Digital Download)

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

เวลาในการออกอากาศตอนแรกของละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องนี้คือหนึ่งสัปดาห์ หลังการแข่งขันอเมริกันฟุตบอล Super Bowl XLVI ซึ่งเป็นรายการที่มีผู้ชมมากเป็นประวัติการณ์จบลง โดยออกอากาศวันจันทร์ที่ 6 กุมภาพันธ์ เวลา 22.00 น. ทางสถานีโทรทัศน์ NBC ต่อจากรายการประกวดร้องเพลง *The Voice* ซึ่งเริ่มตอนแรกพร้อมกันพอดี จึงไม่แปลกที่ Katharine McPhee จะไปโปรโมทละครใน *The Voice* หลังฉายรอบปฐมทัศน์ที่พิพิธภัณฑ์ศิลปะสมัยใหม่ MoMA (The Museum of Modern Art) ในแมนฮัตตันมาแล้ว เมื่อวันที่ 26 มกราคม ปี 2012

เมื่อฤดูกาลที่ 1 ทั้ง 15 ตอนจบลงในวันที่ 14 พฤษภาคม 2012 เรตติ้งกลับไม่ค่อยสูงนัก เนื่องจากการเดินเรื่องช้าเกินไปเมื่อเทียบกับละครโทรทัศน์อเมริกันเรื่องอื่นๆ ทำให้ในวันที่ 30 เมษายน 2012 ซึ่งเป็นวันที่อัลบั้มเพลงประกอบละคร อันได้แก่ *The Music of Smash* และ *Bombshell: The New Marilyn Musical from Smash* ออกวางจำหน่าย Theresa Rebeck ได้ประกาศถอนตัวจากการเป็นผู้สร้างสรรค์ฤดูกาลที่ 2 ที่จะมีขึ้นในปี 2013

ภาพที่ 4.6.19 โปสเตอร์โปรโมทและรอบปฐมทัศน์ *Smash*

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย ข้อเสนอแนะ และอภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง “บทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน” เป็นการวิจัยด้วยวิธีวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) อันมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาบทบาทหน้าที่ของเพลงและการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน โดยใช้แนวคิดบทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงและแนวคิดการสร้างสรรคละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน ประกอบกับเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องในการศึกษาละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเฉพาะฤดูกาลที่ 1 จำนวน 6 เรื่อง

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาวิเคราะห์สามารถสรุปผลการวิจัยได้ตามวัตถุประสงค์ ดังต่อไปนี้

บทบาทหน้าที่ของเพลงในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

จากการศึกษาพบว่า เพลงที่ปรากฏในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันปรากฏได้ใช้บทบาทหน้าที่ของเพลงที่เข้าข่ายเกณฑ์ในการวิเคราะห์ครบทั้ง 6 ประเภท ดังนี้

1. ปูเรื่องและสร้างอารมณ์พื้นฐาน (Exposition)
2. เล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration)
3. บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character)
4. เพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo)
5. เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise)
6. เพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

บทบาทหน้าที่ ของเพลง	จำนวนเพลงที่ปรากฏในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน						
	Fame (1982)	Cop Rock (1990)	Hannah Montana (2006 – 2007)	Big Time Rush (2009 – 2010)	Glee (2009 – 2010)	Smash (2012)	รวม
ปูเรื่องและสร้าง อารมณ์พื้นฐาน (Exposition)	2 เพลง	2 เพลง	5 เพลง	3 เพลง	12 เพลง	7 เพลง	<u>31</u> เพลง
เล่าเรื่องและ ดำเนินเรื่อง (Narration)	8 เพลง	12 เพลง	2 เพลง	5 เพลง	30 เพลง	11 เพลง	<u>68</u> เพลง
บ่งบอกลักษณะ และความรู้สึกนึก คิดของตัวละคร (Character)	8 เพลง	31 เพลง	4 เพลง	3 เพลง	52 เพลง	19 เพลง	<u>117</u> เพลง
เพลงที่ให้ นักแสดงแสดง ความสามารถ เท่านั้น (Cameo)	8 เพลง	13 เพลง	1 เพลง	2 เพลง	17 เพลง	9 เพลง	<u>50</u> เพลง
เพลงที่ปรากฏซ้ำ เพื่อสะท้อนการ เปลี่ยนแปลง (Reprise)	3 เพลง	-	17 เพลง	23 เพลง	7 เพลง	26 เพลง	<u>82</u> เพลง
เพลงที่หยิบยืม ความหมายจากที่ อื่นมาใช้ (Pastiche)	1 เพลง	1 เพลง	-	1 เพลง	8 เพลง	5 เพลง	<u>17</u> เพลง

ตารางที่ 5 สรุปบทบาทหน้าที่ของเพลงในการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

โดยละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Fame* (1982) มีบทบาทหน้าที่ของเพลงในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration) บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) และเป็นเพลงที่ให้นักแสดงแสดงความสามารถเท่านั้น (Cameo) มากที่สุดจำนวน 9 เพลงเท่ากัน และมีเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) น้อยที่สุดจำนวน 1 เพลง

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Cop Rock* (1990) มีบทบาทหน้าที่ของเพลงในการบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) มากที่สุดจำนวน 31 เพลง และไม่มีเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) และไม่มีเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Hannah Montana* (2006 – 2007) มีเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) มากที่สุดจำนวน 17 เพลง และไม่มีเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche)

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Big Time Rush* (2009 – 2010) มีเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) มากที่สุดจำนวน 23 เพลง และมีเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) น้อยที่สุดจำนวน 1 เพลง

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Glee* (2009 – 2010) มีบทบาทหน้าที่ของเพลงในการบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) มากที่สุดจำนวน 52 เพลง และมีเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) น้อยที่สุดจำนวน 7 เพลง

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่อง *Smash* (2012) มีเพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) มากที่สุดจำนวน 26 เพลง และมีเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) น้อยที่สุดจำนวน 5 เพลง

สรุป ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน (1982 – 2012) ใช้เพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) มากที่สุดจำนวน 117 เพลง หากนับแยกเป็นรายเรื่องจะได้แก่ *Fame*, *Cop Rock*, *Glee* รองลงมาคือ เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) หากนับแยกเป็นรายเรื่องจะได้แก่ *Hannah Montana*, *Big Time Rush*, *Smash* จำนวน 82 เพลง ส่วนเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) นั้น เป็นเพลงที่มีจำนวนน้อยที่สุด 17 เพลง

จากผลการวิจัย การให้ความสำคัญกับเพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) ในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน แสดงให้เห็นว่า การใช้ I am songs กับ I want songs ในการสร้างสรรค์บทเพลงในละครเพลง (Aaron Frankel, 2000: 95 – 96) ซึ่งจัดรวมอยู่ในเพลงประเภท Character Songs (Larry A. Brown, 2007) ยังคงเป็นบทบาทหน้าที่ที่ขาดไม่ได้ในการสร้างความเข้าใจและอารมณ์ร่วมแก่ผู้ชม เช่นเดียวกับในภาพยนตร์ที่มีเพลงที่บ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Psychological/Unseen/Unspoken) (Michael Fink, 1996: 169 – 171)

สำหรับเพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการเล่าเรื่องและดำเนินเรื่อง (Narration) ก็จำเป็นต่อการขับเคลื่อนเรื่องมาตั้งแต่ละครเพลงขนบเดิม ดังที่ Larry A. Brown (2007) จัดรวมอยู่ในเพลงประเภท Songs that Tell Stories โดยเพลงในละครเพลงมักมีส่วนในการดำเนินเรื่องด้วย ดังนั้นไม่ว่าจะมีเพลงมากเท่าไรก็ไม่เป็นปัญหา แต่สำหรับภาพยนตร์และละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันนั้น อาจมีบางเพลงที่เป็นเพียงฉากแสดงความสามารถของนักแสดง เรื่องอาจหยุดชะงักไปบ้าง แต่ก็ถือเป็นการสร้างฐานคะแนนนิยมให้กับนักแสดงด้วยการตามใจแฟนคลับ (Fan Service) และให้กับทางสถานีในการที่จะอนุมัติให้สร้างละครต่อไปอีกฤดูกาลนั่นเอง

การสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

จากการศึกษาพบว่า กระบวนการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน ไม่ต่างจากกระบวนการสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์อเมริกันทั่วไป กล่าวคือ

1. ขั้นวางแผน (Planning)

การที่จะได้รับคำอนุมัติจากทางสถานีให้สร้างละครเพลงทางโทรทัศน์หรือไม่นั้น ไม่ต่างจากการผลิตรายการโทรทัศน์ประเภทอื่นเลย ผู้สร้างมักเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียงมากพอที่จะทำให้ทางสถานีและผู้อุปถัมภ์รายการไว้วางใจ อาทิ Steven Bochco (*Hill Street Blues*, *L.A. Law*, *Cop Rock*) และ Ryan Murphy (*Nip/Tuck*, *Glee*) หรือไม่อย่างนั้นก็จะเป็นเพราะชื่อเสียงของผู้อำนวยความสะดวกอย่างเช่น Steven Spielberg กับ *Smash* ที่ไม่มีการทดลองออกอากาศตอนแรกแบบละครโทรทัศน์ทั่วไป แต่กลับจัดฉายรอบปฐมทัศน์นอกสถานีราวกับเป็นภาพยนตร์

นอกจากนี้ เนื้อหาของเรื่องก็มีส่วนสำคัญในการพิจารณาเช่นกัน อาทิ ละครเพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *Fame* ซึ่งเกิดขึ้นจากความนิยมในภาพยนตร์เพลงเรื่อง *Fame* (1980) เช่นเดียวกับ *Cop Rock* ที่เกิดขึ้นในช่วงที่ละครตำรวจได้รับความนิยม

2. ขั้นเตรียมการ (Pre-production)

การคัดเลือกนักแสดงนั้น ผู้มีทักษะและประสบการณ์จะถูกหยิบยกมาพิจารณาเป็นพิเศษ อาทิ James Maslow ผู้รับบทเจมส์ใน *Big Time Rush* ที่จบการศึกษาด้าน Musical Theater หรือ Kendall Schmidt ผู้รับบทเคนดอลจากเรื่องเดียวกันที่เป็นอดีตนักเรียนดุริยางค์ Heffron Drive เช่นเดียวกับ Kevin McHale ผู้รับบทอาร์ตี้ใน *Glee* ที่เป็นอดีตบอยแบนด์วง NLT (Not Like That) หรือนักแสดงสมทบจากเรื่องเดียวกันอย่าง Idina Menzel และ Kristin Chenoweth ผู้รับบทเชลบี และเอพริลที่เป็น original cast ของละครเพลงบรอดเวย์เรื่อง *Wicked* หรือมีรางวัลการ์ตูนตีในด้านภาพยนตร์และละครจนเป็นที่ยอมรับอย่าง Anjelica Huston (Academy Award) และ Christian Borle (Tony Award) ผู้รับบทไอลีนและทอมใน *Smash*

อย่างไรก็ตาม บุคลิกลักษณะและความเหมาะสมลงตัวก็เป็นสิ่งสำคัญ เห็นได้จากการกำหนดตัวนักแสดงให้มาทดสอบบท *Hannah Montana* มากมายหลายคนกว่าบทยจะตกมาถึงมือ Miley Cyrus หรือ *Fame* ที่ต้องการทีมงานชุดเดิมจากภาพยนตร์ต้นฉบับมาร่วมงานด้วย ซึ่งก็ได้มาเพียงบางส่วนเท่านั้น หรือ *Big Time Rush* ที่ผู้สร้างถูกใจ Carlos Pena, Jr. มากจนสร้างตัวละครคาร์ลอสเพิ่มเพื่อให้เขาได้แสดงนำโดยเฉพาะ

3. ขั้นการถ่ายทำ (Production)

ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันทุกเรื่องจะถ่ายทำกันในสตูดิโอ สำหรับ *Hannah Montana* และ *Big Time Rush* ใช้แค่การ Insert ภาพ Stock Shot ที่มีอยู่แล้วในการบอกสถานที่ตามท้องเรื่อง ส่วนเรื่องอื่นๆ มีเพียงไม่กี่ฉากเท่านั้นที่ไปถ่ายทำนอกสถานที่ อาทิ *Glee* ที่ถ่ายจากโรงเรียน โรงละครที่ทำการแข่งขัน และลานโบว์ลิ่งในย่านไกล์ๆ สตูดิโอถ่ายทำ หรือ *Smash* ที่ถ่ายฉากกลางแจ้งกันที่ Time Square บนถนนบรอดเวย์ ในนิวยอร์ก และบอสตัน

ในการสร้างสรรค์ฉากที่ปรากฏเพลงร้อง จะเป็นการบันทึกเสียงล่วงหน้า การซ้อมร้องซ้อมเต้น กำหนดมุมกล้องและ Blocking ในฉาก อาจเปิดเพลงตอนถ่ายทำเพื่อที่จะทำการ Lip Sync ก่อนจะไปตัดต่อภาพและเสียงอีกทีในขั้นเตรียมพร้อมออกอากาศ จะไม่มีการร้องสดแต่อย่างใด

ส่วนการสร้างสรรค์บทเพลงนั้น คำร้องทำนองจะต่างจากละครเพลงขนบเดิม กล่าวคือ มีการทำเนื้อหาเพลงให้เป็นกลาง (Mass) สามารถนำไปใช้ในโอกาสอื่นได้อีก

4. ขั้นประเมินผลรายการ (Post-production/Evaluation)

หากรางวัลเป็นเครื่องพิสูจน์ความนิยม ยอดขายเพลงประกอบละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันก็ยังคงเป็นเครื่องตอกย้ำ มีการตัดชิงเกิ้ล วางจำหน่ายอัลบั้ม และปล่อยให้ดาวนิโกลดเพลงอย่างเป็นทางการเป็นล้าน เช่นเดียวกับสินค้าและบริการอื่น อาทิ ของเล่น *Hannah Montana* คอนเสิร์ตของวง *Big Time Rush* หรือคอนเสิร์ตของเหล่านักแสดงนำจาก *Glee* ที่ Kevin McHale มักจะปรากฏตัวในลักษณะนั่งรถเข็นแบบตัวละครอาร์ตีที่เขาแสดงในเรื่อง

ข้อเสนอแนะ

1. เนื่องจากละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันบางเรื่องยังคงมีการออกอากาศฤดูกาลต่อๆ มาอีก จึงควรมีการทำวิจัยต่อเพื่อศึกษาความเปลี่ยนแปลงที่เพิ่มเข้ามาอย่างต่อเนื่อง
2. ควรมีการทำวิจัยในส่วนของผู้รับสาร ทั้งในแง่ของวัฒนธรรม และบริบททางสังคม เพื่อให้เข้าใจถึงปัจจัยที่มีผลต่อความนิยมต่อละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
3. ควรมีการศึกษาละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันในแง่มุมอื่น นอกเหนือจากบทบาทหน้าที่ของเพลง และการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน
4. ควรมีการศึกษาละครเพลงทางโทรทัศน์จากชาติอื่นๆ รวมถึงไทยด้วย

อภิปรายผล

สาเหตุที่มีเพลงที่มีบทบาทหน้าที่ในการบ่งบอกลักษณะและความรู้สึกนึกคิดของตัวละคร (Character) ปรากฏอยู่ในเรื่องมากที่สุดก็คือ การใช้เพลงแทนบทสนทนาระหว่างตัวละคร รองลงมาคือ เพลงที่ปรากฏซ้ำเพื่อสะท้อนการเปลี่ยนแปลง (Reprise) ซึ่งนับเป็นสินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์ (Goods/Service/Brand) ที่แทรกอยู่ในละครโทรทัศน์ (Product Placement/Tie-in) โดยจะเห็นว่า มีเพลงที่ปรากฏซ้ำ (Reprise) ในเรื่อง *Hannah Montana* มากกว่าเพลงที่มีบทบาทหน้าที่อื่น และการที่ทางต้นสังกัดของละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องใดก็ตาม จะผลิตของที่ระลึกออกมาพร้อมคำโปรยที่กระตุ้นความอยากในการเป็นเจ้าของก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร

เช่นกัน เพราะหากวิเคราะห์ตามหลักการพื้นฐานของทฤษฎีนิยามแล้ว ทุกคนเสมอภาคเท่าเทียม สามารถเข้าถึงสินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์เหล่านั้นได้ทุกประเภท (Equality in kind) หากแต่ต่างกันในการเข้าถึง (Different in degree) การที่ใครสักคนจะสามารถจับจองได้หลายสิ่ง หรือบริโภคได้หลายครั้ง หลายช่องทาง นั้นก็เป็นเพราะเขามีกำลังทรัพย์มากพอ ไม่ใช่เพราะนายทุน หน้าเลือด เช่นเดียวกับ *Big Rime Rush* ที่แม้เนื้อหาของซีดีคอมจะเป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน ตามนโยบายของ Nickelodeon แต่ในภาคดนตรี ซึ่งควบคุมดูแลโดย Columbia Records ในเครือ Sony Music กลับมีเนื้อหาที่โตเกินเด็ก ค่อนข้างไปทางวัยรุ่นตอนต้นหรือแก่กว่า

เพื่อความแพร่หลายและเจาะกลุ่มผู้ชมทุกเพศทุกวัย *Glee* และ *Smash* จึงเลือกที่จะนำเพลงเก่าหลายแนว (Genre) อาทิ R&B, Rock, Pop, Country, Gospel, Broadway รวมถึงเพลงติดอันดับ ณ ปัจจุบัน (Top 40) มาตีความใหม่ โดยดัดแปลงรูปแบบ เนื้อหา และวิธีการนำเสนอ (Style) ให้แตกต่างไปจากเดิม แม้แต่ละครเพลงทางโทรทัศน์ที่จบไปกว่าทศวรรษแล้วอย่าง *Fame* และ *Cop Rock* ที่ใช้เพลงแต่งใหม่เป็นหลักก็ยังต้องอาศัยเพลงเก่าในการเชื่อมต่อกับอารมณ์ของเรื่องหรือสร้างความหมายอะไรบางอย่าง

นอกจากนี้ ผู้วิจัยยังเห็นถึงบริบทแวดล้อมที่มีผลต่อความสำเร็จของละครเพลงทางโทรทัศน์ อันได้แก่

1. ความผันแปรอเมริกันชน

ไม่ว่าจะด้วยความหล่อสวยชวนฝันของนักแสดงนำหรือว่าจะด้วยเหตุผลใดก็ตาม ภาพยนตร์เพลงทางโทรทัศน์เรื่อง *High School Musical* ซึ่งมีผู้ชมอเมริกันมากที่สุดในประวัติศาสตร์เคเบิลทีวีถึง 7.7 ล้านคน หลังจากออกอากาศไปในวันที่ 20 มกราคม ปี 2006 (Steven Cohan, 2010: 5) จนมีภาคต่อในปีถัดมา รวมถึงขยายฐานความนิยมด้วยการเป็นภาพยนตร์เพลงในปี 2008 ได้ปูทางให้กับ *Glee* ซึ่งบอกเล่าเรื่องราวของตัวละครหลักที่เป็นนักกีฬา กับสาวสุดแฉิมในโรงเรียนมัธยมปลายเหมือนกัน ในการสร้างความนิยมกับวัยรุ่นและคนวัยอื่นที่ยังมีฝัน โดยสิ่งที่ *Glee* ได้เรียนรู้จาก *High School Musical* ก็คือ การสร้างอารมณ์ขันที่เสียดสีรุนแรงและทันเหตุการณ์กว่า เนื่องจากเป็นละครโทรทัศน์ที่ต้องออกอากาศแทบทุกสัปดาห์ และมีผู้รับชมมากกว่าแคในเคเบิลทีวี

นอกจากนี้ ยังมีตัวละครที่มีความหลากหลายทางเพศ อายุ อาชีพ เชื้อชาติ และศาสนา มากกว่า จึงไม่ยากเลยที่คนดูจะรู้สึกมีส่วนร่วม (Involve) รวมถึงนำตัวละครที่พบเห็นได้จริงและมี

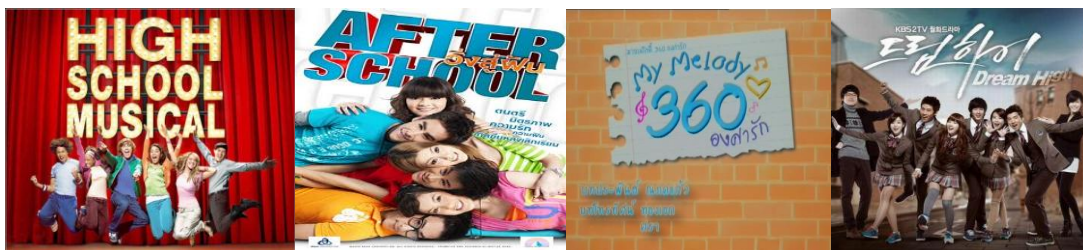
มิติเหล่านั้น อาทิ ร้องไม่เก่ง เดินไม่ได้ เจ้าคิดเจ้าแค้น ทะเยอทะยาน รูปร่างไม่งาม ไปจนถึงพิการทางสมอง ตัวใดตัวหนึ่งหรือหลายตัวขึ้นอยู่กับสถานการณ์มาเป็นภาพสะท้อนตัวตน (Identify) เพราะจิตใต้สำนึกของคนส่วนใหญ่มักจะคิดว่า “ชีวิตฉันเหมือนกับตัวละครในเรื่อง”

ดังนั้น คนดูจึงเกิดอารมณ์ร่วม (Empathy) ของคนดูที่มีต่อตัวละคร รวมถึงการสร้างความชอบธรรมให้กับตัวเองในการเลียนแบบการกระทำบางอย่างของตัวละครมาใช้ในชีวิตจริง ทำให้พลังแห่งการล่าฝันของตัวละครกลายมาเป็นการเติมเต็มไฟฝันและพลังชีวิตให้กับผู้ชมไป

ผู้วิจัยสังเกตเห็นว่า ละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันที่ได้รับความนิยมมักมีเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับการล่าฝันกันเสียส่วนใหญ่ ไม่ว่าจะเป็น *Fame*, *Big Time Rush*, *Glee* และ *Smash* ความขัดแย้งจึงมักจะอยู่ที่การแก่งแย่งชิงดีชิงเด่นหรือประกวดประชันกันอย่างเห็นได้ชัด ส่วนสาเหตุที่ตัวละครมักจะเป็นเด็กวัยรุ่นนั้นก็เนื่องมาจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ประกอบไปด้วยพลังแห่งการล่าฝัน และสถานที่ซึ่งเป็นศูนย์รวมของวัยรุ่นก็คงไม่แพ้สถาบันการศึกษานั้นเอง

เรื่องราวที่เกิดขึ้นในโรงเรียนและมีตัวละครหลักเป็นเด็กวัยรุ่นนั้น ไม่ใช่เรื่องใหม่ในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันแต่อย่างใด *Fame* ก็เคยถ่ายทอดเรื่องราวเหล่านั้นมาแล้ว การใช้สูตรสำเร็จในการวางโครงเรื่องแบบ *Boy Meets Girl Formula* กับแก่นเรื่องแบบ *Career Theme* และ *Outcast Theme* ในการเขียนบท ทำให้ยังมีละครเพลงทางโทรทัศน์อีกหลายเรื่องเลือกที่จะหวนคืนสู่วิวโรงเรียนด้วยเรื่องทำนองเดียวกันนี้อยู่บ่อยๆ ส่วนจะประสบความสำเร็จหรือไม่ ขึ้นอยู่กับบริบททางสังคมมากกว่า

หากไม่นับ *After School วิ่งสู่วัยรุ่น* (2010) ภาพยนตร์ไทยที่มีเนื้อหาไม่ต่างอะไรกับ *High School Musical* แต่กระแสวิพากษ์วิจารณ์ต่างกันลิบลับนี้ ความเป็นไปได้ในการสร้างสรรค์ภาพยนตร์เพลงในประเทศไทยมีน้อยกว่าการสร้างละครเพลงทางโทรทัศน์มาก ไม่ว่าจะด้วยความคุ้มค่าต่อการลงทุนหรือความสามารถของนักแสดงเอง ทำให้ละครเพลงทางโทรทัศน์ตั้งแต่ปี 2013 มีเพียง *My Melody 360 ละครรัก* ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ Modernine TV เท่านั้น โดยจะบอกเล่าถึงนักเรียนมัธยมปลายในโรงเรียนนานาชาติ ภายใต้บริบทสังคมไทยที่ประชากรส่วนใหญ่ไม่มีโอกาสที่จะเรียนโรงเรียนนานาชาติ และถึงแม้จะเข้าเรียนได้ แต่อย่างไรโรงเรียนก็คือโรงเรียน ใช่ว่าจะกระโดดโลดเต้น ร้องเพลง เล่นดนตรีกันได้อย่างเพลิดเพลินเสียเมื่อไร นี่เองที่ทำให้ดึงดูดผู้ชมได้น้อย และเป็นสัญญาณบ่งบอกให้ผู้สร้างว่ายังเร็วไปสำหรับสังคมไทยที่ละครส่วนใหญ่ยังมุ่งเน้นปลูกฝังอุดมการณ์ทางความคิดแบบ “นิทานเรื่องนี้สอนให้รู้ว่า” ผ่านตัวละครแบนราบ ทั้งพระเอกโง่ นางเอกแสนดีศรีทนได้ ราวกับหลุดมาจากละครพื้นบ้านจ๊กๆ วงศ์ๆ

ภาพที่ 5.1 High School Musical, After School วังผู้ฝัน, My Melody 360 องศา, Dream High

ซีรีส์เกาหลีเรื่อง *Dream High* (2011) ที่ออกอากาศทางสถานีโทรทัศน์ KBS บอกเล่าถึงนักเรียนมัธยมปลายที่มาล่าฝันในโรงเรียนสอนศิลปะการแสดงและต้องฝ่าฟันปัญหามากมายไม่ต่างอะไรกับ *Fame* แถมยังเผยให้เห็นเบื้องลึกเบื้องหลังของวงการบันเทิงเกาหลีไม่ต่างอะไรกับ *Smash* แต่ถึงแม้ว่า *Dream High* จะมีการสร้างฤดูกาลที่ 2 ในปีถัดมา แต่ก็ยังไม่ยาวนานพอให้ผู้สร้างรายอื่น “ฝันสูง” เสี่ยงลงทุนกับการสร้างสรรค์ละครเพลงทางโทรทัศน์อยู่ดี

2. การปลูกฝังภาพโลกสวยในอุดมคติ

ผู้วิจัยเห็นว่า เมื่อ *Hannah Montana* ที่มีแฟนคลับอยู่ทั่วทุกมุมโลกคอยกำหนดทิศทางและอนาคตของเรื่อง เนื่องจากผู้สร้างต้องตามใจแฟนคลับ (Fan Service) Disney ซึ่งมีนโยบายเพื่อ (การขายสินค้าให้กับ) เด็กและเยาวชนอยู่แล้ว จึงปรุงแต่งเด็กสาววัย 15 ในขณะนั้นอย่าง Miley Cyrus ผู้รับบทไมลีย์ ให้เป็นแบบอย่างทางสังคมโดยปลูกฝังอุดมการณ์ทางความคิดแก่เด็กๆ ผ่านตัวละครของเธอว่า หนทางแก้ปัญหาที่ดีที่สุดก็คือ เมื่อมีปัญหาควรปรึกษาผู้ใหญ่ โดยเฉพาะคนในครอบครัว (“You'll never have anyone else like family.”) แม้ว่าจะเป็นเรื่องการอกหักจากรักในวัยเรียนอย่างในตอนที่ 16 ซึ่งสมควรจะเป็นเรื่องส่วนตัวที่วัยรุ่นสมควรที่จะเรียนรู้ด้วยตัวเองมากกว่าก็ตาม หรือในตอนที่ 23 ที่ตัวละครต้องเผชิญหน้ากับปัญหาอันธพาลในโรงเรียน ผู้ใหญ่ในที่นี้ก็คือครูใหญ่นั้นเอง เมื่อผู้น้อยไม่มีความลับกับผู้ใหญ่ ผู้ใหญ่ก็ไม่ต้องยุ่งยากลำบากในการสอดส่องหรือจ้องจับผิดพฤติกรรมลึกลับที่ต้องดูแลหรือผู้ที่อยู่ภายใต้การปกครองอีกต่อไป ทำให้เด็กในวันนี้ที่กำลังจะโตเป็นกำลังหลักในวันหน้ามีสังคมที่เป็นระบบระเบียบมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ ยังปมเพาะแต่เรื่องภาพเหมารวม (Stereotype) และนำเสนอแต่ภาพโลกสวยในอุดมคติ (Utopia) ดังเช่นที่ Amanda Nell Edgar (2011) ค้นพบใน *High School Musical* ซึ่งเป็นภาพยนตร์เพลงในเครือเดียวกัน ซึ่งแตกต่างจาก *Fame* กับ *Cop Rock* ที่ตีแผ่ปัญหาสังคมและนำเสนอมันออกมาตามสภาพความเป็นจริง หรือ *Glee* กับ *Smash* ที่ยกระดับปัญหาเหล่านั้นให้กลายเป็นเรื่องธรรมดาเสียจนใครๆ ก็มีสิทธิ์ที่จะทำได้ เช่น การตั้งครรภ์ การมีซู้ การรักเพศเดียวกัน การติดเหล้าเมายา การใช้เด้าไต่เพื่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงาน เป็นต้น

นอกจากคาราแล้ว สินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์ (Goods/Service/Brand) ที่แทรกอยู่ในละครโทรทัศน์ (Product Placement/Tie-in) ก็คือ เพลงประกอบละคร จากตารางที่ 5 จะเห็นว่า มีเพลงที่ปรากฏซ้ำ (Reprise) วนเวียนอยู่ในเรื่องมากกว่าเพลงที่มีบทบาทหน้าที่อื่น แกรมเมื่อปิดโทรทัศน์ไปแล้ว ก็ยังมีสื่ออินเทอร์เน็ต ที่นำเพลงแนวมากฝรั่ง (Bubblegum Pop) มาทำให้ติดหูกันต่ออีก รู้ตัวอีกทีเด็กๆ ก็สนิทกับเพื่อนใหม่คนนี้เข้าเต็มๆ และยิ่งมากขึ้นไปอีกเมื่อพวกเขาได้พบว่ายังมีอีกหลายคน que คิดเหมือนกัน แสดงว่าการรวมตัวของกลุ่มแฟนคลับไม่ใช่เรื่องแปลกอะไร และการที่ทางต้นสังกัดของละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกันเรื่องใดก็ตาม จะผลิตของที่ระลึกออกมาพร้อมคำโปรยที่กระตุ้นความอยากในการเป็นเจ้าของก็ไม่ใช่เรื่องแปลกอะไรเช่นกัน เพราะหากวิเคราะห์ตามหลักการพื้นฐานของทุนนิยมแล้ว ทุกคนเสมอภาคเท่าเทียม สามารถเข้าถึงสินค้า/บริการ/ตราสัญลักษณ์เหล่านั้นได้ทุกประเภท (Equality in kind) หากแต่ต่างกันในการเข้าถึง (Different in degree) การที่ใครสักคนจะสามารถจับจองได้หลายสิ่ง หรือบริโภคได้หลายครั้ง หลายช่องทาง นั่นก็เป็นเพราะเขามีกำลังทรัพย์มากพอ ไม่ใช่เพราะนายทุนหน้าเลือด

เช่นเดียวกับ *Big Rime Rush* ที่แม้ว่าเนื้อหาของซิทคอมจะเป็นมิตรต่อเด็กและเยาวชน ตามนโยบายของ Nickelodeon แต่ในภาคดนตรี ซึ่งควบคุมดูแลโดย Columbia Records ในเครือ Sony Music กลับต่างออกไป สังเกตได้ชัดว่าเพลงของพวกเขาจะมีเนื้อหาที่โตเกินเด็ก ค่อนข้างไปทางวัยรุ่นตอนต้นหรือแก่กว่า สามารถนำไปร้องได้ในทุกสถานการณ์ ไม่เหมือนเพลงในละครเพลงตามชนบทเดิมที่มักจะขาดอรรถรสเมื่อนำไปร้องในบริบทอื่นที่ไม่ได้เป็นไปตามเนื้อหาของเรื่องและเนื้อหาของเพลง ประกอบกับเพลงในละครมักมีคีตลักษณะแบบเพลงสามท่อน (Ternary Form) หรือ AABA ซึ่งพัฒนามาเป็นดนตรีสมัยนิยม จึงทำให้ติดหูและขายได้ไม่ยาก สอดคล้องกับงานวิจัยของมนทกานติ ธีรนนท์วัฒน์ (2544) ที่ศึกษาหน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์

3. หลังสมัยใหม่ในละครเพลงทางโทรทัศน์อเมริกัน

แม้ผลการวิจัยจะแสดงให้เห็นว่าเพลงที่หยิบยืมความหมายจากที่อื่นมาใช้ (Pastiche) จะปรากฏในจำนวนที่น้อยที่สุด แต่เมื่อดูตามยุคสมัยแล้ว จะเห็นว่า ทั้งสองเรื่องมีการสร้างสรรค์และออกอากาศในช่วงก่อนสหัสวรรษใหม่ก็ให้เห็นว่า มีการใช้มากขึ้นเรื่อยๆ ในปัจจุบันเช่นกัน แสดงถึงลักษณะความเป็นหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ซึ่งผู้ชมคงคุ้นชินกันมาแล้วตั้งแต่การนำดนตรี นาฏกรรม และแฟชั่นสไตล์ MTV มานำเสนอร่วมกันในรูปแบบของมิวสิกวิดีโอ จนมาถึงยุคที่เทคโนโลยีการถ่ายทำพัฒนามาเป็นระบบดิจิทัล และมีการตัดต่อที่คมชัดฉับไว ดังเช่นในภาพยนตร์เพลงเรื่อง *Chicago* (2002) และ *Moulin Rouge!* (2001) ในแง่ของการอ้างอิงและ

พาดพิงผลงานเพลงในอดีตที่ผู้ชมคุ้นเคย โดยไม่คำนึงถึงความสมเหตุสมผลในเชิงยุคสมัย แต่สมเหตุสมผลในเชิงการเข้าสู่บทเพลง โดยตัวละครจะเข้าสู่บทเพลงเมื่อต้องทำการแสดงและอยู่ในฝันหรือจินตนาการเท่านั้น ดังเช่นที่พบในแหล่งข้อมูลทุกเรื่อง ยกเว้น *Cop Rock* ที่ทำแค่คุยกันเป็นเพลงเหมือนละครเพลงขนบเดิม ผู้วิจัยเห็นว่า นี่อาจจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ *Cop Rock* ไม่ได้รับความนิยม ในวันที่โลกกำลังหมุนเข้าสู่ยุคหลังสมัยใหม่ก็ว่าได้

นอกจากฉาก ตัวละคร บทสนทนา เครื่องแต่งกาย รวมถึงเพลงที่ปรากฏในเรื่อง ซึ่งอ้างอิงเชื่อมโยง และตัดแปลงจากของที่มีอยู่แล้ว ไม่ว่าจะตั้งใจหรือไม่ตั้งใจ ความหมายจะเปลี่ยนแปลงไปแค่ไหน เมื่อดาราไปปรากฏตัวในสื่ออื่นก็ยิ่งตอกย้ำลักษณะความเป็นหลังสมัยใหม่เข้าไปอีก เช่น ปกนิตยสาร *Billboard* ฉบับเดือนพฤษภาคม ปี 2010 ที่นำภาพเจ้าของเพลงต้นฉบับบางส่วนมาตัดปะ (Collage) กับภาพที่นักแสดงจาก *Glee* เพื่อที่จะเลียนแบบปกอัลบั้ม Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band ของวง *The Beatles* ที่ขณะนั้นเพิ่งถูกพวกเขาทำลายสถิติในการเป็นศิลปินประเภทกลุ่มที่มีเพลงติดอันดับ *Billboard* มากที่สุดกว่า 100 เพลงไป หรือการไปพากย์เสียงเป็นตัวเองใน *The Simpsons* ตอนที่ 465 ของเหล่านักแสดงนำ เป็นต้น

ภาพที่ 5.2 ปกอัลบั้ม Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band และปกนิตยสาร *Billboard*

ภาพที่ 5.3 นักแสดงจาก *Glee* ใน *The Simpsons* ตอนที่ 465

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

กิตติศักดิ์ สุวรรณโกติน. Musicals: รวมพลั้งหนังและเพลง. กรุงเทพฯ: สตาร์พิกส์ พับลิชชิ่ง, 2550.

กฤษฎา เกิดดี. ประวัติศาสตร์ภาพยนตร์: การศึกษาว่าด้วย 10 ตระกูลสำคัญ. พิมพ์ครั้งที่ 2.
กรุงเทพฯ: สถาพรบุ๊คส์, 2543.

จารุณี หงส์จารุ. เสียงในละคร. ใน นพมาศ แวงหงส์, บรรณาธิการ. ปริทัศน์ศิลปการละคร.
พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศิลปการละคร คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2553.

ชยพล สุทธิโยธิน และ สันติ เกษมสิริทัศน์. การสร้างสรรค์ละครโทรทัศน์. ใน เอกสารการสอนชุด
วิชา การสร้างสรรค์รายการโทรทัศน์ หน่วยที่ 6 – 10. นนทบุรี: สาขาวิชานิเทศศาสตร์
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2548.

ดังกมล ณ ป้อมเพชร. การกำกับการแสดง. ใน นพมาศ แวงหงส์, บรรณาธิการ.
ปริทัศน์ศิลปการละคร. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: ภาควิชาศิลปการละคร
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2553.

ปนัดดา ธนสถิตย์. ละครโทรทัศน์ไทย. กรุงเทพฯ: คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2531.

ประวิทย์ แต่งอักษร. แปดทศวรรษหนึ่งเพลง. ใน กิตติศักดิ์ สุวรรณโกติน.
Musicals: รวมพลั้งหนังและเพลง. กรุงเทพฯ: สตาร์พิกส์ พับลิชชิ่ง, 2550.

มนทกานติ ธีรนนท์วัฒน์. หน้าที่และอัตลักษณ์ของเพลงละครโทรทัศน์. วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2552.

มัทนี รัตน์. ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับศิลปะการกำกับการแสดงละครเวที. กรุงเทพฯ:
สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2549.

สหศักดิ์ กลิ่นสุวรรณ. การผลิตรายการโทรทัศน์สมัยใหม่สไตล์อเมริกัน Modern Television Production American Style. กรุงเทพฯ: First of August Group, 2548.

สุมน อยุ่สิน. ประวัติ พัฒนาการ และระบบวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์. ใน เอกสารการสอนชุดวิชา ความรู้เบื้องต้นเกี่ยวกับสื่อมวลชน หน่วยที่ 1 – 8. พิมพ์ครั้งที่ 10. นนทบุรี: สาขาวิชานิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 2552.

องค์กช วรรณภักตร์. การใช้ดนตรีคลาสสิกเพื่อการสื่อสารในละครโทรทัศน์เรื่อง โนดาเมะ คันทาปิเล่. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต ภาควิชาวาริชวิทยา และสื่อสารการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2552.

English

Baskerville, David. Music business handbook & career guide. 6th ed. California: Sage, 1995.

Boggs, Joseph M., Petrie, Dennis W. The Art of Watching Films. 7th ed. New York: McGraw-Hill, 2008.

Bregitzer, Lorne. Secrets of recording: professional tips, tools & techniques. Burlington: Focal Press, 2009.

Brown, Larry A. The Dramatic Function of Songs in Musical Theater. [Online]. 2007. Available from : http://larryavisbrown.homestead.com/files/theater_topics/musical_theater.htm [2013, May 1]

Cohan, Steven. The Sound of Musicals. London: Palgrave MacMillan, 2010.

Dekoven, Lenore. Changing Direction: A Practical Approach to Directing Actors in Film and Theatre. Burlington: Focal Press, 2006.

Dick, Bernard F. Anatomy of Film. 3rd ed. New York: St. Martin Press, 1998.

Edgar, Amanda Nell. Performance, Utopia, and the Ideology of Gender: A Feminist

Rhetorical Analysis of High School Musical and Glee. Master's Thesis,

Communication Studies, University of Arkansas, 2011.

Edney, Kathryn Ann Tremper. Gliding through our memories: The performance of

nostalgia in American musical theater. Doctoral dissertation, American Studies,

Michigan State University, 2009.

Ferris, Jean. America's Musical Landscape. 6th ed. New York: McGraw-Hill, 2010.

Fink, Michael. Inside the Music Industry: Creativity, Process, and Business. 2nd ed.

California: Thomson/Schirmer, 1996.

Fowler, Charles. Music! Its Role and Importance in Our Lives.

New York: Macmillan/McGraw-Hill, 1994.

Frankel, Aaron. Writing the Broadway Musical. New York: Da Capo Press, 2000.

Freytag, Gustav. Technique of the Drama. Trans. Elias MacEwan.

New York: Benjamin Bloom, 1968.

Geli, Elizabeth. Marching Bands in Television and Popular Culture: The USC Trojan

Marching Band Appears on Glee. Master's Thesis, Specialized Journalism,

University of Southern California, 2010.

Giannetti, Louis. Understanding movies. 11th ed. New Jersey: Pearson, 2008.

Goodlad, John Sinclair Robertson. A sociology of popular drama.

London: Heinemann, 1971.

Hawes, William. American television drama: the experimental years.

Alabama: The University of Alabama Press, 1986.

Hoey, Michael A. Inside Fame on Television: A Behind-the-scenes History.

California: McFarland, 2010.

- Kenrick, John. Musicals on Television. [Online]. 2004. Available from :
<http://www.musicals101.com/tv.htm> [2013, May 1]
- McKee, Robert. Story: Style, Structure, Substance, and the Principles of Screenwriting.
New York: HarperCollins, 2010.
- Murray, Noel. Hell On Earth | Smash. [Online]. 2012. Available from :
<http://www.avclub.com/articles/hell-on-earth,71502> [2013, May 1]
- Perkins, Mark. Fame. [Online]. 2012. Available from : <http://sites.google.com/site/fametvseriesepisodeguide/Home/season-1> [2013, May 1]
- Resnik, Gail., Trost, Scott. All You Need to Know About the Movie and TV Business.
New York: Fireside, 1996.
- Riley, Samantha Michele. Becoming the Wig: Mis/Identifications and Citationality in Queer Rock Musicals. Master's Thesis, Department of English and Comparative Literature, University of North Carolina at Chapel Hill, 2008.
- Robbins, Allison Susanne. Let's Face the Music and Dance: Hollywood Musicals and the Mediatization of Broadway, 1933 - 1939. Doctoral dissertation, Department of Music, University of Virginia, 2010.
- VanDerWerff, Todd. Journey | Glee. [Online]. 2010. Available from :
<http://www.avclub.com/articles/journey,41944> [2013, May 1]
- Weston, Judith. Directing actors : creating memorable performances for film and television. California: Michael Wiese Productions, 1996.
- Zoref, Jeremy. The Postmodern Movie Musical, or, How Moulin Rouge! Changed a Genre. Master's Thesis, Media Arts Department, Long Island University, 2009.

ประวัติผู้เขียน

นายวรวิทย์ เครือแก้ว เกิดเมื่อวันที่ 5 เมษายน พ.ศ. 2530 ที่จังหวัดกรุงเทพฯ สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาตรีจากภาควิชาศิลปะการแสดง คณะนิเทศศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปีการศึกษา 2552 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต กลุ่มวิชาการสื่อสารเชิงสุนทรีย์และบันเทิงคดี คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปี พ.ศ. 2554